

Nr. 10 – 2012
Side 1679–1851

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 10
Utgitt 7. november 2012

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2012	
Aug.	10. Lov nr. 61 om endr. i plan- og bygningsloven..... 1679
Aug.	10. Lov nr. 62 om endr. i naturmangfoldloven 1679
Aug.	10. Lov nr. 63 om endr. i luftfartsloven 1679
Aug.	24. Lov nr. 64 om bustøtte (bustøttelova)..... 1685
Sept.	7. Lov nr. 65 om endr. i studentsamskipnadsloven 1687
Aug.	10. Provisorisk anordning om lønnsnemndbehandling av arbeidstvistene mellom Industri Energi, SAFE og Lederne på den ene siden og Oljeindustriens Landsforening på den andre siden i forbindelse med tariffoppgjøret 2012 (sokkelavtalene) (Nr. 801) 1795
Aug.	24. Ikrafts. av lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte (bustøttelova) (Nr. 826) 1820
Sept.	3. Deleg. av myndighet til å begjære påtale til Statens kartverk etter straffeloven § 79 fjerde ledd (Nr. 850)..... 1840
Sept.	7. Ikrafts. av lov 22. juni 2012 nr. 35 om endringer i bokføringsloven, verdipapirhandeloven, eiendomsmeglingsloven m.m. (Nr. 864)..... 1846
Forskrifter	
2011	
Aug.	27. Forskrift om graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Diakonhjemmet Høgskole (Nr. 1547) .. 1688
2012	
Juni	20. Forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Nordland (Nr. 723)..... 1694
Juli	4. Forskrift om stopp i fisket etter torsk i Grønlands økonomiske sone i 2012 (Nr. 737)..... 1711
Juli	19. Forskrift om stopp i fisket etter makrell for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter (Nr. 752)..... 1721
April	18. Forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2012 (ungdomsfiskeordningen) (Nr. 754) 1723
Juli	19. Forskrift om gjennomføring av TSI energi på det nasjonale jernbanenet for konvensjonelle tog (Nr. 759) 1727
Juni	12. Forskrift om vurdering ved Høgskolen i Harstad (Nr. 764)..... 1732
Juni	20. Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Universitetet i Agder (Nr. 765) 1741
Juli	3. Forskrift om standard opplysningsskjemaer etter lov om avtaler om deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter mv. (Nr. 766) 1749
Juli	31. Forskrift om stopp i fisket etter blåkkeite ved Vest-Grønland for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i 2012 (Nr. 768) 1751
Juni	28. Forskrift om gjennomføring av Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskap på kjøretøy i internasjonal vegtransport (AETR-avtalen) (Nr. 794)..... 1759
Aug.	6. Forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område (Nr. 795)..... 1785
Aug.	8. Forskrift om infrastruktur for geografisk informasjon (geodataforskriften) (Nr. 797) 1789
Juli	5. Forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil (Nr. 817) 1807
Aug.	16. Forskrift om beskyttelse av Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal som geografisk betegnelse (Nr. 820) 1813
Aug.	27. Forskrift om nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed for 2013 (Nr. 828)..... 1822
Aug.	28. Forskrift om graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Oslo og Akershus (Nr. 841) 1824
Aug.	29. Forskrift om fastlegeordning i kommunene (Nr. 842) 1830
Aug.	29. Forskrift om pasient- og brukerrettigheter i fastlegeordningen (Nr. 843)..... 1834
Sept.	10. Forskrift om klassifisering og sikring av anlegg i elektroniske kommunikasjonsnett (klassifiseringsforskrifta) (Nr. 866) 1848
Endringsforskrifter	
2012	
Juni	20. Endr. i forskrift om krav til bachelorgraden ved Universitetet i Nordland (Nr. 724)..... 1702
Juni	20. Endr. i forskrift om opptak til studier ved Universitetet i Nordland som ikke er regulert av nasjonale forskrifter eller rammeplaner (Nr. 725) 1702

Juni	25.	Endr. i forskrift om offentlige anskaffelser og forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) – justerte terskelverdier for 2012 og 2013 (Nr. 726)	1704
Juni	28.	Endr. i forskrift om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip (Nr. 727)	1705
Juli	2.	Endr. i forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og kommunikasjonstjeneste (Nr. 728)	1706
Juli	2.	Endr. i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet (Nr. 729)	1706
Juli	3.	Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 730)	1707
Juni	13.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 731)	1707
Juni	23.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 732)	1708
Juni	28.	Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 733)	1709
Juni	30.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 734)	1709
Juni	30.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 735)	1710
Juli	2.	Endr. i forskrift om arbeidsavklaringspenger (Nr. 736)	1710
Juli	5.	Endr. i utlendingsforskriften (plikt til å inneha Schengen-standardisert oppholdskort, grenseboerbevis mv.) (Nr. 738)	1711
Juli	6.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 (Nr. 739)	1713
Juli	10.	Endr. i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone (Nr. 740)	1713
Juli	10.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 (Nr. 741)	1714
Juli	11.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (Nr. 742)	1714
Juli	13.	Endr. i forskrift om drift av fartøy som fører 12 passasjerer eller færre mv. (Nr. 743)	1714
Juli	13.	Endr. i forskrift om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013 (Nr. 744)	1715
Juli	13.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 (Nr. 745)	1716
Juni	29.	Endr. i forskrift om høsting på Svalbard (Nr. 746)	1716
Juli	2.	Endr. i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 747)	1717
Juli	4.	Endr. i listen over tredjeland med godkjente restkontrollprogrammer (Nr. 748)	1718
Juli	4.	Endr. i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier (Nr. 749)	1719
Juli	4.	Endr. i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) (Nr. 750)	1720
Juli	18.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 751)	1721
Juli	19.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 753)	1722
Juli	9.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 755)	1724
Juli	13.	Endr. i forurensningsforskriftens kapittel 38 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS) (Nr. 756)	1724
Juli	16.	Endr. i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspoleiprodukter (Nr. 757)	1725
Juli	16.	Endr. i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om forvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) (Nr. 758)	1725
Juli	19.	Endr. i forskrift om sertifisering av førere av trekkraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenetttet (førerforskriften) (Nr. 760)	1727
Juli	23.	Endr. i forskrift om merking, registrering og rapportering av lama og oppdrettshjort, forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer og forskrift om feltstasjon og samlingsstasjon for kunstig sædooverføring hos rev (Nr. 761)	1728
Juli	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen i 2012 (Nr. 762)	1732
Juli	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen i 2012 (Nr. 763)	1732
Juli	6.	Endr. i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) (Nr. 767)	1750
Juli	31.	Endr. i forskrift om alderspensjon i folketrygden (Nr. 769)	1752
Juli	31.	Endr. i forskrift om et felles koordinert overvåkingsprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr (Nr. 770)	1752

Juli	31.	Endr. i forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012 (Nr. 771)	1753
Aug.	5.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2012 (Nr. 773)	1755
Mai	25.	Endr. i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Norges idrettshøgskole (Nr. 793)	1755
Aug.	6.	Endr. i forskrift om kjøretøyverksteder, forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy, forskrift om krav til opplæring, prøve og kompetanse for utrykningskjøring og forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. (Nr. 796)	1788
Aug.	8.	Endr. i utlendingsforskriften (nivået på underholdskravet) (Nr. 798)	1793
Aug.	9.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 799)	1794
Aug.	10.	Endr. i forskrift om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv. (Nr. 800)	1794
Aug.	13.	Endr. i forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover (Nr. 802)	1795
Aug.	13.	Endr. i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr (Nr. 803)	1797
Aug.	13.	Endr. i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 804)	1798
Aug.	14.	Endr. i forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover (Nr. 805)	1799
Aug.	10.	Endr. i forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy (Nr. 809)	1802
Aug.	15.	Endr. i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) (Nr. 810)	1804
Juni	30.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova (Nr. 816)	1807
Juli	5.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 818)	1812
Aug.	16.	Endr. i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013 (Nr. 819)	1813
Aug.	17.	Endr. i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil (Nr. 821)	1814
Aug.	22.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 822)	1818
Aug.	22.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 (Nr. 823)	1818
Aug.	22.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina (Nr. 824)	1819
Aug.	24.	Endr. i forskrift 25. mai 2012 nr. 460 om utsetting av utenlandske treslag til skogbruksformål (Nr. 825)	1820
Aug.	23.	Endr. i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) (Nr. 839)	1823
Aug.	27.	Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 840)	1824
Aug.	1.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 844)	1837
Aug.	20.	Endr. i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften) (Nr. 845)	1837
Aug.	31.	Endr. i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) (Nr. 846)	1839
Aug.	31.	Endr. i utlendingsforskriften (Nr. 848)	1840
Sept.	3.	Endr. i forskrift om flypassasjerers rettigheter ved nektet ombordstigning og innstilt eller vesentlig forsinket flyging og forskrift om funksjonshemmedes og bevegelseshemmedes rettigheter i forbindelse med lufttransport (Nr. 849)	1840
Aug.	30.	Endr. i forskrift til privatskolelova (Nr. 856)	1841
Aug.	31.	Endr. i forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2012 (Nr. 857)	1841
Aug.	31.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2012 (Nr. 858)	1842
Sept.	5.	Endr. i forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmar fra tredjestater (Nr. 859)	1842
Sept.	6.	Endr. i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) (Nr. 860)	1843
Aug.	7.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege (Nr. 861)	1843
Aug.	17.	Endr. i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013 (Nr. 862)	1843
Aug.	29.	Endr. i forskrift om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013 (Nr. 863)	1845
Sept.	7.	Endr. i forskrift om bokføring (Nr. 865)	1846

Diverse**2012**

April	17.	Regler om nominasjon mv. ved tilsetting av biskoper (Nr. 722)	1693
April	17.	Endr. i retningslinjer for disponering av tilskudd fra Opplysningsvesenets fond til kirkelige formål (Nr. 772).....	1753
Aug.	15.	Endr. i instruks for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland (Nr. 811)	1804
Aug.	24.	Instruks om sikring og beskyttelse av objekter ved bruk av sikringsstyrker fra Forsvaret og politiet i fred, krise og krig (Nr. 827).....	1820
Aug.	31.	Bestemmelser om klarering av adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for militære og sivile statsfartøyer mv. iht. avtale 11. desember 2008 nr. 36 mellom regjeringene i den euroarktiske Barentsregionen om samarbeid innen forebygging, beredskap og innsats rettet mot krisesituasjoner (heretter «avtalen») (Nr. 847)	1839

Rettelser

Nr. 1/2010 s. 133 (i forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften)).....	1850
Nr. 4/2012 s. 625 (i forskrift 16. februar 2012 nr. 154 om endring i generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspoleieprodukter).....	1850
Nr. 9/2012 s. 1507 (i forskrift 15. juni 2012 nr. 680 om endring i forskrift 9. februar 2007 nr. 149 om sanksjoner og tiltak mot Iran)	1851

Oversikt over rettelsler	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 7. november 2012**Nr. 10**

10. aug. Lov nr. 61 2012**Lov om endringer i plan- og bygningsloven**

Prop.91 L (2011–2012), Innst.357 L (2011–2012), Lovvedtak 70 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 7. og 12. juni 2012. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven).

I

I lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling gjøres følgende endringer:

§ 31–2 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter som nærmere regulerer kommunens adgang til å gi tillatelse etter leddet her.

§ 31–2 nytt femte ledd skal lyde:

For å sikre hensiktsmessig bruk av eksisterende byggverk og unngå urimelige kostnader, kan departementet gi forskrifter om hvilke krav som gjelder ved tiltak på eksisterende byggverk.

II

Loven trer i kraft straks.

10. aug. Lov nr. 62 2012**Lov om endring i naturmangfoldloven**

Prop.121 L (2011–2012), Innst.383 L (2011–2012), Lovvedtak 76 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 11. og 15. juni 2012. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven).

I

I lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold skal § 75 første ledd annet punktum lyde:

På samme måte straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i forskrifter eller i enkeltvedtak som nevnt i § 77 første punktum.

II

Loven trer i kraft straks.

10. aug. Lov nr. 63 2012**Lov om endringer i luftfartsloven**

Prop.83 L (2011–2012), Innst.329 L (2011–2012), Lovvedtak 79 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 11. og 15. juni 2012. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

Endringer i følgende lov:

Lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven).

I

I lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart gjøres følgende endringer:

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. *Krav til nasjonalitet*

Luftfart innenfor norsk område kan bare foretas med fartøy som har:

1. norsk nasjonalitet,
2. fremmed nasjonalitet som i henhold til denne loven eller forskrift gitt med hjemmel i denne loven skal likestilles med norsk nasjonalitet,
3. nasjonalitet i fremmed stat som har sluttet overenskomst med Norge om rett til slik fart eller
4. særskilt tillatelse av luftfartsmyndigheten.

Tillatelsen som nevnt i første ledd nr. 4 gis i tilfelle på slike vilkår som i det enkelte tilfelle finnes påkrevd for å sikre at luftfarten foregår på en betryggende måte eller som for øvrig finnes nødvendig av allmenne hensyn. Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 4–10 første og annet ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at bygging av luftfartøy, fremstilling av tilbehør og reservedeler og utføring av nærmere angitt vedlikeholds-, reparasjons- og endringsarbeider på luftfartøy, tilbehør og reservedeler bare kan foretas av personer med særskilt godkjenning eller ved godkjent bedrift.

For særskilt godkjenning av personer som nevnt i første ledd kan departementet i forskrift stille krav til vandel, regulere hvilke typer personell som må oppfylle krav til vandel, og hvilke vandelskrav som skal gjelde. Luftfartsmyndigheten kan kreve ordinær, uttømmende og utvidet politiattest.

Nåværende § 4–10 annet ledd blir nytt tredje ledd.

Ny § 4–11 skal lyde:

§ 4–11. *Alkoholpåvirkning mv.*

Departementet kan bestemme i forskrift at §§ 6–11, 6–12 og 6–13 skal gjelde tilsvarende for den som har oppgaver av betydning for sikkerheten i forbindelse med bygging av luftfartøy, fremstilling av tilbehør og reservedeler og utføring av vedlikeholds-, reparasjons- og endringsarbeider på luftfartøy, tilbehør og reservedeler.

Departementet kan ved forskrift presisere hvilke typer personell som omfattes av første ledd.

§ 5–3 nytt annet ledd skal lyde:

Luftfartsmyndigheten kan kreve ordinær, uttømmende og utvidet politiattest ved vurdering av søknad om luftfartssertifikat for tjenestegjørende om bord i luftfartøy.

§ 5–6 annet ledd skal lyde:

Sertifikatet skal tilbakekalles for minst ett år dersom innehaveren blir ilagt straff for å ha gjort tjeneste ombord påvirket av alkohol eller annet berusende eller bedøvende middel. Det samme gjelder ved overtredelse av bestemmelsen i § 6–12 tredje ledd. Er han tidligere i de siste fem år ilagt straff for én av de nevnte overtredelser, skal sertifikatet tilbakekalles for alltid.

§ 6–11 skal lyde:

§ 6–11. *Alkoholpåvirkning mv.*

Ingen må gjøre eller forsøke å gjøre tjeneste om bord når han eller hun er påvirket av alkohol eller annet berusende eller bedøvende middel, eller når sykdom, legemidler, tretthet eller lignende årsak gjør vedkommende uskikket til å utføre tjenesten på en betryggende måte.

Som påvirket av alkohol anses i alle tilfelle den som har

1. en alkoholkonsentrasjon i blodet som er større enn 0,2 promille, eller en alkoholmengde i kroppen som kan føre til så stor alkoholkonsentrasjon i blodet, eller
2. en større alkoholkonsentrasjon i utåndingsluft enn 0,1 milligram per liter luft.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om når en person i alle tilfelle må anses som påvirket av annet berusende eller bedøvende middel enn alkohol.

En person skal ikke regnes som påvirket dersom vedkommende har brukt legemiddel i tråd med de krav som er knyttet til sertifikat gitt i medhold av denne loven kapittel V.

Villfarelse om alkoholkonsentrasjonens størrelse fritar ikke for straff. Det samme gjelder villfarelse med hensyn til størrelsen av konsentrasjonen av annet berusende eller bedøvende middel.

Ny § 6–12 skal lyde:

§ 6–12. *Pliktmessig avhold*

Den som gjør tjeneste om bord, må ikke nyte alkohol eller ta annet berusende eller bedøvende middel i tjenestetiden. Tjenestetiden omfatter tidsrommet fra vedkommende i henhold til sine tjenesteplikter påbegynner utførelsen av slikt arbeid som stillingen krever, og inntil arbeidet avsluttes.

Forbudet i første ledd gjelder også i et tidsrom av åtte timer før tjenestetiden begynner.

Den som har gjort tjeneste om bord, må ikke nyte alkohol eller ta annet berusende eller bedøvende middel i de første seks timer etter tjenestetidens opphør, når han eller hun forstår eller må forstå at det kan bli innledet politietterforskning vedrørende hans eller hennes forhold i tjenesten. Dette gjelder ikke etter at blodprøve eller utåndingsprøve er tatt, eller politiet har avgjort at det ikke skal tas slik prøve.

Ny § 6–13 skal lyde:

§ 6–13. Alkotest, utåndingsprøve, blodprøve

Politiet kan ta alkotest (foreløpig blåseprøve) og foreløpig test av om en person er påvirket av annet berusende eller bedøvende middel, når

1. det er grunn til å tro at vedkommende har overtrådt bestemmelsene i §§ 6–1 eller 6–12,
2. personen med eller uten egen skyld er innblandet i en luftfartsulykke eller luftfartshendelse, eller
3. når det blir krevd som ledd i kontroll av luftfartsvirksomheten.

Dersom testresultatet eller andre forhold gir grunn til å tro at bestemmelsene i §§ 6–11 eller 6–12 er overtrådt, kan politiet foreta særskilt undersøkelse av om det forekommer tegn eller symptomer på ruspåvirkning og fremstille personen for utåndingsprøve, blodprøve, spyttprøve eller klinisk legeundersøkelse for å søke å fastslå påvirkningen. Slik fremstilling skal i alminnelighet finne sted for den som nekter å medvirke til alkotest eller foreløpig test av om føreren er påvirket av alkohol eller annet berusende eller bedøvende middel.

Utåndingsprøve skal tas av politiet. Blodprøve og spyttprøve kan tas av lege, sykepleier eller bioingeniør. Klinisk legeundersøkelse foretas når det er mistanke om påvirkning av annet middel enn alkohol eller andre særlige grunner taler for det.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om tester og undersøkelser som nevnt i paragrafen her.

Nåværende § 6–12 blir ny § 6–14.

Kapittel VII overskriften skal lyde:

Kapittel VII. Landingsplasser, bakketjenesten, flysikringstjenester og sikkerhetskritisk virksomhet utenfor luftfartsanlegg

§ 7–4 tredje ledd skal lyde:

Departementet fastsetter de vilkår som må oppfylles av tjenestegjørende i flysikringstjenesten, og gi regler om sertifikat eller autorisasjon for slik tjeneste. I forskriftene kan det stilles krav til vandel og bestemmes hvilke vandelskrav som skal gjelde. Luftfartsmyndigheten kan kreve ordinær, uttømmende og utvidet politiattest.

Ny § 7–4 a skal lyde:

§ 7–4 a. Alkoholpåvirkning mv.

Departementet kan i forskrift bestemme at §§ 6–11, 6–12 og 6–13 skal gjelde tilsvarende for den som har oppgaver av betydning for sikkerheten innen flysikringstjenesten, innen bakketjeneste på landingsplasser, samt i ervervsmessig luftfartsforetak og derunder arbeider med kontroll av luftfartøy i luften eller i radiosambandstjenesten.

Departementet kan ved forskrift presisere hvilke typer personell som omfattes av første ledd.

Ny § 7–4 b skal lyde:

§ 7–4 b. Gjennomføring av konvensjonsbestemmelser om erstatningsansvar

Kongen kan gi forskrift som gjennomfører konvensjonsbestemmelser om erstatningsansvar for ytere av flysikringstjenester og for personer som utfører arbeid for disse.

Regler gitt i medhold av første ledd går foran andre norske rettsregler om erstatningsansvar.

§ 7–13 annet ledd skal lyde:

Forslaget legges ut på et høvelig sted til ettersyn for dem saken vedkommer. Utleggingen og kunngjøringen om utleggingen skal skje etter bestemmelsene i plan- og bygningsloven § 5–2 annet og tredje ledd.

§ 7–24 første ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om luftfartøyers manøvrering og opphold på landingsplasser.

§ 7–24 nytt annet ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om personers adgang til og ferdsel på landingsplasser og andre luftfartsanlegg. I forskrift kan det også stilles krav til vandel og bestemmes hvilke vandelskrav som skal gjelde. Luftfartsmyndigheten kan kreve ordinær, uttømmende og utvidet politiattest.

§ 7–24 nåværende annet og tredje ledd blir nytt tredje og fjerde ledd.

§ 7–25 første og annet ledd skal lyde:

Når hensynet til sikkerheten i luftfarten tilsier det, kan kontroll av personer, reisegods, gods og øvrige gjenstander som befinner seg på landingsplasser, andre luftfartsanlegg eller annet anlegg for pakking eller prosessering av gjenstander som transporteres med luftfartøy, foretas i samsvar med forskrifter gitt av departementet.

Departementet kan gi forskrift som stiller krav til vandel for personer som utfører oppgaver på landingsplasser og andre luftfartsanlegg, samt personer som utfører oppgaver av betydning for sikkerheten i luftfarten andre steder. Endelig kan departementet gi forskrift om hvilke vandelskrav som skal gjelde. Luftfartsmyndigheten kan kreve ordinær, uttømmende og utvidet politiattest.

§ 7–25 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 7–26 fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om måten tilsynet etter annet og tredje ledd skal utøves på.

§ 7–26 nåværende femte ledd oppheves. Nåværende sjette ledd blir nytt femte ledd.

§ 8–8 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan fastsette forskrifter for luftfartsvirksomhet som omfattes av første ledd.

§ 8–10 oppheves.

Ny § 10–41 a skal lyde:

§ 10–41 a. Forskrifter om priser, andre vilkår og opplysningsplikt

Departementet kan gi forskrift om priser og tilhørende vilkår, om formidling av rutefart og om overbooking. Departementet kan også gi forskrift om billettselgeres plikt til å informere om passasjerrettigheter basert på denne loven og andre forhold som setter billett kjøpere i stand til å danne seg en helhetlig og realistisk oppfatning av vilkårene og muligheten for å kjøpe eventuelle tilknyttede tjenester eller produkter.

§ 10–42 skal lyde:

§ 10–42. Gjennomføring av EØS-regler om passasjerrettigheter

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring av regler om passasjerrettigheter som er tatt inn i EØS-avtalen. I forskriften kan det bestemmes at luftfartsmyndigheten skal føre tilsyn med at reglene følges.

Når det er rimelig grunn til mistanke om overtredelse av regler som nevnt i første ledd kan luftfartsmyndigheten, uten hinder av taushetsplikt, kreve av tjenesteyteren:

1. å få adgang til alle relevante dokumenter, i enhver form, vedrørende overtredelsen,
2. å ta kopi av, eller lage utdrag fra, dokumenter som nevnt i nr. 1,
3. å gjennomføre nødvendige kontroller på stedet,
4. at vedkommende oppfyller sine forpliktelser etter reglene som nevnt i første ledd og stanser overtredelsen,
5. at vedkommende bekrefter sin forpliktelse til å stanse overtredelsen, og eventuelt offentliggjør denne forpliktelsen.

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om måten tilsynet etter annet ledd skal utøves på.

Om nødvendig kan luftfartsmyndigheten kreve bistand fra politiet til å gjennomføre tiltak som nevnt i annet ledd.

§ 10–43 oppheves.

§ 12–3 nytt første ledd skal lyde:

Med luftfartsulykke menes en uønsket begivenhet som inntreffer i forbindelse med bruken av et luftfartøy, og som medfører at noen dør eller blir alvorlig skadet, eller fartøyet blir påført betydelig skade, og

1. som ved en bemannet flygning finner sted i tidsrommet fra en person går om bord i fartøyet med flygning som formål til alle har forlatt fartøyet, eller
2. som ved en ubemannet flygning finner sted i tidsrommet fra luftfartøyet er klart til å bli satt i bevegelse med det formål å ta av, og til det stanser opp etter landing og det viktigste fremdriftssystemet er slått av.

§ 12–15 skal lyde:

§ 12–15. Tiltak for å fremskaffe opplysninger

Undersøkellesmyndigheten har rett til å benytte privat grunn og kan kreve å få undersøke og ta i besittelse fartøy, vrakrester, dokumenter og andre ting i den utstrekning den trenger det for å kunne utøve sitt verv. Herunder skal undersøkelsesmyndigheten ha rett til

1. å be om og bidra til en fullstendig obduksjon av de omkomne og til å få umiddelbar adgang til resultatene av slike undersøkelser eller til tester av prøver som er tatt, og
2. å be om legeundersøkelse av alle personer involvert i flyets operasjon eller å be om at det utføres tester på prøver som er tatt av slike personer, og ha umiddelbar tilgang til resultatet av slike undersøkelser eller tester.

Om nødvendig kan undersøkelsesmyndigheten kreve hjelp av politiet.

§ 12–28 overskriften skal lyde:

§ 12–28. Forbud mot tilbakekall av sertifikat og ileggelse av overtredelsesgebyr

§ 12–28 første ledd skal lyde:

Når luftfartsmyndigheten i medhold av §§ 12–9 og 12–20 mottar opplysninger om brudd på flyoperative eller flytekniske bestemmelser som er gitt i eller i medhold av §§ 4–1, 6–2 og 9–1 i denne lov, skal slike opplysninger ikke gi grunnlag for å tilbakekalle fra den som har gitt opplysningene, sertifikater som er utstedt eller godkjent av luftfartsmyndigheten, eller for å ilegge vedkommende overtredelsesgebyr med hjemmel i § 13 a–5.

§ 13–4 oppheves.

§ 13–4a oppheves.

§ 13–6 oppheves.

§ 13–7 oppheves.

Mellom kapittel XIII og kapittel XIV skal et nytt kapittel XIII a lyde:

Kapittel XIII a Håndheving, tvangsmulkt, overtredelsesgebyr, innkreving mv.

§ 13 a–1. Opplysningsplikt

Departementet, luftfartsmyndigheten eller andre som utfører oppgaver på deres vegne, kan pålegge følgende personer å gi opplysninger som er nødvendige for utføringen av deres oppgaver etter denne loven, eller etter forskrifter og enkeltvedtak gitt i medhold av loven:

1. eier eller bruker av luftfartøy,
2. innehaver av, eller personer som utfører tjeneste eller arbeid for
 - a) foretak som driver ervervsmessig luftfartsvirksomhet som nevnt i kapittel VIII,
 - b) foretak som eier eller driver godkjent landingsplass eller annet luftfartsanlegg,
 - c) foretak som leverer andre tjenester på lufthavner enn de som er nevnt i bokstav b, eller andre foretak som bruker lufthavner,
 - d) foretak som er godkjent etter § 4–10,
 - e) andre foretak som driver med godkjenning etter denne lov eller forskrift gitt med hjemmel i den, og
3. personer som har relevante opplysninger om overtredelse av regler gitt i medhold av § 10–42 første ledd i et EØS-land.

Departementet kan pålegge opplysningsplikt som nevnt i første ledd i forskrift. I forskrift kan det også bestemmes at opplysningene skal gis til utenlandsk eller internasjonal myndighet eller organisasjon dersom dette er forenlig med § 13 a–2.

§ 13 a–2. Taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid for et organ som er tildelt myndighetsoppgaver i eller i medhold av denne loven, har taushetsplikt etter forvaltningsloven om det som de får kjennskap til under utførelse av sitt arbeid.

Opplysninger som er taushetsbelagte etter første ledd, kan gis videre til utenlandske og internasjonale myndigheter og organisasjoner når dette følger av internasjonale avtaler eller forpliktelser. Det samme gjelder når opplysningene er av vesentlig betydning for slik myndighet eller organisasjon, og vedkommende organ er underlagt taushetsplikt av minst samme omfang som det organet som gir opplysningene fra seg. Bestemmelsen her gjelder ikke opplysninger som mottas i henhold til reglene i kapittel XII.

§ 13 a–3. Pålegg om retting og endring mv.

Luftfartsmyndigheten kan gi pålegg om retting eller opphør av forhold i strid med loven her, forskrift gitt i medhold av loven og vedtak gjort i medhold av loven, og fastsette vilkår som må oppfylles for at virksomheten skal være i samsvar med slike krav. I slike tilfeller skal forvaltningslovens regler om enkeltvedtak følges.

Paragrafen her innskrenker ikke luftfartsmyndighetens myndighet etter andre bestemmelser i loven.

§ 13 a–4. Tvangsmulkt

For å sikre at plikter, forbud, pålegg eller krav som følger av denne loven, forskrift gitt med hjemmel i loven eller i vedtak gjort i medhold av loven blir etterlevd, kan luftfartsmyndigheten fastsette en løpende tvangsmulkt som betales til staten inntil forholdet er rettet. Luftfartsmyndigheten bestemmer når tvangsmulkten skal begynne å løpe. Luftfartsmyndigheten kan frafalle krav om påløpt tvangsmulkt helt eller delvis.

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om ileggelse av tvangsmulkt, herunder at tvangsmulkt skal begynne å løpe automatisk, eller med et nærmere fastsatt beløp, når bestemte plikter, forbud, pålegg eller krav som nevnt i første ledd ikke etterleves.

§ 13 a–5. Overtredelsesgebyr

Luftfartsmyndigheten kan gi pålegg om et overtredelsesgebyr til statskassen til den som:

1. har overtrådt, eller latt være å etterkomme, § 2–2, § 4–1 annet og tredje ledd, § 4–4 første og andre ledd, §§ 4–6 eller 4–7, § 5–1 første og tredje ledd, § 5–3, § 5–5, § 5–7, § 5–8, § 6–1 første ledd, § 6–2, § 6–3 tredje ledd,

- § 6–7, § 6–10, § 7–1 første ledd, § 7–15 første ledd, § 7–19, § 7–25 annet ledd, § 7–28, § 7–29 annet ledd, § 8–1 første og annet ledd, §§ 8–8, 9–2, 9–5, 9–7, 10–3, 10–4, 10–5, 10–6 eller 10–8, § 10–38 a første og annet ledd, § 10–45, § 11–2 første ledd eller § 12–31.
2. har benyttet luftfartøy til tross for at luftdyktighetsbevis eller miljødyktighetsbevis er ugyldig eller er blitt erklært ugyldig etter § 4–5 første eller annet ledd.
 3. anlegger, driver eller innehar landingsplass uten konsesjon som nevnt i § 7–5 første ledd eller i strid med konsesjon som nevnt i § 7–7 dersom denne inneholder bestemmelser som har som formål å redusere støy eller regulere trafikkomfanget.
 4. driver landingsplass uten eller i strid med kravene til teknisk og operativ godkjenning som nevnt i § 7–11 første, tredje og femte ledd.
 5. bruker opplysninger i strid med §§ 12–10 eller 12–11.
 6. har overtrådt, eller latt være å etterkomme vedtak truffet med hjemmel i, forskrift gitt i medhold av § 4–1 annet ledd, § 4–10, § 5–1 annet ledd, § 5–3, § 5–4 første ledd, §§ 6–2, 6–12, 7–1 eller 7–3, § 7–4 – herunder for brudd på nasjonal ytelsesplan etter reglene om et felles europeisk luftrom, § 7–5 fjerde ledd, §§ 7–11 eller 7–22, § 7–24 første ledd, §§ 7–25, 7–29, 8–8, 8–9, 8–10, 9–1 eller 9–2, § 9–3 annet ledd, §§ 9–4, 9–5, 9–7, 10–41 a, 10–42, 10–45, 12–9, 13–3, 13–4 eller 15–2 dersom det er bestemt i vedkommende forskrift at overtredelsen skal kunne sanksjoneres etter paragrafen her.
 7. har overtrådt, eller latt være å etterkomme vedtak truffet med hjemmel i, forskrift gitt i medhold av § 16–1 dersom disse omhandler tidsluker (slots), markedsadgang for lufthavntjenester, driftstillatelse (lisenser), leieavtaler for luftfartøy, retten til å etablere og drive flyruter, krav til informasjon og likebehandling ved salg av flybilletter, reglene om krav til å opplyse passasjerene om identiteten til det flyselskapet som utfører en transport eller reglene om et felles europeisk luftrom dersom det er nødvendig for å gjennomføre EØS-avtalen og det er bestemt i vedkommende forskrift at overtredelsen skal kunne sanksjoneres etter paragrafen her.
 8. har overtrådt, eller latt være å etterkomme, vedtak fattet i medhold av § 4–3, § 7–5 første ledd, §§ 7–6 eller 7–7, § 7–11 tredje ledd, § 7–15 første ledd, § 9–3 første ledd eller § 13–1.
 9. har overtrådt, eller latt være å etterkomme, krav eller pålegg under tilsyn, besiktigelse eller undersøkelse som nevnt i § 4–2, 4–8 eller 5–2, § 5–8 annet ledd, § 7–2, § 7–26 tredje ledd, § 7–27 annet og tredje ledd, § 9–8, 10–42 annet ledd og § 13 a–3.
 10. har latt være å etterkomme pålegg om å gi opplysninger i medhold av § 7–26, § 7–27 annet og tredje ledd, §§ 9–8 eller 12–16, § 13 a–1, eller som gir uriktige opplysninger som svar på slikt pålegg.

Fysiske personer kan bare ilegges overtredelsesgebyr for forsettlig eller uaktsomme overtredelser. Et foretak kan ikke ilegges overtredelsesgebyr dersom overtredelsen skyldes forhold utenfor foretakets kontroll.

Ved vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges, og ved utmålingen, skal det særlig legges vekt på

- a) hvor alvorlig overtredelsen har krenket de interesser loven verner,
- b) graden av skyld,
- c) om overtrederen ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne ha forebygget overtredelsen,
- d) om overtredelsen er begått for å fremme overtreders interesser,
- e) om overtrederen har hatt eller kunne ha oppnådd noen fordel ved overtredelsen,
- f) om det foreligger gjentakelse,
- g) om andre reaksjoner som følge av overtredelsen blir ilagt overtrederen eller noen som har handlet på vegne av denne, blant annet om noen enkeltperson er blitt ilagt straff,
- h) overtreders økonomiske evne, og
- i) om illeggelse av overtredelsesgebyr vil kunne skape frykt for negative konsekvenser av å gi opplysninger som skal brukes til ulykkesforebyggende arbeid til offentlige myndighet eller til selskapsinterne rapporteringsordninger.

Overtredelsesgebyret forfaller til betaling to måneder etter at vedtaket fattes. Luftfartstilsynet kan i særlige tilfeller frafalle ilagt overtredelsesgebyr. Dersom overtrederen går til søksmål mot staten for å prøve vedtaket, suspenderes tvangskraften. Retten kan prøve alle sider av saken.

Adgangen til å ilagge gebyr foreldes etter 5 år. Fristen avbrytes når luftfartsmyndigheten meddeler den mulige overtrederen at vedkommende er mistenkt for overtredelse som nevnt i første ledd.

Departementet kan gi forskrift om utmåling av overtredelsesgebyr.

§ 13 a–6. Myndighet lagt til EFTAs overvåkningsorgan

EFTAs overvåkningsorgan og EFTA-domstolen kan ilagge foretak, sammenslutninger av foretak eller fysiske personer økonomiske reaksjoner som nevnt i artikkel 25 i forordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk byrå for flysikkerhet, og om opphevelse av rådskonklusjon 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF slik denne er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XIII, kapittel VI, punkt 66n.

Departementet kan gi forskrift om gjennomføring av bestemmelser som utfyller bestemmelsen nevnt i første ledd.

§ 13 a–7. Statens regress mv.

Blir staten i henhold til internasjonal overenskomst påført utgifter som følge av at luftfartøy brukes for norsk regning utenfor riket, kan vedkommende departement, for så vidt ikke annet er fastsatt i vilkår for konsesjon eller tillatelse etter kapittel VIII, kreve utgiftene refundert av fartøyets eier eller bruker.

§ 13 a–8. Innkreving av tvangsmulkt, gebyr, avgifter mv.

Gebyrer som fastsettes etter § 3–1 annet ledd, avgifter etter § 7–26, gebyr etter § 13–8, endelig vedtak om tvangsmulkt etter § 13 a–4 eller overtredelsesgebyr etter § 13 a–5 og økonomiske reaksjoner etter § 13 a–6 er tvangsgrunnlag for utlegg. Det samme gjelder refusjonsbeløp som staten har krav på etter denne lov.

Innkreving av krav som nevnt i første ledd kan pålegges Statens innkrevingsssentral. I så fall kan kravet innkreves ved trekk i lønn og andre ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsssentralen kan også kreve inn kravene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panterett kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5. Utleggsforretninger kan holdes på innkrevingsssentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

§ 14–1 skal lyde:

§ 14–1. Overtredelse av § 2–2

Dersom eieren eller brukeren av et luftfartøy som:

1. ikke er norsk,
2. ikke har fremmed nasjonalitet som nevnt i § 2–2 første ledd nr. 2 og 3, eller
3. ikke har særskilt tillatelse av luftfartsmyndigheten,

bruker fartøyet til luftfart innenfor norsk område, straffes han med bøter eller fengsel inntil 1 år. På samme måte straffes eieren eller brukeren av luftfartøy som overskrider vilkårene for en gitt tillatelse som nevnt i nr. 3 ovenfor.

§ 14–12 skal lyde:

§ 14–12. Overtredelse av § 6–11 og § 6–12, jf. §§ 4–11 og 7–4 a

Den som gjør eller forsøker å gjøre tjeneste ombord i strid med bestemmelsene i § 6–11 eller § 6–12, straffes med bøter eller med fengsel inntil 2 år. Har noen gjort tjeneste påvirket av alkohol eller annet berusende eller bedøvende middel eller har overtrådt bestemmelsene i § 6–12 tredje ledd, anvendes fengselsstraff, om ikke særdeles formildende omstendigheter er til stede.

Første ledd gjelder tilsvarende for den som overtrer forskrift gitt i medhold av § 4–11 eller § 7–4 a.

§ 14–23 tredje ledd skal lyde:

Den som overtrer forskrift gitt med hjemmel i § 8–8 tredje ledd, straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 14–25 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder den som i strid med reglene i § 12–14 fjerner eller rører luftfartøy, vrakrester eller annet etter en luftfartsulykke.

§ 14–26 skal lyde:

§ 14–26. Overtredelse av pålegg om medvirkning i ettersøknings- eller redningstiltak mv.

Dersom noen som er pålagt å medvirke ved ettersøknings- eller redningstiltak etter forskrifter gitt med hjemmel i § 12–6, unnlater å møte frem til tjeneste eller på annen måte overtrer sine plikter, straffes han med bøter.

§ 14–34 skal lyde:

§ 14–34. Foreldelse

Dersom det foretas undersøkelse etter § 12–12, foreldes adgangen til å reise straffesak tidligst etter 5 år.

§ 17–6 skal lyde:

§ 17–6. Bestemmelser som også gjelder militær luftfart

De bestemmelser som er gitt foran i §§ 5–8, 6–11, 6–12, 6–13, §§ 7–12 til 7–22, §§ 7–24, 11–1 eller 12–1, § 12–3 første og annet ledd, §§ 12–4 til 12–7 og § 13–1 gjelder tilsvarende for norsk militær luftfart.

II

Loven trer i kraft straks. § 13 a–6 trer likevel ikke i kraft før Kongen har bestemt det.

Overtredelsesgebyr etter § 13 a–5 kan bare ilegges for lovovertridelser begått etter at loven trer i kraft.

24. aug. Lov nr. 64 2012

Lov om bustøtte (bustøtteleva)

Prop.76 L (2011–2012), Innst.323 L (2011–2012), Lovvedtak 59 (2011–2012). Stortingets første og andre gongs behandling hhv. 31. mai og 11. juni 2012. Fremja av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

Endringar i følgjande lov:

Lov 29. mai 2009 nr. 30 om Husbanken.

§ 1. *Føremål*

Føremålet med den statlege bustøtta er å sikre personar med låge inntekter og høge buutgifter ein høveleg bustad.

§ 2. *Verkeområde*

Lova gjeld for personar som er registrerte i folkeregisteret og lovleg busette i Noreg.

§ 3. *Vilkår for rett til bustøtte*

Rett til bustøtte har søkjarar som

- a) er over 18 år eller har eigne barn som bur i bustaden,
- b) svarar for buutgifter i ein bustad som fyller vilkåra i § 5, og
- c) sjølve bur i bustaden.

§ 4. *Unntak for visse personar*

Dei som gjer førstegongsteneste i Forsvaret eller siviltene, har ikkje rett til bustøtte.

Studentar som ikkje har barn i husstanden, har ikkje rett til bustøtte. Som studentar blir rekna alle som har rett til ytingar frå Statens lånekasse for utdanning. Dei som studerer innanfor eit offentleg program for arbeidskvalifisering, har likevel rett til bustøtte.

Dei som bur saman med ein person som ikkje har rett til bustøtte etter første og andre ledd, har ikkje rett til bustøtte. Foreldre som bur saman med eigne barn som er studentar, har likevel rett til bustøtte.

Bebuarar i ein institusjon der det kan bli kravd vederlag for opphaldet på grunnlag av inntekt, har ikkje rett til bustøtte.

§ 5. *Krav til bustaden*

Vilkår for å få rett til bustøtte er at bustaden

- a) er godkjend som bustad,
- b) er ein sjølvstendig bustad med eigen inngang, og
- c) har eige bad og toalett og gjev høve til kvile og matlaging.

Om ein kommune har vedteke tildeling av utleigebustader til helse- og sosialføremål, kan det gjerast unntak frå krava i bokstav b og c dersom bustadene er organiserte som bufellesskap eller liknande.

§ 6. *Utrekning av bustøtte*

Den bustøtta som skal betalast ut, blir utrekna som ein fastsett prosent av differansen mellom godkjende buutgifter og ein eigendel. Eigendelen blir fastsett ut frå inntekta og formuen til husstanden.

Departementet kan i forskrift gje reglar om satsar og om utrekning og utbetaling av bustøtte.

§ 7. *Finansiering og organisering*

Staten dekkjer utgiftene til bustøtte.

Husbanken og kommunane administrerer bustøtteordninga. Kommunane dekkjer sine eigne utgifter til administrasjon.

Departementet kan i forskrift gje reglar om administrasjon og handsaming av bustøtte.

§ 8. *Handsaming av personopplysningar*

Husbanken kan utan hinder av teieplikt påleggje offentlege styresmakter, långjevarar, utleigarar, burettslag og eigarseksjonssameige å gje opplysningar som har verknad for rettar eller plikter som følgjer av denne lova eller av forskrifter gjevne med heimel i lova.

Husbanken og kommunane skal ikkje hente inn og nytte slike opplysningar i sakshandsaminga utan samtykke frå den det gjeld. Det gjeld ikkje dersom det er uhøveleg vanskeleg å hente inn samtykke, og det er klart at den personopplysningane gjeld, ville ønskt slik handsaming.

Når allmenne interesser tilseier det, kan departementet med forskrift eller i enkelttilfelle samtykke i at opplysningane i bustøtteregisteret kan bli brukte av andre offentlege styresmakter.

§ 9. *Overføring av krav på bustøtte*

Uforfalte krav på bustøtte kan overførast til kommunar som gjev forskot til dekking av buutgifter eller avdrag og renter på bustadlån for det same tidsrommet. Bustøttemottakaren må på førehand skriftleg ha gjeve eit frivillig, uttrykkeleg og informert samtykke om at kravet kan overførast.

§ 10. *Rett til å krevje for mykje utbetalt bustøtte tilbake*

Husbanken kan krevje bustøtta tilbake dersom

- a) mottakaren visste eller burde ha visst at han eller ho ikkje har hatt krav på støtte,
- b) mottakaren eller nokon som har handla på vegner av mottakaren, aktlaust har gjeve galne eller mangelfulle opplysningar,
- c) Husbanken eller kommunen har gjort eit mistak og mottakaren burde ha skjønna det, eller
- d) etterkontroll syner at husstanden i perioden det er motteke bustøtte for, har hatt inntekt og/eller formue som overstig grenser gjevne av departementet i forskrift. Det gjeld utan omsyn til kven som er skuld i at det er utbetalt for mykje.

Departementet kan i forskrift gje reglar om tilbakebetaling av bustøtte.

§ 11. Tvangsgrunnlag og særleg namsstyresmakt

Vedtak om krav på tilbakebetaling av bustøtte er tvangsgrunnlag for utlegg. Kravet kan drivast inn av Husbanken eller overførast til Statens innkrevjingsssentral som særleg namsstyresmakt.

Statens innkrevjingsssentral kan drive kravet inn ved trekk i løn og andre liknande ytingar etter dekningsloven § 2–7. Statens innkrevjingsssentral kan òg drive inn kravet ved å stifte utleggs pant for kravet dersom panteretten kan gjevast rettsvern ved registrering i eit register eller ved melding til ein tredjeperson, jf. lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant kapittel 5, og utleggsforretninga kan haldast på kontoret til Statens innkrevjingsssentral etter lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse § 7–9 første ledd.

§ 12. Gjeldstinging og ettergjeving av krav

Krav på tilbakebetaling av bustøtte kan gjerast til ein del av gjeldstingingar etter gjeldsordningsloven og til ein del av utanrettslege gjeldstingingar.

Husbanken og Statens innkrevjingsssentral kan ettergje krav på tilbakebetaling av bustøtte, renter og kostnader dersom det ikkje lèt seg gjere å drive kravet inn.

Dersom skuldnaren ikkje kan innfri kravet på grunn av dødsfall, særleg alvorleg sjukdom eller liknande, kan kravet setjast ned sjølv om det ikkje gjev betre dekning enn vidare innkrevjing.

Enkeltvedtak etter denne paragrafen kan ikkje påklagast.

§ 13. Klage på vedtak om bustøtte

Departementet kan i forskrift gje reglar om særskild klagenemnd for enkeltvedtak etter denne lova.

§ 14. Ikraftsetjing og overgangsreglar

Lova gjeld frå den tida Kongen fastset.

Departementet kan gje forskrift om overgangsordningar for mottakarar som fekk bustøtte i same bustad i juni 2009.

§ 15. Endringar i andre lover

Frå denne lova tek til å gjelde, skal lov 29. mai 2009 nr. 30 om Husbanken endrast slik:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Husbanken skal forvalta bustøtte og låne- og tilskotsordningar og medverka til å utvikla og formidla kunnskap om mål, metodar og resultat innanfor sitt saksområde.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Ettergjeving av krav

Husbanken kan ettergje krav om å betala tilbake lån eller tilskot dersom det ikkje lèt seg gjera å driva inn kravet.

§§ 10, 11 og 12 blir oppheva. Noverande § 13 blir ny § 10.

7. sept. Lov nr. 65 2012

Lov om endringer i studentsamskipnadsloven

Prop.92 L (2011–2012), Innst.319 L (2011–2012), Lovvedtak 65 (2011–2012). Stortingets første og andre gangs behandling hhv. 5. og 12. juni 2012. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 7. september 2012 kl. 14.15.

Endringer i følgende lov:

Lov 14. desember 2007 nr. 116 om studentsamskipnader.

I

I lov 14. desember 2007 nr. 116 om studentsamskipnader gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov 14. desember 2007 nr. 116 om studentsamskipnader (studentsamskipnadsloven)

§ 2 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

Departementet beslutter om studentsamskipnader skal opprettes, legges ned eller slås sammen. Sammenslåing av studentsamskipnader kan gjennomføres ved at en eller flere studentsamskipnader overdrar sine eiendeler, rettigheter og forpliktelser som helhet til en annen studentsamskipnad med kontinuitet i rettighets- og forpliktelsesposisjoner. Aksjeloven §§ 13–13 til 13–16 gjelder tilsvarende så langt de passer for slik sammenslåing.

Når en studentboligstiftelses eiendeler, rettigheter og forpliktelser overføres i sin helhet ved innlemming i en studentsamskipnad, gjennomføres dette med kontinuitet i rettighets- og forpliktelsesposisjoner. Stiftelsesloven kapittel 6 gjelder så langt den passer ved slik innlemming. Med studentboligstiftelse menes en stiftelse, jf. lov om stiftelser § 2, som i all hovedsak har forvaltning av studentboliger som formål. Første punktum gjelder tilsvarende

ved innlemming av en studentsamskipnads heleide aksjeselskap i studentsamskipnaden. Aksjeloven § 13–23 gjelder så langt den passer ved slik innlemming.

§ 3 annet ledd skal lyde:

En studentsamskipnad skal tilby tjenester til studenter. I begrenset omfang kan en studentsamskipnad også tilby tjenester til andre enn studenter. Denne aktiviteten skal gå med overskudd og komme studentvelferden til gode, og holdes regnskapsmessig atskilt fra studentsamskipnadens øvrige virksomhet. Inntekter fra denne aktiviteten skal dekke ekstraomkostningene aktiviteten innebærer, herunder en forholdsmessig andel av felleskostnadene. Departementet kan fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 6 første ledd skal lyde:

En studentsamskipnad skal ha et styre, som er studentsamskipnadens øverste myndighet. Styret representerer studentsamskipnaden utad og har ansvaret for at studentsamskipnaden blir forvaltet tilfredsstillende. Styret skal fastsette en styreinstruks, jf. aksjeloven § 6–23.

§ 6 fjerde ledd skal lyde:

Aksjeloven § 6–4 om de ansattes styrerepresentasjon, med unntak av tredje ledd, gjelder tilsvarende for studentsamskipnader.

§ 6 syvende ledd og nytt åttende ledd skal lyde:

Beslutninger om større låneopptak, oppstart av ny virksomhet, utvidelse av eksisterende virksomhet som har et kommersielt formål, eller større endringer i studentsamskipnadens interne organisering, krever tilslutning fra to tredeler av styrets medlemmer.

Det skal i størst mulig grad være åpenhet rundt styrets arbeid.

Gjeldende syvende ledd blir nytt niende ledd.

§ 8 første ledd skal lyde:

Studentsamskipnader har revisjonsplikt etter revisorloven. Revisor velges av styret. Valg av revisor krever godkjenning av departementet. Revisor skal være statsautorisert.

§ 9 nytt annet ledd skal lyde:

Styremedlemmer, tilknyttede utdanningsinstitusjoner, studentorgan og ansatte i studentsamskipnaden plikter å melde fra til departementet dersom de mener styret eller et styremedlem er i ferd med å bringe studentsamskipnadens virksomhet i fare.

§ 11 første ledd skal lyde:

Forvaltningsloven, arkivloven og lov om målbruk i offentlig teneste gjelder ikke for studentsamskipnadene. Departementet kan i forskrift bestemme at deler av studentsamskipnadenes virksomhet skal være omfattet av forvaltningsloven.

§ 12 annet ledd skal lyde:

Revisors taushetsplikt gjelder ikke overfor departementet.

Gjeldende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

27. aug. Nr. 1547 2011

Forskrift om graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Diakonhjemmet Høgskole

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Diakonhjemmet Høgskole 27. august 2011 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3. Kunngjort 17. august 2012 kl. 13.20.

§ 1. Virkeområde

Forskriften er gjeldende for organisert doktorgradsutdanning, som fører til oppnåelse av graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Diakonhjemmet Høgskole (DHS). Herunder gis utfyllende regler om opptak, gjennomføring og avslutning av doktorgradsutdanningen ved DHS.

§ 2. Målsetting

Den organiserte doktorgradsutdanningen skal kvalifisere for forsknings- og utdanningsvirksomhet på et høyt vitenskapelig nivå, og for arbeid i kirke og samfunn der det stilles krav til vitenskapelig kompetanse og evne til å håndtere etiske og verdimeslige problemstillinger.

§ 3. *Ansvar for doktorgradsutdanningen*

Høgskolens styre har det overordnede ansvaret for doktorgradsutdanningen. Høgskolens FoU-utvalg organiserer forhold ved doktorgradsutdanningen innenfor de rammer som fastsettes i denne forskrift. Programansvarlig har delegert ansvar for daglig drift av studiet i samarbeid med FoU-utvalget.

§ 4. *Doktorgradsutdanningens innhold*

Doktorgradsutdanningen er aktivt forskningsarbeid under veiledning. Dette omfatter:

- Gjennomføring av et selvstendig forskningsarbeid i samarbeid med veiledere og andre forskere.
- Godkjent opplæringsdel.
- Deltakelse i aktive forskermiljøer, nasjonalt og internasjonalt.
- Faglig formidling knyttet til arbeidet med doktorgraden.
- En skriftlig vitenskapelig avhandling.

§ 5. *Opptak*

For å bli tatt opp til doktorgradsutdanningen må søkeren ha fullført mastergrad (120 studiepoeng) eller tilsvarende, normalt med gjennomsnittskarakter B eller bedre. Høgskolen kan stille krav om at søkere gjennomgår særskilte kurs og/eller består særskilte prøver før opptak.

Nærmere krav til opptak framgår av studieplan for den aktuelle doktorgradsutdanningen.

Søknad om opptak skal inneholde følgende momenter:

- Prosjektbeskrivelse
- Plan for opplæringsdelen
- Framdriftsplan
- Redegjørelse for eventuelle behov for ekstra infrastruktur
- Oversikt over veiledningsbehov, og forslag til veiledere
- Plan for faglig formidling
- Finansieringsplan
- Eventuelle planer om opphold ved andre, herunder utenlandske forskningsinstitusjoner
- Dokumentasjon av den utdanning som ligger til grunn for opptak
- Eventuell publikasjonsliste
- Opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

Prosjektbeskrivelsen skal gjøre rede for tema, problemstilling, valg av metode, samt etiske, verdimessige og juridiske implikasjoner ved prosjektet.

Beskrivelsen bør angi framdriftsplan for de ulike delene av forskningsarbeidet. Samlet lengde skal ikke overskride 5000 ord, ikke iberegnet eventuell litteraturliste.

Opptak og opptaksmyndighet

Grunnlaget for opptak er en samlet vurdering av søknaden, der prosjektbeskrivelsens kvalitet og relevans vil være avgjørende. Høgskolens FoU-utvalg foretar opptaket. Opptaket kan skje med forbehold om finansiering, opptakskapasitet, utarbeidelse av individuell opplæringsplan, tilleggsutdanning og immaterialrettslige avtaler.

I opptaksvedtaket skal veileder oppnevnes, ansvaret for løsningen av andre behov som er skissert i søknaden plasseres, og avtaleperioden fastlegges med startdato og sluttdato. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker eller avklares spesielt.

Opptak kan nektes dersom:

- De immaterialrettslige avtaler som er inngått, er så urimelige at institusjonen ikke bør medvirke i prosjektet
- Forskningsetiske retningslinjer som gjelder for fagområdet ikke følges
- Opphavsrettslige avtaler er til hinder for publisering og åpen disputas.

§ 6. *Avtale*

Opptak formaliseres i form av skriftlig avtale for doktorgradsutdanningen. Avtalen inngås mellom doktorgradsstudent, veileder(e) og DHS. Dersom doktorgradsstudenten er tilknyttet annen arbeidsplass skal det inngås avtale som regulerer arbeidsvilkårene, herunder tid til doktorgradsarbeidet, veiledning, driftsmidler og behov for vitenskapelig utstyr. Avtalen skal sikre at doktorgradsstudenten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at forskerutdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid.

§ 7. *Doktorgradsutdanningen ved DHS*

Doktorgradsutdanningen skal være lagt opp slik at den skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme. Avtaleperioden kan forlenges grunnet permisjoner som følger av studentens rettighet som arbeidstaker. Høgskolen skal gi alle doktorgradsstudenter tilbud om opplæring på høyt vitenskapelig nivå. Høgskolen skal legge forholdene til rette for at studenten kan få deler av opplæringen ved andre institusjoner dersom det ikke foreligger egnede kurstilbud ved DHS. Søknad om endringer i godkjent plan for opplæringsdelen skal utarbeides i samråd med hovedveileder og avgjøres av programansvarlig.

§ 8. *Tilknytning til forskermiljø*

Hovedveileder har i samråd med DHS hovedansvar for å legge til rette for at doktorgradsstudenten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø med seniorforskere og andre doktorgradstudenter. For doktorgradsstudenter som

har hovedtilknytning ved annen institusjon, skal det inngås avtale mellom gradstildelende og samarbeidende institusjon som regulerer arbeidsvilkårene og herunder sikrer doktorgradsstudentens deltakelse i et aktivt forskermiljø.

Doktorgradstudenter som er ansatt ved DHS, skal oppgi DHS som institusjonstilknytning ved publisering av arbeider i tilknytning til prosjektet.

§ 9. Utstyr

Doktorgradsstudentene skal ha nødvendig utstyr til disposisjon for gjennomføring av forskningsprosjektet. Avgjørelsen av hva som anses som nødvendig utstyr tas av høgsolen. For studenter med ekstern finansiering og/eller arbeidsplass inngås det avtale mellom institusjon og ekstern part i forbindelse med det enkelte forskningsprosjekt. Slik avtale skal foreligge på det tidspunkt opptaksvedtaket for den aktuelle doktorgradsstudenten fattes, eller umiddelbart etterpå.

§ 10. Avhandlingen

– Krav til avhandlingen

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder innenfor fagområdet. Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur. Sammen med avhandlingen leveres et kortfattet sammendrag på norsk og engelsk.

Sammenstillinger av flere, mindre arbeider godtas som avhandling i den grad doktorgradsstudenten synliggjør en sammenheng mellom delene, og det redegjøres for denne sammenheng.

Del av fellesarbeid godtas som avhandling i den grad doktorgradsstudentens selvstendige innsats kan identifiseres og dokumenteres. Hvis avhandlingen omfatter fellesarbeid, skal doktorgradsstudenten innhente erklæringer fra medforfatter(e) og herunder eventuelt hennes/hans/deres samtykke i at arbeidet benyttes som del av doktorgradsavhandlingen.

– Arbeider som ikke godtas

Arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere eksamener, kan ikke antas til bedømmelse med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere, sammenhengende arbeider.

– Ny innlevering

En doktorgradsavhandling som tidligere er blitt underkjent ved DHS, kan bedømmes i omarbeidet utgave først seks måneder etter at institusjonen har fattet beslutning om ikke å godkjenne avhandlingen. Bedømmelse på nytt kan bare finne sted én gang.

– Offentlig tilgjengelighet

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes. Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring og publisering av en doktorgradsavhandling, med unntak for en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring/publisering.

§ 11. Veiledning

Arbeidet med doktorgradsavhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Doktorgradsstudenten skal ha jevnlig kontakt med sin(e) veileder(e) og skal inngå i et aktivt forskningsmiljø. Minst én av veilederne skal være ansatt ved DHS. Veileder skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse. Hvis doktorgradsstudenten har flere veiledere, skal det oppnevnes en hovedveileder med primært ansvar for den faglige oppfølging. Hovedveileder skal som hovedregel være ansatt ved DHS.

Høgsolen har ansvaret for veiledningen og kvaliteten på denne.

§ 12. Kvalitetssikring og rapportering

I løpet av avtaleperioden skal doktorgradsstudenten og hovedveileder levere separate redegjørelser for doktorgradsarbeidet i henhold til studentens framdriftsplan. Retningslinjer og mal for rapporten fastsettes av FoU-utvalget. Rapporten saksbehandles av samme utvalg. Rutiner for evaluering og kvalitetssikring av opplæringsdelen og veiledningen inngår i høgsolens kvalitetssikringssystem.

§ 13. Avslutning før avtalt tid

– Frivillig avslutning

Doktorgradsstudent og DHS kan avtale at doktorgradsutdanningen avsluttes før avtalt tid. Ved slik frivillig avslutning av doktorgradsutdanningen skal det ved egen avtale fastsettes hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsetningsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.

Ved frivillig avslutning som skyldes doktorgradsstudentens ønske om å skifte prosjekt, skal studenten søke nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet.

– Tvungen avslutning

Høgskolestyret kan beslutte tvungen avslutning av doktorgradsutdanningen før avtalt tid. Tvungen avslutning kan besluttes hvis en eller flere av følgende forhold foreligger:

- Gjentatte og vesentlige brudd fra studentens side på informasjonsoppfølgings- eller rapporteringsplikt
- Vesentlig forsinkelse i fremdriften av forskningsprosjektet av en slik art at det skaper begrunnet tvil om doktorgradsstudenten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må den vesentlige forsinkelsen skyldes forhold som doktorgradsstudenten selv har herredømme over
- Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen, grunnet forhold som doktorgradsstudenten selv har herredømme over
- Brudd på de forskningsetiske retningslinjer
- Opptreden fra en doktorgradsstudent som bryter med den tillit som må foreligge mellom DHS og doktorgradsstudent under gjennomføringen, herunder straffbare forhold knyttet til gjennomføringen av doktorgradsutdanningen.

§ 14. *Bedømmelse*

Doktorgraden tildeles på grunnlag av:

- Godkjent vitenskapelig avhandling og et godkjent forsvar i en offentlig disputas
- Godkjent prøveforelesning over tildelt emne
- Godkjent gjennomføring av opplæringsdel.

§ 15. *Innlevering*

Søknad om å få avhandlingen vurdert rettes til FoU-utvalget, vedlagt fire eksemplarer av avhandlingen. Sammen med søknaden skal det foreligge dokumentasjon for at opplæringsdelen er fullført og godkjent.

Avhandlingen leveres i den form høyskolen har fastsatt for gjeldende doktorgradsutdanning.

Disputas bør normalt avholdes innen fem måneder etter innlevering av avhandling.

§ 16. *Oppnevning av bedømmelseskomité*

Til å bedømme avhandlingen oppnevner FoU-utvalget en sakkyndig bedømmelseskomité på minst tre medlemmer. Komiteen skal settes sammen slik at:

- Begge kjønn, såfremt mulig, er representert
- Flertallet av medlemmene er eksterne
- Minst ett av medlemmene, såfremt mulig, har hovedstilling ved utenlandsk institusjon
- Alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Bedømmelseskomiteen foreslås av programansvarlig i samarbeid med relevant fagmiljø. Forslaget skal begrunnes og bør vise til hvordan komiteen samlet sett dekker avhandlingens fagfelt. Habilitetsreglene i forvaltningslovens § 6 gjelder for komiteens medlemmer, jf. lovens § 10. FoU-utvalget nedsetter komiteen. Oppnevnt veileder kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen.

Det bør normalt ikke gå mer enn fire uker fra avhandlingen innleveres til doktorgradsstudenten underrettes om komiteens sammensetning. Doktorgradsstudenten kan gi skriftlige merknader til komiteens sammensetning innen en uke.

§ 17. *Komiteens arbeid*

– Tilbaketrekning og bearbeiding

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for doktorgraden. Doktorgradsstudenten kan likevel rette formelle feil i avhandlingen ved innlevering. Det må i tilfelle innleveres en oversikt over rettingene senest en måned før disputasen. Uten hensyn til det forutgående kan høyskolen tillate omarbeiding av avhandlingen på grunnlag av bedømmelseskomiteens foreløpige kommentarer. Det skal gis en frist for slik omarbeiding, normalt ikke lengre enn seks måneder. Hvis avhandlingen ikke godkjennes, kan ny innlevering først finne sted etter seks måneder.

– Opplysningsplikt

Veileder kan innkalles til møter i bedømmelseskomiteen for å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen. Komiteen kan også kreve doktorgradsstudentens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon fremlagt.

– Innstilling

Komiteen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for doktorgraden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes. Bedømmelseskomiteens innstilling forelegges doktorgradsstudenten, som gis frist på 14 dager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Hvis doktorgradsstudenten ikke ønsker å fremme skriftlige merknader, underrettes komiteen snarest om dette.

– Frister

Komiteens innstilling bør normalt foreligge innen fire måneder etter at avhandlingen ble innlevert. Tillater komiteen omarbeiding av avhandlingen, løper ny frist fra den datoen avhandlingen leveres på nytt.

§ 18. *Høyskolens behandling av bedømmelseskomiteens innstilling*

– Behandling av enstemmig innstilling

En enstemmig komitéinnstilling skal tas til følge såfremt høgskolestyret eller den som styret bemyndiger stemmer for dette. Dersom et flertall finner at det, til tross for en enstemmig komitéinnstilling, foreligger begrunnet tvil om en avhandling bør godkjennes, skal høgskolen søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Doktorgradsstudentens merknader vedlegges. Etter dette fatter høgskolestyret eller den som styret bemyndiger vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

– *Behandling av delt innstilling*

Dersom det foreligger dissens i komiteen kan høgskolestyret eller den som styret bemyndiger fatte vedtak uten ytterligere bedømmelse fatte vedtak i saken, søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen, eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Doktorgradsstudentens merknader vedlegges. Etter dette fatter høgskolestyret eller den som styret bemyndiger vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelser.

§ 19. Offentliggjøring av avhandlingen

Dersom avhandlingen finnes verdig til å forsvares, leveres:

- 25 eksemplarer av avhandlingen eller det antall eksemplarer FoU-utvalget har bestemt
- Et kortfattet sammendrag i elektronisk form
- Et sammendrag av avhandlingen på engelsk eller et annet verdensspråk.

§ 20. Prøveforelesning

Emne for prøveforelesning over oppgitt emne fastsettes av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for studenten 10 virkedager før forelesningen. Prøveforelesningen skal holdes etter at avhandlingen er innlevert, men før disputasen, og skal godkjennes av bedømmelseskomiteen.

§ 21. Forsvar av avhandlingen

Når prøveforelesningen er avholdt og godkjent, skal doktorgradsstudenten forsvare avhandlingen i offentlig disputas. Tid og sted for disputasen skal offentliggjøres i god tid sammen med opplysninger om hvordan avhandlingen er offentliggjort. Det skal normalt være to opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av høgskolen.

Disputasen ledes av rektor eller den denne bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av avhandlingen og for prøveforelesningen. Deretter gjør doktorgradsstudenten rede for hensikten med og resultatet av den vitenskapelige undersøkelsen. Førsteopponent innleder diskusjonen, og annen opposent avslutter disputasen. Høgskolen kan likevel fastsette en annen rekkefølge og oppgavefordeling mellom doktorgradsstudenten og opponentene. Øvrige tilstedeværende som ønsker å opponere ex auditorio, må under disputasen gi melding om dette til disputasens leder innen det tidspunkt som denne fastsetter.

Etter disputasen sender bedømmelseskomiteen innberetning til høgskolens styre, der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innberetningen skal konkludere med om disputasen er godkjent/ikke godkjent.

Dersom disputasen ikke godkjennes, kan ny disputas avholdes innen rimelig tid. Så vidt mulig skal ny disputas vurderes av opprinnelig bedømmelseskomité. Disputasen skal finnes tilfredsstillende før diplom/vitnemål tildeles.

§ 22. Kreering og vitnemål

Når institusjonen har godkjent opplæring, avhandling, prøveforelesning og disputas, kreeres doktorgradsstudenten til philosophiae doctor (ph.d.) av høgskolestyret. I vitnemålet skal det gis opplysninger om det faglige opplæringsprogram doktoranden har gjennomgått, samt annen informasjon om avhandlingen. Vitnemål utferdiges fortløpende. Diploma Supplement inngår som en del av vitnemålet.

§ 23. Bruk av arbeidet

De deler av doktorgradsavhandlingen som doktoranden alene har opphavsrett til, samt andre faglitterære verk som er resultat av arbeidet med avhandlingen og som doktoranden alene har opphavsrett til, kan vederlagsfritt benyttes ved framstilling av kopier til bruk i høgskolens undervisnings- og forskningsvirksomhet.

§ 24. Klage og klagebehandling

– *Klage på opptak og søknadsbehandling*

Avslag på søknad om opptak etter § 5 kan påklages etter reglene i forvaltningslovens §§ 28 flg, og behandles i FoU-utvalget. Blir avslaget opprettholdt, sendes klagen til høgskolens sentrale klagenemnd, vedlagt all relevant informasjon.

– *Klage på godkjenning av opplæringsprogrammet*

Ved klage på avslag på søknad om godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsprogrammet, gjelder § 12 nr. 1 i forvaltningsloven. Ved klage på eksamen gjelder likevel lov om universiteter og høyskoler.

Avslag på søknad om bedømmelse, underkjenning av avhandling, prøveforelesning, eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens §§ 28 flg. Grunnlagt klage sendes høgskolen. Høgskolen kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak.

§ 25. Utfyllende bestemmelser

Rektor kan fastsette utfyllende retningslinjer innenfor rammen av denne forskriften.

§ 26. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft umiddelbart.

17. april Nr. 722 2012**Regler om nominasjon mv. ved tilsetning av biskoper**

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 17. april 2012 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeoven) § 25 fjerde ledd. Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

§ 1. Ved ledighet i en bispestilling i Den norske kirke underretter Kirkerådet vedkommende bispedømmeråd om at det innen fastsatt frist kan nominere 5 personer som bispedømmerådet anser skikket til å bli tilsatt som ny biskop. Gyldig vedtak om nominasjon skal omfatte begge kjønn. De som nomineres må oppfylle kvalifikasjonskravene for tilsetning som menighetsprest.

§ 2. Bispedømmerådet skal før det gjør vedtak om nominasjon avholde et forberedende møte, og på det grunnlag gi kandidater som vurderes nominert anledning til å uttale seg om de ønsker å motta nominasjon.

Nominasjonen foregår på den måten at de enkelte medlemmer, etter at rådslagningen har funnet sted, avgir stemme på tre kandidater. De fem kandidatene som har fått flest stemmer, er nominert. Ved stemmelikhet for femte kandidat, avgjøres nominasjonen av denne kandidaten ved ny stemmegivning. Ved fortsatt stemmelikhet for femte kandidat foretas loddtrekning. Dersom det er avgitt stemme på til sammen tre eller fire kandidater blir kun disse blir nominert.

Dersom avstemningen ikke har ledet fram til gyldig vedtak, foretas ny rådslagning og ny avstemning.

Vedtak kan ikke gjøres uten at samtlige av rådets medlemmer (eventuelt varamedlemmer) er til stede i møtet. Møtet holdes for lukkede dører. Rådslagningen er hemmelig. Nominasjonen, eventuelt vedtak om ikke å nominere, innføres i bispedømmerådets forhandlingsprotokoll. De personer som blir nominert, nevnes i alfabetisk orden. Samtlige medlemmer underskriver protokollen hvorav en utskrift straks sendes Kirkerådet sammen med sentrale biografiske opplysninger om hver av de nominerte kandidatene.

Kirkerådet gir en frist for å stille alternative kandidater til bispedømmerådets nominasjon. Minst 100 stemmeberettigede fra kategoriene a, b og/eller c i § 3, fra minimum tre forskjellige prostier, kan gå sammen om å stille kandidater.

Menighetsrådsmedlemmer inngår enkeltvis i antallet stemmeberettigede som kan stille kandidater. Alternative kandidater må være forespurt og villige til å bli nominert.

Kirkerådet kontrollerer at reglene for supplerende nominasjon er fulgt, og at kandidatene oppfyller de formelle kvalifikasjonskravene.

§ 3. Kirkerådet sender underretning om de som er nominert etter § 2, til de stemmeberettigede med oppfordring om innen en frist å gi stemme til de tre personer som de anser mest skikket til å bli tilsatt som biskop. Gyldig stemme må inneholde tre navn i prioritert rekkefølge.

Underretningen skal inneholde de nominertes navn i alfabetisk rekkefølge og sentrale biografiske opplysninger om hver av kandidatene. Det skal opplyses om at forslaget er bindende for de stemmeberettigede.

Følgende er stemmeberettiget:

- a) menighetsrådene i vedkommende bispedømme,
- b) prester i offentlig kirkelig stilling i vedkommende bispedømme,
- c) vigslede kateketer, diakoner og kantorer i offentlig kirkelig stilling i vedkommende bispedømme,
- d) prostene i de øvrige bispedømmer,
- e) professorer i teologiske fag ved de teologiske fakultetene og ledere av praktisk-teologiske utdanninger ved Det praktisk-teologiske seminar (PTS), Det teologiske Menighetsfakultet, Misjonshøgskolen og Kirkelig utdanningscenter i nord (KUN). Stemmeberettigede er de som er medlemmer av Den norske kirke.

I tvilstilfeller treffes avgjørelse om stemmerett av Kirkerådet. Avgjørelsen kan ikke påklages til departementet.

§ 4. Avstemningen i menighetsrådet foregår ved vanlig flertallsvotering, der det først voteres over hvem som skal føres opp som nr. 1, dernest voteres over hvem som skal føres opp som nr. 2 og til sist voteres over hvem som skal føres opp som nr. 3.

Hvis ingen ved første stemmegivning får flertall av de stemmer som er avgitt, holdes ny stemmegivning. Ved denne regnes den for valgt som har fått flest stemmer. Det kan før ny stemmegivning gjøres vedtak om at det bare skal stemmes på to eller flere av dem som ved første stemmegivning har fått det høyeste stemmetall. Er valget fremdeles uavgjort fordi flere har fått like mange stemmer, treffes avgjørelsen ved loddtrekning.

Det kan kreves skriftlig avstemning (jf. regler om formene for menighetsrådets og kirkelig fellesråds virksomhet § 7.5).

Resultatet av avstemningen med opplysning om stemmetall eller i tilfelle vedtak om at erklæring ikke blir avgitt, føres inn i møteboken. Bekreftet utskrift av møteboken sendes inn til Kirkerådet innen utløpet av den frist som er satt.

Stemmeavgivningen i menighetsrådet er hemmelig. Prester, kateketer, diakoner og kantorer som er stemmeberettiget etter § 3, deltar ikke i stemmeavgivningen.

§ 5. Når fristen for innsending av stemmer etter § 3 er utløpt, foretar Kirkerådet opptelling og offentliggjør utfallet.

I opptellingen teller stemmer fra menighetsrådene 1/3 (§ 3, a), prester og andre i 7 vigslede stillinger i det aktuelle bispedømme 1/3 (§ 3, b og c) og nasjonale stemmer 1/3 (§ 3, d og e).

Førstepstemmer gis vektning lik 1, andrestemmer lik 2/3 og tredjestemmer lik 1/3.

§ 6. Kirkerådet sender melding om utfallet av avstemningen samtidig til det aktuelle bispedømmerådet og biskopene med anmodning om innen en frist å uttale seg om hvem av de tre kandidatene som totalt har fått flest stemmer, de anser mest skikket til å bli utnevnt. Biskopene grunngir sin uttalelse.

Kirkerådet tilsetter en av de tre kandidatene som totalt har fått flest stemmer. Ved tilsetting kreves alminnelig flertall.

§ 7. Ved ledighet i stillingen som preses i Bispemøtet underretter Kirkerådet Bispemøtet om at det innen en frist skal nomineres inntil tre av de tjenestegjørende biskopene til den ledige stillingen.

Bispemøtet forelegger de nominerte for bispedømmerådene og stemmeberettigede tilsatte og menighetsråd i Nidaros domprosti med oppfordring om innen en frist å gi stemme til de nominerte i prioritert rekkefølge. Bispemøtet foretar deretter en prioritering av de nominerte og oversender dette til Kirkerådet innen den frist som fastsettes. Det skal ikke gis begrunnelser for prioriteringene.

Kirkerådet tilsetter en av de tre kandidatene ut fra det kirkelige votum gitt i den forutgående prosess. Ved tilsetting kreves alminnelig flertall.

§ 8. Kirkerådet kan gi nærmere regler til utfylling av bestemmelsene i dette regelverket.

20. juni Nr. 723 2012

Forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Nordland

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet i Nordland 20. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–8, § 3–9, § 3–10, § 4–5, § 4–7 og § 4–8. Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

Kapittel 1. Virkeområde

§ 1–1. Virkeområde

1. Forskriften gjelder for grader, studier og eksamener ved Universitetet i Nordland. Forskriften skal sikre en forsvarlig gjennomføring av studietilbudene ved UiN, og regulerer studentenes rettigheter og plikter. For studier hvor det er fastsatt nasjonale rammeplaner som avviker fra denne forskriften, gjelder rammeplanens bestemmelser.
2. Forskriften gjelder også personer som avlegger eksamen etter universitets- og høyskoleloven § 3–10 uten å være tatt opp som student (privatister).
3. Forskriften gjelder så langt den passer også for eksamener i opplæringsdelen av doktorgradsprogrammene.

§ 1–2. Definisjoner

1. I denne forskrift menes med:

<i>Diploma Supplement:</i>	Diploma Supplement er engelsk vitnemålstillegg, som utstedes i tillegg til vitnemålet. Her fremkommer informasjon om landets utdanningssystem og studentens utdanning. Diploma Supplement er kun gyldig sammen med vitnemålet.
<i>Emne:</i>	Minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et studium og som fører til en sluttarakter. Alle emner skal ha et omfang angitt i studiepoeng.
<i>Emnegruppe:</i>	Samling av emner fra ett eller flere fagområder som i en studieplan er definert til å utgjøre en samlet faglig enhet og som gis en felles betegnelse.
<i>Fagplan:</i>	Plan som konkretiserer det faglige innholdet i studier som reguleres av rammeplaner.
<i>Karakterutskrift:</i>	Oversikt over oppnådd resultat i studier som ikke fører fram til grads – benevnelse.
<i>NOKUT:</i>	Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen.
<i>Ny eksamen:</i>	Ny vurdering for studenter som er vurdert til <i>ikke bestått</i> ved ordinær eksamen, samt første forsøk for studenter med gyldig fravær ved ordinær eksamen. Ofte benyttes fellesbetegnelsen kontinuasjonseksamen.
<i>Ordinær eksamen:</i>	Første gang vurdering arrangeres i et emne i henhold til normert studieprogresjon.

<i>Rammeplan:</i>	Plan der departementet har fastsatt nasjonale rammer for innholdet i et studieprogram.
<i>Student:</i>	Person som er tatt opp til studium eller enkeltemner ved Universitetet i Nordland i samsvar med universitets- og høyskoleloven § 3–6 og § 3–7.
<i>Studium:</i>	Betegnelse for studietilbud uavhengig av omfang, med definert innhold i henhold til studieplan.
<i>Studieplan:</i>	Plan for studiet som beskriver læringsutbytte, faglig innhold, oppbygning, vurderingsformer og normert progresjon for et studium og det enkelte emne som inngår.
<i>Studiepoeng:</i>	Mål på omfang og arbeidsmengde for et studium. Et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng med arbeidsbelastning tilsvarende 1600 timer.
<i>Studieprogram:</i>	Ettårig eller flerårig studium på 60 studiepoeng eller mer med definert innhold i studieplan, og som fører fram til avsluttende eksamen, grad eller yrkesutdanning.
<i>Utdanningsplan:</i>	Gjensidig forpliktende individuell avtale mellom universitetet og den enkelte student for gjennomføring av studieprogram. Utdanningsplanen skal vise hvilke emner og eksamener studenten skal gjennomføre per semester. Utdanningsplanen skal godtas av studenten innen gitt frist hvert semester.
<i>Vitnemål:</i>	Dokument som dokumenterer fullført gradsstudium.
<i>Vurdering:</i>	Betegnelse på eksamen, praksisvurdering eller annen bedømmelse av studentenes kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse, hvor resultatet skal inngå på vitnemål/karakterutskrift. Vurderingen kan bestå av flere delvurderinger/deleksamener som kan vektas ulikt i utregning av endelig karakter. Dette kan også være bestemmelse om eventuelle arbeidskrav som må godkjennes før man får gjennomføre vurdering/eksamen. Alle beskrevne vurderinger må bestås for å oppnå endelig karakter og for å gi tellende studiepoeng.

Kapittel 2. Grader og yrkesutdanninger

§ 2–1. *Grader og yrkesutdanninger*

1. Universitetet i Nordland kan tildele grader som gir rett til tilsvarende tittel, eller yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt i den til enhver tid gjeldende forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler fastsatt av Kunnskapsdepartementet.
2. Universitetet i Nordland kan tilby studier med annet omfang, herunder videreutdanninger og påbyggingsstudier som bygger på avsluttet toårig, treårig eller fireårig grunnutdanning.

Kapittel 3. Studienes organisering

§ 3–1. *Studieåret*

1. Studieårets terminer fastsettes av universitetets styre og framkommer i studiekalenderen. I studiekalenderen framkommer også alle gjeldende frister som studentene skal forholde seg til.

§ 3–2. *Etablering og nedlegging av studier*

1. Styret vedtar etablering og nedlegging av studier på mer enn 30 studiepoeng, herunder også overordnede rammer for nye studier. Dekan ved respektive fakultet vedtar etablering og nedlegging av studier på 30 studiepoeng eller mindre. Alle nye studier må tilfredsstille gjeldende krav for akkreditering av studier gitt av NOKUT. Styret kan fastsette krav utover dette.

§ 3–3. *Emner*

1. Emner som inngår i et studium bør ikke ha mindre omfang enn 10 studiepoeng. Alle emner/emnegrupper som inngår i et studium bør ha et omfang som er delelig med 10.

§ 3–4. *Fastsetting av studieplan*

1. Det skal fastsettes studieplan for alle studier som tilbys ved Universitetet i Nordland, og som godskrives studenten i form av studiepoeng.
2. Rektor fastsetter studieplaner for studier med mer enn 30 studiepoeng.
3. Dekan ved respektive fakultet fastsetter studieplan for studieprogram der det eksisterer nasjonale rammeplaner, og for studier på 30 studiepoeng eller mindre.
4. For studier som to eller flere fakultet samarbeider om, fastsetter rektor hvilket fakultet som skal ha det faglige og administrative ansvaret for tilbudet.

§ 3–5. Studieplanens innhold og form

1. Studieplanen skal oppfylle krav til innhold og form som er beskrevet i krav for akkreditering av studier gitt av NOKUT, kvalifikasjonsrammeverket gitt av Kommunaldepartementet, og i universitetets egne retningslinjer.
2. Dersom det stilles krav om at studenten skal ha eksamen i bestemte emner eller emnegrupper for å bli tatt opp til et studium, skal dette framgå i studieplanen for studiet. Det samme gjelder dersom det stilles faglige minstekrav.
3. I studieplanen for et masterstudium skal det fastsettes nærmere regler om det selvstendige studentarbeidet, omfang, vurderingsformer og om arbeidet kan/skal utføres individuelt eller i gruppe.
4. Alle studier og emner som tilbys ved universitetet, og godskrives studenten i form av studiepoeng, skal beskrives på universitetets nettside.

§ 3–6. Endringer i studieplan

1. Endringer i godkjente studieplaner skal godkjennes av dekan ved respektive fakultet. Slik endring skal ikke tre i kraft før ved nytt studieår.
2. Studenter som berøres av endringer i studieplan skal sikres rimelige overgangsordninger mellom gammel og ny ordning. Ved tvist avgjør dekan hva som er rimelig.

§ 3–7. Utdanningsplan

1. Utdanningsplanen skal vise studentens planlagte studieprogresjon, og inneholde bestemmelser om universitetets ansvar og forpliktelser overfor studenten og om studentens forpliktelser overfor universitetet og medstudenter.
2. Utdanningsplanen skal være satt opp slik at studenten skal kunne gjennomføre studiet på planlagt tid.
3. Studenten skal kontrollere og godta sin utdanningsplan i forbindelse med studentregistrering hvert semester.
4. Dersom studenten er vesentlig forsinket i henhold til sin utdanningsplan kan fakultetet pålegge endring av planen. I vurderingen av om en student er vesentlig forsinket tas progresjonskravene i § 5–1 i betraktning. Ved etterfølgende endring av utdanningsplanen bør krav til høyere progresjon enn normert unngås.
5. I utdanningsplaner som inneholder et selvstendig studentarbeid på 30 studiepoeng eller mer, skal det inngås særskilt veiledningsavtale om det selvstendige arbeidet.

Kapittel 4. Godkjenning og godskriving av annen utdanning**§ 4–1. Godkjenning av annen utdanning**

1. Fakultet skal gi fritak for eksamener i et studieprogram etter søknad fra studenten, dersom det godtgjøres at tilsvarende faglige krav er oppfylt ved eksamen ved egen eller annen utdanningsinstitusjon. Godskriving av studiepoeng foretas kun i den utstrekning eksamen faktisk er bestått. Fritak kan også innvilges på grunnlag av realkompetanse.
2. De faglige krav til et emne, eksamen eller annen vurdering er oppfylt dersom godkjenningsgrunnlaget er tilsvarende i innhold, omfang og dybde.
3. Overlapping i faglig innhold gir tilsvarende reduksjon i studiepoeng. Slik reduksjon skal fremgå på karakterutskrift eller vitnemål. Faglig overlapping mellom emner ved samme fakultet skal normalt fremgå av aktuell studieplan.
4. Fritak for eksamen eller vurdering på grunnlag av annen utdanning skal fremgå på vitnemål.

Kapittel 5. Studierett, tap av studierett og permisjon**§ 5–1. Studierett**

1. Den som har akseptert tilbud om studieplass ved universitetet og har oppnådd studentstatus, har studierett i henhold til normert studietid for det studiet vedkommende er tatt opp til. Det innebærer rett til deltakelse i all organisert undervisning, veiledning, øvelser, oppgaveløsning, feltarbeid, laboratoriekurs, praksisstudier med videre og eksamener på studiet.
2. Alle studenter må registrere seg og betale semesteravgift innen gjeldende frist hvert semester for å beholde studieretten. Studieretten opphører når studiet er fullført.
3. Studenter som er tatt opp til studieprogram på 60 studiepoengs omfang eller mer, beholder normalt studieretten i inntil to år ut over normert studietid dersom han/hun er forsinket i sine studier. Det stilles likevel krav til progresjon for utvidet studierett i henhold til pkt. 4.
4. For studenter på heltidsstudier med 60 studiepoeng eller mer, gjelder følgende progresjonsvilkår vilkår for å beholde utvidet studierett i som nevnt i punkt 3 (for deltidsstudier gjelder forholdsmessig):
 - Bestått 30 studiepoeng etter 1 år i et ett – eller flerårig studieprogram
 - Bestått 60 studiepoeng etter 2 år i et ett – eller flerårig studieprogram
 - Bestått 90 studiepoeng etter 3 år i et flerårig studieprogram
 - Bestått 120 studiepoeng etter 4 år i et flerårig studieprogram
 - Bestått 150 studiepoeng etter 5 år i et flerårig studieprogram
 - Bestått 180 studiepoeng etter 6 år i et flerårig studieprogram.
5. Fakultetene kan selv med bakgrunn i faglige vurderinger innføre strengere krav til progresjon enn § 5–1 (4) i denne forskrift.

6. For studier av mindre enn 60 studiepoengs omfang beholder studenten studieretten i ett semester utover normert studietid, forutsatt at det er avlagt eksamen i normert studietid.
7. Innvilgede permisjoner og andre godkjente forlengelser av studietiden skal tas hensyn til ved beregning av forsinkelse, jf. § 5–3 i denne forskrift.

§ 5–2. Tap av studierett

1. Studenten kan miste sin studierett dersom fastsatt grense for normert tid for studiet overskrides.
2. Studenten kan miste sin studierett dersom krav til studieprogresjon ikke overholdes.
3. Studenten kan miste sin studierett dersom særskilte faglige progresjonskrav eventuelt andre krav med bakgrunn i nasjonal rammeplan ikke overholdes. Slike krav skal framgå av studieplanen.
4. Studenten kan miste sin studierett dersom antall forsøk til eksamen og/eller praksisperioder er brukt i henhold til bestemmelsene i § 6–3 i denne forskrift.
5. Studenter må på forespørsel fremvise originale dokumenter som er grunnlag for opptak til studier, eller for utstedelse av vitnemål ved Universitetet i Nordland. Studenter som ikke fremviser de forespurte originale dokumentene for kontroll, kan miste studieretten.
6. Student som har mistet studieretten kan søke nytt opptak til studiet gjennom ordinære opptak, og må da forholde seg til gjeldende studieplan på nytt studium.

§ 5–3. Permisjon

1. For studenter på flerårige studieprogram på lavere grads nivå kan det innvilges permisjon i inntil ett studieår én gang i løpet av studiet uten å oppgi grunn.
2. For øvrig kan det innvilges permisjon for kortere eller lengre perioder hvor særskilte behov er dokumentert. Særskilte behov kan blant annet være egen sykdom, tvungen verneplikt, samt andre tvingende velferdsgrunner.
3. Permisjon i forbindelse med fødsel eller adopsjon behandles i henhold til universitets- og høyskoleloven § 4–5.
4. Permisjon innvilges normalt ikke før studenten har bestått minst 30 studiepoeng ved det aktuelle studiet.
5. Dekan avgjør søknader om permisjon.

Kapittel 6. Vilkår og oppmelding til eksamen

§ 6–1. Eksamensperioder

1. Studiekalenderen viser eksamensperiode for ordinær eksamen hvert semester.
2. Ny eksamen kan avholdes i egen fastsatt periode.

§ 6–2. Ordinær eksamen og ny eksamen

1. Ordinær eksamen arrangeres normal en gang innenfor semesteret, og felles for alle studenter.
2. Det arrangeres ny eksamen for emner hvor det er registrert ikke bestått, sykemelding eller annet godkjent fravær. Denne eksamen er også åpen for studenter som ønsker å forbedre karakteren.
3. Ved ny eksamen gjelder normalt samme pensum og eksamensform som ved siste eller samtidige ordinære eksamen.
4. Dersom en kandidat har bestått eksamen mer enn én gang, skal beste karakter gjelde.
5. Dersom det i gjeldende studieplan er krav om at en angitt eksamen er bestått for videre studieprogresjon kan gjennomføres, kan studenter som ikke har bestått denne eksamen eller har gyldig fravær, kreve at ny eksamen arrangeres før eller i forbindelse med oppstart av påfølgende semester. Slikt krav må være framsatt innen en uke etter at sensur har falt. Selv om det er registrert ikke bestått, sykemelding eller annet godkjent fravær på ny eksamen, arrangeres ikke ytterligere ny eksamen. Studenten må da melde seg opp til neste ordinære eksamen i emnet.
6. Det kan arrangeres eksamen i forbindelse med at emner opphører eller det går mer enn ett år mellom to ordinære eksamener. Dekan ved respektive fakultet avgjør om og når slik eksamen eventuelt arrangeres.
7. Bacheloroppgave med ikke bestått resultat, krever at studenten må utarbeide helt ny besvarelse. Forbedring/omarbeiding av ikke bestått besvarelse tillates ikke. Oppgaven kan imidlertid ta utgangspunkt i samme temaområde. En bacheloroppgave som har fått bestått eksamensresultat, kan ikke leveres på nytt i bearbeidet form.
8. Masteroppgave med ikke bestått resultat, kan bare leveres én gang på nytt som eksamensforsøk, og da innen avtalt tidspunkt og med vesentlige endringer. En masteroppgave som har fått bestått eksamensresultat, kan ikke leveres på nytt i bearbeidet form.
9. En bestått bachelor – eller masteroppgave kan ikke benyttes i annet studieprogram verken i sin helhet eller i bearbeidet form.

§ 6–3. Vilkår for å gå opp til eksamen

1. Studenter har adgang til eksamen i samsvar med avtalt utdanningsplan for studiet de er tatt opp til.
2. Studenter må innen fastsatt frist hvert semester registrere seg, melde seg til eksamen, og ha betalt de avgifter som er fastsatt i lov og forskrift om studentsamskipnader og eventuelle andre avgifter fastsatt av universitetet.
3. Når gjeldende studieplan fastsetter spesielle krav til forkunnskaper, obligatorisk deltakelse, utførte øvinger, praksis eller andre krav for å gå opp til eksamen, må disse være oppfylt før man kan framstille seg til eksamen. For privatister, se også kapittel 13 i denne forskrift.

4. Studenter som på grunn av urimelig belastning som følge av egen sykdom, tvungen verneplikt eller andre tvingende velferdsgrunner ikke har kunnet oppfylle kravene til obligatorisk deltagelse, kan etter søknad innvilges tilrettelegging gjennom alternativ studieplan. Tilretteleggingen skal være egnet til å sikre læringsutbytte for den enkelte student. Alternativ plan bør være gjennomført før eksamen. Muligheten for tilrettelegging kan begrenses av ressurs hensyn. Dekan ved respektive fakultet avgjør søknad om tilrettelegging.
5. Det er normalt ikke anledning til å framstille seg til eksamen i samme emne mer enn tre ganger, jf. § 7–4 i denne forskrift for hva som er tellende forsøk.
6. Studenter som har benyttet tre eksamensforsøk i et emne, og fortsatt ikke har bestått, skal ved søknad om et fjerde forsøk innkalles til veiledning hos sitt fakultet om sin studieprogresjon. Studenten må dokumentere at slik veiledning har funnet sted dersom han/hun etter dette opprettholder søknaden om et fjerde forsøk. Søknaden skal da normalt innvilges.
7. Studenter som ønsker å ta eksamen i emner som ikke inngår i deres utdanningsplan, kan melde seg opp til oppsatte eksamener dersom de fyller alle vilkårene for å framstille seg til eksamen.
8. Ved ikke bestått praksisstudium kan studenten ta praksis om igjen én gang. Ved andre gangs ikke bestått på samme praksis skal studieretten inndras. Dekan kan i særskilte tilfeller etter søknad gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Uttalelse fra praksisansvarlig skal da tillegges stor vekt.
9. Eksamensbesvarelser som tidligere har fått en endelig sensur, kan ikke innleveres til bedømmelse på nytt. Tar studenten eksamen i flere emner der det kan være faglig innbyrdes likhet eller overlapping, skal det leveres separate besvarelser.

§ 6–4. *Oppmelding til eksamen*

1. For ordinære eksamener skal eksamensdatoer normalt være bekjentgjort i StudentWeb senest ved oppstart av det semester eksamen er planlagt gjennomført.
2. Ny eksamen skal være kunngjort senest to uker før eksamensdato. Fastlagte eksamensdatoer endres kun ved særskilt begrunnelse fra dekan.
3. Eksamenssted og fastsettes av fakultetet og skal framgå av studieplan og eksamensplan. Annet eksamenssted kan innvilges etter begrunnet søknad innen gitt frist
4. Studentene har selv ansvar for å ikke melde seg opp til eksamener som gjennomføres samtidig.
5. Oppmelding til ordinær eksamen skjer automatisk i samsvar med den utdanningsplan som er avtalt med den enkelte student. Studenter uten utdanningsplan meldes automatisk opp til ordinær eksamen i alle emner de er påmeldt til. Studenter som ikke ønsker å avlegge eksamen i tråd med dette, må selv trekke seg innen trekkfristen.
6. Studenter som ønsker å framstille seg til eksamen i emner de ikke har i sin utdanningsplan, må selv melde seg opp til disse innenfor angitt frist.
7. Studenten er ansvarlig for selv å melde seg opp til ny eksamen innenfor angitte frister.
8. Det er studentens eget ansvar i forbindelse med studentregistrering og før trekkfrist fra eksamen hvert semester å kontrollere at utdanningsplanen er i tråd med faktisk planlagt studieløp, og at emnepåmeldinger og eksamensoppmeldinger for aktuelt semester er korrekte.
9. Studenten er selv ansvarlig for å holde seg orientert om tid og sted for eksamen.

Kapittel 7. Gjennomføring av eksamen

§ 7–1. *Bruk av hjelpemidler*

1. Oversikt over tillatte hjelpemidler ved eksamen skal for hvert emne være definert i emnebeskrivelsen og skal tydelig framgå på eksamensoppgaven. Oversikt over generelle hjelpemidler ved ulike eksamensformer framgår av egne vedtatte retningslinjer.
2. Kandidatene plikter å gjøre seg kjent med hva som generelt er tillatt ved ulike eksamensformer og hva som er tillatte hjelpemidler for den enkelte eksamen.
3. Bruk eller besittelse av ulovlige hjelpemidler betraktes som fusk eller forsøk på fusk.

§ 7–2. *Språk og målform*

1. Eksamen gis i henhold til det undervisningsspråk som følger av emnebeskrivelsen. Kandidater med annet morsmål enn norsk kan søke særskilt om å få oppgavetekst og få levere besvarelse på engelsk.
2. Søknader om endret målform ved eksamen må være fremmet innen frist for påmelding til eksamen og avgjøres av dekan ved det respektive fakultet.

§ 7–3. *Behov for tilrettelagt eksamen*

1. Studenter som grunnet funksjonsnedsettelse har særlige vanskeligheter med å gjennomføre eksamen på ordinær måte, kan etter søknad innvilges tilrettelegging ved eksamen. Tilretteleggingen skal ha som formål å oppveie funksjonsnedsettelsen i størst mulig grad. Behovet for tilrettelegging må være dokumentert av lege eller annen sakkyndig. Søknaden må være universitetet i hende innen gitt frist bekjentgjort i studiekalenderen, og behandles i henhold til egne vedtatte retningslinjer.
2. En kandidat som får behov for tilrettelagt eksamen etter fastsatt frist, og som kan dokumentere at behovet oppstod etter fristen, må sende søknad uten ugrunnet opphold etter at behovet oppstod.

3. Studenter med lese-/skriveproblemer kan be om å få lagt ved sin eksamensbesvarelse en anonymisert attest som bekrefter dette forholdet.

§ 7–4. *Fravær fra eksamen*

1. Studenter som uteblir fra eksamen de er oppmeldt til, og som påberoper seg gyldig fravær for dette, må innen fem virkedager gi eksamenskontoret skriftlig melding om forholdet. Skriftlig dokumentasjon på det forhold som påberopes som fraværsgrunn må leveres så snart slik dokumentasjon er mulig å fremskaffe. Ved egen sykdom eller sykdom i nærmeste familie, skal det framlegges legeerklæring.
2. Den som ikke trekker seg fra eksamen før trekkfristen, og som ikke framlegger dokumentasjon for gyldig fravær, regnes for å ha framstilt seg til eksamen og brukt et eksamensforsøk.
3. Ved tvist avgjør studie- og forskningsdirektøren om fravær fra eksamen godkjennes som gyldig fravær. Fravær som skyldes studentens egne disposisjoner skal normalt ikke godkjennes.
4. Gyldig fravær jf. § 7–4 (1) i denne forskrift telles ikke som eksamensforsøk. Uten gyldig grunn regnes kandidaten for å ha framstilt seg til eksamen (tellende eksamensforsøk).

Kapittel 8. Vurderingsuttrykk og karakterfastsettelse

§ 8–1. *Vurderingsuttrykk*

1. Følgende vurderingsuttrykk benyttes ved universitetet:
 - a. bestått/ikke bestått
 - b. en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått. Det er fastsatt generelle, kvalitative beskrivelser for skalaen, se universitetets nettsider.
2. For eksamen som omfatter flere deleksamener, må alle delene være vurdert til bestått før det gis endelig karakter i emnet.

Kapittel 9. Sensur

§ 9–1. *Sensurordninger*

Følgende sensurordninger gjelder for eksamener ved Universitetet i Nordland:

1. Det skal benyttes to sensorer, hvorav minst én ekstern sensor, i følgende tilfeller:
 - a) Ved bedømmelse av alle eksamener på høyere grads studier (mastergradsnivå), herunder også kandidatens selvstendige arbeid (masteroppgave).
 - b) Ved bedømmelse av kandidatens selvstendige arbeid i lavere grad (bacheloroppgave).
 - c) Ved bedømmelse på bachelornivået minst én gang på alle emneeksamener innen en periode på 3 år, se § 9–3 i denne forskrift.
 - d) Ved ny sensurering etter lov om universiteter og høyskoler § 3–9 nr. 5 (klagesensur) i denne forskrift.
2. Det skal benyttes to sensorer ved bedømmelse av muntlig eksamen og vurdering av praktiske prøver og lignende som inngår i vurderingsgrunnlaget, og som etter sin art ikke lar seg etterprøve og derfor ikke kan påklages.
3. Ved eksamen der det ikke benyttes ekstern sensor skal det være to interne sensorer, hvorav en skal fungere som medsensor. Medsensor skal delta ved utarbeidelse av eksamensoppgaver og eventuelle vurderingskriterier. Medsensor kan i tillegg delta ved vurdering av eksamensbesvarelsene. Det enkelte fakultet er ansvarlig for nærmere spesifisering av medsensors oppgaver knyttet til de ulike emner.

§ 9–2. *Oppnevning av sensorer*

1. Fakultetene oppnevner sensorer ved planlegging av eksamensavvikling for emnet.
2. Den som påtar seg sensoroppdrag, påtar seg samtidig å være sensor ved eventuell ny eksamen i samme emne.
3. Klagesensorer skal oppnevnes samtidig med de ordinære sensorene.

§ 9–3. *Ekstern sensur*

1. Ekstern sensur kan være en av følgende:
 - a) Ekstern sensor deltar ved vurdering av eksamensbesvarelsene fra alle kandidatene.
 - b) Ekstern sensor deltar som tilsynssensor jf. universitetets egne retningslinjer.

§ 9–4. *Krav til kvalifikasjon for ekstern sensor*

1. Ekstern sensor må ha vitenskapelig kompetanse som kvalifiserer for ansettelse som minimum høgskolelektor/universitetslektor/amanuensis ved universitet/høgskole eller annen forskningsinstitusjon, eller gjennom relevant yrkespraksis være særlig kvalifisert for å foreta sensur innenfor et bestemt fagområde.
2. Ekstern sensor skal ikke være tilsatt i hel – eller deltidstilling ved Universitetet i Nordland i det gjeldende semester.

§ 9–5. *Sensurfrist og kunngjøring*

1. Sensuren skal foreligge innen 3 uker etter eksamen, med mindre styret selv har fastsatt en lengre frist. For mastergradsoppgaver og tilsvarende større individuelle skriftlige arbeider på høyere grad, kan det settes en frist for sensur på inntil 6 uker.
2. Sensur kunngjøres på StudentWeb.

3. For emner hvor eksamen er sammensatt av en skriftlig deleksamen og en muntlig deleksamen, skal sensur av skriftlig deleksamen foreligge senest 48 timer før muntlig deleksamen. Kandidater som ikke har bestått skriftlig deleksamen kan ikke fremstille seg til muntlig deleksamen.
4. For masteroppgaver med påfølgende muntlig presentasjon kunngjøres sensur for masteroppgaver samme dag forut for muntlig presentasjon.

Kapittel 10. Klage

§ 10-1. Klage over formelle feil ved gjennomføring av eksamen

1. Adgang til å klage på formelle feil eller på karakterfastsettelsen ved eksamen reguleres av bestemmelsene i § 5-2 i universitets- og høyskoleloven. Klagebehandlingen underlegges forvaltningslovens bestemmelser om saksbehandling der disse ikke er i konflikt med bestemmelser i universitets- og høyskoleloven. Ved konflikt går universitets- og høyskoleloven foran forvaltningsloven. Klage sendes Universitetet i Nordland, ved Eksamenskontoret.
2. Klage på formelle feil i forbindelse med eksamensavvikling må fremsettes uten ugrunnet opphold etter at studenten er eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen.
3. Formelle feil i forbindelse med sensur må framsettes innen tre uker etter at studenten er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen.

§ 10-2. Begrunnelse for karakterfastsetting

1. Studenten har rett til å få begrunnelse for karakterene på sine eksamensprestasjoner jf. § 5-3 i universitets- og høyskoleloven. Dersom det er gitt skriftlige retningslinjer for bedømmelsen (sensorveiledning), skal disse gjøres tilgjengelig for gjennomsyn for studentene etter at karakter er fastsatt.
 - a) Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av kunnskaper eller praktiske ferdigheter som i ettertid ikke kan dokumenteres, må krav om begrunnelse framsettes umiddelbart etter at karakteren er gjort kjent, mens sensorene ennå er tilstede.
 - b) Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse framsettes innen en uke fra kandidaten ble bekjentgjort karakteren, dog aldri mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort. Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at kandidaten har bedt om det. Begrunnelsen kan gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Der flere sensorer har vurdert samme besvarelse, avgjør de seg imellom hvem som skal gi begrunnelse.

§ 10-3. Klage over karakterfastsetting

1. Studenter kan klage skriftlig over karakterfastsettingen innen tre uker etter at resultatet ble kunngjort jf. § 5-3 i universitets- og høyskoleloven. Har studenten framsatt krav om begrunnelse for karakteren eller klage over formelle feil ved oppgave, eksamensavvikling eller gjennomføring av vurderingen, løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger. Dersom studenten har bedt om begrunnelse for karakteren, kan han/hun klage skriftlig på karakteren innen tre uker fra begrunnelsen er gitt.
2. Bedømmelse av muntlig eksamen og prestasjoner som på grunn av sin art ikke lar seg etterprøve/dokumenteres, kan ikke påklages. Dette gjelder uavhengig av om det er gitt begrunnelse for karakteren.

§ 10-4. Klage over karakterfastsetting på masteroppgaver

1. Ved klage på sensur til masteroppgaver som har vurderingsform Justerende Muntlig (samlet karakter for oppgave og muntlig) har studenten klageadgang på den samlede sensur. Det er masteroppgaven det kan klages på jf. § 10-3 nr. 1 i denne forskrift. Dersom klagesensorene opprettholder sensuren på masteroppgaven, blir karakteren stående og det kan ikke fremsettes krav om ny muntlig vurdering. Hvis klagesensorene endrer karakteren på masteroppgaven, skal kandidaten fremstilles til ny muntlig vurdering, med eventuelt påfølgende ny samlet sensur. Ny sensur kan ikke påklages.

§ 10-5. Klage over karakterfastsetting på gruppeeksamen

1. Ved klage på karakterfastsetting der to eller flere har levert felles arbeider til bedømming må heller gruppen klage samlet. Ny sensur gjelder for hele gruppen.

§ 10-6. Klagesensur

1. Klage over karakterfastsetting skal forelegges klagesensorene for ny sensurering. Sensurfrist ved ny sensurering er 3 uker fra klagefristens utløp. Styret selv kan fastsette annen sensurfrist jf. universitets- og høyskolelovens § 3-9.
2. Resultatet av ny sensurering kan være til gunst eller ugunst for klageren, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-9 (5), og vedtaket er endelig, jf. § 5-3 (6).
3. Ved klagesensur skal klagesensorene gjøres kjent med den karakter det klages over, klagers anførsler dvs. innholdet i studentens klage, eventuell begrunnelse fra første sensur dersom det er gitt, samt eventuelle kommentarer fra disse til klagen.

Kapittel 11. Fusk, annullering, utestenging

§ 11–1. Fusk og plagiering

1. Fusk er brudd på reglene om hjelpemidler, herunder også plagiering, hvor andres tekst brukes helt eller delvis uten å oppgi kilden.

§ 11–2. Annullering og utestenging

1. Forsettlig eller grovt uaktsomt fusk eller forsøk på fusk ved eksamen kan medføre at eksamen for vedkommende kandidat blir annullert. Kandidaten kan bli utestengt fra universitetet og fratatt retten til å gå opp til eksamen ved landets høgskoler og universitet i inntil ett år, jf. universitets- og høyskoleloven § 4–7 og § 4–8.

§ 11–3. Bortvising fra eksamenslokale og institusjonen

1. Kandidater som unnlater å følge universitetets vedtatte retningslinjer for eksamenskandidater kan bortvises fra eksamenslokalet.
2. Studenter som er skyld i grovt forstyrrende eller grovt klanderverdig opptreden kan bli bortvist fra bestemte områder ved institusjonen eller bortvises fra institusjonen i inntil ett år, jf. universitets- og høyskoleloven § 4–8.

Kapittel 12. Vitnemål, Diploma Supplement, karakterutskrift

§ 12–1. Vitnemål

1. Vitnemål utstedes for oppnådd grad, fullført yrkesutdanning eller annet studieprogram av to års varighet eller mer. Ved fullføring på normert studietid utstedes vitnemål automatisk, ellers på anmodning fra studenten.
2. For grader som gis i samarbeid med andre norske eller utenlandske institusjoner (fellesgrader) må minst 30 studiepoeng være avlagt ved UiN. Det skal fremgå av vitnemålet dersom utdanningen er gitt i samarbeid med andre institusjoner.
3. Studenter som har fått godskrevet annen utdanning etter kap. 4 i denne forskrift, og som tilfredsstillter kravene til fullført studium, kan få vitnemål dersom minst 60 studiepoeng av studiet er gjennomført ved Universitetet i Nordland, jf. forskrift om godskriving av høyere utdanning.
4. Etter søknad kan det ved tap av vitnemål utstedes duplikat.

§ 12–2. Diploma Supplement

1. Diploma Supplement skal alltid følge med vitnemålet, og beskriver det norske utdanningssystemet og den bestemte utdanningen som vitnemålet gjelder.

§ 12–3. Karakterutskrift

1. For studier på 60 studiepoeng eller mindre, utsteder universitetet karakterutskrift.
2. For ikke fullførte studieprogram utstedes karakterutskrift på anmodning fra studenten.
3. Karakterutskrift kan på bestilling fra studenten utstedes når som helst underveis i studiet. Karakterutskriften skal vise karakter for alle emner der studenten har bestått eksamen. Normalt inkluderer dette ikke deleksamener i en sammensatt eksamen.

Kapittel 13. Privatister

§ 13–1. Privatister

1. Privatistenes adgang til undervisning ved universitetet er begrenset til offentlige forelesninger. Med forelesning menes her formidling av kunnskap som gis til samlet studentgruppe på emnet og hvor deltakernes egenaktivitet er begrenset til enkeltspørsmål og kommentarer. Adgang til å få oppgaver og lignende rettet kan ikke påregnes. Det fakultet som har ansvar for emnet kan gi privatister adgang til undervisning som ikke er offentlig.
2. Den som ikke er tatt opp som student, men som oppfyller opptakskravene og alle andre krav for å gå opp til eksamen i et studium eller emne, har rett til å framstille seg til eksamen som arrangeres ved universitetet (jf. loven § 3–10) dersom han/hun har søkt innen fastsatt frist. Søknaden må inneholde dokumentasjon for at søkeren fyller alle krav til oppmelding. Oppmelding til eksamen i emner som gis som oppdragsundervisning vil normalt bli avvist.
3. Privatister må avlegge eksamen etter de samme vurderingsordninger som studenter på samme emne, med mindre dekan vedtar særskilt vurderingsordning, jf. kap. 8.
4. Privatister kan i tillegg til semesteravgift til Studentsamskipnaden Bodø avkreves eksamensvederlag fastsatt av styret for Universitetet i Nordland.
5. Forskrift om studier og eksamen gjelder også for privatister så lenge bestemmelsene ikke strider mot innholdet i denne paragraf.

Kapittel 14. Kvalitet i utdanningen

§ 14–1. Kvalitet i utdanningen

1. Universitetet skal evaluere studiene jevnlig. Rutiner og tidsintervall for evalueringer er fastsatt i universitetets kvalitetssikringssystem.

Kapittel 15. Utfyllende regler og ikrafttredelse

§ 15–1. Utfyllende regler

1. Rektor kan fastsette utfyllende regler innenfor rammen av bestemmelsene i denne forskrift.
2. Det enkelte fakultet kan selv fastsette nærmere regler til forskriften der dette er angitt i den enkelte bestemmelse i forskriften. For studietilbud som tilbys i samarbeid mellom flere fakulteter, skal utfyllende regler godkjennes av samtlige fakulteter.

§ 15–2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. august 2012. Samtidig oppheves forskrift 8. oktober 2008 nr. 1308 om studier og eksamen ved Universitetet i Nordland.

20. juni Nr. 724 2012

Forskrift om endring i forskrift om krav til bachelorgraden ved Universitetet i Nordland

Hjemmel: Fastsatt av styret for Universitetet i Nordland 20. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 17. Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 6. oktober 2008 nr. 1306 om krav til bachelorgraden ved Universitetet i Nordland gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd nr. 1 skal lyde:

Treårig studium (180 studiepoeng), som i henhold til nasjonalt fastsatt rammeplan gir bachelorgrad, det vil si profesjonsstudier med tittel fastsatt av departementet.

§ 3 første ledd nr. 3 skal lyde:

Tre år normert studium (180 studiepoeng) med faglig spesialisering på minimum 80 studiepoeng kombinert med fordypning i annet fag, emner eller emnegrupper av minimum 30 studiepoengs omfang, det vil si sammensatt bachelorgrad.

§ 4 oppheves.

Nåværende § 5 blir § 4.

Nåværende § 6 blir § 5 og første ledd nr. 4 oppheves.

Nåværende § 7 blir § 6.

Nåværende § 8 blir § 7.

Nåværende § 9 blir § 8.

Nåværende § 10 blir § 9.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. august 2012.

20. juni Nr. 725 2012

Forskrift om endring i forskrift om opptak til studier ved Universitetet i Nordland som ikke er regulert av nasjonale forskrifter eller rammeplaner

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet i Nordland 20. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–6, § 3–7 og § 9–1 og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 3 og § 5. Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 6. oktober 2008 nr. 1307 om opptak til studier ved Universitetet i Nordland som ikke er regulert av nasjonale forskrifter eller rammeplaner gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Opptak til høyere grads studier foretas av Opptakskomiteé for opptak til studier ved det enkelte fakultet.

§ 2 andre ledd skal lyde:

Opptak til øvrige studier foretas av Opptakskontoret etter angitte opptakskriterier for det enkelte studium.

I § 2 nr. 1 skal «Studiedirektør» erstattes med «Studie- og forskningsdirektør».

§ 5 første ledd skal lyde:

Søkere med utenlandsk utdanning tas opp etter gjeldende nasjonale kriterier som er nedfelt i Samordna Opptaks rundskriv, samt anbefalinger og retningslinjer fra Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (NOKUT), herunder GSU-listen (Generell studiekompetanse for personer med utenlandsk utdanning).

§ 5 andre ledd skal lyde:

Søkere med utenlandsk utdanning som opptaksgrunnlag må i tillegg oppfylle krav til språkkunnskaper i norsk og engelsk som angitt i nasjonal forskrift § 2–3.

§ 7 oppheves.

Nåværende § 8 blir § 7 der første og andre ledd skal lyde:

Normalt rangeres søkere ved konkurransepoeng fastsatt av regler gitt av dekan ved det fakultet som tilbyr studiet. Ved lik poengsum rangeres eldre søkere foran yngre. Dekan kan fastsette spesielle kvotegrupper for opptak til enkelte studier.

Rangeringsreglene og regler for tilleggs-poeng framgår i studieplanen for hvert enkelt studium.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8. Omregning av tall- og bokstavkarakter knyttet til rangeringsregelverket

Ved beregning av poeng for søkere som har både tall- og bokstavkarakterer benyttes følgende beregningstabell (i tråd med nasjonale retningslinjer fra Samordna Opptak):

Fra tallkarakterer til bokstavkarakterer:

1.0–2.0	A
2.1–2.5	B
2.6–2.8	C
2.9–3.2	D
3.3–4.0	E
Ikke bestått	F

Fra bokstavkarakterer til tallkarakterer:

A	1.8
B	2.3
C	2.7
D	3.1
E	3.6
F	Ikke bestått

Søkerens tall karakter omregnes til bokstavkarakter. Alle karakterer omregnes så fra bokstav til tallkarakter og benyttes i poengberegningen for rangeringen.

§ 10 første ledd skal lyde:

Søknadsfristen framkommer av studiekalenderen på universitetets hjemmesider. I de tilfeller hvor det er andre søknadsfrister opplyses dette på universitetets hjemmesider.

§ 11 skal lyde:

Tildelt studie-plass kan etter søknad reserveres til neste års opptak når opptaksorganet finner at det foreligger tungveiende grunner. Søknad må foreligge innen 3 uker etter mottatt tilbud om studie-plass.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. august 2012.

25. juni Nr. 726 2012**Forskrift om endring i forskrift om offentlige anskaffelser og forskrift om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) – justerte terskelverdier for 2012 og 2013**

Hjemmel: Fastsatt av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet 25. juni 2012 med hjemmel i forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser § 2–2 fjerde ledd og forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) § 2–3 annet ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XVI (forordning (EU) nr. 1251/2011). Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

Endringene innebærer endringer i følgende forskrifter:

1. Forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser.
2. Forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester).

I

1. I forskrift 7. april 2006 nr. 402 om offentlige anskaffelser gjøres følgende endringer:

§ 24–1 første ledd skal lyde:

(1) Når oppdragsgiver skal tildele en bygge- og anleggskonsesjon, jf. § 4–1 (generelle definisjoner) bokstav f, skal dette gjøres kjent i en kunngjøring etter § 18–1 (fremgangsmåten ved kunngjøring), dersom kontrakten har en anslått verdi på minst 40 millioner kroner. Beregningen av konsesjonskontraktens verdi skjer etter § 2–3 (beregning av anskaffelsens anslåtte verdi). Kontrakter med anslått verdi på minst 500 000 kroner skal kunngjøres etter § 9–1 (kunngjøring av konkurranse).

§ 24–1 andre ledd skal lyde:

(2) Dersom konsesjonsinnehaver som ikke er oppdragsgiver i henhold til § 1–2 (hvem som er omfattet av forskriften), overdrar kontrakter til tredjemann, skal dette kunngjøres, forutsatt at kontrakten har en verdi på minst 40 millioner kroner. For øvrig får § 18–1 (fremgangsmåten ved kunngjøring) nr. 2 til 6 tilsvarende anvendelse. Kravene til kunngjøring kommer ikke til anvendelse når kontrakten oppfyller vilkårene i § 14–4 (konkurranse med forhandling uten kunngjøring). Konsesjonsinnehaverens plikter etter denne bestemmelse skal inntas i bygge- og anleggskonsesjonen.

§ 24–2 første ledd skal lyde:

1. For bygge- og anleggskonsesjoner der kontrakten har en anslått verdi på minst 40 millioner kroner, gjelder reglene i kapittel 22A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 22A–1 første ledd bokstav a.

§ 25–1 andre ledd skal lyde:

(2) Ved kontrakter med en anslått verdi på minst 40 millioner kroner skal oppdragsgiver anvende reglene for kunngjøring og reglene om kvalitativ utvelgelse i forskriftens del III. Ved kontrakter med en anslått verdi på minst 500 000 kroner skal oppdragsgiver anvende reglene for kunngjøring og reglene om kvalitativ utvelgelse i forskriftens del II.

§ 25–1 fjerde ledd skal lyde:

4. For bygge- og anleggskontrakter for sosiale formål med en anslått verdi på minst 40 millioner kroner, gjelder reglene i kapittel 16 (kommunikasjon), § 17–4 (kvalifikasjonskrav), § 17–8 (dokumentasjon av leverandørens finansielle og økonomiske stilling), § 17–9 (dokumentasjon av leverandørens tekniske kvalifikasjoner), § 17–12 (dokumentasjon av oppfyllelse av kvalitetssikringsstandarder), § 17–13 (standarder for miljøledelsessystem), § 18–4 (kunngjøring av konkurranseresultatet), kapittel 19 (frister), § 20–12 (avvisning på grunn av forhold ved leverandøren), § 20–16 (oppdragsgivers begrunnelsesplikt), § 21–4 (supplerende opplysninger om leverandørens kvalifikasjoner), § 22–3 (meddelelse om kontraktstildeling og karenperiode) og § 22–3a (suspensjon) tilsvarende.

§ 25–2 første ledd skal lyde:

1. For bygge- og anleggskontrakter for sosiale formål med en anslått verdi på minst 40 millioner kroner, gjelder reglene i kapittel 22A (særlige sanksjoner ved ulovlige direkte anskaffelser m.m.) tilsvarende for forhold som beskrevet i § 22A–1 første ledd bokstav a og c og § 22A–2 første ledd bokstav b.

2. I forskrift 7. april 2006 nr. 403 om innkjøpsregler i forsyningssektorene (vann- og energiforsyning, transport og posttjenester) gjøres følgende endringer:

§ 2–4 syvende ledd skal lyde:

7) Dersom en planlagt anskaffelse av ensartede varer kan føre til tildeling av flere enkeltkontrakter samtidig, skal den samlede anslåtte verdi av disse enkeltkontraktene legges til grunn. Når delkontraktene sammenlagte verdi overstiger terskelverdien fastsatt i § 2–3 (terskelverdier) første ledd, får bestemmelsene i denne forskrift anvendelse

for alle delkontraktene. Oppdragsgiver kan likevel fravike første ledd med hensyn til delkontrakter som har en anslått verdi på under 600 000 kroner ekskl. mva., forutsatt at den sammenlagte verdi av disse delkontraktene ikke overstiger 20 prosent av delkontraktenes samlede verdi.

§ 14–3 andre ledd skal lyde:

(2) For tildelte kontrakter med en verdi som overstiger 40 millioner kroner ekskl. mva. skal oppdragsgiver innen 48 dager etter dagen for kontraktstildelingen oversende EFTAs overvåkningsorgan følgende opplysninger:

- a. oppdragsgivers navn og adresse,
- b. kontraktstype, for eksempel vare, tjeneste eller bygg og anlegg. Dersom det er inngått en rammeavtale skal dette opplyses,
- c. tydelig angivelse av arten av produkter, arbeider eller tjenester som tilbys, for eksempel ved henvisning til CPA-nomenklaturet,
- d. angivelse av hvorvidt anskaffelsen ble kunngjort og i så fall i hvilke aviser eller tidsskrifter. I motsatt fall skal den anskaffelsesprosedyre som ble benyttet angis,
- e. antall mottatte tilbud,
- f. dato for tildeling av kontrakten,
- g. navn og adresse til den leverandør som har fått kontrakten,
- h. kontraktens verdi,
- i. forventet varighet av kontrakten,
- j. angivelse av den andel av kontrakten som er blitt eller kan bli overdratt til underleverandører, dersom denne andelen overstiger 10 prosent,
- k. opprinnelsesstat til produktet eller tjenesten,
- l. hovedkriteriene for tildeling som er lagt til grunn ved valg av det økonomisk mest fordelaktige tilbud, og
- m. hvorvidt kontrakten ble tildelt en leverandør som har fremlagt et tilbud som avviker fra oppdragsgiverens opprinnelige spesifikasjoner.

Ovennevnte opplysninger er ikke beregnet på offentliggjøring.

§ 14–3 tredje ledd skal lyde:

(3) For tildelte kontrakter med en verdi som overstiger 3,2 millioner kroner ekskl. mva., men som ligger under 40 millioner kroner ekskl. mva., skal oppdragsgiver oppbevare opplysninger for hver enkelt kontrakt som nevnt i annet ledd bokstav a til i, i minst fire år fra den dagen da kontrakten ble tildelt. Disse opplysningene skal for hver enkelt kontrakt som er inngått i løpet av et kvartal oversendes til EFTAs overvåkningsorgan enten umiddelbart, på anmodning eller senest 48 dager etter utgangen av hvert kvartal.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2012.

28. juni Nr. 727 2012

Forskrift om endring i forskrift om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 28. juni 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 14, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 15. september 1992 nr. 701 om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip gjøres følgende endring:

§ 19F, nytt avsnitt skal lyde:

(3) Det automatiske skipsidentifikasjonssystemet (AIS) skal testes årlig. Testen skal utføres i forbindelse med årlig radiotilsyn. Testen skal verifisere korrekt programmering av skipets statiske informasjon, korrekt datautveksling med tilkoblede sensorer så vel som verifisering av radio ytelse ved frekvensmåling og testing på luften ved for eksempel bruk av VTS. Et eksemplar av testrapporten skal forefinnes om bord.

II

Forskriften trer i kraft 1. juli 2012.

2. juli Nr. 728 2012**Forskrift om endring i forskrift om elektronisk kommunikasjonsnett og kommunikasjonstjeneste**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 2. juli 2012 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 1–4, jf. funksjonsfordelingsvedtak 4. juli 2003 nr. 881.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5cu (forordning (EU) nr. 531/2012). Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 16. februar 2004 nr. 401 om elektronisk kommunikasjonsnett og kommunikasjonstjeneste (ekomforskriften) gjøres følgende endringer:

Gjeldende § 2–7 oppheves.

Ny § 2–7 skal lyde:

§ 2–7. Internasjonal gjesting i mobilnett

EØS-avtalen vedlegg XI nr. 5cu (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 531/2012 av 13. juni om internasjonal gjesting i offentlig mobilnett) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XI, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Opphevelsen av § 2–7 trer i kraft 1. juli 2012. Ny § 2–7 trer i kraft fra det tidspunkt EØS-beslutningen om innlemming av forordningen i EØS-avtalen trer i kraft for EØS/EFTA-landene.

2. juli Nr. 729 2012**Forskrift om endring i forskrift til lov om petroleumsvirksomhet**

Hjemmel: Fastsatt av Olje- og energidepartementets 2. juli 2012 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, jf. delegeringsvedtak 15. mai 2009 nr. 512. Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer:

Ny § 30b Leie av produksjonsinnretning skal lyde:

§ 30b. Leie av produksjonsinnretning

Rettighetshaver skal ikke leie produksjonsinnretning av tilknyttet selskap, med mindre departementet samtykker til dette. Søknad om slikt samtykke sendes i kopi til Arbeidsdepartementet, Oljedirektoratet og Petroleumstilsynet.

Departementet avgjør i enkeltsaker om utleier er å anse som et tilknyttet selskap.

Departementet kan i tvilstilfeller bestemme om en innretning skal anses som en produksjonsinnretning.

Overskriften til kapittel 6 skal lyde:

Kapittel 6. Avslutning av petroleumsvirksomheten

I kapittel 6 skal ny § 45a lyde:

§ 45a. Subsidiært ansvar for disponering

Med «innretninger, herunder brønner, som eksisterte» som nevnt i lovens § 5–3 tredje ledd menes innretninger, herunder brønner, som eksisterte fysisk på overdragelsestidspunktet og som er plassert på bestemmelsesstedet. Ansvaret omfatter også påbegynte innretninger, herunder brønner, som er under plassering innenfor området for utvinningstillatelsen.

Med «overdragelsestidspunktet» som nevnt i lovens § 5–3 tredje ledd menes den dag overdragelsen er registrert i henhold til forskrift 19. juni 1997 nr. 618 om petroleumsregisteret § 4–2 andre ledd.

Med subsidiært økonomisk ansvarlig menes i lovens § 5–3 tredje ledd et ansvar som inntreffer når en rettighetshaver etter påkrav har misligholdt sin betalingsforpliktelse for kostnadene ved gjennomføringen av vedtak om disponering og avtalen mellom partene i utvinningstillatelsen ikke gir muligheter for dekning av kravet. Dersom en andel er overdratt flere ganger må de øvrige rettighetshavere alltid rette påkrav mot de overdragende selskaper i en suksessiv rekke slik at krav først rettes mot det selskap som sist har overdratt andelen, og deretter mot neste selskap når det forrige har misligholdt sin betalingsforpliktelse. Rettighetshaver og overdragende selskaper anses å ha misligholdt sin forpliktelse hvis de ikke har dekket sitt ansvar senest innen tre måneder etter at påkrav er mottatt.

II

Forskriften trer i kraft straks.

3. juli Nr. 730 2012**Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 3. juli 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 20 og § 36.
EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24c (direktiv 1999/37/EF). Kunngjort 17. juli 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endring:

I kapitel 2 skal ny § 2–15 lyde: Bruk av fortollet utenlandsregistrert kjøretøy

1. Utenlandsregistrert kjøretøy kan brukes med gyldige utenlandske kjennemerker og vognkort i inntil 30 dager etter at kjøretøyet er fortollet her i landet.
2. Utlevert registreringskort (blankett NA 0221) samt gyldig vognkort skal til enhver tid medbringes i kjøretøyet frem til kjøretøyet er registrert her i landet.
3. Utenlandske kjennemerker skal innleveres på en av Statens vegvesens trafikkstasjoner før norske kjennemerker kan utleveres. Dersom det kan dokumenteres at utenlandske kjennemerker er innlevert på et tidligere tidspunkt kan norske kjennemerker likevel utleveres.
4. Politi, regionvegkontor eller tollvesen kan på stedet inndra kjennemerker på utenlandsregistrert kjøretøy som er fortollet, uavhengig av om kjøretøyet er i bruk eller ikke, når
 - a) enten utenlandske kjennemerker eller vognkort ikke lenger er gyldig
 - b) kjøretøyet ikke er forsikret
 - c) det er mer enn 30 dager siden registreringskortet ble utlevert
 - d) registreringskort (blankett NA 0221), vognkort eller dokumentasjon tilsvarende vognkort ikke medbringes kjøretøyet.
5. Uten utenlandske kjennemerker kan fortollet utenlandsregistrert kjøretøy kun brukes om det er påsatt gyldige prøvekjennemerker.

II

Forskriften trer i kraft 1. august 2012.

13. juni Nr. 731 2012**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 13. juni 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd og § 3–4 første ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskott (privatskolelova) § 2–3 annet ledd. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endringer:

§ 1–12 skal lyde:

§ 1–12. Fritak frå opplæring i kroppsøving

Rektor kan etter søknad gi elevar i vidaregåande opplæring fritak frå opplæring i kroppsøving. Eleven må leggje fram ei fråsegn frå lege som dokumenterer at opplæringa er til skade for eleven, og at tilpassa opplæring ikkje er mogleg. Rektor si avgjerd er eit enkeltvedtak.

§ 1–13 tredje ledd skal lyde:

Vaksne som følgjer vidaregåande opplæring særskild organisert for dei etter kapittel 4A, er fritekne frå opplæring i faget kroppsøving.

§ 3–3 annet ledd skal lyde:

I vurderinga i fag skal ikkje føresetnadene til den enkelte, fråvær, eller forhold knytte til ordenen og åtferda til eleven, lærlingen eller lærekandidaten trekkjast inn. I faget kroppsøving skal innsatsen til eleven vere ein del av grunnlaget for vurdering.

§ 3–23 skal lyde:

§ 3–23. Fritak frå vurdering med karakter i faget kroppsøving i grunnskolen og i vidaregåande opplæring

Elevar som ikkje kan følgje opplæringa i kroppsøvingfaget, skal få tilrettelagd opplæring så langt dette er mogleg for eleven. Elevar kan få fritak frå vurdering med karakter i faget når den tilrettelagde opplæringa eleven får ikkje kan vurderast med karakter. Avgjerda er eit enkeltvedtak.

§ 4–16 oppheves.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgende endringer:

§ 3–3 annet ledd skal lyde:

I vurderinga i fag skal ikkje føresetnadene til den enkelte, fråvær eller andre forhold knytte til ordenen og åtferda til eleven trekkjast inn. I faget kroppsøving skal innsatsen til eleven vere ein del av grunnlaget for vurdering.

§ 3–22 skal lyde:

§ 3–22. *Fritak frå vurdering med karakter i faget kroppsøving i grunnskolen og i vidaregåande opplæring*

Elevar som ikkje kan følgje opplæringa i kroppsøvingsfaget, skal få tilrettelagd opplæring så langt dette er mogleg for eleven. Elevar kan få fritak frå vurdering med karakter i faget når den tilrettelagde opplæringa eleven får ikkje kan vurderast med karakter. Avgjerda er eit enkeltvedtak.

§ 5a–2 oppheves.

Ny § 5a–2 skal lyde:

§ 5a–2. *Fritak frå opplæring i faget kroppsøving for elevar i vidaregåande opplæring*

Dagleg leiar kan etter søknad gi elevar i vidaregåande opplæring fritak frå opplæring i kroppsøving. Eleven må leggje fram ei fråsegn frå lege som dokumenterer at opplæringa er til skade for eleven, og at tilpassa opplæring ikkje er mogleg. Dagleg leiar si avgjerd er eit enkeltvedtak.

III

Endringene i pkt. I og II trer i kraft 6. august 2012.

23. juni Nr. 732 2012

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 23. juni 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskott (privatskolelova) § 2–3 annet ledd. Kungjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endringer:

Ny § 1–14 skal lyde:

§ 1–14. *Opplæring i valfag på ungdomstrinnet*

Elevane på ungdomstrinnet i grunnskolen skal ha opplæring i valfag frå 8. årstrinn. Elevane kan ha same valfag på fleire trinn eller dei kan velje nytt valfag på kvart årstrinn.

Skoleeigaren pliktar å setje i gang minst to ulike valfag per skoleår ved kvar skole. Skoleeigaren avgjer kva for valfag elevane skal få tilbod om, og korleis dette skal organiserast.

Nåværende (gjeldende) § 1–14 blir § 1–15.

Nåværende § 1–15 (som trer i kraft 1. august 2012) blir § 1–16.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgende endring:

Ny § 2A–10 skal lyde:

§ 2A–10. *Opplæring i valfag på ungdomstrinnet*

Elevane på ungdomstrinnet i grunnskolen skal ha opplæring i valfag frå 8. årstrinn. Elevane kan ha same valfag på fleire trinn eller dei kan velje nytt valfag på kvart årstrinn.

Skolen pliktar å setje i gang minst to ulike valfag per skoleår. Skolen avgjer kva for valfag elevane skal få tilbod om, og korleis dette skal organiserast.

III

Endringene i pkt. I og II trer i kraft 6. august 2012.

28. juni Nr. 733 2012**Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 28. juni 2012 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror § 5a og delegeringsvedtak 7. mai 1999 nr. 435, samt lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1126. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. desember 2011 nr. 1502 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

§ 6. Lokalforedlingskvote

Ethvert foretak som produserer melk som foredles på, eller i nærheten av, den landbrukseiendommen der melken produseres, kan for kvoteåret 2012–2013, få beregnet en lokalforedlingskvote på 412 000 liter melk, fratrukket eventuell grunnkvote som foretaket disponerer.

Dersom flere foretak leverer melk til samme foredlingsforetak, kan maksimal lokalforedlingskvote for foretakene i kvoteåret 2012–2013, til sammen utgjøre 773 000 liter melk fratrukket summen av grunnkvotene som foretakene disponerer. Hvert enkelt foretak kan likevel ikke produsere mer enn 412 000 liter melk i kvoteåret 2012–2013.

Samdrifter som produserer melk som foredles på, eller i nærheten av, den landbrukseiendommen der melken produseres, kan for kvoteåret 2012–2013, få beregnet en lokalforedlingskvote på 773 000 liter melk, fratrukket summen av de grunnkvoter som inngår i samdriftskvoten.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. juni Nr. 734 2012**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. juni 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd og § 3–4 første ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskott (privatskolelova) § 2–3 annet ledd. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endring:

§ 3–21 skal lyde:

§ 3–21. Fritak frå vurdering med karakter for minoritetsspråklege elevar som nyleg har kome til Noreg

Minoritetsspråklege elevar i grunnskolen som begynner opplæringa i Noreg i siste halvdel av eit opplæringsår, er fritekne frå vurdering med karakterar i fag dette opplæringsåret, dersom foreldra ber om det. Dette gjeld både halvårsvurdering med karakter og standpunktvurdering.

Elevar i grunnskolen som har eit enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter opplæringslova § 2–8, der det er fastsett at eleven skal få heile eller delar av opplæringa i eit innføringstilbod, kan fritakast frå vurdering med karakter i heile perioden han eller ho er i innføringstilbodet. Eleven kan fritakast frå både halvårsvurdering med karakter og standpunktvurdering.

Elevar i vidaregåande opplæring som har eit enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter opplæringslova § 3–12, der det er fastsett at eleven skal få heile eller delar av opplæringa i eit innføringstilbod, kan fritakast frå vurdering med karakter i halvårsvurderinga i heile perioden han eller ho er i innføringstilbodet. Eleven kan ikkje fritakast frå krava til standpunktvurdering.

Skoleeigaren skal syte for at eleven og foreldra får nødvendig rettleiing om kva valet av vurdering utan og med karakter inneber for eleven.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgende endring:

§ 3–20 skal lyde:

§ 3–20. Fritak frå vurdering med karakter for minoritetsspråklege elevar som nyleg har kome til Noreg

Minoritetsspråklege elevar i grunnskolen som begynner opplæringa i Noreg i siste halvdel av eit opplæringsår, er fritekne frå vurdering med karakterar i fag dette opplæringsåret, dersom foreldra ber om det. Dette gjeld både halvårsvurdering med karakter og standpunktvurdering.

Elevar i grunnskolen som har eit enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter privatskolelova § 3–5, der det er fastsett at eleven skal få heile eller delar av opplæringa i ein innføringsklasse, kan fritakast frå vurdering med

karakter i heile perioden han eller ho er i innføringsklassen. Eleven kan fritakast frå både halvårsvurdering med karakter og standpunktvrdering.

Elevar i vidaregåande opplæring som har eit enkeltvedtak om særskild språkopplæring etter privatskolelova § 3–5, der det er fastsett at eleven skal få heile eller delar av opplæringa i ein innføringsklasse kan fritakast frå vurdering med karakter i halvårsvurdering i heile perioden han eller ho er i innføringsklassen. Eleven kan ikkje fritakast frå krava til standpunktvrdering.

Styret ved skolen skal syte for at eleven og foreldra får nødvendig rettleiing om kva valet av vurdering utan og med karakter inneber for eleven.

III

Endringene i pkt. I og II trer i kraft 6. august 2012.

30. juni Nr. 735 2012

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. juni 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 4A–4 siste ledd. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endring:

Ny § 4–33a skal lyde:

§ 4–33a. *Kompetansebevis i grunnskolen*

Kompetansebevis blir skriva ut som dokumentasjon for grunnskoleopplæring etter opplæringslova kapittel 4A i dei tilfella der vilkåra for å få vitnemål ikkje er oppfylte.

Kompetansebeviset skal vise kva for standpunkt- og eksamenskarakterar som er oppnådde, og godkjend realkompetanse. Kompetansebevis blir også skriva ut som dokumentasjon på gjennomgått opplæring i dei tilfella der deltakaren berre har fått opplæring i delar av eit fag.

Dersom deltakaren ikkje fullfører faget på nivået der læreplanverket fastset at standpunkt karakter skal givast, men ønskjer å få dokumentert sin kompetanse i faget skal den siste halvårsvurderinga med karakter som deltakaren har fått først på kompetansebeviset. Det skal då først ein merknad om at karakteren er halvårsvurdering med karakter.

På kompetansebeviset skal berre kompetansen den vaksne har fått godkjent gjennom realkompetansevurderinga først. Det den vaksne eventuelt ikkje får godkjend i ei realkompetansevurdering, skal ikkje først på kompetansebeviset. Kompetansebeviset skal først på fagnivå. Dersom den vaksne har fått godkjend berre delar av eit fag, skal det først merknad om dette. Kva for kompetanssmål som er godkjende, skal gå fram av eit vedlegg til kompetansebeviset.

Kommunen er ansvarleg for å skriva ut kompetansebevis for deltakarar. Etter at kommunen har realkompetansevurdert ein vaksen, skal det skrivast ut kompetansebevis.

II

Endringen i pkt. I trer i kraft 6. august 2012.

2. juli Nr. 736 2012

Forskrift om endring i forskrift om arbeidsavklaringspenger

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 2. juli 2012 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–15 jf. § 1–3. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 10. februar 2010 nr. 152 om arbeidsavklaringspenger gjøres følgende endringer:

§ 18 første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder ved beregning av arbeidsavklaringspenger for personer som omfattes av EØS-avtalen vedlegg VI nr. 1 og 2 (Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 – m.fl.).

§ 22 andre punktum skal lyde:

En person som mottar arbeidsavklaringspenger i ventetid på arbeid etter folketrygdloven § 11–14 skal følge reglene i forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 64).

II

Endringene trer i kraft straks og gis virkning fra 1. juni 2012.

4. juli Nr. 737 2012

Forskrift om stopp i fisket etter torsk i Grønlands økonomiske sone i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 4. juli 2012 med hjemmel i forskrift 16. januar 2012 nr. 55 om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands økonomiske sone i 2012 § 8. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter torsk i Grønlands økonomiske sone stoppes med virkning fra og med torsdag 5. juli 2012 kl 12:00 UTC.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 61, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder inntil 31. desember 2012.

5. juli Nr. 738 2012

Forskrift om endring i utlendingsforskriften (plikt til å inneha Schengen-standardisert oppholdskort, grenseboerbevis mv.)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 5. juli 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 5, § 9, § 12, § 26, § 64a og § 108, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 syvende ledd skal lyde:

Russiske borgere fra Barentsregionen som skal drive torghandel i Nord-Norge i forbindelse med et kommunalt kulturarrangement, er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse for inntil 14 dager, men likevel ikke mer enn 28 dager per kalenderår. Det er et vilkår at det foreligger samtykke fra vedkommende kommune. Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer.

Nåværende syvende og åttende ledd blir åttende og niende ledd.

§ 1–1 niende ledd skal lyde:

Utlendinger som nevnt i første ledd bokstav i, sjette ledd og syvende ledd har meldeplikt til politiet i oppholdsdistriktet. Utlendinger som er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse etter første ledd bokstav b eller fjerde ledd, skal før innreise gi skriftlig melding til politiet i de aktuelle distriktene. Slik melding kan også gis av arbeidsgiver, arrangør, reiseleder eller annen ansvarlig person. Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer om gjennomføringen av meldeplikten.

§ 3–1 bokstav n skal lyde:

- n) innehaver av gyldig reisedokument som også har gyldig grenseboerbevis jf. § 3–1a, og som passerer landgrensen mellom Norge og Russland på grunnlag av grenseboerbeviset.

Ny § 3–1a skal lyde:

§ 3–1a. Grenseboerbevis

En søker skal få utstedt grenseboerbevis med en varighet på inntil tre år, på de vilkår som fremgår av avtale av 2. november 2011 mellom Norge og Russland om forenkling av gjensidige reiser for grenseboere i Kongeriket Norge og Den Russiske Føderasjon, jf. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) 1931/2006. Avtalen er inntatt som vedlegg 19 til forskriften. I henhold til avtalen må søkeren:

- være i besittelse av gyldig reisedokument,
- fremlegge dokumentasjon som bekrefter at vedkommende har vært lovlig bosatt i grenseområdet i minst de tre forutgående årene,
- underbygge at det finnes legitime grunner til regelmessig kryssing av den norsk russiske landegrensen under den lokale grensetrafikkordningen,
- ikke anses som en trussel mot nasjonal sikkerhet, offentlig orden eller folkehelsen, og

e) ikke være innmeldt i Schengen Information System(SIS).

Grenseboerbevis gir rett til å krysse den norsk-russiske landegrensen og oppholde seg i det angitte grenseområdet i en periode på inntil 15 dager. De rettigheter som følger av innvilget grenseboerbevis er betinget av at utlendingen foreviser gyldig grenseboerbevis ved passering av det internasjonale grensepasseringsstedet Storskog-Borisoglebsk.

Norges generalkonsulat i Murmansk avgjør søknad om grenseboerbevis, jf. § 3–1 bokstav n.

§ 3–13 første ledd skal lyde:

Når en visumpliktig utlending gis oppholdstillatelse, skal utenriksstasjon med utstedelsesadgang, eller Sysselmannen på Svalbard, gi innreisevisum med rett til opphold i inntil 90 dager, jf. lovens § 12.

§ 6–26 oppheves.

Ny § 12–16 skal lyde:

§ 12–16. *Plikt til å legge frem oppholdskort*

I forbindelse med behandling av en sak etter utlendingsloven, ved kontroll av utlending ved grensepassering etter lovens § 15 og ved alminnelig utlendingskontroll etter lovens § 21, kan en utlending pålegges å legge frem standardisert oppholdskort som dokumentasjon på oppholdstillatelsen. Tilsvarende gjelder kort som dokumenterer andre typer tillatelser eller rettigheter enn oppholdstillatelse, for eksempel grenseboerbevis utstedt til beboere i det russiske grenseområdet. Dersom utlendingen ikke har kortet i sin besittelse, kan vedkommende pålegges å innhente det.

Utlendingen plikter å avgi fingeravtrykk som nevnt i lovens § 100 b.

Ny § 12–17 skal lyde:

§ 12–17. *Plikt til å ta vare på oppholdskort, melding ved tap av kort mv.*

Innehaver av standardisert oppholdskort plikter å ta vare på dokumentet så det ikke kommer uvedkommende i hende. Tilsvarende gjelder innehaver av kort som dokumenterer andre typer tillatelser eller rettigheter enn oppholdstillatelse, for eksempel grenseboerbevis utstedt til beboere i det russiske grenseområdet.

Når standardisert kort som nevnt i første ledd er tapt eller på annen måte har kommet bort, plikter innehaveren uten opphold å melde fra til politiet eller nærmeste norske utenriksstasjon. Innehaveren skal samtidig avkreves en detaljert forklaring om når, hvor og hvordan dette har skjedd. Forklaringen skal søkes kontrollert så langt det er mulig og i den utstrekning det er nødvendig.

Dersom utlendingen mister kortet, eller kortet på annen måte går tapt eller blir ødelagt, plikter utlendingen å gå til anskaffelse av nytt kort.

Ny § 12–18 skal lyde:

§ 12–18. *Innlevering av oppholdskort mv.*

Utlendingen plikter å anskaffe nytt oppholdskort når det gamle kortet er løpt ut. Ved utstedelse av nytt oppholdskort plikter utlendingen å innlevere tidligere utstedt oppholdskort. Tilsvarende gjelder for utstedelse av kort som dokumenterer andre tillatelser eller rettigheter enn oppholdstillatelse. Dersom kortet er tapt eller på annen måte kommet bort, plikter utlendingen å melde fra i henhold til § 12–17 annet ledd før nytt kort kan utstedes.

§ 18–13 annet ledd skal lyde:

Med bot eller med fengsel inntil seks måneder eller med begge deler straffes den som forsettlig eller uaktsomt overtrer

- § 1–1 niende ledd
- § 1–2
- § 1–10 tredje ledd
- § 1–17 første, annet eller tredje ledd
- § 4–5
- § 4–8
- § 4–9
- § 4–15
- § 4–24 første til fjerde ledd og sjette ledd.
- § 4–25 første, tredje og fjerde ledd
- § 4–27
- § 4–28
- § 12–4 første, annet og tredje ledd
- § 12–8
- § 12–13 annet ledd
- § 12–16
- § 12–17 annet ledd
- § 12–18
- § 17–7 første ledd

- § 17–21 annet ledd
- § 18–12 første, annet og tredje ledd.

II

Endringene trer i kraft 15. august 2012.

6. juli Nr. 739 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 6. juli 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12, § 16, § 22, § 27, § 36, § 37 og § 39 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 5 *Gruppekvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap* (tredje ledd endret) skal lyde:

Av gruppekvote av torsk for konvensjonelle kystfartøy under 21 meter hjemmelslengde i lukket gruppe avsettes 13 559 tonn til bifangstordning. Av gruppekvote av torsk for konvensjonelle kystfartøy på 21 meter hjemmelslengde og over i lukket gruppe avsettes 698 tonn til bifangstordning.

§ 16 *Fiske etter torsk* (fjerde ledd endret) skal lyde:

Såfremt all fangst leveres fersk er det ved landing for fartøy med hjemmelslengde under 21 meter tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk fra og med 23. april 2012, og 30 % torsk fra og med 2. juli 2012. Såfremt all fangst leveres fersk er det ved landing for fartøy med hjemmelslengde på 21 meter og over tillatt å ha inntil 30 % bifangst av torsk fra og med 3. september 2012. Bifangsten regnes ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl 00.00 til søndag kl 23.59. Fartøy som har torsk kvote igjen skal kun kvotebelastes for den delen av torsk fangsten som overstiger henholdsvis 10 % og 30 % på ukebasis. Uavhengig av bifangstberegningen på ukebasis, kan andelen torsk ikke utgjøre mer enn inntil 50 % ved landing med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote. Ved brudd på sistnevnte vilkår inndras hele torsk fangsten. Torsk fangst som belastes fartøyets egen kvote inngår ikke i beregningsgrunnlaget for bifangsten.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

10. juli Nr. 740 2012

Forskrift om endring i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 10. juli 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 12 og § 16. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 3. september 1998 nr. 859 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i den nordøstlige del av Norges økonomiske sone gjøres følgende endringer:

§ 3 (ny) skal lyde:

§ 3. *Fiske nordøst for sperrelinjen*

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det fra 10. juli til og med 31. desember 2012 drives fiske etter norsk vårgytende sild innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1.	N 70° 40,5'	Ø 21° 59,1'
2.	N 74° 4,73'	Ø 19° 5,76'

Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon

3.	N 72° 10,46'	Ø 10° 18,42'

Fiskeridirektoratet kan stenge hele eller deler av området nevnt i første ledd dersom innblanding av sild under minstemål i de enkelte fangster overstiger 20 % i antall.

Tidligere § 3 blir ny § 4.

Tidligere § 4 blir ny § 5.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

10. juli Nr. 741 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 10. juli 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 12 og § 42, jf. forskrift 12. desember 2011 nr. 1268 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 § 11 tredje ledd. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 12. desember 2011 nr. 1268 om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012 gjøres følgende endring:

§ 6 (endret) skal lyde:

§ 6. Maksimalkvote for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 kan maksimalt fiske og lande inntil 750 tonn.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

11. juli Nr. 742 2012**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 11. juli 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 109, § 110, § 117, § 118 og § 126, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 19–23 femte ledd skal lyde:

Oppholdskort med biometrisk personinformasjon, jf. lovens § 64a, § 100a og § 100b utstedes vederlagsfritt og er gyldig i fem år eller kortere når EØS-borgerens oppholdsperiode er kortere. Oppholdskortets gyldighet blir ikke påvirket av kortvarige opphold utenfor riket på inntil seks måneder i året, eller av fravær utenfor riket som skyldes forhold som nevnt i § 19–17 annet ledd. Forskriftens § 12–16 om plikt til å legge frem oppholdskort, § 12–17 om plikt til å ta vare på oppholdskort, melding ved tap av kort mv. og § 12–18 om innlevering av oppholdskort mv. gjelder tilsvarende.

*II**Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. august 2012.

13. juli Nr. 743 2012**Forskrift om endring i forskrift om drift av fartøy som fører 12 passasjerer eller færre mv.**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 13. juli 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 11, § 15, § 16, § 21, § 27 og § 42, jf. delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 24. november 2009 nr. 1400 om drift av fartøy som fører 12 passasjerer eller færre mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne forskriften gjelder for rederier som opererer fartøy som fører 12 eller færre passasjerer i norsk territorialfarvann, og på elver og innsjøer. Forskriften gjelder også på Svalbard og Jan Mayen.

§ 1 annet ledd oppheves. Nåværende tredje ledd blir nytt annet ledd.

§ 1 nytt annet ledd bokstav f skal lyde:
tenderfartøy

§ 2 bokstav i skal lyde:

Tenderfartøy: Fartøy som brukes til å frakte passasjerer til og fra et større fartøy og som er å anse som en del av fartøyets utrustning.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Operasjonsbegrensninger på Svalbard

(1) Fartøy konstruert med overbygning som gir beskyttelse mot været for alle passasjerer kan bare gjennomføre operasjoner i territorialfarvannet ved Svalbard i perioden 1. mai–31. oktober.

(2) Fartøy konstruert uten overbygning som gir beskyttelse mot været for alle passasjerer kan bare gjennomføre operasjoner i territorialfarvannet ved Svalbard i perioden 1. mai–30. september. For slike fartøy gjelder i tillegg følgende operasjonsbegrensninger:

- a) Ved operasjoner utenfor Isfjorden skal avstand til land ikke overstige 5 nautiske mil, med mindre det innenfor samme avstand befinner seg følgefartøy med kapasitet til alle passasjerer som befinner seg om bord i de fartøy som følges.
 - b) Operasjoner skal kun gjennomføres under gode siktforhold.
 - c) Fartøyet kan ikke føre passasjerer under 14 år, med mindre hver slik passasjer er ledsaget av en voksen.
 - d) Operasjoner kan kun gjennomføres i følgende områder:
 - i. Isfjorden, avgrenset vestover av en rett linje mellom posisjonene N 78° 11.833', Ø 12° 58.750' (Daudmannsodden) og N 78° 03.066', Ø 13 33.066' (Revleodden).
 - ii. Kongsfjorden, Krossfjorden, Lilliehöökfjorden, Möllerfjorden og den nordlige del av Forlandsundet. Området avgrenses vestover av en rett linje mellom posisjonene N 79° 06.850', Ø 11 10.283' (Kapp Mitra) og N° 78 53.766', Ø° 10 27.750' (Fuglehuken) og sørover av en rett linje mellom posisjonene N° 78 43.667', Ø° 11 11.250' (Murraypynten) og N° 78 43.417', Ø° 11 26.167' (Sarstangen).
 - iii. Bellsund, Van Keulenfjorden og Van Mijenfjorden. Området avgrenses vestover av en rett linje mellom posisjonene N° 77 43.217', Ø° 13 56.583' (Kapp Martin) og N° 77 34.583', Ø° 14 14.083' (Kapp Lyell).
- (3) Etter anbefaling fra Sysselmannen på Svalbard kan Sjøfartsdirektoratet utvide tidsperiodene for operasjoner angitt i første og annet ledd dersom dette anses sikkerhetsmessig forsvarlig.

§ 10 annet ledd (tabell):

Overskriften «Liten kystfart og europeisk fart» endres til «Liten kystfart og Svalbard»

§ 20 første ledd skal lyde:

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2011. For Svalbard trer forskriften i kraft 1. januar 2013. For Jan Mayen trer forskriften i kraft fra det tidspunkt departementet bestemmer.

II

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft straks.

13. juli Nr. 744 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. juli 2012 med hjemmel i forskrift 29. juni 2012 nr. 707 om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013 § 17. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 29. juni 2012 nr. 707 om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013 gjøres følgende endring:

§ 17 annet ledd (nytt) skal lyde:

Det er forbudt å fangste kongekrabbe i følgende områder:

Varangerfjorden sør for en linje trukket langs 70° N avgrenset i øst mot grensen til Russland i perioden fra og med 4. september kl. 20.00 til og med 6. september kl. 08.00.

Varangerfjorden mellom 70°N og 70° 20' N avgrenset i øst mot grensen til Russland i perioden fra og med 6. september kl. 08.00 til og med 8. september kl. 08.00.

Tanafjorden sør for en linje trukket mellom punktene N 70° 59,31' Ø 028° 31,48' (Omgang) og N 70° 52,61' Ø 028° 49,83' (Tanahorn) i perioden fra og med 8. september kl. 20.00 til og med 10. september kl. 20.00.

Hele Laksefjorden inkludert området sør for 71° N og øst/vest avgrensning mellom Ø 026° 41' og Ø 027° 09', i perioden fra og med 11. september kl. 08.00 til og med 13. september kl. 12.00.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2012, og gjelder til og med 31. juli 2013.

13. juli Nr. 745 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. juli 2012 med hjemmel i forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 § 23 og § 33. Kunngjort 20. juli 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 7 annet ledd (nytt) skal lyde:

Fartøy påmeldt bonusordningen kan etter 2. september 2012 oppnå et kvotetillegg på inntil 85 tonn torsk. Kvotetillegget må leveres fersk. Påmelding til bonusordningen sendes til paamelding@fiskeridir.no med informasjon om organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke samt eiers navn og kontaktinformasjon innen 27. august 2012.

§ 7 tredje ledd (nytt) skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan stoppe fiske på bonusordningen når det kvantum som er avsatt til ordningen er beregnet oppfisket.

§ 7 annet ledd blir nytt § 7 fjerde ledd.

§ 13 annet ledd (nytt) skal lyde:

Fartøy påmeldt bonusordningen kan etter 2. september 2012 oppnå et kvotetillegg på inntil 25 tonn torsk. Kvotetillegget må leveres fersk. Påmelding til bonusordningen sendes til paamelding@fiskeridir.no med informasjon om organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke samt eiers navn og kontaktinformasjon innen 27. august 2012.

§ 13 tredje ledd (nytt) skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan stoppe fiske på bonusordningen når det kvantum som er avsatt til ordningen er beregnet oppfisket.

§ 13 annet ledd (endret) blir nytt fjerde ledd og skal lyde:

Konvensjonelle havfiskefartøy som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande 333 tonn hyse, hvorav 195 tonn er garantert.

§ 13 tredje og fjerde ledd blir ny § 13 femte og sjette ledd.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

29. juni Nr. 746 2012**Forskrift om endring i forskrift om høsting på Svalbard**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 29. juni 2012 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 31 og § 32. Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 24. juni 2002 nr. 712 om høsting på Svalbard gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Jakt er tillatt på følgende arter innenfor følgende tidsrom:

På følgende arter:	I tidsrommet:
Fjellrev	1. november–15. mars
Svalbardrein	15. august–20. september
Svalbardrype	10. september–23. desember
Kortnebbgås	20. august–31. oktober
Havhest	21. september–31. oktober
Teist	1. september–31. oktober
Ringsel	1. februar–20. mars og 20. mai–30. november
Storkobbe	1. februar–27. april og 5. juni–30. november

II

Endringen trer i kraft 1. august 2012.

2. juli Nr. 747 2012

Forskrift om endring i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 2. juli 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 546/2012). Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordning til de som har endret forordning (EU) nr. 206/2010: Forordning (EU) nr. 546/2012.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010
forordning (EU) nr. 144/2011
forordning (EU) nr. 342/2011
forordning (EU) nr. 801/2011
forordning (EU) nr. 1112/2011
forordning (EU) nr. 497/2012
forordning (EU) nr. 546/2012)

om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft 16. juli 2012.

Forordninger

I forskriftens vedheng gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010, forordning (EU) nr. 144/2011, forordning (EU) nr. 342/2011, forordning (EU) nr. 801/2011, forordning (EU) nr. 1112/2011, forordning (EU) nr. 497/2012 og forordning (EU) nr. 546/2012). Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 497/2012 og forordning (EU) nr. 546/2012, er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon (dansk utgave).

Forordning (EU) nr. 206/2010 erstattes av konsolidert forordning (EU) nr. 206/2010 (dansk versjon):

For å lese forordning (EU) nr. 206/2010 konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr.

1112/2011 (dansk versjon) se her:

Avslutningsvis i forskriften legges forordning (EU) nr. 546/2012 (dansk versjon) inn:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 546/2012 (dansk versjon):

4. juli Nr. 748 2012

Forskrift om endring av listen over tredjeland med godkjente restkontrollprogrammer

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 4. juli 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 16 og § 23 tredje ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2012/302/EU). Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 27. januar 2000 nr. 65 om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningene skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 7.1.1 (direktiv 96/22/EF endret ved direktiv 2003/74/EF og direktiv 2008/97/EF), nr. 7.1.2 (direktiv 96/23/EF) og kap. VII nr. 19 (vedtak 2002/657/EF endret ved vedtak 2003/181/EF og vedtak 2004/25/EF) og innledende del nr. 7 (vedtak 2011/163/EU, vedtak 2011/690/EU og vedtak 2012/302/EU).

Nytt vedlegg skal lyde:

Vedlegg. Liste over tredjeland med godkjente restkontrollprogrammer

ISO-kode	Land	Storfe	Småfe	Svin	Hest	Fjørfe	Akva-kultur	Melk	Egg	Kanin	Viltlevende dyr	Oppdrettsvilt	Honn- ing
AD	Andorra	X	X		X								
AE	Forente arabiske emirater						X	X ¹					
AL	Albania		X				X		X				
AR	Argentina	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australia	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bosnia og Herzegovina						X						
BD	Bangladesh						X						
BN	Brunei						X						
BR	Brasil	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X			X							X	
BY	Hviterussland				X ²		X	X	X				
BE	Belize						X						
CA	Canada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Sveits	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Kina					X	X		X	X			X
CO	Colombia						X						
CR	Costa Rica						X						
CU	Cuba						X						X
EC	Ekvador						X						
ET	Etiopia												X
FK	Falklands-øyene	X	X										
FO	Færøyene						X						
GH	Ghana												X
GM	Gambia						X						
GL	Grønland		X								X	X	
GT	Guatemala						X						X
HN	Honduras						X						
HR	Kroatia	X	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonesia						X						
IL	Israel					X	X	X	X			X	X
IN	India						X		X				X
IR	Iran						X						
JM	Jamaica												X
JP	Japan						X						
KE	Kenya							X ¹					
KG	Kirgisistan												X
KR	Sør-Korea						X						
LB	Libanon												X
LK	Sri Lanka						X						
MA	Marokko						X						
MD	Moldova												X
ME	Montenegro	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaskar						X						X
MK	Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia ⁴	X	X	X		X	X	X	X		X		X
MU	Mauritius						X						

ISO-kode	Land	Storfe	Småfe	Svin	Hest	Fjørfe	Akva-kultur	Melk	Egg	Kanin	Viltlevende dyr	Oppdrettsvilt	Honn- ing
MX	Mexico				X		X		X				X
MY	Malaysia					X ³	X						
MZ	Mosambik						X						
NA	Namibia	X	X								X		
NC	Ny-Caledonia	X ³					X				X	X	X
NI	Nicaragua						X						X
NZ	New Zealand	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Fransk Polynesia												X
PH	Filippinene						X						
PN	Pitcaimøyene												X
PY	Paraguay	X											
RS	Serbia ⁵	X	X	X	X ²	X	X	X	X		X		X
RU	Russland	X	X	X		X		X	X			X ⁶	X
SA	Saudia-Arabia						X						
SG	Singapore	X ³	X ³	X ³		X ³	X	X ³					
SM	San Marino	X											X
SR	Surinam						X						
SV	El Salvador												X
SZ	Swaziland	X											
TH	Thailand					X	X						X
TN	Tunisia					X	X				X		
TR	Tyrkia					X	X	X	X				X
TW	Taiwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina					X	X	X	X				X
UG	Uganda						X						X
US	USA	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Uruguay	X	X		X		X	X			X		X
VE	Venezuela						X						
VN	Vietnam						X						
YT	Mayotte						X						
ZA	Sør-Afrika										X	X	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

1 Kun kamelmelk.

2 Utførsel av levende dyr av hestefamilien til slakt (kun dyr til næringsmiddelproduksjon).

3 Tredjeland som kun bruker råmaterialer enten fra medlemsland eller fra andre tredjeland som er godkjent for import av slike råmaterialer til EU.

4 Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia; korrekt nomenklatur for dette landet skal avgjøres etter forhandlinger på FN-nivå.

5 Inkluderer ikke Kosovo, som for tiden er under internasjonal administrasjon i overensstemmelse med FNs sikkerhetsråds resolusjon 1244 av 10. juni 1999.

6 Kun reinsdyr fra Murmansk- og Yamalo-Nenets-regionene.

II

Forskriften trer i kraft straks.

4. juli Nr. 749 2012

Forskrift om endring i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeidsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet 4. juli 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 første ledd, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester, delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730 og delegeringsvedtak 16. mai 1986 nr. 1094, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 5–4 og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 27, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 1 (direktiv 67/548/EØF med senere endringer og direktiv 2006/121/EF), nr. 12r (direktiv 1999/45/EF med senere endringer og direktiv 2006/8/EF), samt felleserklæring til protokollen for EØS-komiteens møte 22. juni 1995 (se EØS-tillegget til De Europiske Fellesskaps Tidende nr. 2/1996 s. 23). Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 1 (direktiv 67/548/EØF med senere endringer og direktiv 2006/121/EF), nr. 12r (direktiv 1999/45/EF med senere endringer og direktiv 2006/8/EF), samt felleserklæring til protokollen for EØS-komiteens møte 22. juni 1995 (se EØS-tillegget til De Europiske Fellesskaps Tidende nr. 2/1996 s. 23).

I vedlegg I, Kriterier for klassifisering av farlige kjemikalier, skal alle henvisninger til «Annex V til direktiv 67/548/EØF» eller «Annex V» erstattes med «forordning (EF) nr. 440/2008 om forsøksmetoder jf. REACH-forskriften».

Fotnoter i vedlegg I som henviser til «Annex V i direktiv 67/548/EØF», «Annex V» eller «forordning (EF) nr. 440/2008 om forsøksmetoder» oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juli Nr. 750 2012

Forskrift om endring i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeidsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet 4. juli 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 49, § 51 og § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd og § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27, § 43 bokstavene a) og b).

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zza (forordning (EF) nr. 440/2008). Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelfeltet skal lyde:

I hjemmelfeltets henvisning i EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV tilføyes følgende: nr. 12zza (forordning (EF) nr. 440/2008).

§ 2 nytt tredje ledd skal lyde:

Forordning om forsøksmetoder: EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zza (forordning (EF) nr. 440/2008) om forsøksmetoder som skal brukes i forbindelse med forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH), gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forskriftens vedheng skal lyde:

Forordninger

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier, forordning (EF) nr. 1354/2007 om tilpasning av forordning (EF) nr. 1907/2006 som følge av Bulgarias og Romanias tiltredelse, forordning (EF) nr. 987/2008 om endring av vedlegg IV og V til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 134/2009 om endring av vedlegg XI til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 552/2009 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 og forordning (EU) nr. 276/2010 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006), nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) om de kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans, nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008) om fastsettelse av regler for organisering av og saksbehandling ved Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans, nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008) om gebyrer og avgifter til Det europeiske kjemikaliebyrået i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 og nr. 12zza (forordning (EF) nr. 440/2008) om forsøksmetoder som skal brukes i forbindelse med forordning (EF) nr. 1907/2006 slik Miljøverndepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i samsvar med vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

For å lese forordning (EF) nr. 1907/2006 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1354/2007 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 987/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 134/2009 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 552/2009 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 276/2010 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1238/2007 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 340/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 771/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 440/2008 se her:

18. juli Nr. 751 2012

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 18. juli 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 10–1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008, forordning (EF) nr. 279/2009 og forordning (EU) nr. 213/2011). Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova gjøres følgende endring:

Nytt fjerde ledd i forskrift til opplæringsloven § 14–9 skal lyde:

Grunnskolelærarar som blir ferdig utdanna frå og med våren 2012, vil ha gyldig kompetanse for å kunne bli tilsette i undervisningsstilling på same måte som allmennlærarar.

II

Endringen under pkt. I trer i kraft 8. august 2012.

19. juli Nr. 752 2012

Forskrift om stopp i fisket etter makrell for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 19. juli 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 11, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. forskrift 16. desember 2011 nr. 1366 om regulering av fisket etter makrell i 2012 § 28 første ledd. Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

§ 1. Stopp i fisket

Fiske etter makrell for fartøy med adgang til å delta med not med største lengde under 13 meter stoppes fra og med 19. juli 2012 kl. 1500. Siste frist for innmelding av fangst er 19. juli 2012 kl. 1700.

Uavhengig av denne stoppen kan fartøy som nevnt i første ledd fiske innenfor garanterte kvoter.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes etter lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

19. juli Nr. 753 2012**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 19. juli 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd og § 3–4 første ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskott (privatskolelova) § 2–3 annet ledd. Kunngjort 24. juli 2012 kl. 14.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endringer:

§ 1–15 skal lyde:

§ 1–15. Tilbod om fag frå vidaregåande opplæring til elevar på ungdomstrinnet

Elevene i grunnskolen skal følgje opplæringa i alle fag slik det er fastsett i læreplanverket, jf. § 1–1. Dette gjeld likevel ikkje fullt ut for elevar på ungdomstrinnet som har tilstrekkeleg kompetanse i grunnskolefaga til å følgje opplæringa i eit eller fleire fag på vidaregåande nivå i samsvar med læreplanverket. På vidaregåande nivå kan elevar på ungdomstrinnet ta fellesfag og programfag, som byggjer på fag i grunnskolen. Kommunen gjer enkeltvedtak om at eleven på ungdomstrinnet skal ta eit eller fleire fag i vidaregåande opplæring. Før kommunen gjer enkeltvedtaket, skal det innhentast samtykke frå eleven eller foreldra til eleven.

Eleven skal ha undervegsvurdering og sluttvurdering etter kapittel 3 i faget både på ungdomstrinnet og i vidaregåande opplæring. For trekk til eksamen i grunnskolen gjeld § 3–25 tredje ledd.

Elevar som følgjer opplæring på vidaregåande nivå etter første ledd, kan også ta i bruk timane til valfag og inntil 60 % av timane i faget utdanningsval til denne opplæringa.

Nytt tredje ledd i § 3–25 skal lyde:

Elevar på ungdomstrinnet som avsluttar eit fag tidlegare enn det som følgjar av læreplanverket, jf. § 1–15, skal vere med i trekket til eksamen i faget det opplæringsåret faget blir avslutta. Om eleven blir trekt til eksamen etter første punktum, kjem denne eksamen i tillegg til dei eksamenar som departementet har fastsett at eleven skal ha på 10. årstrinn.

Nåværende tredje, fjerde, femte og sjette ledd blir henholdsvis fjerde, femte, sjette og syvende ledd.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgende endringer:

Ny § 2A–11 skal lyde:

§ 2A–11. Tilbod om fag frå vidaregåande opplæring til elevar på ungdomstrinnet

Elevene i grunnskolen skal følgje opplæringa i alle fag slik det er fastsett i den læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3. Dette gjeld likevel ikkje fullt ut for elevar på ungdomstrinnet som har tilstrekkeleg kompetanse i grunnskolefaga til å følgje opplæringa i eit eller fleire fag på vidaregåande nivå i samsvar med dei læreplanane skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3. På vidaregåande nivå kan elevar på ungdomstrinnet ta fellesfag og programfag, som byggjer på fag i grunnskolen. Dagleg leiar gjer enkeltvedtak om at eleven på ungdomstrinnet skal ta eit eller fleire fag i vidaregåande opplæring. Fylkesmannen er klageinstans. Før dagleg leiar gjer enkeltvedtaket, skal det innhentast samtykke frå eleven eller foreldra til eleven.

Eleven skal ha undervegsvurdering og sluttvurdering etter kapittel 3 i faget både på ungdomstrinnet og i vidaregåande opplæring. For trekk til eksamen i grunnskolen gjeld § 3–24 tredje ledd.

Elevar som følgjer opplæring på vidaregåande nivå etter første ledd, kan også ta i bruk timane til valfag og inntil 60 % av timane i faget utdanningsval til denne opplæringa.

Nytt tredje ledd i § 3–24 skal lyde:

Elevar på ungdomstrinnet som avsluttar eit fag tidlegare enn det som følgjar av den læreplanen skolen har fått godkjend etter privatskolelova § 2–3, jf. § 2A–10, skal vere med i trekket til eksamen i faget det opplæringsåret faget blir avslutta. Om eleven blir trekt til eksamen etter første punktum, kjem denne eksamen i tillegg til dei eksamenar som departementet har fastsett at eleven skal ha på 10. årstrinn.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir henholdsvis fjerde, femte og sjette ledd.

III

Endringene i pkt. I og II trer i kraft 8. august 2012.

18. april Nr. 754 2012**Forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket i 2012 (ungdomsfiskeordningen)**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 18. april 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 16. Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

§ 1. Ungdomsfiskeordningen

Denne forskrift regulerer adgang for ungdom til å delta i de fiskerier som omfattes av forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012.

Ungdomsfiskeordningen gjelder i perioden fra og med mandag 25. juni 2012 til og med fredag 17. august 2012.

Ungdomsfiskeordningen i fiske etter rognkjeks gjelder i perioden fra og med tirsdag 1. mai 2012 til og med onsdag 20. juni 2012 vest for 26° Ø, og i perioden fra og med tirsdag 1. mai 2012 til og med torsdag 5. juli 2012 i Finnmark øst for 26° Ø.

Den som er registrert som deltaker i ungdomsfiskeordningen må selv stå om bord og delta i utøvelsen av fisket.

Begrensninger i kvoteutnyttelse fastsatt i reguleringene av de fiskerier som omfattes av ungdomsfiskeordningen gjelder ikke for fiske etter denne forskrift.

Begrensninger for fangst av torsk (§ 2) og rognkjeks (§ 4) i forskrift 26. februar 2010 nr. 252 om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land gjelder ikke for fiske etter denne forskrift.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per fartøy og per person fiskes og landes et kvantum som tilsvarer inntil 600 kg utilvirket rognkjeksrogn.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per person og per fartøy ikke omsettes fangst for mer enn 50 000 kroner. Fiskeridirektoratets regionkontor kan likevel gi tillatelse til at det fiskes for mer enn 50 000 kroner per fartøy, men ikke per person, dersom det fiskes fra merkeregistrert fartøy i et opplegg arrangert av en kommune.

§ 2. Vilkår for deltakelse

Den som skal delta i ungdomsfiskeordningen etter denne forskrift, må fylle 12 år senest i 2012, men ikke være fylt 25 år på forskriftens ikrafttredelsestidspunkt.

Adgang til å delta i ungdomsfiskeordningen etter første ledd gjelder ikke for manntallsførte fiskere.

For å delta i ungdomsfiskeordningen i fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark må fartøyet være mindre enn 6 meter største lengde.

§ 3. Registrering

Den som skal delta i ungdomsfiskeordningen må registreres ved Fiskeridirektoratets regionkontor for tildeling av deltakernummer.

§ 4. Redskapsbegrensning

Med mindre annet er fastsatt, kan fisket drives med følgende redskaper:

- a) Stang og håndsnøre, og
- b) en juksamaskin, og
- c) garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og
- d) liner med inntil 300 angler, og
- e) inntil 20 teiner eller ruser.

I fiske der ungdomsfiskeordningen benyttes kan det fra det enkelte fartøy ikke fiskes med større antall redskap enn nevnt i første ledd. Merkeregistrerte fiskefartøy kan ikke nyttes til ordinær drift eller ha redskap i sjøen utover redskapsbegrensningen nevnt i første ledd i perioden fra fartøyet første gang benyttes i ungdomsfiskeordningen til siste fangst er levert. Fiskeridirektoratets regionkontor kan likevel gi tillatelse til at det fiskes med større redskapsmengde per fartøy, men ikke per person, dersom det fiskes fra merkeregistrert fartøy i et opplegg arrangert av en kommune.

§ 5. Blåkkeite

Det er ikke tillatt å ha mer enn inntil 5 % bifangst av blåkkeite av fangsten om bord til enhver tid og av landet fangst.

§ 6. Levering av fangst

Det er forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

Fangst kan bare leveres til godkjent kjøper. Kjøper skal skrive ut landingsseddel/sluttseddel etter salgslagets bestemmelser spesifisert på art straks etter levering. Seddelen skal undertegnes av kjøper og fisker før denne forlater mottaksstedet. I rubrikken for registreringsmerke påføres det nummer som er tildelt av Fiskeridirektoratet.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar § 61 og § 64. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. mai 2012 og gjelder til og med 17. august 2012.

9. juli Nr. 755 2012**Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 9. juli 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVII nr. 9 (direktiv 2010/79/EU). Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

I kapittel 2 vedlegg VII erstattes avsnitt 3 med følgende:

Avsnitt 3: Analysemetoder

Tillatt analysemetode når VOC-innholdet er under 15 vektprosent og reaktive fortynnere ikke er til stede

<i>Prøving</i>			
<i>Parameter</i>	<i>Måleenhet</i>	<i>Metode</i>	<i>Tidspunkt offentliggjort</i>
VOC-innhold	g/l	ISO 11890–2	2006

Tillatt analysemetode når VOC-innholdet er 15 vektprosent eller mer, og reaktive fortynnere ikke er til stede

<i>Prøving</i>			
<i>Parameter</i>	<i>Måleenhet</i>	<i>Metode</i>	<i>Tidspunkt offentliggjort</i>
VOC-innhold	g/l	ISO 11890–1	2007
VOC-innhold	g/l	ISO 11890–2	2006

Tillatt analysemetode for VOC-innhold når reaktive fortynnere er til stede

<i>Prøving</i>			
<i>Parameter</i>	<i>Måleenhet</i>	<i>Metode</i>	<i>Tidspunkt offentliggjort</i>
VOC-innhold	g/l	ASTMD 2369	2003

II

Forskriften trer i kraft straks.

13. juli Nr. 756 2012**Forskrift om endring i forurensningsforskriftens kapittel 38 om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 13. juli 2012 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 52a, § 52c, § 81 og § 85.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1ea (forordning (EF) nr. 1221/2009). Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) gjøres følgende endring:

Kapittel 38 skal lyde:

Kapittel 38. Frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS)

Fastsatt av Miljøverndepartementet 13. juli 2012 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 52a, § 52c, § 81 og § 85. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1ea (forordning (EF) nr. 1221/2009).

§ 38–1. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1ea (forordning (EF) nr. 1221/2009) om frivillig deltaking for organisasjoner i en fellesskapsordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS III) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 38–2. Akkreditering og registrering

Norsk Akkreditering (NA) er nasjonalt akkrediteringsorgan, jf. forordningens artikkel 28.

Brønnøysundregistrene er nasjonalt registreringsorgan, jf. forordningens artikkel 11, og krever også inn gebyr etter dette kapitlet, jf. forordningens artikkel 39.

§ 38-3. Logo

Norsk versjon av logoen, jf. forordningens vedlegg V, er: «Kontrollert miljøledelsessystem».

§ 38-4. Nasjonalt standardiseringsorgan

Nasjonalt standardiseringsorgan, jf. forordningens vedlegg II, er Standard Norge.

§ 38-5. Gebyr

Hver enkelt registreringsenhet, jf. forordningens artikkel 2, skal betale gebyr etter dette kapitlet.

For førstegangsregistrering av organisasjoner, jf. forordningens artikkel 4, skal organisasjonen betale et gebyr på kr 5000.

For å opprettholde registreringen og få miljøstyringsordningen og revisjonsprogrammet kontrollert, jf. forordningens artikkel 6, pkt. 1e, skal organisasjonen betale et gebyr på kr 5000.

For å opprettholde registreringen og få en årlig ajourføring av informasjonen, herunder godkjenning av endringer, jf. forordningens artikkel 6, pkt. 2e skal organisasjonen betale et gebyr på kr 3000.

Gebyrene skal samlet sett ikke overstige Brønnøysundregistrenes kostnader ved saksbehandlingen eller kontrollen.

Forfalt gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 38-6. Klage

Vedtak truffet av Brønnøysundregistrene eller Norsk Akkreditering (NA) i medhold av dette kapitlet kan påklages til Miljøverndepartementet.

Forordning (EF) nr. 1221/2009

Se her for å lese engelsk versjon av forordning (EF) nr. 1221/2009:

Se her for å lese uoffisiell norsk versjon av forordning (EF) nr. 1221/2009:

II

Forskriften trer i kraft straks.

16. juli Nr. 757 2012**Forskrift om endring i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. juli 2012 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspfleieprodukt m.m. (kosmetikklova) § 8 jf. delegeringsvedtak 29. desember 2005 nr. 1770.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVI nr. 1 (direktiv 2011/84/EU). Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes EØS-avtalen vedlegg II kapittel XVI nr. 1 (direktiv 2011/84/EU) som endringsdirektiv til EØS-avtalen vedlegg II kapittel XVI nr. 1 (direktiv 76/768/EØF).

I vedlegg 3 er det foretatt endringer. Vedlegget gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Mattilsynet, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, e-post postmottak@mattilsynet.no, kontakttelefon 06040, eller leses på Mattilsynets hjemmeside <http://www.mattilsynet.no>.

II

Forskriften trer i kraft 31. oktober 2012.

16. juli Nr. 758 2012**Forskrift om endring i forskrift om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. juli 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884 og lov 19. juni 2009 nr. 97 om dyrevelferd § 19, § 30 og § 38, jf. delegeringsvedtak 11. juni 2010 nr. 814.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 11 (forordning (EU) nr. 87/2011). Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 22. desember 2008 nr. 1621 om offentlig kontroll med etterlevelse av regelverk om fôrvarer, næringsmidler og helse og velferd hos dyr (kontrollforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 1.1 nr. 11, kap. II nr. 31j, nr. 31o (forordning (EF) nr. 152/2009), nr. 47, vedlegg II kap. XII nr. 54zzzi (forordning (EF) nr. 882/2004 endret ved forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 87/2011 og forordning (EU) nr. 208/2011), nr. 54zzzzo (forordning (EF) nr. 669/2009 som endret ved forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010, forordning (EU) nr. 187/2011, forordning (EU) nr. 433/2011, forordning (EU) nr. 799/2011, forordning (EU) nr. 1277/2011 og forordning (EU) nr. 294/2012), vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzz (forordning (EU) nr. 514/2012).

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 11, vedlegg I kapittel II nr. 31j og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzi (forordning (EF) nr. 882/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 87/2011 og forordning (EU) nr. 208/2011) om offentlig kontroll for å sikre at fôrvare- og næringsmiddelregelverket samt bestemmelsene om dyrs helse og velferd overholdes (kontrollforordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I og II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I

I den konsoliderte versjonen av forordning (EF) nr. 882/2004 gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten første ledd skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I del 1.1 nr. 11, vedlegg I kapittel I nr. 31j og vedlegg II kapittel XII nr. 54zzzi (forordning (EF) nr. 882/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 1791/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 87/2011 og forordning (EU) nr. 208/2011) med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I og II til EØS-avtalen.

I konsolideringsoversikten tilføyes følgende:

► **M8** Forordning (EU) nr. 87/2011 av 2. februar 2011

Nytt punkt 18 i vedlegg VII del II skal lyde:

► **M8**

18. *EU-referanselaboratorium for biers helse*
Agence Nationale de Sécurité Sanitaire de l'alimentation,
de l'environnement et du travail
Sophia-Antipolis Laboratory
Les Templiers
105 route des Chappes
BP 111
06902 Sophia Antipolis
Frankrike

◄ **M8**

Avsnittet «forordninger i pdf» skal lyde:

Nedenfor gjengis forordning (EF) nr. 882/2004, forordning (EF) nr. 776/2006, forordning (EF) nr. 180/2008, forordning (EF) nr. 301/2008, forordning (EF) nr. 737/2008, forordning (EF) nr. 1029/2008, forordning (EU) nr. 87/2011, forordning (EU) nr. 208/2011, forordning (EF) nr. 669/2009, forordning (EU) nr. 212/2010, forordning (EU) nr. 878/2010, forordning (EU) nr. 1099/2010, forordning (EU) nr. 187/2011, forordning (EU) nr. 433/2011, forordning (EU) nr. 799/2011, forordning (EU) nr. 1277/2011, forordning (EU) nr. 294/2012 og forordning (EU) nr. 514/2012.

Etter forordning (EF) nr. 1029/2008 settes følgende inn:

Forordning (EU) nr. 87/2011

For å lese forordningen se her:

II

Endringene i kontrollforskriften konsolidert forordning (EF) nr. 882/2004 trer i kraft straks.

19. juli Nr. 759 2012**Forskrift om gjennomføring av TSI energi på det nasjonale jernbanenetet for konvensjonelle tog**

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 19. juli 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjettede ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37dh (vedtak 2011/274/EU). Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

§ 1. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37dh (vedtak 2011/274/EU av 26. april 2011 om den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvevne for delsystemet «energi» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog.) gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Statens jernbanetilsyn er nasjonal sikkerhetsmyndighet etter denne forskriften.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

Vedtak

For å lese uoffisiell norsk oversettelse av vedtak 2011/274/EU se her:

For å lese engelsk versjon av vedtak 2011/274/EU se her:

19. juli Nr. 760 2012**Forskrift om endring i forskrift om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenetet (førerforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 19. juli 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 3d, § 3e, § 3f, § 3g og § 6, jf. forskrift 10. desember 2010 nr. 1568 om jernbanevirksomhet mv. på det nasjonale jernbanenetet (jernbaneforskriften) § 1–3 ellevede ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 42gc (vedtak 2011/765/EU). Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenetet (førerforskriften) gjøres følgende endringer:

1. Ny § 3b i kapittel 1 skal lyde:

Kommisjonsvedtak 2011/765/EU av 22. november 2011 om kriterier for godkjenning av opplæringssentra for opplæring av førere, om kriterier for godkjenning av sensorer og kriterier for organisering av prøver etter europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/59/EF gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

2. § 17 tredje ledd oppheves.

3. § 18 annet ledd oppheves. Tredje ledd blir nytt annet ledd.

4. § 20 skal lyde:

Prøver i forbindelse med opplæring etter § 17 og § 18 skal overvåkes og evalueres av sensorer godkjent i henhold til kravene i vedtak 2011/765/EU. Opplæringscenter som er godkjent som fagskole og jernbanevirksomheter kan selv godkjenne sensorer som oppfyller disse kravene. Øvrige sensorer godkjennes av Statens jernbanetilsyn.

5. Ny § 20a i kapittel 5 skal lyde:

Prøver i forbindelse med opplæring etter § 17 og § 18 skal foregå i henhold til kravene i vedtak 2011/765/EU.

6. § 21 fjerde ledd skal lyde:

For å bli godkjent som opplæringscenter må de relevante kravene i vedtak 2011/765/EU være oppfylt.

7. Vedlegg III til forskriften oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

Vedtak

For å lese uoffisiell norsk oversettelse av vedtak 2011/765/EU se her:

For å lese engelsk oversettelse av vedtak 2011/765/EU se her:

23. juli Nr. 761 2012

Forskrift om endring i forskrift om merking, registrering og rapportering av lama og oppdrettshjort, forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer og forskrift om feltstasjon og samlingsstasjon for kunstig sædovertføring hos rev

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 23. juli 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 7, § 9, § 11, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 3. september 2002 nr. 970 om merking, registrering og rapportering av lama og oppdrettshjort gjøres følgende endringer:

Tittel skal lyde:

Forskrift om merking og registrering av lamadyr og oppdrettshjort

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Landbruksdepartementet (nå Landbruks- og matdepartementet) 3. september 2002 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 11, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

Kapittelinnstillingen oppheves.

§ 1 skal lyde:

§ 1. *Formål*

Formålet med forskriften er å sikre en effektiv forebyggelse og bekjempelse av dyresykdommer gjennom å merke og registrere opplysninger om lamadyr og oppdrettshjort.

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften gjelder merking og registrering av lamadyr og oppdrettshjort.

Forskriften gjelder ikke merking og registrering av lamadyr eller oppdrettshjort på driftsenheter hvor dyrene utelukkende holdes som kjæledyr.

§ 3 definisjonen av «Dyr» oppheves.

§ 3 definisjonen av «Dyrehold» oppheves.

§ 3 ny definisjon av «Driftsenhet» skal lyde:

Driftsenhet: Enhver virksomhet eller bygning, eller ved utgangeropprett, ethvert sted der det holdes, opprettes eller håndteres lamadyr eller oppdrettshjort.

§ 3 definisjonen av «Dyreholder» skal lyde:

Dyreholder: Enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for lamadyr eller oppdrettshjort, også midlertidig, herunder under transport eller på et marked.

§ 3 definisjonen av «Dyreholdets identitetsnummer» skal lyde:

Driftsenhetens identitetsnummer: Nummer bestående av 8 siffer slik det er tildelt i Landbruksregisteret.

§ 3 definisjonen av «Individnummer» skal lyde:

Individnummer: Et firesifret løpenummer på den enkelte driftsenhet for identifikasjon av enkeltindivider.

§ 3 definisjonen av «Unikt identitetsnummer» skal lyde:

Unikt identitetsnummer: 12-sifret nummer som entydig identifiserer lamadyret eller oppdrettshjorten og driftsenheten dyret ble født på eller innført til. Unikt identitetsnummer består av identitetsnummeret til driftsenheten dyret ble født på eller innført til og dyrets individnummer på denne driftsenheten. For dyr født eller innført før 1. januar 1999, kan unikt identitetsnummer vise til driftsenheten hvor dyret befant seg 1. januar 1999.

§ 3 definisjonen «Overføring av dyr» skal lyde:

Overføring av dyr: Enhver overdragelse til eie av lamadyr eller oppdrettshjort fra en driftsenhet til en annen, med eller uten vederlag.

§ 3 definisjonen av «Leverandørnummer ved slakteri» oppheves.

§ 3 definisjonen av «Lama» skal lyde:

Lamadyr: Individuer av artene lama (*Lama glama*), guanako (*Lama guanaco*), vikunja (*Vicugna vicugna*) og alpakka (*Vicugna pacos*), samt kryssninger av disse, holdt som husdyr.

§ 3 definisjon av «Oppdrettshjort» skal lyde:

Oppdrettshjort: Individuer av artene hjort (*Cervus elaphus*) og dåhjort (*Dama dama*) holdt som husdyr.

§ 5 skal lyde:

§ 5. Generelt om merking

Merking skal skje ved innsetting av øremerke i henhold til bestemmelsene i denne forskriften.

Det hvite øremerket dyret skal merkes med i henhold til § 10 kommer i tillegg til det gule eller lakserøde øremerket dyret skal være merket med i henhold til § 9 eller § 11.

Dyreholder er ansvarlig for at dyrene er merket i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften. Når dyr overføres til en ny driftsenhet, er det mottaker som er ansvarlig for at dyret får et nytt øremerke.

Det er forbudt å føre dyr som ikke er merket i henhold til denne forskrift fra driftsenheten.

§ 6 tredje ledd oppheves.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Krav til informasjon på øremerker

Følgende informasjon skal være forhåndspreget på øremerkene:

- 1) Landkode: NO
- 2) Driftsenhetens identitetsnummer, 8 siffer
- 3) Individnummer, 4 siffer.

Øremerker til dyr som er merket før 1. januar 2006 kan i tillegg være forhåndspreget med bokstavene SDT. Øremerker til dyr som er merket i løpet av tidsrommet 1. januar 2006 fram til 1. januar 2014 kan i tillegg være forhåndspreget med bokstavene MT. Det er bare tillatt å påføre ytterligere informasjon på innsiden av øremerkene.

Dyr som er overført før 1. januar 1999 skal merkes etter den driftsenheten de ble holdt på 1. januar 1999, jf. første ledd nr. 2 og 3.

Dyrene må ikke tildeles individnummer som allerede er i bruk på den aktuelle driftsenheten. På hver driftsenhet skal det gå minimum ti år mellom hver gang et tidligere benyttet individnummer brukes på nytt.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Fjerning og erstatning av øremerker

Øremerke skal ikke fjernes med mindre merket er blitt uleselig. Dersom dyret mister et merke eller merket blir uleselig, skal dyret merkes med et nytt øremerke med samme farge som det første. Merket skal i tillegg være forhåndspreget med en E som viser at det er et erstatningsmerke. Merket skal være forhåndspreget i henhold til § 7 første ledd nr. 1 og 2, og i de tilfellene individnummeret ikke er forhåndspreget skal nummeret påføres med permanent merkepenn av dyreholder.

§ 9 blir § 10 og skal lyde:

§ 10. Merking av dyr som overføres til ny driftsenhet i Norge

Hver gang dyr overføres til en ny driftsenhet i Norge skal dyret merkes med et hvitt øremerke innen 7 dager etter ankomst til den nye driftsenheten, men likevel før det flyttes fra denne. Dersom dyret allerede har et hvitt øremerke skal dette erstattes med et nytt hvitt øremerke.

§ 10 blir § 11 og skal lyde:

§ 11. Merking av dyr som er innført til Norge

Dyr som innføres til Norge fra en EØS-stat, skal merkes med et lakserødt øremerke innen 7 dager etter innførsel, men likevel før dyret flyttes fra driftsenheten det er innført til.

Dyr som innføres til Norge fra en tredjestat skal merkes med et lakserødt øremerke innen 7 dager etter at dyret passerte veterinær grensekontroll, men likevel før det flyttes fra driftsenheten det er innført til.

Øremerke som er påsatt dyret før innførsel til Norge kan fjernes.

Merking med lakserødt øremerke kreves ikke dersom dyret innføres direkte til et slakteri og slaktes innen 7 dager etter innførsel.

Dyr som er innført før 1. januar 1999 regnes som innførte dyr, og skal merkes med lakserøde øremerker. Rødt innførselsmerke på dyr som er innført før 1. januar 1999 skal ikke fjernes.

§ 11 blir § 12 og skal lyde:

§ 12. Driftsenhetsregister

Dyreholder er ansvarlig for at det føres et register over alle dyr på driftsenheten. Krav om føring av driftsenhetsregister gjelder ikke transportører. Registeret kan føres manuelt eller elektronisk.

Følgende opplysninger skal nedtegnes i registeret:

- 1) Dyrets unike identitetsnummer.
- 2) Dyrets fødselsdato, alternativt fødselsmåned og -år dersom fødselsdato er ukjent.
- 3) Dyrets dødsdato, herunder dato for levering til slakt, alternativt dødsmåned og -år dersom dødsdato er ukjent.
- 4) Alle overføringer og andre forflytninger, permanente og midlertidige, av dyr til og fra driftsenheten, og
 - a) navn og adresse på avsender eller mottaker, og driftsenhetenes identitetsnummer,
 - b) antallet dyr som overføres eller flyttes,
 - c) dato for forflytningen, og
 - d) ved overføring til driftsenheten, dyrets nye individnummer.
- 5) Andre situasjoner hvor dyrene på driftsenheten kommer i kontakt med lamadyr, oppdrettshjort, storfe, småfe eller svin fra andre driftsenheter, dato for slik kontakt og hvilke dyr det gjelder.
- 6) Mottatte øremerker.

§ 12 blir § 13 og skal lyde:

§ 13. Helsekort

For hvert dyr som holdes på driftsenheten skal dyreholder ha et helsekort der det føres en oversikt over sykdom om behandling av dyret, herunder forebyggende helsearbeid.

Når dyr overføres til en ny driftsenhet i Norge, skal en kopi av helsekortet følge med.

§ 13 blir § 14 og skal lyde:

§ 14. Oppbevaring av driftsenhetsregister og helsekort

Driftsenhetsregister og helsekort skal oppbevares av dyreholder i minimum 10 år og kunne fremvises for Mattilsynet på anmodning. Plikten til å oppbevare driftsenhetsregister og helsekort gjelder selv om dyreholdet opphører.

§ 16 blir § 9 og skal lyde:

§ 9. Merking av dyr som er født i Norge

Lamadyr som er født i Norge skal merkes med et gult øremerke før de er 14 dager gamle, men likevel før de flyttes fra driftsenheten de er født på. Lamadyr anses for å bli flyttet fra driftsenheten også når de slippes på beite.

Oppdrettshjort som er født i Norge skal merkes med et gult øremerke ved første samling etter fødsel, men likevel før de flyttes fra driftsenheten de er født på.

§ 17 blir § 15 og skal lyde:

§ 15. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i og i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 25 til § 26.

§ 18 oppheves.

§ 19 blir § 17 og skal lyde:

§ 17. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 20 blir § 16 og skal lyde:

§ 16. Straff

Overtrødelse av bestemmelser gitt i denne forskriften eller enkeltvedtak gitt i medhold av forskriften, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 21 blir § 18 og skal lyde:

§ 18. Ikrafttreden og overgangsbestemmelser

Denne forskrift trer i kraft straks.

Dyr som er merket før 1. januar 1999, unntas fra kravet til merking i § 5 første ledd, jf. § 6, § 7 og § 9. Mister dyret et øremerke som er satt inn før 1. januar 1999 eller blir øremerket uleselig, skal dyret likevel merkes på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Mister dyr øremerke som var tillatt brukt fram til 31. desember 1999, eller blir øremerket uleselig, skal dyrene merkes på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Dyr som er merket før 1. januar 1999 eller med merke som var tillatt brukt fram til 31. desember 1999, skal likevel, dersom de overføres eller leveres til slakt etter 1. januar 2005, merkes på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

Fra det tidspunkt denne forskrift trer i kraft oppheves forskrift 31. desember 1998 nr. 1481 om merking, registrering og rapportering av dyr og forskrift 31. desember 1998 nr. 1482 om merking, registrering og rapportering av storfe.

II

I forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer gjøres følgende endringer:

§ 2 definisjonen av «Lama» skal lyde:

Lamadyr: Dyr av artene lama (*Lama glama*), guanako (*Lama guanaco*), vikunja (*Vicugna vicugna*) og alpakka (*Vicugna pacos*), samt kryssninger av disse.

§ 2 definisjonen av «Hjort» skal lyde:

Hjort: Dyr av arten hjort (*Cervus elaphus*).

§ 8 første ledd nr. 5 skal lyde:

- 5) paratuberkulose hos lamadyr

§ 8 femte ledd skal lyde:

Isolasjonsperioden skal vare inntil dyrenes smittestatus er undersøkt og funnet tilfredsstillende, men likevel ikke lenger enn 6 måneder for storfe og lamadyr, 2 år for sau og geit, 2 måneder for svin og hjort, og 14 uker for høns, kalkuner, rapphøns, vaktler, fasaner, perlehøns og strutsefugler. Isolasjonsperioden for storfe og lamadyr skal likevel vare til dyrene er minst 2 1/2 år gamle.

III

I forskrift 6. mars 1995 nr. 240 om feltstasjon og samlingsstasjon for kunstig sædoverføring hos rev gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Landbruksdepartementet (nå Landbruks- og matdepartementet) 6. mars 1995 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 7, § 9, § 14, § 15 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

§ 3 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Hvert dyr skal være undersøkt av veterinær og funnet klinisk friskt foran hver sesong.

§ 5 første, annet og tredje ledd skal lyde:

Ved etablering av en samlingsstasjon skal denne godkjennes av Mattilsynet.

Samlingsstasjon skal ha en ansvarlig leder, og det lokale Mattilsynet skal underrettes om hvem dette er. For hver parringssesong skal ansvarlig leder føre en liste med navn og adresse til de oppdrettere som benytter stasjonen. Listen skal kunne fremvises for Mattilsynet på anmodning.

Alle dyr som bringes til en samlingsstasjon skal tilhøre det distrikt hvor samlingsstasjonen ligger. Mattilsynet kan gjøre unntak fra dette kravet.

§ 8 skal lyde:

§ 8. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak, jf. matloven § 23, for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften. Mattilsynet kan også fatte enkeltvedtak i henhold til matloven § 24 til § 26.

IV

Denne forskrift trer i kraft straks.

25. juli Nr. 762 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. juli 2012 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14. Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 14. desember 2011 nr. 1387 om regulering av fisket med fartøy som fører flagg fra medlemsstater i Den europeiske union (EU) i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav d) (endret) skal lyde:

- d) 13 898 tonn makrell i ICES-område IIa. Denne kvoten kan også fiskes i ICES-område IVa

§ 8 bokstav g) (endret) skal lyde:

- g) 24 512 tonn makrell

§ 10 (endret) skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører flagg fra medlemsstater i EU soneadgang ved fiske etter makrell i henhold til Agreed Record of Conclusions of Fisheries Consultations between the European Union and Norway on the management of mackerel in the North-East Atlantic for 2012 av 9. mars 2012.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

25. juli Nr. 763 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. juli 2012 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst mv. i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt pkt. 4 og delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 27. juli 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 20. desember 2011 nr. 1423 om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2012 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd bokstav h) (endret) skal lyde:

- h) 118 634 tonn norsk vårgytende sild. Kvoten kan også fiskes i fiskerisone ved Jan Mayen

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

12. juni Nr. 764 2012**Forskrift om vurdering ved Høgskolen i Harstad**

Hjemmel: Fastsatt av Styret for Høgskolen i Harstad 12. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9 syvende ledd. Kunngjort 31. juli 2012 kl. 13.30.

§ 1. Virkeområde

1. Forskriften omfatter alle vurderinger, prøver, vurdering av praksis og annen vurdering ved Høgskolen i Harstad når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift, eller inngår som beregningsgrunnlag for disse.
2. Utfyllende bestemmelser kan fastsettes for bestemte studier. Slike bestemmelser skal fremgå av fag-/studieplanen.
3. Nasjonalt gitte rammeplaner er overordnet denne forskriften.

§ 2. Definisjoner

Arbeidskrav er innlevering eller prøve, som forkrav for å kunne gå opp til avsluttende vurdering/eksamen. Arbeidskravet vurderes til godkjent/ikke godkjent innen 3 uker før vurdering/eksamen.

Diploma Supplement er et vitnemålstillegg på engelsk som gir informasjon om den enkelte students utdanning og utdanningssystemet i Norge. Utstedes til alle som mottar vitnemål.

Emne er den minste enheten som kan inngå i et studieprogram. Alle emner skal ha et omfang angitt i studiepoeng.

Emneavvikling er gjennomføring av undervisning og vurdering for et emne.

Ekstraordinær vurdering er vurdering som arrangeres som siste forsøk i et emne som utgår, eller som erstatning for ordinær vurdering. Dersom spesielle forhold har hindret kandidater til å møte eller har medført ulike vilkår for kandidatene.

Fag-/studieplaner skal gi bestemmelser om vilkår, for eksempel arbeidskrav og pliktig/obligatorisk deltagelse i undervisningen, som må oppfylles før studenten kan fremstille seg til vurdering. Betegnelsen *fagplan* benyttes når planen bygger på en nasjonal rammeplan. Betegnelsen *studieplan* nyttes om plan for studier som ikke har nasjonal rammeplan. Fag-/studieplaner er gjengitt i StudentWeb, men da under betegnelsen *utdanningsplan*, med semesterfordeling av de ulike emnene. Fag- og studieplaner vedtas i Studieutvalget.

Grad er en betegnelse for nivå på utdanning som er fullført etter spesielle krav, og dokumenteres med vitnemål (bachelor og master).

Kandidat er en student som er oppmeldt til vurdering.

Loven er lov om universiteter og høyskoler.

Mappevurdering er en vurderingsform der flere oppgaver eller arbeidskrav leveres i løpet av undervisningsperioden for et emne. Kan vurderes samlet etter siste innlevering.

Ny vurdering er vurdering som arrangeres for de studentene som ikke bestod ordinær vurdering.

Ordinær vurdering er vurdering som avvikles når undervisningen i et emne eller del av emne, er avsluttet.

Rammeplan er en nasjonal plan fastsatt av departementet som fastsetter mål, innhold og organisering av visse utdanninger.

Student er en person som i henhold til gjeldende regelverk har studierett.

Studierett er rett til å følge undervisningen og melde seg opp til vurderinger i et fag-/studieprogram.

Studiepoeng er et mål for omfanget av en faglig enhet eller vurderingsenhet. Ett års normert studietid, tilsvarer 60 studiepoeng.

Sluttdokumentasjon innbefatter vitnemål, Diploma Supplement og karakterutskrifter for fullført og bestått studieprogram.

Utsatt vurdering er vurdering som arrangeres for de kandidatene som har hatt godkjent fravær ved ordinær vurdering.

Vitnemål er sluttdokumentasjon av oppnådd kvalifikasjon og utstedes på studieprogrammer som fører til en grad (bachelor eller master). Øvrige studieprogrammer gis en karakterutskrift.

Vurdering er prøving av kunnskaper og ferdigheter som bedømmes med karakter og inngår enten som forkrav for å oppnå vurderingsrett eller som grunnlag for fastsetting av karakter i et emne. Omtales ofte som «eksamen».

- *Skoleeksamen* er vurdering som gjennomføres på skolen under tilsyn, begrenset i tid.
- *Hjemmeeksamen* er vurdering som gjennomføres uten tilsyn, med fastsatt innleveringsfrist
- *Muntlig eksamen* er vurdering hvor kandidaten muntlig viser kunnskaper og ferdigheter i et emne sammen med sensorer.
- *Gruppeeksamen* er vurdering som gjennomføres sammen med andre studenter.

- *Kontinuasjoneksamen (konte-eksamen)* er et samlebegrep som benyttes når «ny» og «utsatt» vurdering gjennomføres samtidig.

Vurderingsrett er rett til å fremstille seg til vurdering som inngår i karaktergrunnlaget for et emne.

§ 3. *Vurderingsenheter*

1. Minste vurderingsenhet skal være minimum 10 studiepoeng hvis ikke annet er bestemt av Studieutvalget.
2. Alle vurderingsenheter skal omfatte et antall studiepoeng som er delelig med 5 hvis ikke annet er bestemt av Studieutvalget.

§ 4. *Vurderingsordninger*

1. Vurderingsordningene skal være beskrevet i gjeldende fag-/studieplan og sikre at studentene kan prøves i kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse slik dette er beskrevet som mål for hele studiet og det enkelte emne. Studieutvalget skal fastsette nærmere bestemmelser for beskrivelsene av læringsutbytte i tråd med nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk.
2. Instituttstyret fastsetter nærmere retningslinjer for praksis.
3. Instituttstyret kan selv, i særskilte tilfeller, etter søknad fra en student, gi dispensasjon fra fag-/studieplanens bestemmelser om vurderingsordninger. Instituttstyret kan delegere til instituttleder og/eller seksjonsleder å fatte slike vedtak vedrørende arbeidskrav. Slik delegasjon skal fremgå av gjeldende fag-/studieplan. Særordning med tilpasset vurderingsordning iht. § 17 omfattes ikke av dette.

§ 5. *Adgang til vurdering*

1. Retten til å gå opp til vurdering er fastsatt i Loven. Se også denne paragrafens punkt 6 om elever i videregående opplæring.
2. For å få adgang til vurdering må studenten ha gyldig studierett og være oppmeldt til vurdering innenfor de frister som er fastsatt av høgskolen.
3. Der hvor gjeldende fag- eller studieplan fastsetter arbeidskrav eller andre spesielle forkunnskaper må slike være gjennomført og godkjent for å kunne gå opp til vurdering. I særskilte tilfeller kan Instituttstyret selv, etter søknad fra studenten, gi dispensasjon fra fag-/studieplanens bestemmelser om adgang til å gå opp til vurdering.
4. Det er ikke anledning til å framstille seg til samme vurdering (inkludert ny vurdering) mer enn tre ganger. I særskilte tilfeller kan Instituttstyret etter søknad fra studenten gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Det samme gjelder for prøve, arbeidskrav og lignende som gjennomføres etter retningslinjer som gjelder for vurdering, for eksempel medikamentprøve.
5. En student kan kreve å få framstille seg til vurdering etter samme pensum/vurderingsordning i inntil ett år etter at siste ordinære vurdering med dette pensum/denne vurderingsordningen, ble avviklet.
6. Elever i videregående opplæring uten studiekompetanse kan gis mulighet til å avlegge vurderinger i enkeltemner og få disse dokumentert med studiepoeng når opptakskravet er oppfylt.

§ 6. *Oppmelding til vurdering*

1. Datoer for ordinære vurderinger skal kunngjøres senest 4 uker etter oppstart av semesteret. Det tas forbehold om endringer. For ny/utsatt vurdering skal tidspunktet være kunngjort senest 2 uker på forhånd.
2. Oppmelding.
 - a) Alle registrerte studenter som har betalt semesteravgift kan melde seg til vurdering, dersom øvrige forutsetninger gitt med hjemmel i denne forskriftens § 5 er oppfylt. Oppmelding til ordinære vurderinger for emner som inngår i utdanningsplanen blir gjort automatisk ved godkjenning av planen i StudentWeb. Frist for oppmelding er 1. oktober og 1. mars hvis ikke annet er kunngjort på StudentWeb. Studiesjefen kan bestemme andre ordninger for bestemte studieprogram.
 - b) Dispensasjon fra krav om oppmelding innen fastsatte frister kan i særlige tilfeller gis av studiesjefen.
 - c) Studenten har selv ansvar for å kontrollere i StudentWeb at man er oppmeldt til riktige vurderinger.
3. Å trekke seg fra vurdering.
 - a) En kandidat som har meldt seg opp til vurdering, har anledning til å trekke seg. Dette skal da gjøres skriftlig eller via høgskolens StudentWeb, og senest 14 dager før vurdering starter.
 - b) Den som trekker seg fra vurdering kan ikke kreve å få gå opp igjen før ved neste ordinære vurdering.
 - c) Den som trekker seg kortere tid enn 14 dager før vurdering, og som ikke har godkjent fravær, registreres med «ikke møtt» til vedkommende vurdering. «Ikke møtt» medfører at kandidaten får registrert et vurderingsforsøk og kandidaten kan ikke kreve ny/utsatt prøve.
 - d) Studenter som møter til vurdering og trekker seg under gjennomføringen registreres med «trekk under eksamen». «Trekk under eksamen» medfører at kandidaten får registrert et vurderingsforsøk og kandidaten kan ikke kreve ny/utsatt prøve.

§ 7. *Fritak for vurdering*

1. Studenter som dokumenterer at de har bestått tilsvarende vurdering ved institusjon under Loven, skal gis fritak for angjeldende vurdering. Det kan også gis fritak på grunnlag av annen relevant utdanning på tilsvarende

nivå, eller realkompetanse etter gjeldende regelverk. Studieutvalget kan fastsette regler for fritak på grunnlag av realkompetanse.

2. Søknad om fritak for vurdering skal fremsettes snarest etter studiestart, og senest 4 uker etter at studieåret er påbegynt.
3. Studenten har selv ansvar for å dokumentere den kompetansen det søkes fritak på grunnlag av og som er nødvendige for at søknaden skal kunne behandles.
4. Søknader om fritak skal behandles av et utvalg bestående av instituttleder ved vedkommende institutt eller den instituttleder bemyndiger, seksjonsleder ved det studiet der angjeldende vurdering inngår og studiesjefen eller den studiesjefen bemyndiger. Studiesjefen kan fatte vedtak på grunnlag av tidligere presedenser.
5. Fritak for vurdering skal framgå på vitnemål og karakterutskrift.

§ 8. Reduksjon av omfang

Dersom en student avlegger vurdering i forskjellige vurderingsenheter hvis innhold helt eller delvis dekker hverandre, skal dette normalt føre til reduksjon i antall studiepoeng på vitnemål eller karakterutskrift. Reduksjonen skal komme til uttrykk i antall studiepoeng for den vurderingsenheten som kandidaten sist har avlagt vurdering i.

§ 9. Vurdering

1. Innenfor et studieprogram skal individuelle vurderinger utgjøre minst halvparten av studieprogrammets omfang. Studieutvalget kan gjøre unntak for studieprogram av omfang 30 studiepoeng eller mindre.
2. Omfang av vurdering skal være angitt i gjeldende fag-/studieplan.
3. Fag-/studieplanen kan fastsette at kandidatene har plikt til å motta veiledning ved gjennomføring av emne.
4. Kandidater som leverer en besvarelse som ikke har faglig relevans for den aktuelle vurdering, oppfattes som trukket fra vurdering og registreres med «ikke møtt» og kandidaten kan ikke kreve ny/utsatt prøve. Studieutvalget kan fastsette utfyllende regler.
5. Ved samlet/langsgående vurdering gjelder følgende hvis ikke annet er bestemt i gjeldende fag-/studieplan:
 - a) Hver enkelt vurderingsdel må bestås for å få bestått emne.
 - b) De forutgående vurderingsdelene må være bestått før kandidaten kan gå opp til avsluttende vurdering. Det skal arrangeres minimum en ny/utsatt vurdering i forutgående vurderingsdel for studenter med ikke bestått eller godkjent fravær, slik at studenten kan avlegge avsluttende vurdering senest 6 måneder etter ordinær avsluttende vurdering.
 - c) For innleveringer med vurderingsstatus hvor kandidaten ikke har oppnådd bestått karakter, skal kandidaten gis anledning til å omarbeide innleveringen 1 gang uten krav på veiledning, dersom ikke annet er bestemt i fag-/studieplanen. Studiesjefen fastsetter frister i samråd med seksjonsleder.
 - d) Dersom kandidaten ikke oppnår bestått på en vurderingsdel er det tilstrekkelig å avlegge ny vurdering i gjeldende delemne.
 - e) Der hvor endelig karakter fastsettes ved muntlig prøve etter forutgående skriftlig prøve, skal den muntlige prøven arrangeres tidligst 12 timer etter at sensuren ved den skriftlige prøven er gjort kjent.
 - f) Ved fastsetting av endelig karakter på grunnlag av karakterer i flere vurderingsdeler skal det foretas en helhetsvurdering av de vurderingsdelene som inngår, dersom ikke annet er bestemt i gjeldende fag-/studieplan.
 - g) Studiesjefen kan gi utfyllende regler om frister, innlevering, oppbevaring mv for vurderingsbesvarelser.
6. For de utdanningene der gjennomføringen av praksis er gjenstand for en faglig vurdering gjelder følgende:
 - a) Høgskolens faglærer og veileder på praksisstedet skal vurdere kandidaten til bestått eller ikke bestått praksis. Disse skal så langt mulig søke å bli enige om fastsettelse av karakter. Dersom enighet ikke oppnås, skal seksjonsleder trekkes inn, og i samråd med faglærer og veileder vurdere kandidaten til bestått eller ikke bestått. Veileder kan ikke stryke kandidater i praksis, men innstille til høgskolen.
 - b) Studenten har krav på veiledning underveis. Dersom en student får evaluert sin praksisperiode til «ikke bestått» skal studenten i tillegg til avtalt veiledning ha fått en skriftlig vurdering minimum 3 uker før avsluttet praksis. Denne skriftlige vurderingen skal klart kommunisere hvorfor studenten står i fare for å få «ikke bestått», og hva som kreves for at studenten skal få «bestått» praksis ved sluttevalueringen. Det vises også til rammeplanenes bestemmelser.
 - c) For hver praksisperiode skal det avslutningsvis foretas vurdering i forhold til målene for praksisperioden. Vurderingsresultatet og beskrivelse av hva som er vurdert skal være underskrevet av en representant for utdanningen, studenten og veilederen. Studenten skal ha kopi.
 - d) Ved ikke bestått praksis ved profesjonsstudier kan studenten ta praksis om igjen. Ved andre gangs «ikke bestått» på samme praksisperiode har ikke studenten krav på å fortsette studiet. I særskilte tilfeller kan instituttstyret selv etter søknad fra studenten gjøre unntak fra denne bestemmelsen, jf. § 5, punkt 3.
 - e) Når praksis inngår i samlet/langsgående vurdering slik at innlevering med vurderingsstatus baseres på praksisperioden, må praksis tas på nytt dersom innlevering med vurderingsstatus fortsatt ikke vurderes til bestått etter omarbeiding(er). Andre bestemmelser kan fastsettes i fag-/studieplan. Studenten har samme rett til omarbeiding av innlevering med vurderingsstatus etter andre praksisforsøk som etter første.
7. Studieutvalget kan fastsette utfyllende bestemmelser for vurderingsavviklingen.

8. Rektor bestemmer når det skal foretas ekstern evaluering av enkeltvurderinger eller av institusjonens gjennomføring av vurdering.

§ 10. *Hjelpemidler*

1. Instituttstyret for angjeldende fag-/studieplan, bestemmer hvilke hjelpemidler som er tillatt ved skoleeksamener.
2. Oversikt over tillatte hjelpemidler ved skoleeksamener skal være angitt for den enkelte skoleeksamen og være kunngjort for studentene minimum 3 uker før vurdering starter, samt tydelig framgå på vurderingsoppgaven.
3. Bruk av ikke tillatte hjelpemidler betraktes som fusk. Besittelse av ikke tillatte hjelpemidler etter at vurdering er igangsatt, betraktes som forsøk på fusk.

§ 11. *Særordninger ved vurdering*

1. Kandidater som har behov for spesielle ordninger i forbindelse med vurdering, må innen fastsatt frist søke om særordning. Der behov for spesialordning oppstår etter fristens utløp, skal søknad likevel behandles.
2. Studieutvalget kan gi utfyllende bestemmelser om særordninger til vurdering innenfor rammen av denne forskrift og øvrig regelverk.
3. Det kan åpnes for alternative vurderingsordninger for enkeltstudenter som på grunn av varige/akutte lidelser eller funksjonshemninger ikke kan gå opp til vurdering med ordinær vurderingsordning.

§ 12. *Sensur*

Universiteter og høyskoler skal sørge for at kandidatenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Vurderingen skal også sikre det faglige nivå ved vedkommende studium. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene.

1.
 - a) Instituttstyret for gjeldende studium skal fastsette sensurordning og oppnevne sensorer for alle vurderinger som inngår i avsluttende vurdering i tråd med bestemmelsene i denne forskrift samt bestemmelser i gjeldende fag-/studieplan. Oppnevningen av sensorer gjelder for ordinær vurdering og utsatt/ny vurdering.
 - b) Rektor kan fastsette utfyllende bestemmelser.
2. Ekstern sensur skal være en av, eller en kombinasjon av følgende
 - ekstern sensor kontrollerer og godkjenner vurderingsoppgaver og fastsetting av vurderingskriterier
 - ekstern sensor deltar ved vurdering av hele eller bestemte deler av besvarelsene fra alle kandidatene
 - ved bedømmelse av selvstendig arbeid for høyere grad, skal det være minst 2 sensorer, hvorav minst 1 ekstern.
3. Klagesensorer oppnevnes samtidig med ordinære sensorer. For alle emner med karakterer som kan påklages skal det oppnevnes et sensorpar med minimum en ekstern sensor.
4. Ekstern sensor kan ikke være ansatt ved HiH eller være ekstern foreleser som har ansvar for undervisning i emnet som vurderes.
5. Ekstern sensor skal ha minst en av følgende kvalifikasjoner:
 - a) Være ansatt på minimum høgskolelektornivå ved annen utdannings/forskningsinstitusjon.
 - b) På annen måte dokumentere vitenskapelig kompetanse på samme nivå.
 - c) Gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen vedkommende fag.
6. Ved to sensorer skal sensorene bli enige om fastsettelse av karakter. Dersom enighet ikke oppnås, oppnevnes to nye sensorer hvorav en intern og en ekstern.
7. En ekstern sensor skal ikke være sensor ved mer enn 3 påfølgende ordinære vurderinger innen samme emne.
8. Frist for sensur skal gå fram av den skriftlige avtalen mellom høyskolen og sensor.
9. Studentene skal informeres om fristen for sensur samtidig med at tidspunkt for vurdering gjøres kjent.
10. Sensuren skal foreligge innen 3 uker etter innleveringsfristen. På masteroppgaver er fristen 6 uker etter innleveringsfristen. Instituttstyret kan unntaksvis søke høgskolestyret om utvidelse av den lovbestemte fristen for enkeltvurderinger hvis spesielle forhold tilsier det, jf. loven § 3–9, punkt 4.
11. Dersom en kandidat har bestått samme vurdering mer enn én gang, vil beste karakter fremkomme på sluttokumentasjon.
12. Resultatet av vurderingen kunngjøres på StudentWeb. Studentene er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren.
13. Unntak fra bestemmelsene i denne paragrafen kan kun gjøres av høgskolestyret selv, eller av rektor på vegne av høgskolestyret. Ved søknad om forlenget sensurfrist må vedtaket fattes av Styret selv.

§ 13. *Vurderingsuttrykk*

1. Vurderingsordning og vurderingsuttrykk for den enkelte vurderingsenhet skal fremgå av gjeldende fag-/studieplan.
2. Ved avsluttende vurdering skal det normalt benyttes bokstavkarakterer fra A til F med A som beste karakter og E som dårligste bestått karakter.
3. Karakterbetegnelsen «Bestått/Ikke bestått» kan brukes i et visst omfang som samlet ikke må overstige halvparten av studieprogrammets omfang når studieprogrammets samlede omfang er mer enn 30 studiepoeng.

4. Resultatet fra skriftlige og muntlige vurderinger kunngjøres på høgskolens StudentWeb. Sensuren er offisiell når den er registrert i høgskolens studieadministrative system. Kandidatene er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren. Høgskolen er ikke ansvarlig for eventuelle feil og misforståelser som måtte oppstå ved muntlig beskjed om vurderingsresultatet.
5. Studenter som ikke har fullført og bestått et studieprogram kan på forespørsel få utstedt bekreftet karakterutskrift som viser avlagte vurderinger. Karakterutskrifter skal dokumentere alle vurderinger en student har avlagt og bestått. Dette gjelder også delvurderinger og praksis som skal inngå i en langsgående vurdering på vitnemålet.

§ 14. Ny vurdering/eksamen

1. Det arrangeres normalt ny vurdering i neste semester for de kandidatene som avla forrige ordinære vurdering uten å oppnå bestått karakter. Ny vurdering skal arrangeres innen utgangen av mars for ordinære vurderinger avlagt i høstsemesteret og innen utgangen av oktober for ordinære vurderinger avlagt i vårsemesteret. For øvrig gjelder bestemmelsene i § 9 punkt 4.
2. Dersom en student framstiller seg til ny vurdering, gjelder det pensum og den vurderingsordning som er fastsatt for den ordinære vurderingen. Instituttstyret selv kan i særskilte tilfeller bestemme at annen vurderingsordning skal nyttes.
3. Dersom det i gjeldende fag- eller studieplan er forutsatt at aktuell vurdering er bestått før videre studieprogresjon kan påberopes, vil det bli arrangert ny vurdering før eller i forbindelse med oppstart av påfølgende semester for den eller de kandidatene som ikke bestod ordinær vurdering. For vurderingsdeler gjelder § 9, punkt 4d.
4. Frister for oppmelding kunngjøres via høgskolens StudentWeb.

§ 15. Utsatt vurdering/eksamen

1. Utsatt vurdering arrangeres for kandidater som har godkjent grunn for fravær (eks. sykemelding) ved ordinær vurdering. Skriftlig dokumentasjon skal leveres studieseksjonen så snart som mulig og ikke senere enn 5 dager etter at kandidaten ble klar over at vurdering ikke kunne gjennomføres som planlagt. Dokumentasjonen skal inneholde opplysninger om hvilket emne/hvilke vurderinger den gjelder for.
2. Utsatt vurdering og ny vurdering i samme emne kan arrangeres ved en og samme gjennomføring. Det skal avvikles minimum en utsatt vurdering for kandidater med gyldig fravær. For øvrig gjelder frister som i § 15, punkt 1.
3. Dersom en student framstiller seg til utsatt vurdering, gjelder det pensum og den vurderingsordning som er fastsatt for den ordinære vurderingen. Instituttstyret selv kan i særskilte tilfeller bestemme at annen vurderingsordning skal nyttes.

§ 16. Forbedring av karakter

Kandidater med bestått karakter kan framstille seg til vurdering på nytt for å forbedre karakter.

1. Forbedring av karakter skal normalt skje ved ordinære vurderinger.
2. Kandidater som har oppnådd bestått karakter kan, hvis ny/utsatt vurdering arrangeres, gis tilgang til ny vurdering etter søknad. jf. § 6 punkt 2b.
3. Karakterer for enkelte vurderingsdeler kan forbedres når disse skal føres særskilt på vitnemålet. Ved forbedring av karakter for innlevering med vurderingsstatus skal kandidaten arbeide ut fra ny problemstilling og levere en helt ny besvarelse. Kandidaten har ikke krav på veiledning.
4. Forbedring av karakter for enkeltkandidat i gruppe kan skje ved at kandidaten tiltrer en gruppe ved senere ordinær avvikling av vurderingsdelen/vurderingsenheten. Seksjonsleder avgjør hvilken gruppe kandidaten skal tiltre.

§ 17. Annullering av vurdering eller prøve på grunnlag av fusk eller forsøk på fusk

1. Fusk eller forsøk på fusk ved vurdering medfører at vurdering for vedkommende kandidat kan bli annullert eller medføre bortvisning fra aktuell vurdering. Tilgang til elektronisk kommunikasjonsutstyr, for eksempel mobiltelefon, som ikke er avslått under vurdering, betraktes som forsøk på fusk når dette ikke er et tillatt hjelpemiddel.
2. Kandidater som unnlater å følge høgskolens bestemmelser i denne forskrift med utfyllende bestemmelser kan bortvises fra vurderingslokalet for forsøk på fusk.
3. Klagenemnda kan annullere vurdering etter denne paragrafens punkt 1 og 2 og utestenge studenten i henhold til Lovens § 4–8 punkt 3.
4. Studieutvalget kan fastsette utfyllende regler for behandling av saker om mistanker om fusk.

§ 18. Annullering av vurdering eller prøve for enkeltmedlem av gruppe

Kandidater som er oppe til gruppevurdering skal bidra aktivt i gruppens arbeide.

1. Kandidater som mener at gruppemedlemmer ikke tar del i gruppens arbeid på en tilfredsstillende måte, og derfor ikke bør få besvarelsen godkjent, skal meddele dette til veileder og tilhørende institutt så snart som mulig og senest når halvparten av vurderingstiden gjenstår.
2. Kandidater som er påklaget i henhold til foregående punkt skal gis anledning til å uttale seg før saken behandles.

3. Instituttstyret selv kan fatte vedtak om at vurdering annulleres for ett eller flere grupped medlemmer og skal da fastsette frister og vurderingsordning for kandidaten(e).

§ 19. *Begrunnelse og klage*

1. Kandidaten har på anmodning rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sine prestasjoner for vurderingsdeler eller når karakter som skal føres på vitnemålet er fastsatt. Retten til å få begrunnelse gjelder også ved omsensur etter klage.
 - a) Krav om begrunnelse skal framsettes skriftlig innen 1 uke fra kandidaten kunne gjøre seg kjent med karakteren.
 - b) Begrunnelse skal normalt gis innen 2 uker etter at kandidaten har bedt om det.
 - c) Begrunnelsen kan gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Ved mer enn en sensor avgjør sensorene seg imellom hvem som skal gi begrunnelsen. Dersom sensoren(e) i arbeidet med begrunnelsen finner at kandidaten har fått «ikke bestått» med urette, skal karakteren endres til gunst for kandidaten.
 - d) Ved muntlig vurdering må krav om begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakteren er gjort kjent.
2. Kandidaten kan påklage karakterfastsettingen når karakteren skal føres separat på vitnemål/karakterutskrift.
 - a) En kandidat kan klage skriftlig over karakterfastsettingen innen 3 uker etter at sensuren for avsluttende vurdering har falt og vurderingsresultatet er kunngjort. Dersom kandidaten har bedt om begrunnelse er klagefristen 3 uker etter at begrunnelsen ble kjent for kandidaten.
 - b) Klage på vurderingskarakter skal forelegges klagesensurer for ny sensur. Klagesensorene skal normalt ha tilgang til samme informasjonen som sensor(ene) ved ordinær vurdering. Resultatet av ny sensurering er endelig og kan ikke påklages.
 - c) Begrunnelse for klagen og begrunnelse fra sensor for opprinnelig karakter oversendes klagesensorene. Sensorveiledning og tre andre eksamensbesvarelser skal også oversendes klagesensorene. En på samme nivå, en på høyere nivå og en på lavere nivå enn besvarelsen som er påklaget.
 - d) Ved klage over karakterfastsetting av gruppevurdering må alle medlemmer av gruppen undertegne klagen før den kan behandles av høgskolen.
 - e) Karakterfastsetting av muntlig prestasjon, eller annen bedømmelse som på grunn av vurderingsordningens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages.
 - f) Klage på formelle feil må framsettes innen 3 uker etter at studenten er, eller burde vært, kjent med det forhold som begrunner klagen. Det kan framsettes klage over formelle feil ved alle typer vurderinger og vurderingsdeler som inngår i vurderingsordninger gitt i gjeldende fag-/studieplaner. Klage over formelle feil skal behandles av Klagenemnda.
 - g) Dersom det er gitt skriftlige retningslinjer for bedømmelsen, skal disse gjøres tilgjengelig for kandidater som ber om det, etter at karakterer er fastsatt.
 - h) Hvis den endelige karakter er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig vurdering og klager får medhold i klage på sensuren over den skriftlige del av vurderingen, holdes ny muntlig vurdering til fastsetting av endelig karakter.

§ 20. *Klagenemnda*

1. Klagenemnda er oppnevnt av Styret og behandler saker på delegasjon fra Styret. jf. loven og retningslinjer for Klagenemnda.
2. Vedtak fattet med hjemmel i denne forskrift, med unntak av vedtak etter § 10, 2b, kan påklages til Styrets klagenemnd. Vedtak etter § 18 fattes av Klagenemnda som førsteinstans og kan påklages til Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 4–7 til § 4–10 (forskrift 10. oktober 2005 nr. 1192). Vedtak etter § 10, 2b er endelige og kan ikke påklages.
3. Saker som er delegert skal behandles på nytt av underinstansen før eventuell behandling i klagenemnda. Slik klagebehandling kan ikke delegeres, selv om opprinnelig vedtak ble fattet etter delegering.

§ 21. *Sluttdokumentasjon*

1. Høgskolen i Harstad utsteder vitnemål for fullført grad. Det vises også til bestemmelser om vitnemål gitt i forskrift om tildeling av bachelorgrad ved Høgskolen i Harstad.
2. Vitnemålet skal omfatte vurderinger som inngår i graden. Dersom kandidaten har avlagt vurdering i ekstra fag som kan inngå i graden, skal vurdering med best karakter føres på vitnemålet. Overskytende vurderinger skal fremgå av karakterutskrift.
3. Høgskolen utsteder Diploma Supplement med engelsk karakterutskrift vedlagt, til samtlige kandidater som får utstedt vitnemål.
4. Det utstedes normalt kun ett vitnemål pr. kandidat. Dersom kandidaten forbedrer karakterer som inngår på vitnemålet, kan kandidaten kreve å få utstedt nytt vitnemål. I slike tilfeller skal det gamle vitnemålet tilbakeleveres.
5. I særlige tilfeller hvor det kan sannsynliggjøres/dokumenteres at vitnemål er forsvunnet/destruert, kan det utstedes duplikat av vitnemål mot betaling av et fastsatt gebyr.
6. Høgskolen utsteder karakterutskrift til studenter som har fullført og bestått et studieprogram som ikke gir grad.
7. Sluttdokumentasjonen skal gi opplysninger om:
 - a) Hvilket studieprogram som er gjennomført.

- b) Hvilken grad som ev. er oppnådd.
- c) Navn, antall studiepoeng og tidspunkt (semester/år) for de vurderingene som går fram av dokumentasjonen.
- d) Tidspunkt for fullført studieprogram.
- e) Innpassing av annen kompetanse, og hvilke deler av studiet kandidaten har fått fritak for på grunnlag av innpassingen.
- f) Tittel på større skriftlige arbeider.
- g) Karaktersystemet som benyttes.

§ 22. *Ikrafttredelse og overgangsordning*

- a) Denne forskrift trer i kraft 1. august 2012. Samtidig oppheves forskrift 17. juni 2010 nr. 1808 om avsluttende vurdering/eksamen ved Høgskolen i Harstad.
- b) Studenter som har fått innvilget særordninger til fremtidige vurderinger skal beholde disse særordningene uten hensyn til § 12.

Utfyllende regler til Forskrift om avsluttende vurdering ved Høgskolen i Harstad

Oppmelding til vurdering

Datoer for vurderinger kunngjøres på StudentWeb. Frist for oppmelding er 1. oktober for høstsemesteret og 1. mars for vårsemesteret, dog senest tre uker før vurdering starter. Studenten må selv melde seg opp til vurdering. Oppmelding via StudentWeb krever at studenten ikke tidligere har avlagt vurdering tre ganger i samme emne. Se også forskriftens pkt. 6.2.

Arbeidskrav

Når fag-/studieplanen har fastsatt arbeidskrav (innleveringer, prøver eller obligatorisk tilstedeværelse), må disse være godkjent senest 14 dager før vurdering starter. Manglende godkjenning av arbeidskrav medfører tap av vurderingsrett og oppmeldingen strykes.

Trekkfrist

- Trekkfristen fra vurdering er senest 14 dager før vurdering starter. Studenten kan selv melde seg av vurdering, skriftlig eller i StudentWeb.
- For større innleveringer uten fastsatt startdato er fristen 4 uker før innleveringsdato.
- Etter fristens utløp regnes avmelding som ett forsøk i emnet.

Sykdom

Dersom studenten blir syk like før vurdering eller forhindret fra å møte, skal det så snart som mulig gis beskjed til høgskolen.

- Blir studenten syk under skoleeksamen, leveres en blank besvarelse med utfylt topp tekst. Dokumentasjon på sykdom samt opplysning om studentnummer og hvilken vurdering det gjelder, leveres skolen senest 5 dager etter vurderingsdagen.
- For sykdom ved hjemmeeksamener gjelder spesielle regler, se punkt Spesielt for hjemmeeksamener.
- Godkjent grunn for fravær gir rett til utsatt vurdering. Dato for utsatt vurdering kunngjøres på StudentWeb.

Kandidatnummer

Høgskolen benytter kandidatnummer.

- Ved skoleeksamen tildeles kandidatnummeret i eksamenslokalet mot kvittering og fremvisning av studentkort med gyldig semestermerke eller annen godkjent legitimasjon. Etter kvittering for kandidatnummer er det ikke tillatt å forlate sin plass før eksamensstart.
- Ved hjemmeeksamener er kandidatnummeret tilgjengelig på StudentWeb.

Sensur

Det sendes ut SMS om sensurfall til de som har registrert mobilnummeret sitt i StudentWeb. Sensuren offentliggjøres på StudentWeb.

Retten til begrunnelse og klage på karakter fremgår av forskriftens § 19. Frist for å be om begrunnelse/klage regnes normalt fra fastsatt sensurfrist, ved forsinket sensur regnes fristen fra den dagen studenten kan gjøre seg kjent med sensuren.

Forbedring av karakter

Forbedringsforsøk kan gjennomføres ved ordinær eksamensavvikling.

Spesielt om skriftlige skoleeksamener

1. Oppmøte og oppstart

- Studentene skal være på plass i eksamenslokalet senest 15 minutter før eksamensstart. Døren stenges med skilt før hovedvaktens orientering samt utdeling av kandidatnumre og oppgaver. Kommer student etter at døren er lukket, men før eksamensstart, venter vedkommende utenfor til hovedvakten kommer ut og gir orienteringen på utsiden. Studenten skal raskt legge fra seg klær, veske/sekk og mobiltelefon og finne en ledig plass i lokalet så stille som mulig. Det gis ikke tillegg i tid.
- Før hovedvaktens orientering starter, skal vesker, sekker og lignende samt yttertøy plasseres på anvist sted. Alt elektronisk utstyr slås av og legges på eget bord. Det er kun tillatt å ha legitimasjon, skrivesaker (ikke penal), godkjente hjelpemidler, mat og drikke på plassen.
- Studenter som ankommer etter eksamensstart må kontakte Servicetorget. Tilgang til eksamen gis dersom ingen andre kandidater har levert og forlatt eksamenslokalet. Det gis ikke tillegg i tid.

2. Hjelpemidler og særordning

- Hjelpemidler som er tillatt brukt under eksamen, fremkommer av hjelpemiddelliste og eksamensoppgaver. Lån/bytte av hjelpemidler under eksamen er ikke tillatt.
- Spesielle hjelpemidler kan innvilges etter søknad innen frist for å søke særordning. Studenten må selv ta med hjelpemidlene dersom ikke annet er bestemt fra høgskolen.
- Eksamensvaktene/faglærere har til enhver tid rett til å kontrollere alle hjelpemidler.

3. Gjennomføring

- Alle besvarelser skal skrives på høgskolens eksamenspapir med gjennomslag. Studenten har ansvar for å bruke blå eller sort kulepenn og kontroller at det blir gjennomslag. Rettelser foretas med overstryking eller henvisning/fotnote. Alle rettelser må gjøres før arkene separeres. Det er viktig at ikke flere ark oppå hverandre da det kan bli gjennomslag i alle sett. Alle ark skal påføres dato, emne-/kurskode, kandidatnummer og sidenummer. Første ark skal også opplyse om totalt antall ark som leveres.
- Etter å ha kvittert for kandidatnummeret, er det ikke tillatt å kommunisere med andre kandidater eller personer utenfor eksamenslokalet. Alle henvendelser rettes til eksamensvakt.
- Det er kun tillatt å forlate lokalet i følge med en eksamensvakt. Ved behov for pause, kontaktes en av vaktene og man blir sittende til vekten gir klarsignal. Under pauser er det ikke tillatt å snakke med andre studenter. Det er tillatt å handle i høgskolens kantine. Det er ikke tillatt å forlate skolens område. Ved avvikling av eksamen i Havnegata 1 kan studentene handle på Matbutikken eller i høgskolens kantine.
Luftpåuser/toalettbesøk bør begrenses til maksimalt 5 minutter. Det er ikke tillatt å ta pause de siste 15 minutter av eksamenstiden. Ved toalettbesøk skal eksamensvakt bestemme hvilket toalett som skal benyttes.
- Behov for ammepauser meldes til høgskolen v/eksamenskontoret før eksamen. Ved ammepauser skal eksamensvakt være til stede.
- Det oppfordres til å lage minst mulig støy og uro i lokalet under eksamen. Unngå matpapir og lignende samt begrenset antall turer ut. Alle eksamensark som innleveres, skal ha en korrekt utfylt topptekst. Det gis 15 minutter etter eksamenstidens slutt til utfylling av heading på arkene og atskillelse av settene. Arkene sorteres og settes sammen med utdelte splittbinders etter farge og i stigende sidetall. Det er ikke tillatt å levere kladd. Ubenyttede ark og kladd/makulatur legges i separate bunker.

4. Innlevering

- Det er tillatt å levere før tiden er ute. Studenter som leverer blankt eller blir syke under avviklingen, leverer ett ark med utfylt heading. Ubenyttede ark, kladd samt oppgavetekst skal også leveres inn.
- Studenten skal bli sittende på sin plass til alle papirer er kontrollert og levert og, hovedvakten gir tillatelse til å gå. Eksamenslokalet forlates deretter umiddelbart.
- Det er ikke tillatt å levere ytterligere ark etter at vekten har samlet inn besvarelsen.
- Det er ikke tillatt å ta med eksamensark unntatt egen kopi levert besvarelse ut av eksamenslokalet.

Spesielt om hjemmeksamener

1. Oppstart

Dersom eksamen tar utgangspunkt i en gitt tekst eller oppgave, skal denne være tilgjengelig på Fronter fra fastsatt tidspunkt første eksamensdag.

2. Gjennomføring

- Besvarelsen skal utarbeides i henhold til oppgavetekniske krav og retningslinjer gitt i fag-/studieplan og/eller oppgavetekst.
- Ved sykdom eller andre spesielle forhold som hindrer studenten fra å overholde fristen for innleveringer med eksamensstatus, kan studenten søke om utsatt frist. Slike søknader skal være dokumenterte og avgjøres av

studiesjef i samråd med instituttleder eller av studiesjef på grunnlag av bestemmelser gitt med hjemmel i gjeldende regelverk. Ved sykemelding innvilges normalt utsatt frist med like mange dager som sykemeldingen, men normalt ikke mer enn 1 uke.

3. Innlevering

- Besvarelse innleveres senest kl. 14:00 på dato for innlevering.
- Besvarelsen leveres digitalt i eget rom på Fronter.
- Leveres i word-format (doc/docx/rtf) eller odt (Open Office). Pdf-format godtas ikke.
- Det skal leveres 1 eksemplarer av besvarelsen på Fronter med utfylt «Forside til eksamensbesvarelse» som første side
- Filnavnet skal bestå av *emnekode_kandidatnr*, eksempel: økfin_238.
- Studentene har selv ansvar for at besvarelsene ikke inneholder opplysninger som svekker egen anonymitet.
- Studiesjefen kan i samråd med instituttleder fastsette andre ordninger for enkelteksamener.

Spesielt om muntlige eksamener, praktiske prøver og andre vurderingsordninger som ikke kan etterprøves

- Så langt som mulig gjelder generelle regler for eksamen og spesielle regler for skriftlig skoleeksamen. Dette gjelder for eksempel oppmelding, frammøte og særordninger.
- Tidspunkt for eksamen kunngjøres på Fronter og ved oppslag i foajeområdet.
- Karakterfastsettingen kan ikke påklages, jf. forskriftens § 10, punkt 2e.
- Krav om begrunnelse for karakterfastsettingen skal fremsettes umiddelbart etter at sensuren er tilgjengelig for kandidaten og senest 24 timer etter sensurfall.
- Eventuell klage over formelle feil skal fremsettes umiddelbart, og seinest tre uker etter at eksamen er gjennomført.

Særordninger ved vurdering

1. Søknad om særordning skal sendes/leveres høgskolen innen 1. oktober for høstsemesteret og 1. mars for vårsemesteret, dog senest tre uker før vurdering starter.
2. Søknaden skal normalt være vedlagt nyere dokumentasjon fra sakkyndig som inneholder en anbefaling om innvilgelse av særordning.
 - Dokumentasjon på spesifikke lese-/skrivevansker skal være av nyere dato og inneholde en klar anbefaling om hjelpemidler/utvidet tid i forhold til høyere utdanning.
 - Kroniske lidelser som for eksempel astma, allergi skal inneholde dokumentasjon som tydeliggjør hvilke perioder studenten normalt er redusert og har behov for ekstra tid til eksamen.
 - Studenter med annet morsmål enn norsk kan få innvilget særordning med ordbok og utvidet tid på grunnlag av opptaksgrunnlag der det fremgår at norsk ikke er førstespråk.
 - Ekstra tid for amming kan innvilges på grunnlag av fødselsattest.
3. Det kan innvilges ekstra eksamenstid for kandidater som dokumenterer behov for slik særordning. Normalt vil kandidater som får innvilget ekstra tid kunne få inntil:
 - 30 minutter ekstra tid for skoleeksamener som varer 4 timer.
 - 45 minutter ekstra tid for skoleeksamener som varer 6 timer
 - 1 dag ekstra for hjemmeeksamener på 5 dager eller mer.Andre ordninger kan innvilges etter søknad så langt det er praktisk gjennomførbart og forenlig med den kompetansen kandidaten skal prøves i.
4. Når særordning innvilges pga. kroniske lidelser kan særordning innvilges for hele utdanningen, dog begrenset til normert studietid for det studieprogrammet studenten følger.
5. Studenter med dysleksi eller andre lese-/skrivevansker kan etter ønske få vedlagt sine besvarelser en attest som bekrefter dette.

20. juni Nr. 765 2012

Forskrift for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Universitetet i Agder

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Universitetet i Agder 20. juni 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9. Kunngjort 31. juli 2012 kl. 13.30.

Del I: Innledende bestemmelser

§ 1. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder for doktorgradsutdanning som fører frem til graden philosophiae doctor (ph.d.). Forskriften gir regler om opptak til, gjennomføring av og avslutning av ph.d.-utdanningen, herunder fellesgrader og cotutelle-avtaler.

§ 2. Omfang, innhold og målsetting for ph.d.-utdanningen

Ph.d.-utdanningen organiseres i programmer som er normert til 3 års fulltidsstudier. I programmene er det inkludert en opplæringsdel som normalt skal være på 30 studiepoengs omfang, maksimalt 45 studiepoeng.

Ph.d.-utdanningen ved Universitetet i Agder skal kvalifisere for forskningsvirksomhet av internasjonal standard og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt og analytisk tenkning, i samsvar med god vitenskapelig skikk og forskningsetiske standarder. Ph.d.-utdanningen skal gi kandidaten kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

Ph.d.-utdanningen består av:

- opplæringsdel
- vitenskapelig avhandling
- prøveforelesning over oppgitt emne
- offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

§ 3. Ansvar for doktorgradsutdanningen

Universitetsstyret har det overordnede ansvaret for ph.d.-utdanningen ved Universitetet i Agder.

Universitetsstyret selv oppretter og nedlegger program og spesialiseringer for ph.d.-utdanningen ved det enkelte fakultet. Programmene forvaltes av fakultetene.

Universitetsstyret fastsetter utfyllende regler for programmene og spesialiseringene.

Universitetsstyret fastsetter studieplaner for nye program og spesialiseringer. Senere endringer gjøres av fakultetsstyret selv. Fakultetet selv fastsetter planer på emnenivå.

Med fakultetet selv menes et organ på fakultetsnivå eller dekanen.

§ 4. Kvalitetssikring

Systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Universitetet i Agder omfatter også ph.d.-utdanningen. Fakultetene skal kvalitetssikre ph.d.-utdanningen i tråd med dette systemet.

Del II: Opptak

§ 5. Opptak

5.1. Villkår for opptak

For opptak til ph.d.-utdanningen må søkeren normalt ha utdanning som tilsvarer femårig mastergrad i Norge, jamfør beskrivelsene i kvalifikasjonsrammeverkets andre syklus. Fakultetet kan etter særskilt vurdering godkjenne annen likeverdig utdanning som grunnlag for opptak. Det kan i utfyllende regler stilles ytterligere krav for opptak. Søkere uten fullført mastergrad kan tas opp til integrerte doktorgradsprogram i henhold til egen forskrift fastsatt av styret selv.

Det skal normalt søkes om opptak til ph.d.-utdanning innen tre (3) måneder etter oppstart av det forskningsprosjektet som skal lede frem til ph.d.-graden. Dersom det gjenstår mindre enn ett (1) års fulltidsarbeid med forskningsprosjektet ved søknadstidspunkt, skal søkeren avvises, jf. pkt. 5.3.

Søknaden bør inneholde:

- Dokumentasjon for den utdanning som skal ligge til grunn for opptaket
- Prosjektbeskrivelse som omfatter:
 - faglig redegjørelse for prosjektet, herunder tema, problemstillinger samt valg av teori og metode
 - fremdriftsplan
 - finansiering
 - dokumentasjon av spesielle behov for faglige og materielle ressurser
 - eventuelle planer for opphold ved annen institusjon
 - faglig formidling
 - opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.
- Plan for opplæringsdelen
- Forslag på minst én veileder, samt angivelse av tilknytning til aktivt forskningsmiljø
- Redegjørelse for eventuelle rettslige og etiske problemstillinger som prosjektet reiser og hvordan disse kan avklares. Det skal fremgå av søknaden om prosjektet er avhengig av tillatelse fra forskningsetiske komiteer eller andre myndigheter eller fra private (informanter, pasienter, foreldre etc.). Slike tillatelser bør om mulig være innhentet og legges ved søknaden.

Søknad skal sendes fakultetet på fastsatt skjema.

Kandidat og hovedveileder bør raskest mulig og senest innen tre (3) måneder etter opptak sammen gå igjennom prosjektbeskrivelsen og vurdere eventuelle behov for justeringer. Fakultetet selv kan fastsette krav om residensplikt.

5.2. Infrastruktur

Kandidaten skal ha til disposisjon nødvendig infrastruktur for gjennomføring av forskningsprosjektet. Avgjørelsen av hva som anses som nødvendig infrastruktur for gjennomføring, tas av fakultetet. For kandidater med ekstern finansiering eller arbeidsplass inngås det avtale mellom fakultet og ekstern part i forbindelse med det enkelte forskningsprosjekt. Slik avtale skal som hovedregel foreligge på det tidspunkt opptaksvedtaket for den aktuelle kandidaten fattes, eller umiddelbart etterpå.

5.3. Opptaksvedtak

Fakultetet selv fatter vedtak om opptak til ph.d.-program.

Vedtaket om opptak baseres på en samlet vurdering av søknaden. Universitetet kan fastsette kriterier for rangering mellom kvalifiserte søkere når antallet søkere overstiger opptakskapasiteten.

I vedtaket skal minst én veileder oppnevnes, ansvaret for håndtering av andre behov som er skissert i søknaden plasseres, og avtaleperioden fastsettes med startdato og sluttdato. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker eller avklares spesielt i forhold til kandidatens finansieringsgrunnlag.

Opptak kan nektes om:

- avtaler med eksternt tredjepart er til hinder for offentliggjøring og offentlig forsvar av avhandlingen
- de immaterialrettslige avtaler som er inngått er så urimelige at universitetet ikke bør medvirke i prosjektet
- søkeren ikke vil kunne oppfylle kravet om at minimum ett år av prosjektet skal gjennomføres etter at vedkommende er tatt opp til ph.d.-utdanningen, jf. pkt. 5.1
- fakultetet ikke har veiledningskapasitet innenfor søkerens fagområde
- søkeren ikke har en veldokumentert finansiering, dvs normalt være fullfinansiert i samsvar med kostnadene spesifisert i budsjettokumentet.

5.4. Avtaleperiode

Ph.d.-utdanningen er normert til tre (3) års fulltidsstudier. Universitetsstyret kan i utfyllende regler fastsette bestemmelser om maksimaltid for gjennomføring utenom lovfestede permisjoner og pliktarbeid.

Ved lovhjemlede avbrudd forlenges avtaleperioden tilsvarende.

Fakultetet selv kan forlenge avtaleperioden etter begrunnet søknad.

Ved innvilget forlengelse kan fakultetet selv sette ytterligere betingelser.

Etter opptaksperiodens utløp opphører partenes rettigheter og plikter i henhold til ph.d.-avtalen, slik at ph.d.-kandidaten kan miste sin rett til veiledning, deltakelse i opplæringsdel og tilgang til universitetets infrastruktur. Kandidaten kan likevel søke om å få levere inn avhandlingen til bedømmelse for ph.d.-graden.

5.5. Avslutning før avtalt tid

Frivillig avslutning:

Kandidaten og universitetet kan avtale at ph.d.-utdanningen avsluttes før avtalt tid. Ved slik avslutning av ph.d.-utdanningen skal det fastsettes skriftlig hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsettingsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.

Ved frivillig avslutning som skyldes kandidatens ønske om å skifte prosjekt eller overgang til annet program eller spesialisering, skal kandidaten søke nytt opptak på grunnlag av det nye prosjektet.

Tvungen avslutning:

Fakultetsstyret selv kan vedta tvungen avslutning hvis ett eller flere av følgende forhold foreligger:

- Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen, grunnet forhold som kandidaten selv rår over.
- Gjentatte eller vesentlige brudd fra kandidatens side på informasjons-, oppfølgings- eller rapporteringsplikt, herunder unnlatt innsendelse av fremdriftsrapport, jf. § 9.
- Forsinkelse i fremdriften av forskningsprosjektet som er av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid. For å danne grunnlag for tvungen avslutning må forsinkelsen skyldes forhold som kandidaten selv rår over.
- Brudd på de forskningsetiske retningslinjer som gjelder for fagområdet.
- Opptreden fra en kandidat som bryter med den tillit som må foreligge mellom universitet og kandidat under gjennomføringen, herunder straffbare forhold knyttet til gjennomføringen av ph.d.-utdanningen.

§ 6. Ph.d.-avtalen

Opptak til universitetets ph.d.-utdanning formaliseres ved at skriftlig avtale underskrives av ph.d.-kandidat, veileder(e) og det fakultet som kandidaten er tatt opp ved. Avtalen regulerer partenes rettigheter og plikter i avtaleperioden og skal sikre at kandidaten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at ph.d.-utdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid.

For ph.d.-kandidater med finansiering fra, tilsetning hos eller andre bidrag fra en eksternt part, skal det inngås egen avtale mellom kandidaten, universitetet og den eksterne part.

I tilfeller hvor ph.d.-kandidaten skal ha tilknytning til utenlandske institusjoner, må universitetets retningslinjer for slikt samarbeid følges, og egne avtaler inngås på fastsatte skjema. Avtalen skal normalt foreligge sammen med ph.d.-avtalen.

Del III: Gjennomføring

§ 7. Veiledning

Arbeidet med doktoravhandlingen skal foregå under individuell veiledning. Fakultetet og veilederne skal sammen sikre at ph.d.-kandidaten deltar i et aktivt forskningsmiljø.

7.1. Oppnevning av veiledere

Ph.d.-kandidaten skal som hovedregel ha to veiledere, hvor én oppnevnes som hovedveileder. Hovedveileder bør være oppnevnt på opptakstidspunktet.

Hovedveilederen har det faglige hovedansvaret for kandidaten. Dersom fakultetet oppnevner ekstern hovedveileder, skal det oppnevnes medveileder fra den gradsgivende institusjon.

Medveiledere er fagpersoner som gir veiledning og som deler det faglige ansvaret for kandidaten med hovedveileder.

Alle veiledere skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse innenfor fagfeltet og være aktive forskere. Minst én av de oppnevnte veilederne bør ha tidligere erfaring fra eller opplæring i veiledning av ph.d.-kandidater.

Både ph.d.-kandidat og veileder kan be fakultetet om å oppnevne ny veileder for kandidaten. Veileder kan ikke fratte før ny veileder er oppnevnt.

7.2. *Veiledningens innhold*

Kandidat og veiledere skal ha jevnlig kontakt. Kontakthyppheten skal fremgå av den årlige fremdriftsrapporteringen, jf. § 9.

Veilederne plikter å holde seg orientert om fremdriften i kandidatens arbeid og vurdere den i forhold til prosjektbeskrivelsens fremdriftsplan, jf. pkt. 5.1.

Veilederne plikter å følge opp faglige forhold som kan medføre forsinket gjennomføring av forskerutdanningen, slik at denne kan fullføres innenfor normert tid.

Veilederne skal gi råd om formulering og avgrensning av tema og problemstillinger, drøfte og vurdere hypoteser og metoder, drøfte resultater og tolkningen av disse, drøfte opplegg og gjennomføring av fremstillingen, herunder disposisjon, språklig form, dokumentasjon mv., og gi hjelp til orientering i faglitteratur og datagrunnlag i forhold til bibliotek, arkiv, etc. Videre skal veilederne gi kandidaten veiledning i forskningsetiske spørsmål knyttet til avhandlingen.

§ 8. *Opplæringsdel*

8.1. *Regelverk, formål, innhold og omfang*

Enkelte bestemmelser om eksamener i lov om universiteter og høyskoler og i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Agder regulerer eksamener som inngår i ph.d.-programmets opplæringsdel.

Ph.d.-utdanningen skal være lagt opp slik at den skal kunne fullføres innenfor normert tidsramme på 3 år.

Opplæringsdelen skal gi innføring i forskningsetikk, vitenskapsteori og forskningsmetode. Opplæringen skal sammen med forskningsarbeidet bidra til oppnåelse av forventet læringsutbytte i henhold til det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket.

Opplæringsdelen skal normalt avlegges ved Universitetet i Agder. Fakultetet selv kan godkjenne at kurs og andre faglige aktiviteter gjennomført utenfor Universitetet i Agder inngår i opplæringsdelen. Fakultetet selv godkjenner kurs og faglige aktiviteter gjennomført ved UiA i forhold til opplæringsdelen.

Opplæringsdelen skal ha et omfang på minimum 30 og maksimum 45 studiepoeng. Omfanget skal normalt være på 30 studiepoeng. Minst 20 studiepoeng bør avlegges etter opptak. Elementer som skal inngå i opplæringsdelen, må være på ph.d.-nivå og kan normalt ikke være eldre enn to (2) år ved opptaksdato.

Universitetet bør tilby ph.d.-kandidaten veiledning om fremtidige yrkesmuligheter i og utenfor academia, herunder bevisstgjøring om den kompetansen som kandidaten har oppnådd gjennom forskningsarbeidet.

8.2. *Kandidatens rettigheter ved permisjon*

Ph.d.-kandidater som har foreldrepermisjon fra ph.d.-utdanningen, kan likevel følge undervisning og avlegge eksamener som skal inngå som en del av kandidatens opplæringsdel under permisjonstiden, i tråd med lov om folketrygd § 14–10.

§ 9. *Rapportering*

Universitetets system for kvalitetssikring av ph.d.-utdanningen skal omfatte tiltak for å avdekke manglende progresjon i avhandlingsarbeidet og opplæringsdelen og mangler ved veiledningen samt rutiner for å følge opp avdekkede mangler. Systemet skal normalt omfatte årlig og separat rapportering fra ph.d.-kandidat og veileder, og utformes slik at dobbeltrapportering unngås.

Kandidat og veileder har et likeverdig ansvar for rapportering. Manglende eller mangelfull fremdriftsrapportering fra kandidaten kan medføre tvungen avslutning av forskerutdanningen før avtaleperiodens utløp, jf. pkt. 5.5. Veiledere som unnlater å følge opp rapporteringsplikten kan bli fratatt veilederansvaret.

Fakultetet kan ved behov kreve særskilt rapportering.

§ 10. *Ph.d.-avhandlingen*

10.1. *Krav til avhandlingen*

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder med hensyn til etiske krav, faglig nivå og metode innen fagområdet.

Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

Avhandlingen kan bestå av en monografi eller en sammenstilling av flere mindre arbeider. Dersom avhandlingen består av flere mindre arbeider, skal det redegjøres for sammenhengen mellom dem.

Dersom et skriftlig arbeid er blitt til i samvirke med andre forfattere, skal ph.d.-kandidaten følge de normer for medforfatterskap som er allment akseptert i fagmiljøet og Universitetet i Agders retningslinjer for medforfatterskap. I avhandlinger hvor det inngår arbeider med flere forfattere skal det følge en underskrevet medforfattererklæring som beskriver kandidatens og den enkelte medforfatters innsats i hvert enkelt arbeid.

Avhandlingen skal være skrevet på norsk, svensk, dansk eller engelsk. Dersom ph.d.-kandidaten ønsker å benytte et annet språk, skal det være søkt om særskilt tillatelse til dette ved opptak. Det skal også fremkomme av kontrakten.

10.2. *Arbeider som ikke godtas*

Arbeider eller deler av et arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere avlagte eksamener eller grader, kan ikke antas til bedømmelse. Data, analyser eller metoder fra tidligere grader kan likevel benyttes som grunnlag for arbeid med ph.d.-prosjektet.

Ved bruk av publiserte arbeider kan disse ikke godtas som del av avhandlingen hvis de ved opptakstidspunkt er eldre enn fem (5) år fra publiseringsdato. Fakultetet selv kan dispensere fra dette kravet dersom helt ekstraordinære forhold tilsier det.

Avhandlingen kan innleveres for bedømmelse ved kun ett lærested, jf. pkt. 13.1.

§ 11. *Meldeplikt om arbeidsresultater som har potensial for næringsmessig utnyttelse*

Ph.d.-kandidater som er tilsatt ved Universitetet i Agder har meldeplikt om arbeidsresultater med næringsmessig potensial som gjøres i arbeidsforholdet etter lov 17. april 1970 nr. 21 om arbeidstakeroppfinnelser, åndsverkloven av 12. mai 1961 nr. 2 og kretsmønsterloven av 15. juni 1990 nr. 27. Styret kan fastsette bestemmelser om meldeplikt også for andre arbeidsresultater som er omfattet av UiAs rettighetspolitikk. Det skal inngås en egen avtale mellom Universitetet i Agder og arbeidstaker om overtakelse av rettigheter til arbeidsresultater, som gir en nærmere regulering av arbeidstakers og arbeidsgivers plikter i tilknytning til utnyttelse, inntektsfordeling, mv.

For ph.d.-kandidater med ekstern arbeidsgiver skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i avtale mellom Universitetet i Agder, ph.d.-kandidaten og den eksterne arbeidsgiver.

For ph.d.-kandidater uten arbeidsgiver, skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i opptaksavtalen mellom Universitetet i Agder og ph.d.-kandidaten.

Del IV: Fullføring

§ 12. *Bedømmelse*

12.1. *Grunnlag for bedømmelse*

Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- godkjent gjennomføring av opplæringsdelen
- godkjent vitenskapelig avhandling
- godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- godkjent offentlig forsvar av avhandlingen (disputas).

12.2. *Tidsbruk fra innlevering til disputas*

Det skal normalt ikke gå mer enn fem (5) måneder fra innlevering av avhandling til disputas.

Det er hovedveileders ansvar å gjøre ansvarlig instans ved fakultetet oppmerksom på at innlevering er nært forestående, slik at nødvendige forberedelser kan starte.

§ 13. *Innlevering*

13.1. *Innlevering av avhandlingen*

Søknad om å få avhandlingen bedømt kan først leveres når opplæringsdelen er godkjent.

Som vedlegg til søknaden skal følge:

- Avhandlingen i godkjent format og i henhold til fakultetets bestemmelser i den form og det antall eksemplarer fakultetet har bestemt.
- Dokumentasjon av nødvendige tillatelser, jf. pkt. 5.1.
- Medforfattererklæringer hvor dette er påkrevd i henhold til pkt. 10.1.
- Erklæring om doktorgradsarbeidet leveres inn til bedømmelse for første eller andre gang.
- Erklæring om at doktorgradsarbeidet ikke er levert inn til bedømmelse ved annet lærested.

13.2. *Behandling av søknaden*

Fakultetet behandler søknad om å få avhandlingen bedømt. Søknad som ikke fyller kravene i pkt. 13.1 skal avvises.

§ 14. *Oppnevning av bedømmelseskomite*

Fakultetet selv oppnevner en sakkyndig komité på minst tre medlemmer som skal bedømme avhandlingen, prøveforelesningen og disputasen. Dette gjøres etter at fakultetet har godkjent søknad om å få avhandlingen bedømt.

Fakultetet selv fastsetter prosedyre for oppnevning, og fakultetet selv utpeker en leder blant komiteens medlemmer, eventuelt en koordinator i tillegg til komiteens medlemmer.

Habilitetsreglene i forvaltningsloven § 6 gjelder for komiteens medlemmer og eventuelt koordinator. Habiliteten skal vurderes i forhold til ph.d.-kandidaten og veilederne.

Bedømmelseskomiteen skal normalt settes sammen slik at:

- begge kjønn er representert
- minst ett av medlemmene er uten tilknytning til Universitetet i Agder
- minst ett av medlemmene ikke har hovedstilling ved norske institusjoner
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Dersom kriteriene fravikes, skal dette begrunnes særskilt. Komiteens sammensetning skal begrunnes. Begrunnelsen skal vise hvordan komiteen samlet dekker avhandlingens fagfelt.

Oppnevnte veiledere og andre som har bidratt til avhandlingen kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen eller administrere den. Fakultetet kan, når det er påkrevd, oppnevne et settemedlem til bedømmelseskomiteen.

Kandidaten skal underrettes om forslaget til sammensetning av bedømmelseskomité, før forslaget behandles av fakultetet. Kandidaten har anledning til å innlevere skriftlige merknader, senest innen én uke etter at forslaget til sammensetning er gjort kjent.

Det bør normalt ikke gå med enn fire uker fra søknaden er godkjent til bedømmelseskomiteen er oppnevnt.

§ 15. *Bedømmelseskomiteens arbeid*

15.1. *Innhenting av supplerende opplysninger*

Bedømmelseskomiteen kan kreve fremlagt ph.d.-kandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon.

Bedømmelseskomiteen kan be veileder om å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

15.2. *Omarbeiding av innlevert avhandling*

Bedømmelseskomiteen kan på grunnlag av den innleverte avhandlingen og eventuelt tilleggsmateriale, jf. pkt. 15.1, anbefale at fakultetet gir tillatelse til mindre omarbeiding før endelig innstilling foreligger. Komiteen skal gi en konkret oversikt i skriftlig form over hva kandidaten må omarbeide. Fakultetet selv beslutter om kandidaten skal gis anledning til omarbeiding.

Tillater fakultetet en mindre omarbeiding av avhandlingen, skal det gis en frist for slik omarbeiding som normalt ikke skal være lengre enn tre (3) måneder. Det skal også fastsettes en ny frist for oversendelse av komiteens endelige innstilling. Fakultetets beslutning etter denne paragrafen kan ikke påklages av ph.d.-kandidaten.

Dersom komiteen finner at dyptgripende endringer vedrørende teori, hypotese, materiale eller metode er nødvendige for at arbeidet skal kunne anbefales til disputas, skal komiteen anbefale at avhandlingen underkjennes.

15.3. *Bedømmelseskomiteens innstilling*

Bedømmelseskomiteen avgir innstilling om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for ph.d.-graden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling skal foreligge senest innen tre (3) måneder etter at komiteen har mottatt avhandlingen. Tillater fakultetet omarbeiding av avhandlingen, løper ny frist fra den dato avhandlingen leveres på nytt.

Bedømmelseskomiteens innstilling oversendes fakultetet, som forelegger denne for ph.d.-kandidaten. Kandidaten gis en frist på ti (10) arbeidsdager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Hvis kandidaten ikke ønsker å fremme merknader, skal fakultetet snarest underrettes skriftlig om dette.

Ph.d.-kandidatens eventuelle merknader skal sendes fakultetet. Fakultetet selv fatter vedtak i saken i samsvar med § 16.

15.4. *Retting av formelle feil i avhandlingen*

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for ph.d.-graden.

Ph.d.-kandidaten kan etter innlevering søke om tillatelse til å rette formelle feil i avhandlingen. Søknaden skal vedlegges en fullstendig oversikt over de feil som ønskes rettet. Søknad om retting av formelle feil må leveres inn senest fire (4) uker før komiteens frist for avlevering av innstilling og kan bare skje én gang.

§ 16. *Fakultetets behandling av bedømmelseskomiteens innstilling*

Fakultetet selv fatter, på grunnlag av bedømmelseskomiteens endelige innstilling, vedtak om ph.d.-avhandlingen er verdig til å forsvares. Kandidaten skal underrettes om utfallet av behandlingen.

Enstemmig innstilling

Dersom komiteen avgir enstemmig innstilling og fakultetet finner å legge den enstemmige innstillingen til grunn for sitt vedtak, fatter fakultetet selv vedtak i samsvar med den enstemmige innstillingen.

Dersom fakultetet finner at det foreligger begrunnet tvil om hvorvidt komiteens enstemmige innstilling skal legges til grunn, skal fakultetet selv søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye

sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten, som gis anledning til å komme med merknader.

Fakultetet selv fatter vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Delt innstilling

Dersom komiteen avgir delt innstilling og fakultetet finner å legge flertallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, fatter fakultetet selv vedtak i samsvar med flertallets innstilling. Dersom komiteen avgir delt innstilling og fakultetet vurderer å legge mindretallets uttalelser til grunn for sitt vedtak, kan fakultetet søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen. Slike tilleggsuttalelser eller individuelle uttalelser skal forelegges ph.d.-kandidaten, som gis anledning til å komme med merknader. Dersom begge de nye sakkyndige slutter seg til flertallets innstilling i den opprinnelige komitéinnstillingen, skal denne innstillingen følges.

§ 17. Ny innlevering

En ph.d.-avhandling som ikke er funnet verdig til forsvar, kan bedømmes i omarbeidet utgave først seks (6) måneder etter at fakultetet har fattet sitt vedtak. Ny bedømmelse kan bare finne sted én gang.

Ph.d.-kandidaten skal ved ny innlevering opplyse om at arbeidet tidligere har vært bedømt og ikke blitt funnet verdig til å forsvares.

§ 18. Offentliggjøring av avhandlingen

18.1. Krav til den trykte avhandlingen

Når avhandlingen er funnet verdig til å forsvares, skal ph.d.-kandidaten levere avhandlingen til fakultetet i godkjent format og i henhold til universitetets bestemmelser, jf. pkt. 13.1.

Ph.d.-kandidaten skal levere et kortfattet sammendrag av avhandlingen på engelsk eller norsk. Dersom avhandlingen verken er skrevet på engelsk eller norsk, skal det i tillegg leveres et sammendrag på avhandlingens språk. Sammendraget skal, i likhet med selve avhandlingen, publiseres offentlig.

18.2. Offentliggjøring

Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest to (2) uker før dato for offentlig forsvar. Avhandlingen gjøres tilgjengelig i den form den ble innlevert til bedømmelse, eventuelt etter omarbeiding på grunnlag av komiteens foreløpige kommentarer, jf. pkt. 15.2.

Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring av en doktorgradsavhandling med unntak av en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring. Slik utsettelse kan finne sted for at fakultetet og eventuelt ekstern part som helt eller delvis har finansiert ph.d.-utdanningen, skal kunne ta stilling til eventuell patentering. Ekstern part kan ikke stille krav om at hele eller deler av ph.d.-avhandlingen ikke skal kunne offentliggjøres, jf. pkt. 5.3.

Ved publisering av ph.d.-avhandlingen skal ph.d.-kandidater ansatt ved Universitetet i Agder følge hovedregelen for adressering ved universitetet, og oppgi Universitetet i Agder som adresse. Eksternt ansatte ph.d.-kandidater skal oppgi Universitetet i Agder samt hovedarbeidsgivers adresse på publikasjoner. Dette gjelder også arbeider som helt eller hovedsakelig er utført under ph.d.-utdanningen, men som publiseres senere.

§ 19. Doktorgradsprøve

19.1. Prøveforelesning

Etter at fakultetet har funnet avhandlingen verdig til å forsvares, jf. § 15, skal ph.d.-kandidaten prøveforelese. Prøveforelesningen er en selvstendig del av doktorgradsprøven og skal være over oppgitt emne. Hensikten er å prøve kandidatens evne til å tilegne seg kunnskaper utover avhandlingens tema og evnen til å formidle disse i en forelesningssituasjon.

Tittel for prøveforelesning fastsettes av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for ph.d.-kandidaten ti (10) arbeidsdager før prøveforelesningen. Emnet for forelesningen skal ikke stå i direkte forbindelse med temaet for avhandlingen.

Prøveforelesningen skal skje på avhandlingsspråket med mindre fakultetet selv godkjenner et annet språk.

Bedømmelseskomiteen meddeler fakultetet om prøveforelesningen er bestått eller ikke bestått. Det skal begrunnes dersom prøveforelesningen anbefales ikke bestått.

19.2. Offentlig forsvar av avhandlingen (disputas)

Offentlig forsvar av avhandlingen skal finne sted etter at prøveforelesningen er bestått.

Tid og sted for det offentlige forsvaret skal kunngjøres minst ti (10) arbeidsdager før det avholdes.

Den komiteen som opprinnelig har bedømt avhandlingen, bedømmer også det offentlige forsvaret. Det offentlige forsvaret skjer på avhandlingsspråket med mindre fakultetet selv, etter forslag fra bedømmelseskomiteen, godkjenner et annet språk.

Det skal normalt være to ordinære opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av fakultetet selv.

Det offentlige forsvaret ledes av dekanen eller den denne bemyndiger. Den som leder forsvaret, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av avhandlingen samt for prøveforelesningen og bedømmelsen av denne. Deretter

redegjør ph.d.-kandidaten for hensikten med, og resultatene av, den vitenskapelige undersøkelsen. Fakultetet selv kan bestemme at første ordinære opponent skal redegjøre for dette i stedet for kandidaten.

Første ordinære opponent innleder diskusjonen, før ph.d.-kandidaten gis anledning til å forsvare avhandlingen. Etter at en eller begge opponentene har avsluttet sin opposisjon, gis de øvrige tilstedeværende anledning til å kommentere ex auditorio. En av opponentene avslutter opposisjonen, før disputasleder avslutter disputasen.

Bedømmelseskomiteén avgir innstilling til fakultetet der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innstillingen skal konkludere med om disputasen er godkjent eller ikke godkjent. Innstillingen skal begrunnes dersom disputasen anbefales ikke godkjent.

§ 20. Godkjenning av doktorgradsprøve

Fakultetet selv fatter vedtak om godkjenning av doktorgradsprøven på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling.

Dersom fakultetet ikke godkjenner prøveforelesningen, må det avholdes ny prøveforelesning. Ny prøveforelesning må holdes over nytt emne og ikke senere enn seks (6) måneder etter første forsøk. Ny prøveforelesning kan bare holdes én gang. Forelesningen bedømmes så vidt mulig av den samme komité som den opprinnelige, dersom ikke fakultetet selv har bestemt noe annet.

Dersom fakultetet selv ikke godkjenner disputasen, kan ph.d.-kandidaten forsvare avhandlingen på nytt én gang. Ny disputas avholdes normalt etter seks (6) måneder og bedømmes så vidt mulig av den samme komité som den opprinnelige.

§ 21. Kreering og vitnemål

På grunnlag av fakultetets innberetning om at opplæringsdelen, avhandlingen og doktorgradsprøven er godkjent, kreerer universitetsstyret kandidaten til philosophiae doctor.

Vitnemål utstedes av Universitetet i Agder. Vitnemålet skal inneholde opplysninger om innholdet i opplæringsdelen, dato og tittel for prøveforelesningen, tittel på avhandlingen og dato for forsvar av denne.

§ 22. Vedlegg til vitnemål (Diploma Supplement)

Universitetet skal utstede vedlegg til doktorgradsvitnemålet i tråd med gjeldende retningslinjer for Diploma Supplement.

Del V: Fellesgrader og cotutelle-avtaler

§ 23. Fellesgrader og cotutelle-avtaler

23.1. Fellesgrader og cotutelle-avtaler

Universitetet kan inngå samarbeid med en eller flere norske eller utenlandske institusjoner om samarbeid i form av fellesgrader eller cotutelle-avtaler.

I avtaler om fellesgradssamarbeid og cotutelle kan fakultetet selv gjøre unntak for de øvrige bestemmelsene i forskriften, dersom det er nødvendig av hensyn til regelverket ved de samarbeidende institusjonene.

23.2. Fellesgrader

Med fellesgrader menes et samarbeid mellom flere institusjoner, der alle i fellesskap har ansvar for opptak, veiledning, gradstildeling og annet som er beskrevet i denne forskriften. Samarbeidet organiseres normalt i et konsortium og reguleres i avtale mellom konsortiedeltakerne. For fullført fellesgrad utstedes felles vitnemål i form av: a) et vitnemålsdokument utstedt av alle konsortiemedlemmene, b) et vitnemål fra hver av konsortiedeltakerne, eller en kombinasjon av a) og b).

Avtaler om fellesgrader skal normalt bare inngås dersom det fra før er et etablert, stabilt faglig samarbeid mellom Universitetet i Agder og en av de andre konsortiedeltakerne. Universitetsstyret vedtar nærmere retningslinjer for fellesgradssamarbeid, herunder mal for samarbeidsavtaler jf. første ledd.

23.3. Cotutelle-avtaler

Med cotutelle-avtaler menes felles veiledning av ph.d.-kandidater og samarbeid om utdanning av ph.d.-kandidater. Cotutelle-avtalen inngås for hver enkelt kandidat og bør bygge på et stabilt, faglig samarbeid.

23.4. Krav ved fellesgrader og cotutelle

Kvalifikasjonskrav for opptak, krav om at avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig, samt krav om offentlig disputas med en habil bedømmelseskomité kan ikke fravikes.

Del VI: Klage, ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

§ 24. Klage

24.1. Klage over avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett, klage over avslag på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen

Avslag på søknad om opptak, vedtak om opphør av studierett og klage på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Grunnlagt klage sendes til fakultetet. Blir avslaget opprettholdt, sendes klagen til universitetets klagenemnd til endelig avgjørelse.

24.2. Klage over eksamen i opplæringsdelen

Eksamener som er avlagt under opplæringsdelen, kan påklages etter lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 5–3 Klage over karakterfastsetting og § 5–2 Klage over formelle feil ved eksamen.

Behandling av mistanke om fusk eller forsøk på fusk følger Universitetet i Agders fastsatte rutiner for dette.

24.3. Klage over avslag på søknad om bedømmelse, ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar

Avslag på søknad om å få avhandlingen bedømt og vedtak om ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg.

Grunngitt klage sendes fakultetet. Fakultetet selv kan oppheve eller endre vedtaket hvis det finner klagen begrunnet. Hvis fakultetet selv ikke tar klagen til følge, sendes klagen til universitetets klagenemnd til endelig avgjørelse. Klagenemnda kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak. Dersom fakultetet selv eller klagenemnda finner grunn til det, kan det oppnevnes enkeltpersoner eller et utvalg til å foreta en vurdering av den foretatte bedømmelsen og de kriteriene denne bygger på, eller til å foreta en ny eller supplerende sakkyndig vurdering.

§ 25. Ikrafttredelse

25.1. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 24. oktober 2002 nr. 1311.

25.2. Overgangsbestemmelser

Den som når denne forskriften trer i kraft har opptak på ph.d.-program etter forskrift 24. oktober 2002 nr. 1311, beholder de rettigheter som står i denne dersom dette er til gunst for vedkommende.

3. juli Nr. 766 2012

Forskrift om standard opplysnings skjemaer etter lov om avtaler om deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter mv.

Hjemmel: Fastsatt av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet 3. juli 2012 med hjemmel i lov 25. mai 2012 nr. 27 om avtaler om deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter mv. § 5 annet ledd og § 8 fjerde ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIX nr. 7b (direktiv 2008/122/EF). Kunngjort 31. juli 2012 kl. 13.30.

§ 1. Standardopplysnings skjemaer

For å oppfylle opplysningsplikten etter lov om avtaler om deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter mv. § 5 første ledd, skal den næringsdrivende gi forbrukeren opplysninger som følger:

- for avtaler om deltidsbruksrett: ved bruk av standardopplysnings skjemaet i vedlegg I samt opplysningene i del 3 i skjemaet,
- for avtaler om langtidsferieprodukter: ved bruk av standardopplysnings skjemaet i vedlegg II samt opplysningene i del 3 i skjemaet,
- for avtaler om videresalg: ved bruk av standardopplysnings skjemaet i vedlegg III samt opplysningene i del 3 i skjemaet,
- for bytteavtaler: ved bruk av standardopplysnings skjemaet i vedlegg IV samt opplysningene i del 3 i skjemaet.

§ 2. Standard angreskjema

Etter lov om avtaler om deltidsbruksrett og langtidsferieprodukter mv. § 8 fjerde ledd, skal den næringsdrivende gi forbrukeren et standard angreskjema som fastsatt i vedlegg V. Den næringsdrivende skal fylle inn de relevante opplysningene før skjemaet undertegnes.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg I. Standardopplysnings skjema for avtaler om deltidsbruksrett

Se her for å lese vedlegget:

Vedlegg II. Standardopplysnings skjema for avtale om langtidsferieprodukt

Se her for å lese vedlegget:

Vedlegg III. Standardopplysnings skjema for avtaler om videresalg

Se her for å lese vedlegget:

Vedlegg IV. Standardopplysnings skjema for bytteavtaler

Se her for å lese vedlegget:

Vedlegg V. Særskilt skjema for å forenkle utøvelsen av angreretten

Se her for å lese vedlegget:

6. juli Nr. 767 2012**Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften)****Hjemmel:** Fastsatt av Miljøverndepartementet 6. juli 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4.**EØS-henvisninger:** EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12n (direktiv 2011/10/EU, direktiv 2011/11/EU, direktiv 2011/12/EU, direktiv 2011/13/EU, direktiv 2011/66/EU, direktiv 2011/67/EU, direktiv 2011/69/EU, direktiv 2011/78/EU, direktiv 2011/79/EU, direktiv 2011/80/EU, direktiv 2011/81/EU og direktiv 2011/71/EU) og nr. 12zcc (vedtak 2011/391/EU). Kunngjort 31. juli 2012 kl. 13.30.*I*

I forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende rettsakter:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12n (direktiv 2011/10/EU, direktiv 2011/11/EU, direktiv 2011/12/EU, direktiv 2011/13/EU, direktiv 2011/66/EU, direktiv 2011/67/EU, direktiv 2011/69/EU, direktiv 2011/78/EU, direktiv 2011/79/EU, direktiv 2011/80/EU, direktiv 2011/81/EU og direktiv 2011/71/EU) og nr. 12zcc (vedtak 2011/391/EU).

Vedlegg 7. Aktive stoffer som er vedtatt oppført i biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB for bruk i angitt(e) produkttype(r):

Følgende stoffer skal tilføyes nederst i tabellen i vedlegg 7:

I	Bifenthrin	82657-04-3	8	1.2.2013	2011/10/EF
I	(Z,E)-Tetradeca-9,12-dienyl acetate (ZE-TDA)	30507-70-1	19	1.2.2013	2011/11/EF
I	Fenoxycarb	72490-01-8	8	1.2.2013	2011/12/EF
I	Nonanoic acid	112-05-0	19	1.2.2013	2011/13/EF
I	DCOIT	64359-81-5	8	1.7.2013	2011/66/EF
I	Abamectin (blanding av avermectin B _{1a} og avermectin B _{1b})	71751-41-2 B _{1a} : 65195-55-3 B _{1b} : 65195-56-4	18	1.7.2013	2011/67/EF
I	Imidacloprid	138261-41-3	18	1.7.2013	2011/69/EF
I	Kreosot	8001-58-9	8	1.5.2013	2011/71/EF
I	<i>Bacillus thuringiensis</i> subsp. <i>israelensis</i> Serotype H14, Strain AM65-52		18	1.10.2013	2011/78/EF
I	Fipronil	120068-37-3	18	1.10.2013	2011/79/EF
I	Lamda-cyhalotrin (Blanding)	91465-08-6	18	1.10.2013	2011/80/EF
I	Deltametrin	52918-63-5	18	1.10.2013	2011/81/EF
I	Kobberhydroksid	20427-59-2	8	1.2.2014	2012/2/EF
I	Kobber(II)oksid	1317-38-0	8	1.2.2014	2012/2/EF
I	Kobber(II)karbonat-kobber(II)hydroksid (1:1)	12069-69-1	8	1.2.2014	2012/2/EF
I	Bendiokarb	22781-23-3	18	1.2.2014	2012/3/EF

Vedlegg 8. Aktive stoffer/produkttyper som er listet i vedlegg 6 (vedlegg II til forordning (EF) nr. 1451/2007) og som det senere er besluttet ikke skal oppføres på biociddirektivets vedlegg I, IA eller IB.

Følgende stoffer skal tilføyes nederst i tabellen i vedlegg 8

<i>Aktivt stoff</i>	<i>CAS nr.</i>	<i>Produkttype(r)</i>	<i>Frist for forbud mot all omsetning og bruk av produkter innen den/de relevante produkttype(r)</i>	<i>Kommisjonsvedtak</i>
Formaldehyde	50-00-0	1, 5, 9, 23	01/07/2012	2011/391/EU
2-chloroacetamide	79-07-2	3, 6, 13	01/07/2012	2011/391/EU
Thiabendazole	148-79-8	2, 13	01/07/2012	2011/391/EU
2,2'-dithiobis(N-methylbenzamide)	2527-58-4	13	01/07/2012	2011/391/EU
Sulphur dioxide	7446-09-5	1, 2, 5, 6, 13	01/07/2012	2011/391/EU
Perestane	-	4	01/07/2012	2011/391/EU
Oligo(2-(2-ethoxy)ethoxyethylguanidinium chloride)	374572-91-5	1, 5, 6, 13	01/07/2012	2011/391/EU
Poly(hexamethylendiamine guanidinium chloride)	57028-96-3	1, 5, 6, 13	01/07/2012	2011/391/EU
Flufenoxuron	101463-69-8	18	01/08/2012	2012/77/EU
Cykloheksylhydroksydiazen-1-oksid, kaliumsalt	66603-10-9	6, 7, 9, 10, 12, 13	01/02/2013	2012/78/EU
Difenoksarsin-10-yloksid	58-36-6	9	01/02/2013	2012/78/EU
Glyoksal	107-22-2	12	01/02/2013	2012/78/EU
1,3-diklor-5,5-dimetylhydantoin	118-52-5	12	01/02/2013	2012/78/EU
Natriumtosylkloramid	127-65-1	11	01/02/2013	2012/78/EU
Dinatriumtetraborat, vannfritt	1330-43-4	11	01/02/2013	2012/78/EU
Kobber	7440-50-8	2, 4, 5, 11	01/02/2013	2012/78/EU
Kobbersulfat	7758-98-7	1, 4	01/02/2013	2012/78/EU
Kalsiumhypokloritt	7778-54-3	1	01/02/2013	2012/78/EU
Borsyre	10043-35-3	22	01/02/2013	2012/78/EU
Magnesiumfosfid	12057-74-8	20	01/02/2013	2012/78/EU
Kloralose	15879-93-3	15, 23	01/02/2013	2012/78/EU
Aluminiumfosfid	20859-73-8	20	01/02/2013	2012/78/EU
1,3-diklor-5-etyl-5-metylimidazolidin-2,4-dion	89415-87-2	12	01/02/2013	2012/78/EU
Metylneodekanamid	105726-67-8	19	01/02/2013	2012/78/EU
Tetraklordekaoksidkompleks	92047-76-2	5	01/02/2013	2012/78/EU
3-benzo(b)tien-2-yl-5,6-dihydro-1,4,2-oksiazin,4-oksid	163269-30-5	9	01/02/2013	2012/78/EU
Oligo(2-(2-etoksy)-etoksyetyl-guanidiniumklorid)	374572-91-5	2, 3, 4, 7, 9, 10, 11, 12, 20	01/02/2013	2012/78/EU
Poly(heksametylendiamin-guanidiniumklorid)	57028-96-3	2, 3, 4, 7, 9, 10, 11, 12, 20	01/02/2013	2012/78/EU

II

Endringene trer i kraft straks.

31. juli Nr. 768 2012

Forskrift om stopp i fisket etter blåkkeite ved Vest-Grønland for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 31. juli 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova) § 11 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 3. august 2012 kl. 13.10.

§ 1. Stopp i fisket

Fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap stoppes med virkning fra og med 31. juli 2012.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskriften straffes i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 60, § 64 og § 65. På samme måte straffes medvirking og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2012.

31. juli Nr. 769 2012**Forskrift om endring i forskrift om alderspensjon i folketrygden**

Hjemmel: Fastsatt av Arbeidsdepartementet 31. juli 2012 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 19–9a tredje ledd. Kunngjort 3. august 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 22. desember 2009 nr. 1810 om alderspensjon i folketrygden gjøres følgende endringer:

§ 4–7 tredje ledd første punktum skal lyde:

Prosentatsen i skjermingstillegget er 0,25 for 1944-kullet, 0,50 for 1945-kullet, 0,75 for 1946-kullet, 1,00 for 1947-kullet, 1,25 for 1948-kullet, 1,51 for 1949-kullet, 1,76 for 1950-kullet og 2,01 for 1951-kullet.

§ 4–7 tredje ledd andre punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. juli Nr. 770 2012**Forskrift om endring i forskrift om et felles koordinert overvåkingsprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 31. juli 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 68 (forordning (EU) nr. 1274/2011). Kunngjort 3. august 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 7. desember 2009 nr. 1533 om et felles koordinert overvåkingsprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôr gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Felles koordinert overvåkingsprogram

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XII nr. 68 (forordning (EU) nr. 1274/2011) om et samordnet flerårig EU-kontrollprogram for 2012, 2013 og 2014 med det formål å sikre overholdelse av maksimalgrenseverdiene for plantevernmidlerrester i og på vegetabiliske og animalske næringsmidler og å vurdere forbrukernes eksponering for disse restene gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft straks.

Endringer i forordninger

Informasjonsteksten «Forordning (EF) nr. 1213/2008

For å lese forordning (EF) nr. 1213/2008 se her:

Engelsk versjon.» erstattes med følgende tekst:

Forordning (EF) nr. 1274/2011

For å lese forordning (EU) nr. 1274/2011 se her:

Uoffisiell norsk versjon.

31. juli Nr. 771 2012**Forskrift om endring i forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 31. juli 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressurser (havressurslova) § 11, § 13, § 15, § 16, § 22 og § 36. Kunngjort 3. august 2012 kl. 13.10.

I

I forskrift 21. desember 2011 nr. 1475 om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå og håbrann i 2012 gjøres følgende endringer:

Overskrift (endret) skal lyde:

Forskrift om forbud mot fiske og fangst av brugde, pigghå, håbrann og silkehai i 2012

§ 2 første ledd (endret) skal lyde:

Det er forbudt å fiske og lande brugde (*Cetorhinus maximus*), pigghå (*Squalus acanthias*), håbrann (*Lamna nasus*) og silkehai (*Carcharhinus falciformis*). Forbudet gjelder også fritidsfiske.

§ 3 første ledd (endret) blir ny § 2 annet ledd og skal lyde:

Dersom fartøy ved fiske etter andre fiskeslag får bifangst av brugde, håbrann eller silkehai, skal levedyktig fisk straks slippes på sjøen. Det gjelder ikke ilandføringsplikt for død eller døende brugde og håbrann. Alle fangster skal likevel rapporteres.

§ 3 annet ledd (endret) blir ny § 3 første ledd og skal lyde:

Unntatt fra forbudet i § 2 første ledd er det ved fiske med konvensjonelle redskap tillatt å ha inntil 20 % bifangst av pigghå regnet i rund vekt. I tidsrommet fra og med 1. januar 2012 til og med 3. juni 2012 regnes bifangst av pigghå per uke ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl. 00.00 til søndag kl. 23.59. Innenfor rammen av bifangst per uke er det likevel tillatt at andelen pigghå overstiger 50 % i den enkelte fangst og ved landing.

§ 3 tredje ledd (endret) blir nytt annet ledd og skal lyde:

For fartøy som fisker med garn og line i tidsrommet fra og med 31. juli 2012 til og med 31. desember 2012 kan fangst av pigghå utgjøre inntil 20 % av samlet fangst i hele perioden.

§ 3 fjerde ledd (endret) blir nytt tredje ledd og skal lyde:

Ved lovlig bifangst som nevnt i første ledd gjelder forskrift 22. januar 2003 nr. 57 om opplysningsplikt ved landing og omsetning av fisk tilsvarende.

§ 3 femte ledd (endret) blir nytt fjerde ledd og skal lyde:

Ved landing av brugde, pigghå, håbrann og silkehai som bifangst skal det på landings- eller sluttседdelen i tillegg til vekt oppgis antall individ.

II

Forskriften trer i kraft straks.

17. april Nr. 772 2012**Vedtak om endring i retningslinjer for disponering av tilskudd fra Opplysningsvesenets fond til kirkelige formål**

Hjemmel: Fastsatt av Kirkemøtet 17. april 2012 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond § 6, jf. delegeringsvedtak 7. juni 1996 nr. 531 og delegeringsvedtak 13. august 1997 nr. 1546. Kunngjort 7. august 2012 kl. 13.50.

I

I retningslinjer 18. november 2000 nr. 1691 for disponering av tilskudd fra Opplysningsvesenets fond til kirkelige formål gjøres følgende endringer:

2. Kirkerådets kontaktmøter med departementet

Nytt 3. ledd erstatter gammelt 3. ledd:

Kirkerådet skal gi synspunkter på den etiske og forretningsmessige forvaltning av kapitalen og fremme forslag overfor departementet vedrørende denne forvaltning. Kirkerådet kan også ellers gi synspunkter i alle spørsmål som gjelder forvaltningen av fondets kapital, eiendommer mv.

3. Fordelingsprinsipper

Ny 3.2 og 3.3 erstatter gamle 3.2 og 3.3:

- 3.2 Kirkerådets interne kostnader knyttet til disponeringen og oppfølgingen av den samlede tildelingen må ikke overstige 10 %.
- 3.3 Den del av tilskuddet som stilles til disposisjon for utviklingstiltak i samarbeid med søsterkirkene er et felleskirkelig ansvar. Beregningsgrunnlaget for denne andelen skal være det samlede tilskudd etter at eventuelle pålegg fra departementet er trukket fra.

4. Rapportering

Nytt 2. ledd i pkt. 4.1:

Mottakere av OVF-midler rapporterer til bispedømmerådene og Kirkerådet om bruken av tilskuddet.

Ny 4.2 og 4.3 erstatter gamle 4.2 og 4.3:

- 4.2 Dersom det av rapporten fremgår at de tildelte midler ikke er anvendt i henhold til kriteriene vedtatt av Kirkerådet, reduseres neste års tildeling tilsvarende. Når det ikke er aktuelt med ny tildeling neste år skal ubrukte midler tilbakebetales i tildelingsåret. Ubrukte midler tilbakebetales innen 1. desember.
- 4.3 Kirkerådet rapporterer årlig til Kirkemøtet og departementet om bruken av det totale tilskudd.

5. Satsningsområder

Ny overskrift erstatter gammel:

Kriterier for tilskudd

Ny 5.1 erstatter gammel 5.1

- 5.1 Kirkemøtet tar hvert fjerde år stilling til hvilke kriterier tilskuddet skal brukes til basert på Kirkemøtets strategiske satsinger. Antallet kriterier må ikke bli for mange. Kriteriene må holdes stabile over noe tid.

Gammel 5.2 utgår.

6. Hva det kan ytes tilskudd til

- 6.1 Det ytes tilskudd til prosjekter, primært innenfor Kirkemøtets vedtatte kriterier. Normalt ytes det ikke støtte utover 3 år til samme tiltak/prosjekt.

Gammel 6.2 og 6.3 utgår.

7. Søknadsprosedyre mv.

Ny 7.1 bokstav b) erstatter gammel 7.1 bokstav b):

- b) Virksomheter tilknyttet Den norske kirke hvis virkefelt omfatter hele landet eller en større region enn et bispedømme.

Nye 7.3, 7.4, 7.5 og 7.6 erstatter gamle 7.3, 7.4, 7.5 og 7.6:

- 7.3 Når bispedømmerådet har fattet endelig vedtak om tilskudd, oversendes utskrift av bispedømmerådets møtebok til Kirkerådet for utbetaling.
- 7.4 Virksomheter tilknyttet Den norske kirke som har hele landet eller større regioner av landet som virkefelt, sender søknaden direkte til Kirkerådet med søknadsfrist 1. desember.
- 7.5 Kirkerådet utarbeider en samlet oversikt over de landsomfattende tiltak som det søkes om tilskudd til. I oversikten inkluderes Kirkerådets egne forslag til prosjekter innenfor de kriterier Kirkemøtet har vedtatt.
- 7.6 Kunngjøring av ledige tilskuddsmidler skjer på kirken.no og annen egnet måte.

8. Kirkerådets behandling av søknadene

Nytt pkt. 8.2 erstatter gammelt pkt. 8.2

- 8.2 Beregningsgrunnlaget for Kirkerådets tildeling av midler til det enkelte bispedømmeråd er en fordelingsnøkkel som tar hensyn til medlemstall, antall sokn og areal i det enkelte bispedømme.

9. Bispedømmerådenes tildeling

Nye pkt. 9.3 og 9.4:

- 9.3 Bispedømmerådenes tildeling forutsettes å skje dels i lys av de kriterier Kirkemøtet har vedtatt og dels ut fra bispedømmets særskilte utfordringer. Hovedtyngden av bispedømmerådets andel bør tildeles eksterne tiltak.
- 9.4 Tilskuddene bør normalt ikke deles opp i for små beløp.

10. Kirkerådets disponering av Kirkemøtets andel

Nytt pkt 10.1 erstatter all gammel tekst under kapittel 10:

- 10.1 Ved tildeling av tilskudd skal det særlig legges vekt på støtte til kirkelige fellestiltak. Normalt bør en vesentlig del av tildeling skje til prosjekter av ekstern karakter.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2012.

5. aug. Nr. 773 2012**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 5. august 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villlevande marine ressursar (havressurslova) § 11 og § 12 og forskrift 8. desember 2011 nr. 1264 om regulering av fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2012 § 9. Kunngjort 7. august 2012 kl. 13.50.

I

I forskrift 14. juni 2012 nr. 540 om stopp i fisket etter blåkkeite nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endring:

§ 1 Stopp i fisket (endret) skal lyde:

Direktefisket etter blåkkeite for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap stoppes med virkning fra og med 7. august 2012 kl. 23.59.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

25. mai Nr. 793 2012**Forskrift om endring i forskrift om opptak, studier og eksamen ved Norges idrettshøgskole**

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Norges idrettshøgskole 25. mai 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-2, § 4-5, § 4-7, § 4-9, § 5-2 og § 5-3. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 26. mai 2005 nr. 1811 om opptak, studier og eksamen ved Norges idrettshøgskole gjøres følgende endringer:

Kapittel I. Generelle bestemmelser

§ 2. *Definisjoner*

Endring

Faglig fordypning

60 studiepoeng i 2. studieår i bachelorprogram eller tilsvarende utgjør faglig fordypning. Hvilke emner som skal inngå er definert i studieprogrammets studieplan.

Nytt pkt.

Faglig spesialisering

90 studiepoeng i 2. og 3. studieår i bachelorprogram eller tilsvarende utgjør faglig spesialisering. Hvilke emner som skal inngå er definert i studieprogrammets studieplan.

Kapittel II. Opptak

§ 5. *Opptakskrav for de enkelte studier*

Endring:

– 6. ledd slettes.

Nytt pkt.

Opptakskrav til master i idrettsfysioterapi: Bachelorutdanning i fysioterapi og norsk autorisasjon som fysioterapeut. Hovedkarakter må være C (eventuelt 2,7) eller bedre.

§ 6. *Rangeringsregler for de enkelte studier*

Endring – ny formulering 4. ledd:

4. Søkere til praktisk-pedagogisk utdanning blir rangert på grunnlag av karakterene fra hele opptaksgrunnlaget.

Endring:

6. ledd slettes.

Nåværende 7. og 8. ledd blir 6. og 7. ledd.

*§ 11. Reservering av studieplass**Endring:*

Søkere som er tatt opp som student ved Norges idrettshøgskole kan få reservert studieplassen til påfølgende studieår grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste, sykdom til hinder for gjennomføring av ordinær undervisning eller annen viktig grunn. Den som får innvilget søknad om utsatt studiestart, får reservert studieplassen til neste gang studieprogrammet har ordinær studiestart.

*§ 12. Opptak emnestudent**Endring 1. ledd*

Følgende setning fjernes:

«Søknadsfrist for emner som starter i høstsemesteret er 1. august, for vårsemesteret er fristen 1. desember.»

*§ 13. Søknad og dokumentasjon**Endring:*

Søknad om opptak skjer via samordna opptak eller søknadsweb. Alle dokumenter som skal gi grunnlag for opptak, må følge søknaden eller ettersendes innen fastsatt frist.

Kapittel III. Studieplan

*§ 14. Innhold i studie- og emneplaner**Endring 1. ledd:*

Studiene ved Norges idrettshøgskole er organisert i studieprogram, som består av flere emner. Alle studieprogram skal ha en studieplan som fastsetter:

- Studieprogrammets/fagområdets læringsutbytte, omfang, innhold, organisering, arbeidsformer, eksamensordning, prøve- og vurderingsform.
- Studieprogrammets læringsutbytte er i samsvar med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket og definert i kunnskap, ferdigheter og generell kompetanse.
- Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for studieprogrammet eller fagområdet.
- Hvilke emner som undervises og som det kan avlegges eksamen i.
- Faglig beskrivelse av emnene som inngår i studieprogrammet. Alle emner skal ha en emneplan som fastsetter emnenes navn og kode, læringsutbytte, organisering og arbeidsformer, vurderingsordning og pensum. I emner der hoveddel av undervisning foregår på annet språk enn norsk, skal dette angis i emneplan
- Hvilke grupper av emner som oppfyller kravet til fordypning.
- Eventuelle krav til rekkefølge for emnene i studieprogrammet.
- Eventuelle særlige vilkår for å gå opp til eksamen, slik som godkjent deltakelse i laboratorieøvinger, obligatoriske skriftlige arbeider, muntlige framlegg, faglige ekskursjoner, feltkurs eller andre teoretiske og praktiske øvinger.
- Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.

Endring 2. ledd:

2. ledd slettes.

*§ 15. Fastsetting av studie- og emneplaner**Endring:*

Styret vedtar studieplan for studieprogram i forbindelse med etablering av nytt studieprogram. Studieadministrative forhold i planene skal avklares med studieavdelingen før planene leveres til behandling i studietutvalget. Studietutvalget vedtar emneplaner og endringer i studie- og emneplaner så fremt endringene ikke medfører betydelige endringer i studiets målsetting, innhold og ressursrammer.

Nytt pkt.:

Endringer i studie- og emneplaner skal ferdigstilles i løpet av høstsemesteret dersom endringene skal gjelde fra kommende studieår.

Kapittel IV. Studierett, permisjon, utdanningsplan og undervisningsterminer

§ 16. Studierett og studieprogresjon

Endring 5. ledd:

Studenter har rett til å inngå utdanningsplan med redusert progresjon. Årsaker kan være funksjonsnedsetting, særlig tyngende omsorgsoppgaver, toppidrettsstatus, graviditet, sykdom og skade som er til hinder for gjennomføring av undervisning, eller annen viktig grunn.

§ 17. *Permisjon**Endring:*

Studenter kan søke permisjon fra studieprogrammet. Årsaker kan være funksjonsnedsetting, særlig tyngende omsorgsoppgaver, toppidrettsstatus, graviditet, sykdom og skade som er til hinder for gjennomføring av undervisning, eller annen viktig grunn. Permisjon gis normalt bare for ett år.

§ 19. *Studieåret**Endring:*

Høstsemesteret varer normalt 19 uker. Vårsemesteret varer normalt 21 uker. Påskeferie er fra og med mandag etter palmesøndag til og med tirsdag etter påske.

Ny paragraf – delstudium i utlandet§ 20. *Delstudium i utlandet*

Alle bachelor- og masterstudier skal gi mulighet til inntil ett semesters studieopphold (30 studiepoeng) eller praksis i utlandet.

Ledd 1.

Studenten må normalt ha bestått først år bachelor i idrettsvitenskap før utreise og skal ellers tilfredsstille evt. språk- og/eller karakterkrav høgskolens partnere stiller til innreisende studenter.

Ledd 2.

Studenter som studerer ved et lærested i utlandet som en del av utdanningen ved NIH skal bekrefte utdanningsplanen og betale semesteravgift ved NIH før utreise for å opprettholde sin studierett.

Ledd 3.

NIH skal legge til rette for delstudier i utlandet gjennom å gi generell veiledning om blant annet samarbeidsavtaler og finansieringsordninger.

Nåværende § 20 til § 46 blir § 21 til § 47.

Kapittel VI. Eksamen

Ny paragraf – eksamensoppgavers målform og besvarelsers språk§ 30. *Eksamensoppgavers målform og eksamensbesvarelsers språk*

Ledd 1.

Eksamensoppgaver som blir gitt på norsk, skal foreligge på bokmål eller nynorsk i samsvar med den målformen eksamenskandidatene har valgt ved oppmelding til eksamen. Unntak kan forekomme i overensstemmelse med forskrift om målform i eksamensoppgaver.

Ledd 2.

Eksamensbesvarelser kan leveres på svensk, dansk eller engelsk som alternativ til norsk. Studenter på lærerutdanningene må levere eksamensbesvarelser på norsk.

§ 30 til § 47 blir § 31 til § 48.

§ 29. *Særordninger til eksamen**Endring 1. ledd:*

Studenter som har permanent behov for spesielle ordninger i forbindelse med eksamen, må innen 15. september søke om dette for studierettsperioden. Studenter som får akutt behov for særordning må søke om dette så snart som mulig etter at behovet oppstår. Særordning kan gis til kandidater som dokumenterer nedsatt funksjonsevne, gravide med dokumentert behov for hvile, mødre som ammer etc.

Endring 3. ledd:

Studenter med norsk som fremmedspråk kan søke høgskolen om å få oppgaver på engelsk innen 15. september for kommende studieår.

§ 34. *Sensur**Endring 1. ledd:*

Studieutvalget oppnevner eksterne sensorer etter forslag fra fagseksjonen. Ekstern sensor kan ikke være ansatt ved Norges idrettshøgskole eller ha hatt undervisning eller veiledning ved Norges idrettshøgskole inneværende studieår. Seksjonslederne oppnevner interne sensorer til vurderinger og eksamener knyttet til de respektive fagseksjoner. Oppnevningen skal gjelde både ordinær og utsatt eksamen.

Endring 4. ledd:

Pkt. 1 skal lyde:

- i emnet fordypningsoppgave i 3. studieår bachelor

§ 35. *Karaktersystem*

Endring 4. ledd:

Bokstavkarakterene er gitt tallverdier som benyttes ved fastsetting av sammenlagt karakter, til rangering av søkere ved opptak mv. Tallverdiene er følgende: A–5, B–4, C–3, D–2, E–1.

§ 36. *Begrunnelse for og klage på karakter*

Endring 1. ledd:

Studenten har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må studenten kreve begrunnelse umiddelbart etter at karakteren er meddelt. I øvrige tilfeller må studenten kreve begrunnelse innen en uke fra karakteren er kunngjort. Begrunnelse skal gis innen to uker etter at frist for å be om begrunnelse utgikk. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for sensureringen og for vurdering av studentens prestasjon.

Endring 4. ledd:

En student kan klage skriftlig over karakteren senest tre uker etter at sensuren er kunngjort. Dersom studenten har bedt om begrunnelse eller klaget over formelle feil ved eksamen løper klagefristen etter denne paragraf fra studenten har fått begrunnelse eller endelig avgjørelse av klagen foreligger.

Kapittel VII. Grader, vitnemål og karakterutskrift

§ 40.

Endring 1. ledd:

Fjernes: 60 og...

§ 42.

Endring 1. ledd:

Hele leddet fjernes.

§ 43.

Endring 4. ledd:

Hele leddet fjernes.

§ 43. *Tilleggsbetegnelse for grader*

Endring 1. ledd:

For studenter som ikke har faglig spesialisering angis betegnelsen bachelor i idrettsvitenskap på vitnemålet.

Endring 2. ledd:

For studenter som har faglig spesialisering angis betegnelsen bachelor i idrettsvitenskap med spesialisering i (spesialisering navn) på vitnemålet.

Generelle endringer i hele forskriften Begrepsbruk

I forskriften er det ulik bruk av begrep på første studieår i bachelorprogrammet.

Endring:

1BA erstattes med Første år bachelor i idrettsvitenskap

3BA erstattes med tredje år bachelor i idrettsvitenskap.

§ 5. *Opptakskrav for de enkelte studier*

Endring 7. ledd:

Opptakskrav til master i idrettsvitenskap: Søker må oppfylle krav fastsatt i forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad. I opptaksgrunnlaget skal det inngå minimum 120 studiepoeng idrettsfag, hvorav 60 studiepoeng faglig fordypning eller tilsvarende. Hovedkarakter må være C (eventuelt 2,7) eller bedre i faglig fordypning.

§ 6. *Rangeringsregler for de enkelte studier*

Endring 7. ledd:

Søkere til master i idrettsvitenskap blir rangert på grunnlag av karakterene fra faglig fordypning eller tilsvarende, studenter med best poengsum får tilbud om plass. Dersom søkerne står likt, blir eldste søker rangert først.

Gruppe 1: Søkere med 90 studiepoengs spesialisering.

Gruppe 2: Søkere med 60 studiepoengs fordypning.

Gruppe 1 rangeres foran søkere i gruppe 2.

§ 10. *Politiattest*

Endres: § 10 Politi- og helseattest

§ 18. *Utdanningsplan, veiledningskontrakt og semesterregistrering*

Endring 2. ledd:

2-årig mastergrad erstattes med masterprogram.

§ 45. *Øvrige bestemmelser*

Denne paragrafen omhandler kun vitnemål.

Endrer overskrift til § 45 *Vitnemål*.

II

Endringene trer i kraft 1. august 2012.

28. juni Nr. 794 2012

Forskrift om gjennomføring av Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskap på kjøretøy i internasjonal vegtransport (AETR-avtalen)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 28. juni 2012 med hjemmel lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 20 og § 21. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

I

§ 1. Forskriften gjelder for fører og mannskap på norske og utenlandske kjøretøyer i internasjonal vegtransport der transporten utføres helt eller delvis utenfor EØS-området.

Med internasjonal vegtransport menes enhver vegtransport som innebærer minst en grensepassering.

Artiklene 1–12 bis i Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (AETR-avtalen) av 1. juli 1970 med de seneste endringer som trådte i kraft 20. september 2010 og med vedlegg og tillegg 1 og 1B gjelder som forskrift.

§ 2. For internasjonal vegtransport etter AETR-avtalen gjelder reglene i artikkel 10 om konstruksjon, installering, bruk og testing av fartsskriver.

For internasjonal vegtransport med kjøretøy som er registrert i land som ikke er part i AETR-avtalen, skal det føres daglige registreringer etter AETR-avtalen vedlegg artikkel 12 nr. 3 og 12 nr. 5. Det skal registreres i kjørebok, diagramskive eller tilsvarende. Dersom analog fartsskriver er installert i kjøretøyet, skal den brukes i tråd med reglene i AETR-avtalen.

§ 3. Politiet og Statens vegvesen er kontrollmyndighet og kan til enhver tid foreta kontroll hos den som er underlagt denne forskrift. På forlangende skal sjåfør eller foretak utlevere eller overføre elektronisk de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å kontrollere at reglene i denne forskrift er fulgt. Kontroll kan omfatte fartsskriveren med tilhørende komponenter.

Har en sjåfør overtrådt bestemmelsene på en slik måte at videre kjøring klart kan sette trafikksikkerheten i fare, kan kontrolløren pålegge sjåføren å gjennomføre nødvendig hvile.

§ 4. Overtredelse av forskriften straffes etter vegtrafikkloven § 31.

Overtredelse begått på en avtaleparts territorium eller på territorium til land som ikke er part i avtalen, og som oppdages i Norge, straffes her i riket i samsvar med vegtrafikkloven § 31, uavhengig av statsborgerskap og bostedsland, jf. AETR-avtalen artikkel 12 nr. 6 bokstav a) og b).

II

§ 5. Forskriften trer i kraft 1. august 2012. Samtidig oppheves forskrift 28. april 1987 nr. 337 om gjennomføring av Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøyer i internasjonal vegtransport (AETR).

Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøy i internasjonal veitransport (AETR)

*(Konsolidert versjon)**

* Denne konsoliderte versjonen erstatter ikke den eneste autentiske teksten, som er teksten til Den europeiske avtalen om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøy i internasjonal veitransport (AETR) av 1. juli 1970, som er deponert hos De forente nasjoners generalsekretær. Denne versjonen har som eneste formål å gjøre det lettere å lese og forstå AETR og omfatter den opprinnelige avtalen (E/ECE/811; E/ECE/TRANS/564), tilleggene 1–4 (E/ECE/811; E/ECE/TRANS//564/Amend. 1–4), som trådte i kraft henholdsvis 3. august 1983, 24. april 1992, 28. februar 1995 og 27. februar 2004, tillegg nr. 5 (ECE/TRANS/SC.1/375/Add.1), som trådte i kraft 16. juni 2006, og det sjette og siste tillegget (ECE/TRANS/SC.1/386/Add.1), som trådte i kraft 20. september 2010.

Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøy i internasjonal veitransport (AETR)
Avtalepartene,
som ønsker å fremme utvikling og forbedring av internasjonal transport av personer og gods på veiene, og
som er overbevist om at det er nødvendig å gjøre veitrafikken sikrere og vedta regler for visse arbeidsforhold i internasjonal veitransport, i overensstemmelse med Den internasjonale arbeidsorganisasjonens prinsipper, og i fellesskap vedta visse forholdsregler for å sikre overholdelse av et slikt reglement,
er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne avtale forstås ved:

- a) «*kjøretøy*», enhver motorvogn eller tilhenger, herunder enhver kombinasjon av kjøretøy,
- b) «*motorvogn*», ethvert motordrevet kjøretøy som normalt brukes til transport av personer eller gods på vei, eller til å trekke, på vei, kjøretøy som brukes til transport av personer eller gods; uttrykket omfatter ikke landbrukstraktorer,
- c) «*tilhenger*», ethvert kjøretøy som er bestemt til å bli koplet til en motorvogn, herunder også semitilhengere,
- d) «*semitrailer*», enhver tilhenger som er bestemt til å bli koplet til en motorvogn på en slik måte at den delvis hviler på motorvognen, og slik at en vesentlig del av dens egen og lastens vekt bæres av motorvognen,
- e) «*vogntog*», kjøretøy som er koplet sammen, og som inngår i veitrafikken som en enhet,
- f) «*tillatt totalmasse*»,¹ den største tillatte masse som et kjøretøy med last kan ha i henhold til registreringslandets regler,
- g) «*veitransport*»,² enhver kjøring helt eller delvis på offentlig veg, med eller uten last, som brukes til person- eller godstransport,
- h) «*internasjonal veitransport*», enhver veitransport som innebærer minst én grensepassering,
- i) «*rutetransport*»,³ transport av passasjerer etter en bestemt ruteplan langs bestemte ruter, der det tas på eller settes av passasjerer ved forhåndsbestemte stoppesteder.
Et driftsreglement eller dokumenter som trer i stedet for et slikt reglement, og som er godkjent av avtalepartenes kompetente myndigheter og offentliggjort av transportøren før de trer i kraft, skal spesifisere transportvilkårene, og særlig rutefrekvens, rutetabeller, billettpriser og plikten til å ta på passasjerer, i den utstrekning slike vilkår ikke er fastlagt i lov eller forskrift.
Transporttjenester for transport av spesifikke kategorier passasjerer, der andre passasjerer er utelukket, skal, i den grad denne transporten foregår på slike vilkår som er spesifisert i andre ledd i denne definisjonen, regnes som rutetransport, uansett hvem som organiserer den. Slike transporttjenester, og særlig transport av arbeidere til og fra deres arbeidssted og skolebarn til og fra skolen, kalles heretter «spesialrutetransport»,
- j) «*fører*»,⁴ enhver person som mot vederlag eller ikke, kjører kjøretøyet, også bare for en kort periode, ellers som sitter på – som ledd i sine plikter – for eventuelt å kunne kjøre det,
- k) «*mannskap*», fører eller en av de nedenfor nevnte kategorier, uansett om det mottas vederlag eller ikke:
 - i. sidemann, dvs. enhver som følger føreren for å bistå denne under transporten, og som normalt deltar aktivt i transportarbeidet, uten å være fører som definert i bokstav j) ovenfor,
 - ii. billettør, dvs. enhver som følger føreren av et kjøretøy som brukes til persontransport, og som særlig har som oppgave å utstede eller kontrollere billetter eller andre dokumenter som gir passasjerene rett til å reise med kjøretøyet,
- l) «*uke*»,⁵ tidsrommet mellom kl. 0000 mandag og kl. 2400 søndag,
- m) «*hviletid*»,⁶ enhver uavbrutt periode som føreren fritt kan benytte,
- n) «*pause*»,⁷ enhver periode som føreren ikke får benytte til kjøring eller annet arbeid, og som utelukkende skal brukes til hvile.,
- o) «*døgnhvile*», daglig periode som føreren fritt kan benytte og som kan være 'normal døgnhvile' og en 'reduisert døgnhvile':

- i. «normal døgnhvil», en hvileperiode på minst 11 timer, som alternativt kan deles opp i to perioder, der den første må være uavbrutt i minst 3 timer og den andre ha en uavbrutt varighet på minst 9 timer,
 - ii. «redusert døgnhvil», en hvileperiode på minst 9 timer, men mindre enn 11 timer,
 - p) «ukehvil», det ukentlige tidsrommet som en fører fritt kan benytte og som kan være en 'normal ukehvil' og en 'redusert ukehvil',
 - i. «normal ukehvil», en hvileperiode på minst 45 timer,
 - ii. «redusert ukehvil», enhver hvileperiode på under 45 timer som, med forbehold for vilkårene fastsatt i artikkel 8 nr. 6, kan reduseres til en periode med en minste varighet på 24 sammenhengende timer,
 - q) «annet arbeid», all annen arbeidsaktivitet enn kjøring, herunder arbeid for samme eller en annen arbeidsgiver, innen eller utenfor transportsektoren; uttrykket omfatter ikke ventetid eller tid som ikke brukes til kjøring mens man befinner seg på et kjøretøy i fart, på en ferge eller på et tog,
 - r) «kjøretid», kjøringens varighet, registrert enten automatisk, halvautomatisk eller manuelt i samsvar med de vilkår som er fastsatt i denne avtale,
 - s) «daglig kjøretid», sammenlagt kjøretid mellom slutten på en døgnhvil og begynnelsen på neste døgnhvil, eller mellom en døgnhvil og en ukehvil,
 - t) «ukentlig kjøretid», sammenlagt kjøretid i løpet av en uke,
 - u) «kjøreperiode», samlet kjøretid fra det tidspunkt da føreren starter kjøringen etter en hvil eller en pause og frem til neste hvil eller pause. Kjøreperioden kan være sammenhengende eller oppdelt,
 - v) «flerbemannings», en situasjon der minst to førere befinner seg i kjøretøyet for å kjøre det i hver kjøreperiode mellom to på hverandre følgende døgnhviler, eller mellom en døgnhvil og en ukehvil. I den første timen med flerbemannings er bruk av minst to førere valgfritt, men obligatorisk resten av perioden,
 - w) «transportforetak», enhver fysisk eller juridisk person, enhver sammenslutning eller gruppe av personer uten status som juridisk person, enten den har ideell virksomhet eller næringsvirksomhet som formål, og ethvert offentlig organ som enten selv har status som juridisk person eller er underlagt en annen myndighet med slik status, som driver med veitransport, uavhengig av om det er for en annens eller for egen regning.
- 1 Definisjonen endret i avtaletillegg nr. 6.
 2 Definisjonen lagt til i avtaletillegg nr. 2 og endret i avtaletillegg nr. 6.
 3 Definisjonen lagt til i avtaletillegg nr. 2.
 4 Definisjonen endret i avtaletillegg nr. 6.
 5 Definisjonen lagt til i avtaletillegg nr. 2.
 6 Definisjonen lagt til i avtaletillegg nr. 2 og endret i avtaletillegg nr. 6.
 7 Definisjonene n) til w) lagt til i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 2¹

Gyldighetsområde

1. Denne avtale skal gjelde på hver avtaleparts territorium for all internasjonal veitransport som foregår med kjøretøy som er registrert på vedkommende avtaleparts territorium eller på territoriet til en annen av avtalepartene.
 2. Avtalen skal likevel, med mindre avtalepartenes territorium som blir brukt er enige om noe annet, ikke gjelde for internasjonal veitransport som utføres av:
 - a) kjøretøy som brukes til godstransport, når kjøretøyets største tillatte totalmasse, inkludert eventuell tilhenger eller semitrailer, ikke overstiger 3,5 tonn,
 - b) kjøretøy som brukes til persontransport, når kjøretøyet på grunn av sin konstruksjon og utrustning ikke er tilpasset transport av mer enn ni personer medregnet føreren, og kjøretøyet er beregnet brukt til det formål,
 - c) kjøretøy som brukes til persontransport i rute, når rutens lengde ikke overstiger 50 kilometer,
 - d) kjøretøy der høyeste tillatte hastighet ikke overstiger 40 km/t,
 - e) kjøretøy som eies av eller leies uten fører til de væpnede styrker, sivilforsvaret, brannvesenet eller ordensmakten, når transporten skjer i forbindelse med de oppgaver disse myndighetene har ansvaret for, og står under deres kontroll,
 - f) kjøretøy som brukes i forbindelse med katastrofer eller redningsoperasjoner, herunder ikke-kommersiell transport av humanitær hjelp,
 - g) spesialkjøretøy for medisinske formål,
 - h) spesialkjøretøy for hjelp ved bilhavari som opererer innenfor en radius på 100 kilometer fra stedet der de er hjemmehørende,
 - i) kjøretøy som prøvekjøres i forbindelse med tekniske forbedringer, reparasjoner eller vedlikehold, og nye eller ombygde kjøretøy som ennå ikke er satt i drift,
 - j) kjøretøy som brukes til ikke-kommersiell godstransport, og som ikke har større tillatt totalmasse enn 7,5 tonn,
 - k) nyttekjøretøy som har en historisk status i henhold til lovgivningen i den avtalepart der de blir brukt, og som anvendes til person- eller godstransport av ikke-kommersiell art.
- 1 Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 3¹

Anvendelse av noen av avtalens bestemmelser på veitransport foretatt med kjøretøy som er registrert i andre stater enn de som er part i avtalen

1. Hver avtalepart skal, når det gjelder internasjonal veitransport som foretas med kjøretøy registrert på territoriet til en stat som ikke er part i denne avtale, på sitt territorium anvende bestemmelser som ikke er mindre strenge enn de som er å finne i artiklene 5, 6, 7, 8, 9 og 10 i denne avtale.

2.

- a) Det skal likevel være opp til den enkelte avtalepart om den, i forbindelse med kjøretøy som er registrert i en stat som ikke er part i denne avtale vil, i stedet for en fartsskriver i samsvar med spesifikasjonene i vedlegget til denne avtale, nøye seg med å kreve daglige registreringer foretatt manuelt av hver av mannskapet for perioden fra det tidspunkt kjøretøyet entrer territoriet til den første av avtalepartene.
- b) I slike tilfeller skal hver av mannskapet på sin diagramskive notere ned den nødvendige informasjon om sine arbeidsaktiviteter og hvileperioder ved hjelp av de aktuelle grafiske symboler som er definert i artikkel 12 i vedlegget til denne avtale.

1 Endret i avtaletillegg nr. 1, 2 og 6.

Artikkel 4¹

Generelle prinsipper

Hver avtalepart kan anvende høyere minimumskrav eller lavere maksimumskrav enn de som er fastsatt i artiklene 5 til og med 8. Men bestemmelsene i denne avtale skal likevel gjelde for førere som utfører internasjonale veitransportoperasjoner med kjøretøy som er registrert i en annen avtalepart eller i en stat som ikke er part i avtalen.

1 Endret i avtaletillegg nr. 2.

Artikkel 5¹

Mannskaper

1. Minstealder for førere som kjører godstransport, skal være som følger:

- a) for kjøretøy, herunder tilhengere og semitrailere der dette er aktuelt, som har en største tillatt vekt på ikke mer enn 7,5 tonn: 18 år,
- b) for andre kjøretøy:
 - 21 år, eller
 - 18 år dersom vedkommende person har et yrkeskompetansebevis som er godkjent hos en av avtalepartene, og som viser at han har fullført et opplæringsprogram for førere av kjøretøy som er beregnet for godstransport på vei. Avtalepartene skal informere hverandre om gjeldende nasjonale minstekrav til opplæring og andre relevante vilkår for fører som kjører internasjonal godstransport som omfattes av denne avtale.

2. Alle førere som kjører passasjertransport skal være fylt 21 år.

Alle førere som kjører passasjerer på turer lenger enn 50 km fra det stedet der kjøretøyet normalt er hjemmehørende, skal også tilfredsstillende ett av følgende krav:

- a) han må ha arbeidet minst ett år med transport av gods som fører av kjøretøy med en største tillatt vekt på over 3,5 tonn,
- b) han må ha arbeidet minst ett år som fører av kjøretøy brukt til transport av passasjerer innenfor en radius av 50 km fra det stedet der kjøretøyet normalt er hjemmehørende, eller andre typer persontransport som ikke er omfattet av denne avtalen, forutsatt at den kompetente myndighet anser at han gjennom dette arbeidet har tilegnet seg den nødvendige erfaring,
- c) han må ha et yrkeskompetansebevis som er godkjent av en av avtalepartene, og som viser at han har fullført et opplæringsprogram for førere av kjøretøy som er beregnet for persontransport på vei.

1 Endret i avtaletillegg nr. 2.

Artikkel 6¹

Kjøreperioder

1. Den daglige kjøretiden, slik den er definert i artikkel 1 bokstav s) i denne avtalen, skal ikke overstige 9 timer. Den kan imidlertid utvides til maksimalt 10 timer inntil to ganger i løpet av en uke.

2. Den ukentlige kjøretiden, slik den er definert i artikkel 1 bokstav t) i denne avtale, skal ikke overstige 56 timer.

3. Den samlede kjøretiden i løpet av to på hverandre følgende uker skal ikke overstige 90 timer.

4. Kjøreperiodene skal omfatte all kjøring både på avtalepartenes territorium og på andre staters territorium.

5. En fører skal registrere som «annet arbeid» all tid han bruker som beskrevet i artikkel 1 bokstav q), og all tid som anvendes til kjøring av kjøretøy brukt i næringsvirksomhet, som ikke faller innenfor rammen av denne avtale, og han skal registrere all tid han er disponibel, slik det er fastlagt i artikkel 12 nr. 3 bokstav c) i vedlegget til denne avtalen. Denne registreringen skal enten gjøres for hånd på en diagramskive eller på en utskrift, eller ved hjelp av det manuelle registreringsutstyret på en fartsskriver.

1 Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 7¹

Pauser

1. Etter en kjøreperiode på fire og en halv time skal føreren ta en sammenhengende pause på minst 45 minutter, med mindre han begynner på en hvileperiode.

2. Denne pausen, som definert i artikkel 1 bokstav n) i denne avtalen, kan erstattes av en pause på minst 15 minutter, etterfulgt av en pause på minst 30 minutter, når disse fordeles over kjøreperioden eller umiddelbart etter denne perioden på en slik måte at bestemmelsene i nr. 1 overholdes.

3. For denne artikkelens formål skal, som beskrevet i artikkel 1 bokstav q) i denne avtalen, ventetid og tid som ikke brukes til kjøring mens man befinner seg i et kjøretøy i fart, om bord på en ferge eller et tog ikke regnes som « annet arbeid », og denne tiden vil kunne kvalifisere til « pause ».

4. Pausene som er omtalt i denne artikkel kan ikke regnes som døgnhvil.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 8¹

Hvileperioder

1. Føreren skal ta døgnhviler og ukehviler som beskrevet i artikkel 1 bokstavene o) og p).

2. I løpet av hver periode på 24 timer etter at den foregående døgnhvilen eller ukehvilen er avsluttet, skal føreren ha tatt en ny døgnhvil.

Dersom den delen av døgnhvilen som faller innenfor den nevnte 24-timersperioden er på minst 9 timer, men mindre enn 11 timer, skal denne døgnhvilen regnes som en redusert døgnhvil.

3. Som et unntak fra nr. 2 skal en fører i et kjøretøy med flerbemannning innen 30 timer etter avslutningen av en døgn- eller ukehvil ha tatt en ny døgnhvil på minst 9 timer.

4. En døgnhvil kan utvides til en normal ukehvil eller en redusert ukehvil.

5. En fører kan ha høyst tre reduserte døgnhviler mellom to ukehviler.

6.

a) I løpet av en periode på to uker skal en fører ta minst:

i) to normale ukehviler, eller

ii) en normal ukehvil og en redusert ukehvil på minst 24 timer. Reduksjonen skal imidlertid kompenseres med en tilsvarende hvileperiode, som skal tas samlet innen utløpet av den tredje uken som følger etter den aktuelle uken.

En ukehvil skal påbegynnes senest seks 24-timersperioder etter avslutningen av den foregående ukehvilen.

b) Som et unntak fra nr. 6 bokstav a) kan en fører som ikke kjører ordinær trafikk, men er ute på et enkeltoppdrag innen internasjonal passasjertransport, utsette ukehvilen i inntil tolv 24-timersperioder etter en foregående normal ukehvil, forutsatt at:

i) turen varer i minst 24 timer sammenhengende i en annen avtaleparts stat eller et tredjeland som er annet enn det landet der turen startet, og

ii) føreren, etter å ha benyttet seg av unntaket, tar:

a. enten to normale ukehviler, eller

b. én normal ukehvil og én redusert ukehvil på minst 24 timer. Reduksjonen skal imidlertid kompenseres med en tilsvarende hvileperiode, som skal tas samlet innen utløpet av den tredje uken som følger etter at unntaksperioden er avsluttet,

og

iii) at kjøretøyet fire år etter at registreringslandet har innført den digitale fartsskriveren, er utstyrt med registreringsutstyr i samsvar med kravene i tillegg 1B til vedlegget, og

iv) at kjøretøyet, dersom det etter 1. januar 2014 brukes i tidsrommet fra kl. 22:00 til kl. 06:00, er flerbemannet eller kjøreperioden som er omtalt i artikkel 7 blir redusert til tre timer.

c) Som et unntak fra nr. 6 bokstav a) skal førere som kjører med flerbemannning hver uke ta en normal ukehvil på minst 45 timer. Denne kan reduseres til et minimum på 24 timer (redusert ukehvil). Hver reduksjon skal imidlertid kompenseres med en tilsvarende hvileperiode, som skal tas samlet innen utløpet av den tredje uken som følger etter den aktuelle uken.

En ukehvil skal påbegynnes senest seks 24-timersperioder etter avslutningen av den foregående ukehvilen.

7. Enhver hvil som tas som kompensasjon for en redusert ukehvil, skal tas i sammenheng med en annen hvileperiode på minst 9 timer.

8. Dersom føreren ønsker det, kan døgnhviler og reduserte ukehviler som tas andre steder enn der kjøretøyet er hjemmehørende, tas i kjøretøyet, forutsatt at det fra konstruktørens side er utstyrt med tilfredsstillende sovefasiliteter for hver fører, og kjøretøyet står i ro.

9. En ukehvil som påbegynnes i én uke og fortsetter inn i den neste, kan registreres i hvilken som helst av de to ukene, men ikke i begge.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 8 bis¹

Unntak fra artikkel 8

1. Dersom en fører som reiser med et kjøretøy som blir transportert med ferge eller tog, og han tar en normal døgnhvile, kan denne døgnhvilen, som et unntak fra artikkel 8, avbrytes inntil to ganger av andre aktiviteter, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den delen av døgnhvilen som tas på land, må kunne tas før eller etter den delen av døgnhvilen som tas ombord på ferger eller på toget,
- b) Perioden mellom de enkelte delene av døgnhvilen skal være så kort som mulig og under ingen omstendighet lenger enn totalt én time før ombordkjøring eller etter avkjøring, når tollbehandling inkluderes i ombordkjørings- eller avkjøringsoperasjonen.

Føreren skal under hele døgnhvilen ha tilgang til køye eller liggeplass.

2. Den tiden en fører bruker på å reise til et sted for å overta et kjøretøy som omfattes av denne avtalen, eller på å reise fra det nevnte stedet, når kjøretøyet ikke befinner seg på førerens hjemsted eller på arbeidsstedet der føreren vanligvis er hjemmehørende, skal ikke regnes som hvil eller pause, unntatt når føreren oppholder seg på ferge eller i et tog og har tilgang til tilfredsstillende sovemuligheter.

3. Den tiden en fører bruker på å kjøre et kjøretøy som ikke omfattes av denne avtalens virkeområde, til eller fra et kjøretøy som omfattes av denne avtalens virkeområde, og som ikke befinner seg på førerens hjemsted eller på arbeidsstedet der føreren vanligvis er hjemmehørende, skal regnes som «annet arbeid».

¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 9¹

Unntak

Dersom det ikke setter trafikksikkerheten i fare, kan føreren fravike bestemmelsene i denne avtalen for å finne et egnet stoppested for kjøretøyet i den utstrekning det er nødvendig av hensyn til sikkerheten for personer, kjøretøy eller last. Føreren skal beskrive avviket fra bestemmelsene og angi årsaken til det på fartsskriverens diagramskive eller på en utskrift fra fartsskriveren, eller på tjenestelisten, så snart han kommer til et egnet stoppested.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 10¹

Fartsskriver

1. Avtalepartene skal pålegge installering og bruk av fartsskriver i kjøretøy som er registrert på deres territorium, i samsvar med kravene i denne avtale og i avtalens vedlegg og tillegg.

2. En fartsskriver i denne avtales forstand skal være konstruert og installert og brukes og testes i samsvar med kravene i denne avtale og i avtalens vedlegg og tillegg.

3. En fartsskriver som er konstruert og installert og brukes og testes i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985, skal anses å tilfredsstille kravene i denne avtale og i avtalens vedlegg og tillegg.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 1, 2, 3 og 5.

Artikkel 11¹

Transportforetakenes ansvar

1. Transportforetaket skal organisere veitransporten og instruere mannskapet slik at de er i stand til å overholde bestemmelsene i denne avtale.

2. Foretaket skal på regelmessig basis foreta kontroll av kjøreperioder, tid brukt til annet arbeid og hvileperioder ved å gå gjennom alle dokumenter det har til rådighet, som for eksempel førerens kjørebøker. Dersom foretaket oppdager brudd på denne avtalen, skal det straks sørge for at bruddene opphører og at de ikke gjentar seg, for eksempel ved å endre arbeidstid og ruter.

3. Avlønning av førere skal ikke være knyttet til kjørt distanse og/eller til mengden av gods som transporteres, selv ikke i form av bonus eller lønnstillegg, med mindre den nevnte betaling er av en slik art at den ikke setter trafikksikkerheten i fare eller oppmuntrer til overtredelse av denne avtalen.

4. Et transportforetak skal være ansvarlig for overtredelser som blir begått av foretakets førere, også i de tilfeller der overtredelsen begås på territoriet til en annen avtalepart eller på territoriet til en stat som ikke er part i avtalen.

Uten at det påvirker avtalepartenes rett til å holde transportforetakene fullt ut ansvarlig, kan avtalepartene gjøre dette ansvaret betinget av at foretaket har overtrådt nr. 1 og 2. Avtalepartene kan ta hensyn til alle eventuelle bevis for at transportforetaket ikke med rimelighet kan holdes ansvarlig for den overtredelse som er begått.

5. Foretak, avsendere, speditører, turoperatører, hovedleverandører, underleverandører og førerformidlingsbyråer skal påse at avtalte transporttidsplaner er i samsvar med denne avtale.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 12¹

Tiltak for å håndheve avtalen

1. Avtalepartene skal iverksette alle tiltak som er nødvendig for å sikre at bestemmelsene i denne avtalen blir overholdt, særlig gjennom omfattende kontroller ved veien og kontroller på foretakenes områder, slik at en stor og representativ del av alle førere, foretak og kjøretøy av alle transportkategorier som omfattes av denne avtalen, blir kontrollert hvert år.

- a) Avtalepartenes kompetente myndigheter skal organisere kontrollene slik at følgende kriterier oppfylles:
 - i) Minst 1 % av arbeidsdagene til førere av kjøretøy som omfattes av denne avtalen, skal kontrolleres hvert kalenderår. Fra 1. januar 2010 skal denne prosentandelen øke til minst 2 %, og fra 1. januar 2012 til minst 3 %.
 - ii) Minst 15 % av det totale antallet arbeidsdager som blir kontrollert, skal kontrolleres ved veien, og minst 25 % på foretakenes områder. Fra 1. januar 2010 skal minst 30 % av alle kontrollerte arbeidsdager kontrolleres ved veien, og minst 50 % skal kontrolleres på foretakenes områder.
- b) Kontrollene ved veien skal bl.a. omfatte:
 - i) kontroll av daglige og ukentlige kjøreperioder, brudd og døgn- og ukehviler,
 - ii) gjennomgang av diagramskivene for de foregående dagene, som skal være i kjøretøyet, og/eller de opplysningene som er lagret for samme periode på førerkortet og/eller i minnet til fartsskriveren og/eller på utskriftene, der dette er nødvendig,
 - iii) sjekk av at fartsskriveren fungerer som den skal.Disse kontrollene skal utføres uten diskriminering av kjøretøy, foretak og førere, enten de er hjemmehørende i landet eller ikke, og uavhengig av turens utgangspunkt eller bestemmelsessted eller type fartsskriver.
- c) Kontrollene på transportforetakenes områder skal, i tillegg til de elementer som kontrolleres ved veien, og overholdelse av bestemmelsene i artikkel 11 nr. 2 i vedlegget, også omfatte kontroll av:
 - i) ukehviler og kjøreperioder mellom disse hvileperiodene,
 - ii) begrensningen på antallet kjøretimer per toukersperiode,
 - iii) kompensasjon for ukehviler som er redusert i samsvar med artikkel 8 nr. 6,
 - iv) bruken av diagramskiver og/eller data og utskrifter fra kjøretøyenhet og førerkort og/eller organiseringen av førerens kjøretid.

2. Avtalepartenes kompetente myndigheter skal innenfor rammen av gjensidig bistand, regelmessig sende hverandre alle tilgjengelige opplysninger om:

- i) brudd på denne avtalen som er begått av personer som ikke er bosatt i landet, og eventuelle sanksjoner som er ilagt for disse overtredelsene,
- ii) hvilke sanksjoner avtaleparten ilegger personer som er bosatt i landet for slike overtredelser, når disse er begått på territoriet til andre avtaleparter.

Dersom det dreier seg om alvorlige overtredelser, skal det være med opplysninger om hvilke sanksjoner som er ilagt.

3. Dersom en kontroll ved veien gir grunn til å tro at en fører av et kjøretøy som er registrert på territoriet til en annen avtalepart, har begått overtredelser som ikke kan påvises under kontrollen fordi nødvendige opplysninger mangler, skal de berørte avtalepartenes kompetente myndigheter bistå hverandre for å oppklare situasjonen. Dersom den aktuelle avtalepart med dette for øyet gjennomfører en kontroll på transportforetakets område, skal resultatet av denne kontrollen formidles til den andre berørte avtaleparten.

4. Avtalepartene skal samarbeide om organiseringen av kontroller ved veien, slik at de kan foreta samordnede kontroller.

5. FNs økonomiske kommisjon for Europa skal hvert andre år utgi en rapport om avtalepartenes anvendelse av nr. 1 i denne artikkel.

6.

- a) Den enkelte avtalepart skal gi sine kompetente myndigheter fullmakt til å ilegge førere sanksjoner for overtredelser av denne avtale som blir oppdaget på avtalepartens territorium, selv om overtredelsen er begått på territoriet til en annen avtalepart eller i et land som ikke er part i avtalen, forutsatt at vedkommende ikke allerede er ilagt sanksjoner for den aktuelle overtredelsen,
- b) Den enkelte avtalepart skal gi sine kompetente myndigheter fullmakt til å ilegge transportforetak sanksjoner for overtredelser av denne avtale som blir oppdaget på avtalepartens territorium, selv om overtredelsen er begått på territoriet til en annen avtalepart eller i et land som ikke er part i avtalen, forutsatt at vedkommende foretak ikke allerede er ilagt sanksjoner for den aktuelle overtredelsen.

Dersom det blir oppdaget at et foretak som er hjemmehørende i en annen avtalepart, eller i et land som ikke er part i avtalen, har begått en overtredelse, skal ileggelsen av sanksjoner, som et unntak, være i samsvar med den prosedyre som er fastsatt i den bilaterale veitransportavtalen mellom de berørte partene.

Avtalepartene skal fra 2011 undersøke muligheten for å fjerne unntaket i nr. 6 bokstav b) dersom alle avtalepartene blir enige om det.

7. Når en avtalepart innleder sak eller ilegger en sanksjon for en overtredelse, skal den legge fram for føreren skriftlig bevis.

8. Avtalepartene skal sørge for at et system med forholdsmessige sanksjoner, som også kan omfatte økonomiske sanksjoner, er i kraft for overtredelser av denne avtale som begås av foretak eller tilknyttede oppdragsgivere, speditører, turoperatører, hovedleverandører, underleverandører eller førerformidlingsbyråer.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2, 4 og 6.

Artikkel 12 bis¹

Standardiserte skjemaer

1. For å gjøre det enklere å gjennomføre kontroller ved veien vil det i vedlegget til avtalen bli presentert standardiserte skjemaer, som kan brukes ved behov, og vedlegget vil derfor bli utvidet med et tillegg nr. 3. Disse skjemaene vil bli introdusert og eventuelt endret i samsvar med den prosedyre som er fastsatt i artikkel 22 ter.

2. Det er ikke obligatorisk å bruke de standardskjemaene som vises i tillegg nr. 3, men dersom de blir brukt, skal man følge opplegget og innholdet i skjemaene, særlig hva angår nummerering, rekkefølge og navn på de enkelte punktene.

3. Avtalepartene kan supplere disse opplysningene med tilleggsinformasjon for å oppfylle nasjonale eller regionale krav. Slik tilleggsinformasjon skal under ingen omstendighet kreves for transport som kommer fra en annen avtalepart eller fra et land som ikke er part i avtalen. Derfor skal disse opplysningene stå på en plass på skjemaet som er helt atskilt fra opplysningene som er fastsatt for internasjonal trafikk.

4. Disse skjemaene skal godtas ved enhver kontroll som utføres ved veien på territoriet til partene i denne avtale.

¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 13¹

Overgangsbestemmelser

1. Alle de nye bestemmelsene i denne avtale, herunder vedlegget og tilleggene 1B og 2, som gjelder innføring av en digital fartsskriver, skal være bindende for land som er avtalepart senest fire år etter at de relevante endringene er trådt i kraft, i samsvar med prosedyren fastsatt i artikkel 21. Følgelig skal alle kjøretøy som omfattes av denne avtale, og som blir satt i drift for første gang etter utløpet av denne perioden, være utstyrt med en fartsskriver som tilfredsstiller disse nye kravene. I denne fireårsperioden skal de av avtalepartene som ennå ikke har implementert disse endringene i sine land, godta og kontrollere på sine territorier kjøretøy fra andre avtaleparter som allerede er utstyrt med en slik digital fartsskriver.

2.

a) Avtalepartene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at de er klare til å utstede førerkortene som er omtalt i det endrede vedlegget til denne avtale, senest tre måneder før utløpet av fireårsfristen som er fastsatt i nr. 1. Denne perioden på minimum tre måneder skal også overholdes i de tilfeller der en avtalepart implementerer bestemmelsene om den digitale fartsskriveren, i samsvar med tillegg 1B til vedlegget, før utløpet av fireårsfristen. Disse avtalepartene skal holde sekretariatet til Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa informert om utviklingen i arbeidet med å innføre en digital fartsskriver, i samsvar med tillegg 1B til vedlegget, innenfor deres territorium

b) I påvente av at avtalepartene skal utstede førerkortene som er omtalt i bokstav a), skal bestemmelsene i artikkel 14 i vedlegget til denne avtale gjelde for førere som blir bedt om å kjøre kjøretøy som er utstyrt med digital fartsskriver i samsvar med tillegg 1B til vedlegget.

3. Ethvert ratifiserings- eller tiltredelsesdokument som blir deponert av en stat etter at endringene som er omtalt i nr. 1, er trådt i kraft, skal anses å gjelde den endrede avtalen, herunder implementeringsfristen som er fastsatt i nr. 1.

Dersom en stat tiltrer avtalen mindre enn to år før utløpet av fristen som er omtalt i nr. 1, skal den ved deponeringen av sitt ratifiserings- eller tiltredelsesdokument opplyse depositaren om når den digitale fartsskriveren vil bli tatt effektivt i bruk på vedkommende stats territorium. Staten kan i et slikt tilfelle benytte seg av en overgangsperiode på maksimalt to år fra avtalen trer i kraft for vedkommende stat. Depositaren skal informere de andre avtalepartene om dette.

Bestemmelsene i foregående nummer skal også gjelde i de tilfeller der en stat tiltrer avtalen etter utløpet av implementeringsfristen på fire år som er omtalt i nr. 1.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 5.

Artikkel 13 bis¹

Overgangsbestemmelser

Bestemmelsene som det refereres til på slutten av artikkel 12 nr. 7 bokstav a) og b) i vedlegget til denne avtale, skal gjelde tre måneder etter at denne endring er trådt i kraft.

¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 14

Sluttbestemmelser

1. Denne avtale skal være åpen for undertegning til 31. mars 1971, og den skal deretter kunne tiltres av stater som er medlem av FNs økonomiske kommisjon for Europa og stater som er opptatt i kommisjonen som konsultative medlemmer, i samsvar med punkt 8 i kommisjonens mandat.
2. Denne avtale skal ratifiseres.
3. Ratifiserings- og tiltredelsesdokumentene skal deponeres hos De forente nasjoners generalsekretær.
4. Denne avtale skal tre i kraft på den etthundreogåttiende dagen etter at det åttende ratifiserings- eller tiltredelsesdokumentet er deponert hos FNs generalsekretær.
5. For enhver stat som ratifiserer eller tiltrer denne avtale etter at det åttende ratifiserings- eller tiltredelsesdokumentet er deponert hos FNs generalsekretær, i henhold til nr. 4 i denne artikkel, skal avtalen tre i kraft ett hundre og åtti dager etter at vedkommende stat har deponert sitt ratifiserings- eller tiltredelsesdokument.

Artikkel 15

1. Enhver avtalepart kan si opp denne avtale gjennom en melding adressert til FNs generalsekretær.
2. Oppsigelsen skal tre i kraft seks måneder etter at generalsekretæren mottok meldingen.

Artikkel 16

Denne avtale skal ikke lenger gjelde dersom antallet avtaleparter er mindre enn tre i en periode på tolv måneder i strekk etter at avtalen er trådt i kraft.

Artikkel 17¹

1. Enhver stat kan ved undertegningen av denne avtale eller ved deponeringen av sitt ratifiserings- eller tiltredelsesdokument, eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, gjennom en underretning adressert til FNs generalsekretær, erklære at avtalens gyldighetsområde skal utvides til også å gjelde ett eller flere territorier som vedkommende stat er ansvarlig for utenriksforbindelsene til. Avtalen skal gjelde for det eller de territorier som er nevnt i underretningen, fra den etthundreogåttiende dagen etter at generalsekretæren mottok underretningen, eller, dersom avtalen ennå ikke er trådt i kraft på det tidspunktet, fra den dato avtalen trer i kraft.

2. Enhver stat som gjennom en erklæring i samsvar med foregående nummer har gjort avtalen gjeldende for et territorium som vedkommende stat er ansvarlig for utenriksforbindelsene til, kan si opp avtalen for dette territoriet separat, i samsvar med bestemmelsene i avtalens artikkel 15.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2.

Artikkel 18

1. Enhver tvist mellom to eller flere avtaleparter om tolkingen eller anvendelsen av denne avtale skal så langt det er mulig løses gjennom forhandlinger mellom partene.

2. Enhver tvist som ikke lar seg løse gjennom forhandlinger, skal gå til voldgift dersom en av de avtaleparter tvisten berører, ber om det, og saken skal da sendes til en eller flere voldgiftsmenn som de berørte parter blir enige om å velge. Dersom de berørte parter ikke er i stand til å bli enige om en eller flere voldgiftsmenn innen tre måneder etter at det ble bedt om voldgift, kan en av partene be FNs generalsekretær utnevne en voldgiftsmann, som tvisten så skal sendes til for avgjørelse.

3. Avgjørelsen til den eller de voldgiftsmenn som blir utnevnt i henhold til foregående nummer, skal være bindende for de avtaleparter som er berørt av tvisten.

Artikkel 19¹

1. Enhver stat kan ved undertegningen eller ratifiseringen av, eller ved tiltredelsen til denne avtale, erklære at den ikke anser seg bundet av avtalens artikkel 18 nr. 2 og 3. De andre avtalepartene skal ikke være bundet av de nevnte bestemmelsene overfor en avtalepart som har tatt et slikt forbehold.

2. Dersom en stat ved deponeringen av sitt ratifiserings- eller tiltredelsesdokument tar et annet forbehold enn det som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, skal FNs generalsekretær formidle dette til de stater som allerede har deponert sine ratifiserings- eller tiltredelsesdokumenter, og som ikke i ettertid har sagt opp avtalen.

Forbeholdet skal regnes som godtatt dersom ingen av de nevnte stater innen seks måneder etter at de ble informert om forbeholdet, har gitt uttrykk for at de ikke godtar det. I motsatt fall skal forbeholdet ikke godtas, og deponeringen av vedkommende stats ratifiserings- eller tiltredelsesdokument skal da, med mindre staten hever forbeholdet, ikke ha noen virkning.

Når det gjelder anvendelsen av dette nummer, skal det ikke tas hensyn til innvendinger fra stater hvis tiltredelse eller ratifisering i henhold til dette nummer er satt ut av kraft på grunn av forbehold som disse stater har tatt.

3. Enhver avtalepart som har fått et forbehold innført i underskriftsprotokollen til denne avtale, eller som har tatt et forbehold i henhold til nr. 1 i denne artikkel, eller som har tatt et forbehold som er blitt godtatt i henhold til nr. 2 i denne artikkel, kan på et hvilket som helst tidspunkt trekke forbeholdet tilbake gjennom en melding adressert til FNs generalsekretær.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2.

Artikkel 20¹

1. Etter at denne avtale har vært i kraft i tre år, kan enhver avtalepart gjennom en melding adressert til FNs generalsekretær be om at det blir kalt sammen til en konferanse for å revidere avtalen. Generalsekretæren skal underrette alle avtalepartene om anmodningen, og han skal kalle sammen til en revisjonskonferanse dersom ikke mindre enn en tredjedel av avtalepartene gir sitt samtykke til anmodningen innen fire måneder etter at de ble underrettet av generalsekretæren.

2. Dersom det blir kalt sammen til en konferanse i henhold til foregående nummer, skal generalsekretæren underrette alle avtalepartene og invitere dem til å legge fram, innen et tidsrom på tre måneder, de forslag som de vil at konferansen skal ta stilling til. Generalsekretæren skal sende rundt til alle avtalepartene en foreløpig agenda for konferansen, sammen med teksten til de innsendte forslagene, senest tre måneder før konferansen skal tre sammen.

3. Generalsekretæren skal til enhver konferanse som blir kalt sammen i henhold til denne artikkel, invitere alle de stater som det er referert til i artikkel 14 nr. 1 i denne avtale.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2.

Artikkel 21¹

1. Enhver avtalepart kan foreslå en eller flere endringer i denne avtale. Teksten til ethvert endringsforslag skal sendes til FNs generalsekretær, som skal formidle det videre til alle avtalepartene og informere om det til alle de andre statene som det er referert til i artikkel 14 nr. 1 i denne avtale.

2. Innen et tidsrom på seks måneder etter at generalsekretæren har videreformidlet et endringsforslag, kan enhver avtalepart underrette generalsekretæren om:

- a) at den har en innsigelse mot den foreslåtte endringen, eller
- b) at den vil godta forslaget, men at de nasjonale vilkårene for å godkjenne det ennå ikke er oppfylt.

3. Dersom en avtalepart har sendt generalsekretæren en underretning i henhold til nr. 2 bokstav b) i denne artikkel, kan parten, med mindre den har underrettet generalsekretæren om at den godtar den foreslåtte endringen, fremme innsigelse mot forslaget innen ni måneder etter utløpet av seks månedersfristen som er fastsatt for å fremme innsigelse.

4. Dersom det blir reist innsigelse mot den foreslåtte endringen, i samsvar med vilkårene i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal endringen ikke anses som godkjent, og endringsforslaget skal ikke ha noen effekt.

5. Dersom det ikke blir reist innsigelse mot den foreslåtte endringen i samsvar med vilkårene i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal endringen regnes som godkjent fra den dato som framgår nedenfor:

- a) dersom ingen av avtalepartene har sendt generalsekretæren en underretning i henhold til nr. 2 bokstav b) i denne artikkel: på den dato seks månedersfristen som er fastsatt i nr. 2 i denne artikkel, utløper,
- b) dersom en eller flere av avtalepartene har sendt generalsekretæren en underretning i henhold til nr. 2 bokstav b) i denne artikkel: på den dato som kommer først av følgende to:
 - datoen da alle avtaleparter som har sendt slike underretninger, har gitt generalsekretæren beskjed om at de godtar endringsforslaget, med det forbehold at dersom alle godkjenningene ble kommunisert før utløpet av seks månedersfristen som det refereres til i nr. 2 i denne artikkel, skal denne datoen settes til datoen da den nevnte seks månedersfristen utløper,
 - datoen da ni månedersfristen som er omtalt i nr. 3 i denne artikkel, utløper.

5. *bis* Dersom et land blir part i denne avtale mellom tidspunktet for underretning om et endringsutkast og det tidspunkt da dette regnes som godkjent, skal sekretariatet til Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa underrette den nye avtaleparten om endringsutkastet så snart som mulig. Sistnevnte kan melde fra til generalsekretæren om eventuell innsigelse før utløpet av fristen på seks måneder fra datoen for formidling av det opprinnelige endringsforslaget til alle avtalepartene.

6. Enhver endring som regnes som godkjent skal tre i kraft tre måneder etter den dato da den ble regnet som godkjent.

7. Generalsekretæren skal så snart som mulig underrette alle avtalepartene om hvorvidt det er reist innsigelse mot endringsforslaget i henhold til nr. 2 bokstav a) i denne artikkel, og hvorvidt han fra en eller flere av avtalepartene har mottatt en underretning i henhold til nr. 2 bokstav b) i denne artikkel. Dersom han har mottatt en slik underretning fra en eller flere av avtalepartene, skal han senere informere alle avtalepartene om hvorvidt den eller de av partene som har sendt en slik underretning, fremmer innsigelse mot endringsforslaget eller godtar det.

8. Vedlegget til denne avtale kan, uavhengig av endringsprosedyren som er fastsatt i nr. 1–6 i denne artikkel, endres gjennom avtale mellom de kompetente myndigheter i alle partstatene. Dersom den kompetente myndighet i en partstat har opplyst om at dens samtykke i henhold til partens nasjonale lovgivning er betinget av en spesiell autorisasjon for formålet, eller av godkjenning fra et lovgivende organ, skal samtykke til endringen av vedlegget fra den aktuelle avtaleparts kompetente myndighet ikke anses å være gitt før den nevnte kompetente myndighet har underrettet generalsekretæren om at den nødvendige autorisasjon eller godkjenning er på plass. Avtalen mellom de kompetente myndigheter skal fastsette en ikrafttredelsesdato for det endrede vedlegget, og den kan inneholde en bestemmelse om at det gamle vedlegget i en overgangsperiode helt eller delvis skal fortsette å gjelde parallelt med det endrede vedlegget.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 2 og avtaletillegg nr. 5.

Artikkel 22¹

1. Tilleggene 1 og 2 til vedlegget til denne avtale kan endres gjennom prosedyren som er fastsatt i denne artikkel.

2. Forslag til endringer i tilleggene 1 og 2 til vedlegget til denne avtale skal, etter anmodning fra en av avtalepartene, vurderes av Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa.

3. Dersom et endringsforslag blir vedtatt av et flertall av de medlemmer som er til stede og avgir stemme, og dersom dette flertallet inkluderer et flertall av de avtaleparter som er til stede og avgir stemme, skal generalsekretæren formidle endringen til de kompetente myndigheter i alle avtalepartene for godkjenning.

4. Endringen skal godkjennes dersom mindre enn en tredjedel av de kompetente myndigheter i partstatene har underrettet generalsekretæren om at de har innsigelse til endringen når det har gått seks måneder etter at de ble informert om den.

4. *bi* Dersom et land blir part i denne avtale mellom tidspunktet for underretning om et endringsutkast og det tidspunkt da dette regnes som godkjent, skal sekretariatet til Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa underrette den nye avtaleparten om endringsutkastet så snart som mulig. Sistnevnte kan melde fra til generalsekretæren om eventuell innsigelse før utløpet av fristen på seks måneder fra datoen for formidling av det opprinnelige endringsforslaget til alle avtalepartene.

5. Generalsekretæren skal underrette alle avtalepartene om enhver godkjent endring, og endringen skal tre i kraft tre måneder etter at partene mottok underretningen.

¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 2 og senere endret i avtaletillegg nr. 5.

Artikkel 22 bis¹

Prosedyre for endring av tillegg 1B

1. Tillegg 1B til vedlegget til denne avtale skal endres i samsvar med den prosedyre som er fastsatt i denne artikkel.

2. Ethvert forslag til endring av de innledende artikler i tillegg 1B skal vedtas av Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa med et flertall av de avtaleparter som er til stede og avgir stemme. En endring som er vedtatt på denne måten skal av sekretariatet til arbeidsgruppen oversendes til generalsekretæren, som så skal underrette alle avtalepartene. Endringen skal tre i kraft tre måneder etter at avtalepartene er underrettet.

3. Tillegg 1B, som er en utgave tilpasset denne avtale av vedlegg 1B* til rådsforordning (EØF) nr. 3821/85, omtalt i avtalens artikkel 10, er direkte avhengig av endringer som innføres i dette vedlegget av Den europeiske union, og enhver endring i dette vedlegget skal gjelde for tillegg 1B på følgende vilkår:

- Sekretariatet til Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa skal offisielt informere de kompetente myndigheter i alle partstater om publiseringen i EUs offisielle publikasjonsblad, *Official Journal*, av endringer som er innført i vedlegg 1B til rådsforordningen, og sekretariatet skal samtidig formidle denne informasjonen til generalsekretæren sammen med en kopi av de aktuelle tekstene.
- Disse endringene skal automatisk tre i kraft for tillegg 1B tre måneder etter at alle avtalepartene er informert.

4. Når et forslag til endring av vedlegget til denne avtale også innebærer at man foreslår å endre tillegg 1B, kan ikke endringen i tillegg tre i kraft før endringen i vedlegget. Når det innenfor denne ramme presenteres endringer i tillegg 1B samtidig med endringer i vedlegget, skal ikrafttredelsesdatoen for endringene fastsettes ved anvendelse av de prosedyrer som er beskrevet i artikkel 21.

* Sist endret i kommisjonsforordning (EF) nr. 1360/2002 av 13. juni 2002 (OJ L 207 av 5. august 2002 (corrigendum OJ L 77 av 13. mars 2004)) og forordning (EF) nr. 432/2004 av 5. mars 2004 (OJ L 71 av 10. mars 2004).

¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 5.

Artikkel 22 ter¹

Prosedyre for endring av tillegg 3

1. Tillegg nr. 3 til vedlegget til denne avtale skal endres i samsvar med følgende prosedyre.

2. Ethvert forslag om å innføre i tillegg nr. 3 standard skjemaer i henhold til artikkel 12bis i denne avtale, eller andre eksisterende standard skjemaer, skal legges fram for Arbeidsgruppen for veitransport ved FNs økonomiske kommisjon for Europa til vurdering. Forslaget skal regnes som godkjent dersom det blir vedtatt av et flertall av de avtaleparter som er til stede og avgir stemme.

Sekretariatet ved FNs økonomiske kommisjon for Europa skal offisielt informere de kompetente myndigheter i alle land som er part i denne avtale, om enhver endring som er vedtatt på denne måten, og sekretariatet skal samtidig formidle denne informasjonen til generalsekretæren, sammen med en kopi av den aktuelle teksten.

3. Ethvert standard skjema som er vedtatt på denne måten kan tas i bruk tre måneder etter at avtalepartene er blitt informert.

¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 23¹

I tillegg til å sørge for de underretninger som er omtalt i artikkel 20 og artikkel 21 i denne avtale, skal FNs generalsekretær også underrette de stater som det refereres til i avtalens artikkel 14 nr. 1, om:

- a) ratifiseringer eller tiltredelser, i henhold til artikkel 14 i avtalen,
 - b) ikrafttredelsesdatoer for denne avtale, i samsvar med avtalens artikkel 14,
 - c) oppsigelser av avtalen, i henhold til artikkel 15,
 - d) avtalens opphør, i henhold til artikkel 16,
 - e) underretninger som er mottatt i henhold til avtalens artikkel 17,
 - f) erklæringer, og underretninger som er mottatt i henhold til avtalens artikkel 19
 - g) ikrafttredelsesdatoer for endringer, i henhold til avtalens artikkel 21.
- 1 Endret i avtaletillegg nr. 2.

Artikkel 24

Underskriftsprotokollen til denne avtale skal ha samme gyldighet og samme varighet som selve avtalen, som den skal regnes som en integrert del av.

Artikkel 25¹

Etter 31. mars 1971 skal originalutgaven av denne avtale deponeres hos De forente nasjoners generalsekretær, som skal sende bekreftede kopier av den til hver og en av de stater som det er referert til i avtalens artikkel 14 nr. 1.

1 Endret i avtaletillegg nr. 2.

Vedlegg¹

Fartsskriver

1 Endret i avtaletillegg nr. 2 og senere revidert i sin helhet i avtaletillegg nr. 5.

Generelle bestemmelser

Kapittel I – Typegodkjenning

Artikkel 1

For dette kapittels formål skal ordet «fartsskriver» bety «fartsskriver eller dens bestanddeler».

Søknader om godkjenning av en type fartsskriver eller diagramskive eller minnekort skal sendes inn til en avtalepart av produsenten eller hans representant, sammen med de aktuelle spesifikasjoner. En søknad om godkjenning av en type fartsskriver eller diagramskive eller minnekort skal aldri sendes til mer enn én avtalepart.

Artikkel 2

En avtalepart skal gi typegodkjenning til alle typer fartsskrivere, diagramskiver og minnekort som oppfyller kravene i tillegg 1 eller 1B til dette vedlegg, forutsatt at avtaleparten har mulighet til å kontrollere at produksjonen er i samsvar med den godkjente prototypen.

Fartsskriveren som det refereres til i tillegg 1B skal ikke gis typegodkjenning før hele systemet (selv fartsskriveren, førerkortet og de elektriske forbindelsene til girkassen) har vist at det kan motstå forsøk på ulovlige inngrep eller endring av data om kjøretiden. Den nødvendige testing for dette formål skal foretas av eksperter som kjenner til de nyeste teknikkene for ulovlige inngrep.

Endringer av eller tillegg til en godkjent type skal ha tilleggsgodkjenning fra den avtalepart som innvilget den opprinnelige typegodkjenningen.

Artikkel 3

Avtalepartene skal gi søkeren et godkjenningsmerke, tilsvarende det som er vist i tillegg 2, for hver type fartsskriver eller diagramskive eller minnekort som de godkjenner i henhold til artikkel 2.

Artikkel 4

De kompetente myndigheter i den stat som er avtalepart som søknaden om typegodkjenning blir sendt til, skal innen en måned, for hver type fartsskriver eller diagramskive eller minnekort som de godkjenner eller avslår å godkjenne, enten sende myndighetene i de andre avtalepartene en kopi av godkjenningsdokumentet sammen med kopier av de aktuelle spesifikasjoner, eller eventuelt underrette de samme myndigheter om at godkjenning er avslått. I sistnevnte tilfelle skal de gjøre rede for grunnen til avslaget.

Artikkel 5

1. Dersom en avtalepart som har innvilget en typegodkjenning i henhold til artikkel 2, finner ut at en fartsskriver eller en diagramskive eller et minnekort som bærer det tildelte godkjenningsmerket, ikke svarer til prototypen som avtaleparten har godkjent, skal den treffe de nødvendige tiltak for å sikre at det er samsvar mellom produksjonen og den godkjente prototypen. Om nødvendig skal typegodkjenningen tilbakekalles.

2. En avtalepart som har innvilget en typegodkjenning, skal trekke tilbake godkjenningen dersom det viser seg at fartsskriveren eller diagramskiven eller minnekortet som er blitt godkjent, ikke er i samsvar med kravene i dette vedlegg eller i tilleggene til vedlegget, eller dersom produktet under bruk viser mangler som gjør det uegnet til det tiltenkte formål.

3. Dersom en avtalepart som har innvilget en typegodkjenning, blir underrettet av en annen avtalepart om at det foreligger et slikt tilfelle som er omtalt i nr. 1 eller 2, skal den, etter å ha samrådd seg med den andre avtaleparten, også treffe de tiltak som er fastsatt i de nevnte numre, med forbehold for nr. 5.

4. En avtalepart som har konstatert at det foreligger et slikt tilfelle som det refereres til i nr. 2, kan inntil videre nedlegge forbud mot at den aktuelle fartsskriver eller diagramskive eller det aktuelle minnekort, blir markedsført og tatt i bruk. Det samme skal gjelde i de tilfeller som er nevnt i nr. 1 for fartsskriver eller diagramskiver eller minnekort som er unntatt fra førstegangskontroll, dersom produsenten etter å ha fått en advarsel ikke bringer utstyret i samsvar med den godkjente modellen eller med kravene i dette vedlegg.

Under alle omstendigheter skal avtalepartenes kompetente myndigheter innen en måned underrette hverandre dersom en typegodkjenning blir tilbakekalt eller det blir truffet andre tiltak i samsvar med nr. 1, 2 og 3, og de skal samtidig redegjøre for grunnene til tiltakene.

5. Dersom en avtalepart som har innvilget en typegodkjenning, etter å ha blitt underrettet om et tilfelle som nevnt i nr. 1 eller 2, bestrider at det foreligger et slikt tilfelle, skal de berørte avtaleparter gjøre det de kan for å komme til enighet.

Artikkel 6

1. En produsent som søker om typegodkjenning for en diagramskive, skal i søknaden angi hvilken type eller hvilke typer fartsskriver den aktuelle diagramskiven er konstruert for bruk i, og vedkommende skal skaffe til veie et egnet eksemplar av den eller de nevnte typer fartsskriver, slik at diagramskiven kan testes ut.

2. Avtalepartenes kompetente myndigheter skal i godkjenningsdokumentet for diagramskiven angi hvilke typer fartsskriver diagramskiven kan brukes i.

Artikkel 7

Ingen avtalepart kan nekte å registrere et kjøretøy som er utstyrt med fartsskriver, eller forby at et slikt kjøretøy blir satt i drift eller tatt i bruk, av noen som helst årsak som har å gjøre med det faktum at kjøretøyet er utstyrt med en slik innretning, dersom fartsskriveren bærer et godkjenningsmerke som nevnt i artikkel 3 og er utstyrt med installasjonsplaten som er omtalt i artikkel 9.

Artikkel 8

Alle vedtak som gjøres i henhold til dette vedlegg, og som innebærer avslag på en søknad om typegodkjenning eller tilbakekallelse av typegodkjenning for en type fartsskriver eller diagramskive eller minnekort, skal inneholde en detaljert begrunnelse. Vedtaket skal meddeles den berørte part, som samtidig skal informeres om hvilke muligheter den aktuelle avtaleparts lovgivning gir for å anke vedtaket, og hvilke tidsfrister som gjelder i den forbindelse.

Kapittel II – Installering og kontroll

Artikkel 9

1. Fartsskriverer kan bare installeres og repareres av installatører eller verksteder som er godkjent for dette formål av avtalepartenes kompetente myndigheter, etter at sistnevnte eventuelt har innhentet synspunkter fra de berørte produsenter.

Gyldighetstiden for godkjente verkstedkort og installatørkort skal ikke overstige ett år.

Dersom et kort som er utstedt til et godkjent verksted eller en godkjent installatør, må fornyes, eller er skadet, defekt tapt eller stjålet, skal de kompetente myndigheter utstede et nytt kort innen fem virkedager etter at de har mottatt en behørig begrunnet anmodning om dette.

Når det blir utstedt et nytt kort som erstatning for et gammelt, skal det nye kortet ha samme verkstednummer, men indeksen skal økes med én. Den myndighet som utsteder kortet, skal føre et register over tapte, stjålne og defekte kort.

Avtalepartene skal treffe alle nødvendige tiltak for å hindre at kort som blir utstedt til godkjente installatører og verksteder, blir forfalsket.

2. Godkjente installatører og verksteder skal ha et eget merke som de skal sette på de forseglinger de utfører, og de skal i tillegg, for fartsskriverer som er i samsvar med tillegg 1B, legge inn de elektroniske sikkerhetsdata som særlig skal muliggjøre autentisitetkontroller. De kompetente myndigheter i hver avtalepart skal føre et register over de merker og elektroniske sikkerhetsdata som brukes, og et register over kort som er utstedt til godkjente verksteder og installatører.

3. Avtalepartenes kompetente myndigheter skal sende hverandre sine lister over godkjente verksteder og installatører og kort som er utstedt til disse, og de skal også sende kopier av merkene og nødvendige opplysninger om de elektroniske sikkerhetsdata som benyttes.

4. Som bevis på at fartsskriveren er installert i samsvar med kravene i dette vedlegg, skal det monteres en installasjonsplate som fastsatt i tillegg 1 og tillegg 1B.

5. Forseglinger kan fjernes av installatører eller verksteder som er godkjent av de kompetente myndigheter i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 i denne artikkel, eller under de omstendigheter som er beskrevet i tillegg 1 eller tillegg 1B til dette vedlegg.

Kapittel III – Bruken av utstyret

Artikkel 10

Arbeidsgiver og fører skal forsikre seg om at både fartsskriver og førerkort fungerer slik de skal, og at de blir brukt på riktig måte, når en fører får i oppdrag å føre et kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1B.

Artikkel 11¹

1. Arbeidsgiveren skal utlevere et tilstrekkelig antall diagramskiver til førere av kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1, og ta hensyn til at skivene er personlige, hvor lenge oppdraget varer og muligheten for at førerne kan bli nødt til å erstatte skiver som blir ødelagt, eller som blir inndratt av autoriserte kontrollører. Arbeidsgiveren skal bare gi førerne diagramskiver som er godkjent og egnet til bruk i den fartsskriveren som er montert i kjøretøyet.

Dersom kjøretøyet er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1B, skal arbeidsgiveren og føreren, under hensyntagen til oppdragets varighet, forsikre seg om at utskriften som er nevnt i tillegg 1B, kan foretas på riktig måte i tilfelle kontroll.

2.

- a) Foretaket skal oppbevare diagramskivene og utskriftene, dersom det er tatt utskrifter i henhold til artikkel 12 nr. 1, i kronologisk orden og i lesbar form i minst ett år etter at de er brukt, og de berørte førerne skal få utlevert kopier av dem dersom de ber om det. Foretaket skal også gi de berørte førerne kopier av data som er overført fra førerkortene, og papirutskrifter av disse kopiene, dersom de ber om det. Diagramskivene, utskriftene og de overførte dataene skal forevises eller utleveres dersom en autorisert kontrollør ber om det.
- b) Et foretak som bruker kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1B til dette vedlegg, og som omfattes av bestemmelsene i denne avtale, skal:
 - i) sørge for at alle data blir overført fra kjøretøyenheten og fra førerkortet med den regelmessighet som avtalepartens myndigheter har fastsatt, og at relevante data blir overført oftere, for å sikre at alle opplysninger om aktiviteter som er foretatt av eller for det aktuelle foretak, blir tatt vare på,
 - ii) sørge for at alle data som blir overført, både fra kjøretøyenheten og førerkortet, blir oppbevart i minst 12 måneder etter at de er registrert, og at slike data er tilgjengelige, enten direkte eller via telekommunikasjoner, fra foretakets lokaler, dersom en kontrollør ber om å få se dem.

For denne bokstavs formål skal «overført» tolkes i samsvar med definisjonen som er fastsatt i tillegg 1B kapittel I bokstav s).

3. Et førerkort som beskrevet i tillegg 1B skal på anmodning fra føreren utstedes av den kompetente myndighet i den avtalepart der føreren har sin faste bopel.

En avtalepart kan kreve at enhver fører som omfattes av bestemmelsene i denne avtale, og som har sin faste bopel på vedkommende avtaleparts territorium, er i besittelse av et førerkort.

- a) For denne avtales formål menes med 'fast bopel' det stedet der en person bor til vanlig, dvs. i minst 185 dager hvert kalenderår, på grunn av personlig og ervervsmessig tilknytning, eller, når det gjelder personer som ikke har noen ervervsmessig tilknytning, på grunn av personlig tilknytning i form av nære bånd mellom vedkommende person og stedet der han bor.

Den faste bopelen til en person som har sin ervervsmessige tilknytning og sin personlige tilknytning på forskjellige steder, og som derfor bor vekselvis på ulike steder i to eller flere avtaleparter, skal imidlertid anses å være det stedet der vedkommende har sin personlige tilknytning, forutsatt at vedkommende vender regelmessig tilbake dit. Dette siste vilkåret behøver ikke å være oppfylt dersom vedkommende person bor midlertidig i en avtalepart for å utføre et oppdrag av begrenset varighet.

- b) Førerne skal dokumentere sin faste bopel på behørig vis, for eksempel ved hjelp av identitetskort eller andre gyldige dokumenter.
- c) Dersom de kompetente myndigheter i den avtalepart som utsteder førerkortet, er i tvil om det er gitt riktige opplysninger om fast bopel i henhold til punkt b), eller de ønsker å gjennomføre en særskilt kontroll, kan de be om at det blir lagt fram ytterligere opplysninger eller bevis.
- d) De kompetente myndigheter i den utstedende avtalepart skal, så langt det lar seg gjøre, forsikre seg om at søkeren ikke allerede har et gyldig førerkort.

4.

- a) Avtalepartens kompetente myndighet skal legge inn i kortet personlige opplysninger om føreren i samsvar med bestemmelsene i tillegg 1B.

Gyldighetstiden for et førerkort skal ikke overstige fem år.

En fører kan bare ha ett gyldig førerkort. En fører skal bare bruke sitt eget personlige kort. En fører skal ikke bruke et førerkort som er defekt eller et kort som ikke lenger er gyldig.

Når det blir utstedt et nytt førerkort som erstatning for et gammelt kort, skal det nye kortet ha samme serienummer, men indeksen skal økes med én. Myndigheten som utsteder kortene, skal føre et register over utstedte, stjålne, tapte og defekte førerkort for et tidsrom som minst tilsvarer kortenes gyldighetstid.

Dersom et førerkort er skadet, defekt, tapt eller stjålet, skal de kompetente myndigheter sørge for at det blir utstedt et nytt kort innen fem virkedager etter at de har mottatt en behørig begrunnet anmodning om dette.

Ved anmodning om fornying av et kort som nærmer seg utløpsdatoen, skal myndighetene utstede et nytt kort før det gamle kortet utløper, forutsatt at anmodningen blir sendt innen den frist som er fastsatt i fjerde avsnitt av artikkel 12 nr. 1.

- b) Det skal bare utstedes førerkort til søkere som omfattes av bestemmelsene i denne avtale.
- c) Førerkortet er personlig. Det kan ikke tilbakekalles eller inndras av noen som helst grunn så lenge det er gyldig, med mindre den kompetente myndighet i en avtalepart finner ut at kortet er forfalsket, eller at føreren bruker et kort som ikke er hans, eller at kortet er utstedt på grunnlag av uriktige opplysninger og/eller forfalskede dokumenter. Dersom en slik tilbakekalling eller inndragning foretas av en annen avtalepart enn den som har utstedt kortet, skal førstnevnte avtalepart sende kortet tilbake til myndighetene i den utstedende avtalepart, sammen med en begrunnelse for tilbakesendingen.

- d) Førerkortene som avtalepartene utsteder, skal godkjennes på gjensidig basis.

Dersom innehaveren av et gyldig førerkort som er utstedt av én avtalepart, har etablert seg med fast bopel i en annen avtalepart, kan vedkommende be om at kortet blir byttet ut med et tilsvarende kort. Det er da opp til den avtalepart som foretar byttet å verifisere, om nødvendig, at det innleverte kortet faktisk er gyldig.

En avtalepart som foretar et slikt bytte, skal returnere det gamle kortet til myndighetene i den avtalepart som har utstedt det, sammen med en begrunnelse for tilbakesendingen.

- e) Når en stat som er avtalepart erstatter eller bytter ut et førerkort, skal erstatningen eller byttet, og enhver senere erstatning eller bytte, registreres i denne avtalepartens stat.
- f) Avtalepartene skal treffe alle nødvendige tiltak for å forhindre at førerkortene kan bli forfalsket.

5. Avtalepartene skal sørge for at de data som blir registrert og lagret av fartsskriveren i samsvar med tillegg 1B til dette vedlegg, og som er nødvendige for å føre tilsyn med at denne avtale blir etterlevd, blir lagret i 365 dager etter at de er registrert, og at de kan gjøres tilgjengelig under forhold som garanterer deres sikkerhet og nøyaktighet.

Avtalepartene skal treffe alle nødvendige tiltak for å forsikre seg om at videresalg eller kassering av fartsskrivere ikke er til hinder for en tilfredsstillende anvendelse av særlig dette nummer.

- 1 Endret i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 12¹

1. Førerne skal ikke bruke diagramskiver eller sjåførkort som er tilsmusset eller skadet. Diagramskivene og førerkortene skal derfor oppbevares på et trygt sted der de er beskyttet mot ytre påvirkninger.

Dersom en diagramskive som inneholder registrerte opplysninger, blir skadet, skal føreren feste den skadede diagramskiven til en reserveskive eller en skive som kan brukes til å erstatte den. Dersom et førerkort er skadet, defekt, tapt eller stjålet, skal føreren innen sju kalenderdager søke om å få et nytt kort til erstatning for det gamle fra de kompetente myndigheter i den avtalepart der vedkommende har sin fast bopel.

Dersom en fører ønsker å fornye sitt førerkort, skal han søke de kompetente myndigheter i den stat som er avtalepart der vedkommende har sin fast bopel, om slik fornying, senest 15 virkedager før kortets gyldighetstid utløper.

2.

- a) Førerne skal bruke diagramskiver eller førerkort hver dag de kjører, fra det øyeblikk de tar over kjøretøyet. Diagramskiven eller førerkortet skal ikke tas ut før dagens arbeid er over, med mindre det foreligger gyldige grunner til det.

Diagramskiver og førerkort skal ikke brukes i lengre perioder enn de er beregnet for.

Dersom det er flere enn en fører på et kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1B, skal hver fører forsikre seg om at hans førerkort er satt inn i riktig åpning i fartsskriveren.

- b) Når en fører ikke kan betjene fartsskriveren fordi han har forlatt kjøretøyet, skal de tidsperioder som er angitt i nr. 3 annet strekpunkt bokstav b), c) og d) nedenfor,
 - i) dersom kjøretøyet er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1: føres inn på diagramskiven, enten manuelt, gjennom automatisk registrering eller på annen måte, slik at det blir leselig, og uten at diagramskiven blir tilgriset, eller,
 - ii) dersom kjøretøyet er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1B: føres inn på førerkortet ved hjelp av den manuelle registreringsmuligheten i fartsskriveren.
- c) Førerne skal, dersom et kjøretøy er flerbemannet, passe på å skifte diagramskive i fartsskriveren når det er nødvendig, slik at den informasjon som omtales i nr. 3 annet strekpunkt bokstav b), c) og d) nedenfor, til enhver tid blir registrert på diagramskiven til den føreren som kjører.

3. Førerne skal:

- påse at det er samsvar mellom den tid som registreres på skiven og den offisielle tiden i det landet der kjøretøyet er registrert,
- betjene innstillingene på fartsskriveren slik at følgende perioder blir registrert separat og tydelig:

- a) under tegnet eller : kjøretid,
- b) under tegnet eller : perioder med annet arbeid,

- c) under tegnet eller ² : perioder der føreren står til rådighet dvs.:
- ventetid, dvs. den tiden føreren må være på plass i påvente av telefoniske henvendelser om å starte eller gjenoppta kjøringen eller utføre annet arbeid,
 - tid som tilbringes ved siden av føreren mens kjøretøyet er i fart,
 - tid som tilbringes i en køyeseng mens kjøretøyet er i fart,
- d) under tegnet eller ² : pauser og døgnhviler.

4. En avtalepart kan tillate at alle perioder som er nevnt i nr. 3 annet strekpunkt bokstav b) og c), blir registrert

under tegnet på diagramskiver som brukes på kjøretøy registrert på vedkommende avtaleparts territorium.

5. Hvert medlem av mannskapet skal notere følgende opplysninger på sin diagramskive:

- a) når skiven tas i bruk: etternavn og fornavn,
- b) når skiven tas i bruk og når skiven tas ut: dato og sted,
- c) registreringsnummer for hvert kjøretøy føreren får tildelt, både før den første tur som blir notert på skiven, og deretter, i tilfelle det blir skiftet kjøretøy, under bruken av skiven,
- d) kilometerstand:
 - ved starten på den første turen som blir registrert på skiven,
 - ved avslutningen av den siste turen som blir registrert på skiven,
 - ved eventuelt bytte av kjøretøy i løpet av arbeidsdagen (avlesing på kjøretøyet han forlater og avlesing på kjøretøyet han går over på),
- e) tidspunkt for eventuelt bytte av kjøretøy.

5. *bis* Føreren skal registrere i fartsskriveren, i samsvar med tillegg 1B, symbolene for det landet der han starter arbeidsdagen og det landet der han avslutter arbeidet for dagen.

Ovenfornevnte registrering av data skal foretas av føreren, enten manuelt, eller automatisk dersom fartsskriveren er tilknyttet et satellittbasert posisjonsbestemmelsessystem.

6. Fartsskriveren som er definert i tillegg 1, skal være konstruert slik at det er mulig for en autorisert kontrollør, eventuelt etter å ha åpnet apparatet, hva som er registrert i løpet av de foregående ni timer, uten å deformere, gjøre varig skade på eller tilsmusse skiven.

Fartsskriveren skal videre være konstruert slik at det er mulig å kontrollere at registrering finner sted, uten å åpne apparatet.

7.

- a) Dersom en fører kjører et kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1, skal han, når en kontrollør ber om det, kunne legge fram:
 - i) diagramskivene for inneværende uke og skivene føreren har brukt de foregående 15 kalenderdagene,
 - ii) førerkortet, dersom han har et slikt, og
 - iii) alle manuelle registreringer som er gjort eller utskrifter som er tatt i løpet av inneværende uke og de foregående 15 kalenderdagene, i samsvar med bestemmelsene i denne avtale.

Fra den dato som framgår av artikkel 13 bis i denne avtale, skal de perioder som det refereres til i punktene i) og iii) omfatte den dagen kontrollen foretas og de foregående 28 kalenderdager.

- b) Dersom en fører fører et kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1B, skal han, når en kontrollør ber om det, kunne legge fram:
 - i) i sitt førerkort,
 - ii) alle manuelle registreringer som er gjort eller utskrifter som er tatt i løpet av inneværende uke og de foregående 15 dagene, i samsvar med bestemmelsene i denne avtale,
 - iii) diagramskivene for samme periode som er nevnt i foregående punkt, dersom han i løpet av denne perioden har kjørt et kjøretøy som er utstyrt med en fartsskriver i samsvar med tillegg 1.

Fra den dato som framgår av artikkel 13 bis i denne avtale, skal de perioder som det refereres til i punkt ii) omfatte den dagen kontrollen foretas og de foregående 28 dager.

- c) En godkjent kontrollør kan kontrollere om avtalen overholdes ved å analysere diagramskivene, dataene han finner i eller på utskrift fra fartsskriveren, eller data som er registrert i førerkortet, eller dersom dette ikke fører fram, ved å analysere eventuelle underlagsdokumenter som begrunner manglende overholdelse av bestemmelser, for eksempel artikkel 13 nr. 2 og 3.

8. Det er forbudt å forfalske, slette eller ødelegge data som er registrert på diagramskiven eller lagret i fartsskriveren eller på førerkortet, eller utskrifter fra fartsskriveren som definert i tillegg 1B. Det samme gjelder enhver manipulering av fartsskriver, diagramskive eller førerkort som kan føre til at data og/eller utskrifter av opplysninger blir forfalsket, slettet eller ødelagt. Det skal ikke finnes noen innretning om bord på kjøretøyet som kan brukes til å utføre slike ulovlige inngrep.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 6.

² Symbol som blir brukt for den digitale fartsskriveren.

Artikkel 13¹

1. Dersom en fartsskriver bryter sammen eller fungerer galt, skal arbeidsgiveren sørge for at den blir reparert av en godkjent installatør eller et godkjent verksted så snart forholdene tillater det.

Dersom kjøretøyet ikke kan bringes tilbake til foretakets hjemsted innen en uke regnet fra den dag da sammenbruddet fant sted eller det ble oppdaget at skriveren fungerte galt, skal reparasjon foregå underveis.

Avtalepartene kan gi de kompetente myndigheter fullmakt til å forby bruk av kjøretøyet i tilfeller der en fartsskriver som er i stand eller fungerer feil, ikke blir reparert som bestemt i de foregående ledd av dette nummer.

2.

- a) Mens fartsskriveren er i stand eller fungerer galt, skal fører notere alle opplysninger om de ulike tidsperiodene, i den grad de ikke lenger blir korrekt registrert eller skrevet ut av fartsskriveren, på diagramskiven(e) eller på en egnet skive som kan legges ved diagramskiven eller førerkortet, der han også skal legge inn opplysninger som gjør det mulig å identifisere han (navn og førerkortnummer eller navn og førerkortnummer), herunder sin underskrift.
- b) Dersom et førerkort er skadet, defekt, tapt eller stjålet, eller ikke er i førerens besittelse skal han:
 - i) når turen påbegynnes, skrive ut opplysningene om kjøretøyet han kjører, før han starter turen, og på utskriften notere:
 - opplysninger som gjør det mulig å identifisere føreren (navn og førerkortnummer eller navn og førerkortnummer), samt egen underskrift,
 - de periodene som det refereres til i artikkel 12 nr. 3 annet strekpunkt bokstavene b), c) og d),
 - ii) når turen avsluttes, skrive ut opplysninger om de periodene som er registrert av fartsskriveren, registrere samtlige perioder da føreren har utført annet arbeid, stått til rådighet eller tatt ut hvile siden utskriften ble gjort ved turens begynnelse, dersom periodene ikke ble registrert av fartsskriveren, og notere på utskriften opplysninger som gjør det mulig å identifisere føreren (navn, førerkort, førerkortnummer), samt egen underskrift.

3. Dersom et førerkort er skadet, defekt, tapt eller stjålet, skal føreren returnere det til de kompetente myndigheter i den avtalepart der han har sin faste bopel. Tyveri av førerkort skal meldes gjennom en formell erklæring til de kompetente myndigheter i den avtalepart der tyveriet skjedde.

Tap av førerkort skal rapporteres gjennom en formell erklæring til de kompetente myndigheter i den avtalepart som har utstedt kortet, og til de kompetente myndigheter i den avtalepart der vedkommende har sin faste bopel, dersom disse ikke er en og samme stat.

Føreren kan fortsette å kjøre uten førerkort i inntil 15 kalenderdager, eller i en lengre periode dersom dette er nødvendig for å føre kjøretøyet tilbake til stedet der foretaket er hjemmehørende, forutsatt at føreren kan godtgjøre at det ikke er mulig for han å forevise kortet eller bruke det i dette tidsrommet.

Dersom det ikke er myndighetene i den avtalepart der en fører har sin faste bopel som har utstedt vedkommendes førerkort, og disse blir bedt om å fornye, erstatte eller skifte ut kortet, skal de gi de myndigheter som utstedte det gamle kortet en nøyaktig redegjørelse for hvorfor kortet blir fornyet, erstattet eller skiftet ut.

¹ Endret i avtaletillegg nr. 6.

Artikkel 14

1. I henhold til artikkel 13 nr. 2 bokstav b) i avtalen skal fører som kjører et kjøretøy registrert hos en av avtalepartene, og som de kompetente myndigheter ennå ikke har fått utstedt førerkort til, og som i overgangsperioden omtalt i nr. 1 i samme artikkel kjører i internasjonal trafikk med et kjøretøy som er utstyrt med en digital fartsskriver i samsvar med tillegg 1B til vedlegget, kunne legge fram, dersom en kontrollør ber om det, utskriftene og/eller diagramskivene for den inneværende uken, og, i alle tilfeller, utskrift og/eller diagramskive for den siste dagen vedkommende kjørte i den foregående uken.

2. Nr. 1 gjelder ikke for førere av kjøretøy som er registrert i land der det er obligatorisk å bruke førerkort. Føreren skal likevel legge fram utskrifter når en kontrollør ber om det.

3. Utskriftene som er omtalt i nr. 1 skal merkes med opplysninger som gjør det mulig å identifisere førerne (navn og førerkortnummer), herunder førernes underskrifter.

Tillegg 1¹

Krav til konstruksjon, testing, installering og kontroll

I. Definisjoner

I dette tillegg menes med

- a) «*fartsskriver*», innretning som er beregnet på installering i motorvogn, for å vise og registrere, automatisk eller halvautomatisk, opplysninger om disse kjøretøyenes bevegelser og førernes arbeidsperioder,
- b) «*diagramskive*», en skive som er konstruert for å motta og oppbevare data, og som plasseres i fartsskriveren, der skriveanordningen fortløpende skriver inn på skiven de opplysninger som skal registreres,
- c) «*fartsskriverens konstant*», den karakteristiske numeriske verdi som angir det inngangssignal som kreves for å vise og registrere en tilbakelagt strekning på 1 kilometer; denne konstanten uttrykkes enten i omdreininger per kilometer ($k = \dots$ omdr./km) eller i impulser per kilometer ($k = \dots$ imp/km),
- d) «*kjøretøyets kilometerfaktor*», den karakteristiske numeriske verdi som angir det utgangssignal som utgår fra den del av kjøretøyet som forbinder det med fartsskriveren (girkassen eller hjulakselen), mens kjøretøyet tilbakelegger en strekning på 1 oppmålt km under normale testforhold (se kapittel VI nr. 4 i dette tillegg);

kilometerfaktoren uttrykkes enten i omdreininger per kilometer ($W = \text{omdr./km}$) eller i impulser per kilometer ($W = \dots \text{ imp/km}$),

- e) «*dekkenes effektive omkrets*», den gjennomsnittlige strekning som kjøretøyets drivhjul tilbakelegger ved en full omdreining. Målinger av disse strekningene skal gjøres under normale testforhold (se kapittel VI nr. 4 i dette tillegg) og uttrykkes i denne form: $1 = \dots \text{ mm}$.

1 Endret i avtaletillegg nr. 2.

II. Fartsskriverens generelle egenskaper og funksjoner

Fartsskriveren må kunne registrere følgende:

1. strekningen kjøretøyet tilbakelegger,
2. kjøretøyets hastighet,
3. kjøretid,
4. perioder med annet arbeid og perioder der føreren er disponibel,
5. pauser og døgnhviler,
6. åpning av boksen som inneholder diagramskiven,
7. for elektroniske fartsskrivere som fungerer på grunnlag av signaler som overføres elektrisk fra avstands- og hastighetssensoren: ethvert avbrudd på mer enn 100 millisekunder i strømtilførselen til registreringsutstyret (unntatt belysning) eller i strømtilførselen til avstands- og hastighetssensoren, og ethvert avbrudd i signaloverføringen fra avstands- og hastighetssensoren.

På kjøretøy med to førere må fartsskriveren kunne registrere opplysningene under nr. 3, 4 og 5 samtidig og hver for seg på to forskjellige skiver.

III. Krav til fartsskriverens konstruksjon

A. Alminnelige bestemmelser

1. Fartsskriveren skal inneholde følgende:
 - a) instrumenter som viser:
 - tilbakelagt strekning (kilometerteller),
 - hastighet (speedometer),
 - tid (klokke).
 - b) instrumenter som registrerer:
 - tilbakelagt veistrekning,
 - hastighet,
 - tiden, ett eller flere registreringer, i samsvar med kravene i kapittel III del C nr. 4.
 - c) en innretning som gjør en separat markering på diagramskiven:
 - hver gang boksen med diagramskiven blir åpnet,
 - for elektroniske fartsskrivere som beskrevet i kapittel II nr. 7, ved ethvert avbrudd på mer enn 100 millisekunder i strømtilførselen til registreringsutstyret (unntatt belysning), senest når strømtilførselen gjenopprettes,
 - for elektroniske fartsskrivere som beskrevet i kapittel II nr. 7, ved ethvert avbrudd på mer enn 100 millisekunder i strømtilførselen til avstands- og hastighetssensoren, og ved ethvert avbrudd i signaloverføringen fra avstands- og hastighetssensoren.
2. Eventuelt ekstrautstyr ut over det som er nevnt ovenfor, må ikke virke forstyrrende inn på funksjonen til det obligatoriske utstyret, eller gjøre det vanskelig å lese registreringene.

Eventuelt ekstrautstyr skal følge med når fartsskriveren leveres inn for godkjenning.
3. Materialer
 - a) Alle fartsskriverens bestanddeler skal være framstilt av materialer som har den nødvendige stabilitet og mekaniske styrke og er upåvirket av elektriske og magnetiske forhold.
 - b) Enhver endring av en av fartsskriverens bestanddeler eller materialet den er framstilt av, må godkjennes på forhånd av den myndighet som har utstedt typegodkjenning for skriveren.
4. Måling av tilbakelagt veistrekning

Måling og registrering av tilbakelagte distanser kan enten:

 - omfatte både kjøring framover og ved rygging, eller
 - bare omfatte kjøring framover.

Eventuell registrering ved rygging må under ingen omstendighet innvirke på klarheten og nøyaktigheten i de andre registreringene.
5. Måling av hastighet
 - a) Hastighetsmåleren skal dekke det området som er angitt i typegodkjenningen.
 - b) Hastighetsmålerens egenfrekvens og demping skal være slik at visning og registrering av hastigheten innenfor måleområdet kan følge endringer i akselerasjonen på inntil 2 m/s^2 , innenfor grensen for tillatte avvik.
6. Måling av tid (klokke)
 - a) Betjeningsinnretningen for innstilling av klokken skal være anbrakt i boksen som inneholder diagramskiven. Hver gang boksen åpnes, skal det automatisk registreres på diagramskiven.

- b) Dersom klokken kontrollerer framdriften til diagramskiven, må den perioden klokken viser riktig tid etter å ha blitt trukket helt opp, være av minst 10 % lengre varighet enn den tiden registrering kan pågå etter innsetting av maksimalt antall diagramskiver.
- 7. Belysning og beskyttelse
 - a) Fartsskriverens visningsinstrumenter skal ha god belysning, uten å blende.
 - b) Under normale bruksforhold skal alle innvendige deler av fartsskriveren være beskyttet mot fuktighet og støv. De skal dessuten være beskyttet mot inngrep av en innfatning som kan forsegles.

B. Visningsinstrumenter

- 1. Måler som viser tilbakelagt veistrekning (kilometerteller)
 - a) Den minste måleenheten for tilbakelagt veistrekning som vises på måleren, skal være 0,1 kilometer. Tall som viser hektometer skal kunne skilles klart fra tall som angir hele kilometer.
 - b) Tallene på måleren for tilbakelagt veistrekning skal være lett leselige og ha en klart synlig høyde på minst 4 mm.
 - c) Måleren må kunne vise strekninger på minst 99.999,9 kilometer.
- 2. Hastighetsmåler (speedometer)
 - a) Innenfor måleområdet skal skalaen som viser farten være ensartet inndelt i trinn på 1, 2, 5 eller 10 km/t. Hvert enkelt trinn (hvert mellomrom mellom to på hverandre følgende streker) skal ikke overstige 10 % av den høyeste farten som er angitt på skalaen.
 - b) Den delen av skalaen som ligger utenfor måleområdet, behøver ikke å være påført tall.
 - c) Avstanden mellom hvert trinn på skalaen som tilsvarer en hastighetsforskjell på 10 km/t, skal ikke være mindre enn 10 mm.
 - d) På en måler med viser skal avstanden mellom viser og skala ikke være over 3 mm.
- 3. Tidsmåler (klokke)

Tidsmåleren skal være synlig på utsiden av apparatet og skal kunne avleses klart og utvetydig uten problemer.

C. Apparat for registrering

- 1. Alminnelige bestemmelser
 - a) Alle fartsskriverer, uansett hvilken form diagramskiven har (strimmel eller rund skive), skal ha et merke som gjøre det enkelt å sette diagramskiven inn riktig, slik at den tid klokken viser, stemmer overens med tidsangivelsen på diagramskiven.
 - b) Den mekanismen som trekker fram diagramskiven, skal være konstruert slik at skiven beveges uten slark, og slik at den fritt kan settes inn og tas ut.
 - c) Når det brukes runde diagramskiver, skal bevegelsesmekanismen styres av klokken. I slike tilfeller skal skivens rotasjonsbevegelse være jevn og kontinuerlig, med en minimumshastighet på 7 mm/t, målt på den innerste kanten av sirkelen som markerer grensen for sonen der hastigheten blir registrert.
- For skrivere der registreringen skjer på en strimmel, og der framdriftmekanismen styres av klokken, skal bevegelsen i rett linje framover være minst 10 mm/t.
- d) Registrering av tilbakelagt veistrekning, kjøretøyets hastighet og all åpning av boksen med diagramskiven(e), skal skje automatisk.
- 2. Måling av tilbakelagt strekning
 - a) Hver tilbakelagt kilometer skal på diagrammet utgjøre minst én millimeter på den aktuelle koordinat.
 - b) Registreringen av tilbakelagt strekning skal være lett å lese, også ved hastigheter på yttergrensen av det målbare området.
 - 3. Måling av hastighet
 - a) Skrivestiften skal normalt bevege seg i rett linje og vinkelrett på diagramskivens bevegelsesretning, uansett hvilken form diagramskiven har.

Stiften kan likevel bevege seg i en buet linje, dersom følgende vilkår er oppfylt:

 - Sporet som tegnes av skrivestiften skal være vinkelrett på den midterste omkretsen i det feltet som er reservert for hastighetsregistrering (ved rund diagramskive), eller vinkelrett på akselen i det nevnte feltet (ved diagramskive i strimmelform).
 - Forholdet mellom radien i den kurven skrivestiften tegner og bredden på det feltet som er beregnet for registrering av hastighet, må ikke være mindre enn 2,4:1, uansett hvilken form diagramskiven har.
 - Strekene som deler inn tidsskalaen, skal krysse registreringsfeltet i en bue med samme radius som den buen skrivestiften tegner. Avstanden mellom strekene på tidsskalaen skal ikke tilsvare mer enn én time.
 - b) En endring av hastigheten på 10 km/t skal vises i registreringen som en endring på minst 1,5 mm på den tilsvarende koordinat.
 - 4. Måling av tid
 - a) Fartsskriveren skal være konstruert slik at kjøretiden alltid registreres automatisk, og slik at det er mulig, om nødvendig ved hjelp av en betjeningsinnretning, å registrere separat følgende perioder:
 - i) under tegnet: kjøretid,

- ii) under tegnet: perioder med annet arbeid,
- iii) under tegnet: perioder der føreren er disponibel, dvs.:
- ventetid, dvs. den tiden føreren må være til stede for å besvare telefonen, i påvente av henvendelser om å starte eller gjenoppta kjøringen eller utføre annet arbeid,
 - tid som tilbringes ved siden av føreren mens kjøretøyet er i fart,
 - tid som tilbringes i en køyeseng mens kjøretøyet er i fart,
- iv) under tegnet: pauser i arbeidet og døgnhviler.
- En avtalepart kan tillate at alle perioder som er nevnt i pkt. ii) og iii) ovenfor, blir registrert under tegnet: på diagramskiver som brukes på kjøretøy registrert på vedkommende avtaleparts territorium.
- b) Det skal være mulig å skille de ulike periodene klart fra hverandre på grunnlag av skrivesporenes utseende, deres posisjon i forhold til hverandre, og om nødvendig ved hjelp av de tegn som er angitt i nr. 4 bokstav a). De forskjellige periodene skal skilles fra hverandre på diagramskiven gjennom ulik tykkelse på strekene som angir dem, eller på annen måte som gjør det like lett å lese og tolke registreringene.
- c) I kjøretøy som er bemannet med flere enn en fører, skal de registreringer som er nevnt i nr. 4 bokstav a) gjøres på separate skiver, en for hver av førerne. I slike tilfeller skal de enkelte skivene trekkes fram enten av den samme mekanismen eller av separate, men synkroniserte mekanismer.

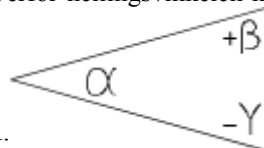
D. Lukkemekanisme

1. Boksen som inneholder diagramskiven(e) og mekanismen for innstilling av klokken, skal være utstyrt med en låseinnetning.
2. Hver gang boksen som inneholder diagramskiven(e) og mekanismen for innstilling av klokken, blir åpnet, skal det automatisk registreres på skiven eller skivene.

E. Merking

1. Fartsskriverens skjerm skal være merket på følgende vis:
 - I umiddelbar nærhet av tallet måleren for tilbakelagt veistrekning viser, skal måleenheten for tilbakelagt strekning være angitt, forkortet «km».
 - I umiddelbar nærhet av fartsskalaen skal det stå «km/t».
 - Fartsmålerens måleområde skal være angitt med «Vmin ... km/t, Vmaks ... km/t». Dette kan imidlertid sløyfes dersom måleområdet er angitt på fartsskriverens typeskilt.

Disse kravene gjelder likevel ikke for fartsskriverer som er godkjent før 10. august 1970.
2. Typeskiltet skal være festet på fartsskriveren, og det skal inneholde følgende opplysninger, som skal være synlige på fartsskriveren når den er installert:
 - produsentens navn og adresse,
 - produksjonsnummer og produksjonsår,
 - typegodkjenningsmerke,
 - fartsskriverens konstant på formen «k = ... omdr./km» eller «k = ... imp/km»,
 - eventuelt fartsmålerens måleområde slik det er angitt i nr. 1,
 - dersom instrumentets følsomhet overfor hellingsvinkelen kan påvirke registreringene ut over det tillatte, skal

den tillatte hellingsvinkel angis slik:

der α er vinkelen målt fra fartsskriverens forside i vannrett stilling (med riktig side opp), som fartsskriveren er justert for, og β og γ representerer henholdsvis øvre og nedre grense for tillatt avvik fra justeringsvinkelen α .

F. Største tillatte avvik (visningsinstrumenter og apparat for registrering)

1. Under utprøving før installering:
 - a) tilbakelagt strekning:
 - ± 1 % av den faktiske veistrekning, som skal være minst 1 kilometer,
 - b) hastighet:
 - ± 3 km/t i forhold til den faktiske hastigheten,
 - c) tid:
 - ± 2 minutter per dag og maksimalt 10 minutter etter 7 dager, når den tiden klokken kan gå etter å ha blitt trukket opp, ikke er kortere enn denne perioden.
2. Ved installering:
 - a) tilbakelagt strekning:
 - ± 2 % av den faktiske veistrekning, som skal være minst 1 kilometer,
 - b) hastighet:

- ± 4 km/t i forhold til den faktiske hastigheten,
- c) tid:
 - ± 2 minutter per dag, eller
 - ± 10 minutter etter 7 dager.
- 3. I drift:
 - a) tilbakelagt strekning:
 - ± 4 % av den faktiske veistrekning, som skal være minst 1 kilometer,
 - b) hastighet:
 - ± 6 km/t i forhold til den faktiske hastigheten,
 - c) tid:
 - ± 2 minutter per dag, eller
 - ± 10 minutter etter 7 dager.
- 4. De største tillatte avvik i henhold til nr. 1, 2 og 3 gjelder ved temperaturer mellom 0 og 40 °C, og temperaturen skal måles i apparatets umiddelbare nærhet.
- 5. Måling av avvik i henhold til nr. 2 og 3 skal skje under de forhold som er beskrevet i kapittel VI.

IV. Diagramskiver

A. Alminnelige bestemmelser

1. Diagramskivene skal være av en slik kvalitet at de ikke er til hinder for at fartsskriveren fungerer etter forutsetningene. De opplysninger som registreres på skivene, skal være betryggende lagret, og de skal være lette å lese og identifisere.

Diagramskivene skal beholde dimensjonene og bevare alt som blir registrert på dem ved normal fuktighet og temperatur.

Det skal dessuten være mulig for hver av mannskapet å skrive inn på skivene følgende opplysninger, uten at dette fører til skade på skivene eller gjør det vanskeligere å lese av registreringene:

- a) når han begynner å bruke skiven: etternavn og fornavn,
- b) når skiven tas i bruk og når skiven tas ut: dato og sted,
- c) registreringsnummeret på hvert av kjøretøyene han får i oppdrag å kjøre, både ved starten på den første turen som blir registrert på skiven, og deretter ved eventuelt skifte av kjøretøy,
- d) kilometerstand:
 - ved starten på den første turen som blir registrert på skiven,
 - ved avslutningen av den siste turen som blir registrert på skiven,
 - ved eventuelt bytte av kjøretøy i løpet av arbeidsdagen (avlesing på kjøretøyet han forlater, og avlesing på kjøretøyet han går over på),
- e) tidspunkt for eventuelt bytte av kjøretøy.

Under normale lagringsforhold skal registreringene kunne leses av tydelig i minst ett år.

2. Diagramskivene skal ha en registreringskapasitet på minst 24 timer, uansett hvilken form de har.

Dersom flere skiver blir forbundet med hverandre for å øke den løpende registreringskapasiteten uten inngrep fra mannskapets side, skal skivene kobles sammen på en slik måte at det ikke blir brudd eller overlappinger i registreringen ved overgangen fra en skive til en annen.

B. Skrivefelter og inndelingen av dem

- 1. Diagramskivene skal ha følgende skrivefelter:
 - ett felt reservert utelukkende for registrering av hastighet,
 - ett felt reservert utelukkende for registrering av tilbakelagt strekning,
 - ett eller flere felter for registrering av kjøretid, perioder med annet arbeid, perioder der føreren står til rådighet, pauser fra arbeidet og hvileperioder.
- 2. Feltet for registrering av hastighet skal ha en skalainndeling der hvert mellomrom representerer maksimalt 20 km/t. Ved hver strek på skalaen skal det stå angitt i tall hvor stor hastighet streken representerer. Forkortelsen «km/t» skal stå minst ett sted innenfor feltet. Den siste delstreken på skalaen skal falle sammen med den høyeste hastigheten i måleområdet.
- 3. Feltet for registrering av tilbakelagt veistrekning skal være delt inn på en slik måte at det er lett å lese av antall kjørte kilometer.
- 4. Feltet eller feltene for registrering av de perioder som er nevnt i nr. 1 tredje strekpunkt, skal være merket slik at man tydelig kan skille de ulike periodene fra hverandre.

C. Opplysninger som skal være trykt på diagramskiven

På hver skive skal det stå følgende opplysninger i trykte bokstaver:

- produsentens navn og adresse eller firmanavn,
- diagramskivens typegodkjenningsmerke,
- godkjenningsmerket til den eller de typer fartsskivere som diagramskiven kan brukes i,
- høyeste hastighet som måles i måleområdet, angitt i km/t.

På hver diagramskive skal det dessuten være trykt en tidsskala som er delt inn slik at man kan lese av tiden direkte med 15 minutters mellomrom, og slik at hvert intervall på 5 minutter kan bestemmes uten problemer.

D. Åpen plass for håndskrevne opplysninger

Det skal være satt av nok plass på diagramskiven til at fører minst kan skrive inn følgende opplysninger for hånd:

- førers etternavn og fornavn,
- dato og sted for starten på og dato og sted for avslutningen av bruken av skiven,
- registreringsnummeret på hvert av kjøretøyene han får i oppdrag å kjøre mens skiven er i bruk,
- kilometerstand på hvert av kjøretøyene han får i oppdrag å kjøre mens skiven er i bruk,
- tidspunkt for eventuelt bytte av kjøretøy.

V. Installering av fartsskriveren

A. Alminnelige bestemmelser

1. Fartsskriveren skal være slik plassert i kjøretøyet at man fra førerstedet har god oversikt over fartsmåler, kilometerteller og klokke, samtidig som alle disse instrumentenes bestanddeler, herunder drivverk, er beskyttet mot skade ved uhell.

2. Fartsskriverens konstant skal kunne tilpasses kjøretøyets kilometerfaktor ved hjelp av en egnet innretning til dette formål – en adapter.

Kjøretøy med to eller flere utvekslingsforhold på bakakselen skal være utstyrt med en omkoblingsinnretning som automatisk tilpasser de forskjellige utvekslingsforhold til det utvekslingsforhold som er brukt ved tilpasning av fartsskriveren til kjøretøyet.

3. Etter at fartsskriveren er installert og utprøvd, skal en installasjonsplate festes lett synlig på eller ved siden av skriveren. Dersom en godkjent installatør eller et godkjent verksted kontrollerer fartsskriveren og finner at det er nødvendig å foreta endringer i installasjonen, skal installasjonsplaten skiftes ut med en ny.

Platen skal som et minimum inneholde følgende opplysninger:

- installatørens eller verkstedets navn og adresse eller firmanavn,
- kjøretøyets kilometerfaktor, på formen «w = ... omdr./km» eller «w = ... imp/km»,
- dekkenes effektive omkrets, på formen «l = ... mm»,
- dato for måling av kjøretøyets kilometerfaktor og dekkenes effektive omkrets.

B. Forsegling

Følgende deler skal forsegles:

- a) installasjonsplaten, med mindre den er montert slik at den ikke kan fjernes uten at innskriften blir ødelagt,
- b) de to endene av forbindelsen mellom fartsskriveren og kjøretøyet,
- c) selve adapteren og forbindelsen mellom den og de øvrige deler av kjøretøyet,
- d) omkoblingsinnretningen for kjøretøy med to eller flere utvekslingsforhold på bakakselen,
- e) koblingene som forbinder adapteren og omkoblingsinnretningen til resten av fartsskriveren,
- f) innfatningen som det stilles krav om i kapittel III del A nr. 7 bokstav b).

I særlige tilfeller kan det bli krevd ytterligere forseglinger i forbindelse med typegodkjenning av fartsskrivere, og det skal da angis i typegodkjenningsdokumentet hvor disse forseglingene skal befinne seg.

Bare de forseglingene som er nevnt under bokstavene b), c) og e), kan fjernes i nødsfall. Hver gang en slik forsegling blir brutt, skal det gis en skriftlig begrunnelse, som den kompetente myndighet skal ha tilgang til.

VI. Etterprøving og kontroll

Avtalepartene skal utpeke de organer som skal foreta etterprøving og kontroll.

1. Godkjenning av nye og reparerte instrumenter

Hver enkelt ny eller reparert fartsskriver skal testes for å få bekreftet at den virker som den skal, og at den leser av og registrerer data med den nødvendige nøyaktighet, innenfor de avvik som er tillatt i henhold til kapittel III del F nr. 1, og den skal godkjennes ved hjelp av en forsegling i samsvar med kapittel V del B bokstav f).

For dette formål kan avtaleparten innføre en førstegangskontroll, som består av en etterprøving og verifisering av at en ny eller reparert fartsskriver fungerer i samsvar med den typegodkjente modellen og/eller at den tilfredsstillende kravene i dette vedlegg og tilleggene til vedlegget, eller avtaleparten kan delegere godkjenningsmyndigheten til produsentene eller deres autoriserte representanter.

2. Installering

Når en fartsskriver blir installert i et kjøretøy, skal det påses at fartsskriveren og dens deler fungerer i samsvar med bestemmelsene om maksimale avvik i kapittel III del F nr. 2.

Utprøvingen av dette skal foretas av den godkjente installatøren eller det godkjente verkstedet som står for installasjonen, og den skal være deres ansvar.

3. Regelmessig kontroll

- a) Periodiske kontroller av fartsskrivere som er installert i kjøretøy, skal finne sted minst annethvert år, og kan foretas i forbindelse med periodiske kjøretøykontroller.
- Under disse kontrollene skal bl.a. følgende sjekkes:
- at fartsskriveren fungerer slik den skal,
 - at fartsskriveren har typegodkjenningsmerke,
 - at installasjonsplate er montert,
 - at forseglingene på fartsskriveren og de andre delene av anlegget er intakt,
 - den faktiske omkretsen på dekkene.
- b) En kontroll med at bestemmelsene i kapittel III del F nr. 3 om maksimale avvik under drift, blir overholdt, skal foretas minst én gang hvert sjetten år, men den enkelte avtalepart kan bestemme at slike kontroller skal gjennomføres oftere for kjøretøy som er registrert på vedkommende avtaleparts territorium. Slike kontroller skal også omfatte utskifting av installasjonsplaten.

4. Måling av feil

Måling av feil under installering og bruk skal foretas under følgende forhold, som skal betraktes som normale testforhold:

- kjøretøyet skal være uten last og i normal kjørbær stand,
- dekktrykket skal være i samsvar med produsentens anvisninger,
- dekkenes slitasje skal være innenfor de grenser som er fastsatt av gjeldende bestemmelser,
- kjøretøyets bevegelse: kjøretøyet skal bevege seg for egen motor i en rett linje på et jevnt underlag med en fart på 50 ± 5 km/t. Kontrollen kan også foretas på en egnet prøvestand, under forutsetning av at den er like nøyaktig.

Tillegg 1B¹

Krav til konstruksjon, testing, installering og kontroll av digitale fartsskrivere som brukes innen veitransport

- ¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 5.

Artikkel 1

Innledning

1. Dette tillegget er en tilpasning av vedlegg IB til rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985, om bruk av fartsskriver innen veitransport,¹ og innholdet i dette vedlegget er, på grunn av sin størrelse og sin svært tekniske karakter, ikke tatt inn i AETR. For den fullstendige offisielle teksten og påfølgende endringer henvises avtalepartene til Den europeiske unionens Official Journal.

Innholdet i dette tillegget er derfor begrenset til en innledning som inneholder referanser til de relevante tekstene fra Den europeiske unionen og de utgavene av *Official Journal* der tekstene er publisert, og som gjennom kryssreferanser belyser de spesielle punktene der det har vært nødvendig å tilpasse det nevnte vedlegget til konteksten i AETR.

2. For å gjøre det lettere å finne fram i nevnte vedlegg med de tilpasninger som er gjort til AETR, og for å gi et helhetlig overblikk over teksten, vil sekretariatet til FN's økonomiske kommisjon for Europa utarbeide en konsolidert versjon av dette tillegget. Denne versjonen vil imidlertid ikke ha noen rettslig kraft. Den vil bli utarbeidet på kommisjonens offisielle språk og oppdatert ved behov.

- ¹ Lagt til i avtaletillegg nr. 5.

Artikkel 2

Innledende bestemmelser til tillegg 1B

1. I samsvar med artikkel 1 nr. 1 ovenfor blir avtalepartene, når de ønsker å konsultere vedlegg IB, bedt om å slå opp i kommisjonsforordning (EF) nr. 1360/2002 av 13. juni 2002 og kommisjonsforordning (EF) nr. 432/2004 av 5. mars 2004 (*se fotnote nedenfor for datoene disse er publisert på i EUs *Official Journal*), som er sjuende og åttende tilpasning til den tekniske utvikling av rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 om bruk av fartsskriver innen veitransport.

2. For tillegg 1B gjelder følgende:

2.1 Betegnelsene i venstre kolonne nedenfor skal erstattes av de tilsvarende betegnelsene i høyre kolonne:

<i>Betegnelser brukt i vedlegg IB</i>		<i>Betegnelser brukt i AETR</i>
medlemsstater		avtaleparter
MS		CP
vedlegg IB	<i>erstattes av</i>	tillegg 1B
tillegg		tilleggsbilag
forordningen		avtalen eller AETR
EF		UNECE

2.2 Referanser til juridiske tekster i venstre kolonne nedenfor skal erstattes av referanser til tilsvarende tekster i høyre kolonne:

<i>EFs juridiske tekster</i>		<i>Betegnelser brukt i AETR</i>
rådsforordning (EØF) nr. 3821/85		AETR
rådsdirektiv 92/23/EØF	<i>erstattes av</i>	ECE-regulativ 54
kommisjonsdirektiv 95/54/EF som tilpasser rådsdirektiv 72/245/EØF til den tekniske utvikling		ECE-regulativ 10

2.3 En liste over tekster og bestemmelser som ECE ikke har noen motsvarighet til, eller der det er behov for mer informasjon, er å finne nedenfor. Disse tekstene og denne informasjonen blir bare nevnt i form av referanser.

2.3.1 Grensen for innstilling av hastighetsbegrenseren, i henhold til I (Definisjoner) bb) i vedlegg IB/tillegg 1B, skal være i samsvar med bestemmelsene i rådsdirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 (OJ nr. L57, 02/03/1992).

2.3.2 Måling av strekninger, i henhold til I (Definisjoner) u) i vedlegg IB/tillegg 1B, skal skje i samsvar med bestemmelsene i rådsdirektiv 97/27/EF av 22. juli 1997, etter siste endring (OJ nr. L 233, 25/08/1997).

2.3.3 Kjøretøyidentifikasjon, i henhold til I (Definisjoner) nn) i vedlegg IB/tillegg 1B, skal rette seg etter bestemmelsene i rådsdirektiv 76/114/EØF av 18. desember 1975 (OJ nr. L 24, 30/01/1976).

2.3.4 Bestemmelsene om sikkerhet skal være i samsvar med bestemmelsene i rådsanbefaling 95/144/EF av 7. april 1995, om felles kriterier for evaluering av sikkerheten innen informasjonsteknologi (ITSEC) (OJ nr. L 93, 26/04/1995).

2.3.5 Personvern i forbindelse med behandling av persondata og fri flyt av slike data skal være i samsvar med bestemmelsene i rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995, etter siste endring (OJ nr. L 281, 23/11/1995).

2.4 Andre bestemmelser som skal endres eller slettes:

2.4.1 Innholdet i krav 172 slettes og erstattes av «reservert».

2.4.2 Krav 174 endres til:

«nasjonalitetsbokstaven(e) til den avtalepart som har utstedt kortet. Nasjonalitetsbokstavene til avtaleparter som ikke er medlem av EU, er de som er fastsatt i samsvar med Wien-konvensjonen om veitrafikk fra 1968 eller Genève-konvensjonen om veitrafikk fra 1949».

2.4.3 Henvisningen til EUs flagg med bokstavene «MS», som står for «medlemsstat», i krav 178, erstattes av bokstavene «CP», som står for «Contracting Party» (avtalepart), sammen med valgfri bruk av avtalepartens nasjonale flagg.

2.4.4 Krav 181 endres som følger:

«Avtalepartene kan, etter samråd med sekretariatet i UNECE, legge til farger eller merkinger, som for eksempel sikkerhetslementer, uten at dette berører de øvrige bestemmelsene i dette tillegget».

2.4.5 Krav 278 endres til:

«Driftskompatibilitetsprøvinger foretas av ett enkelt kompetent organ».

2.4.6 Kravene 291–295 slettes og erstattes av «reservert».

2.4.7 I tillegg 9/tilleggsbilag 9 til AETR (Typegodkjenning – Liste over minstekrav til utprøving) 1, 1–1 endres den innledende setningen til:

«Typegodkjenningsprosedyren for fartsskrivere (eller komponenter) og fartsskriverkort er basert på:»

* Endret gjennom rådsforordning (EF) nr. 2135/98 av 24. september 1998 (OJ L 274 av 9. oktober 1998) og gjennom kommisjonsforordning (EF) nr. 1360/2002 av 13. juni 2002 (OJ L 207 av 5. august 2002 (corrigendum OJ L 77 av 13. mars 2004)) og forordning (EF) nr. 432/2004 av 5. mars 2004 (OJ L 71 av 10. mars 2004).

Tillegg 2¹

Godkjenningssmerke og godkjenningssdokument

I. Godkjenningssmerke

1. Godkjenningssmerket skal bestå av:

et rektangel med bokstaven «e», etterfulgt av nasjonalitetsnummeret til det landet som har utstedt godkjenningen, i henhold til følgende liste:

Tyskland	1	Slovakia	27
Frankrike	2	Hviterussland	28
Italia	3	Estland	29
Nederland	4	Moldova	30
Sverige	5	Bosnia-Hercegovina	31
Belgia	6	Latvia	32
Ungarn	7	Liechtenstein	33
Tsjekkia	8	Bulgaria	34
Spania	9	Kasakhstan	35
Serbia	10	Litauen	36

UK	11	Tyrkia	37
Østerrike	12	Turkmenistan	38
Luxembourg	13	Aserbajdsjan	39
Sveits	14	Den tidligere jugoslaviske republikken Makedonia	40
Norge	16		
Finland	17	Andorra	41
Danmark	18	Usbekistan	44
Romania	19	Ukraina	46
Polen	20	Kypros	49
Portugal	21	Malta	50
Russland	22	Albania	54
Hellas	23	Armenia	55
Irland	24	Montenegro	56
Kroatia	25	San Marino	57
Slovenia	26	Monaco	59

med de påfølgende nummer tildelt slik at:

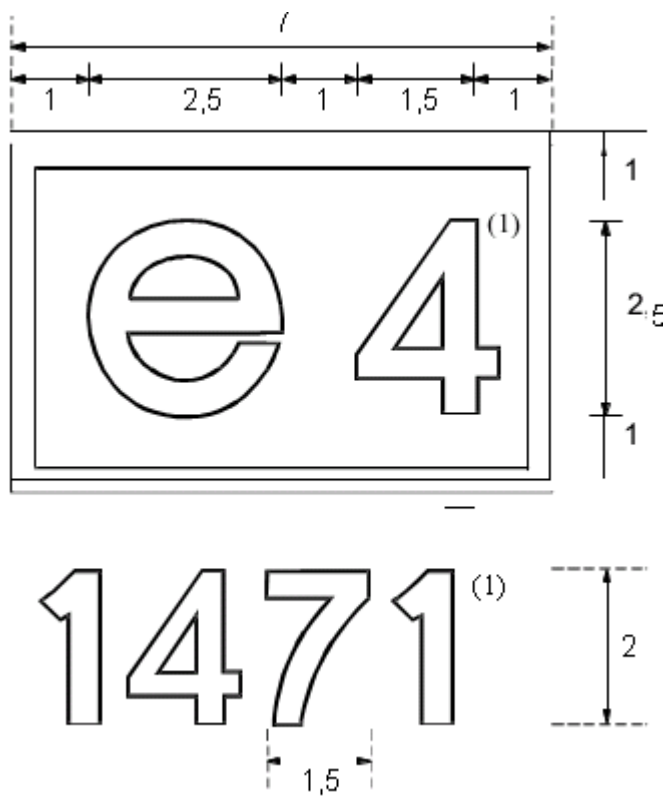
- i) land som er part i *the Agreement Concerning the Adoption of Uniform Conditions of Approval and Reciprocal Recognition of Approval for Motor Vehicle Equipment and Parts* fra 1958, får samme nummer som disse har fått tildelt i nevnte avtale, og
- ii) land som ikke er part i avtalen fra 1958, får tildelt nummer i samme rekkefølge som de ratifiserer eller tiltrer denne avtale,

og
et godkjeningsnummer som er identisk med nummeret på typegodkjenningsdokumentet for prototypen av den aktuelle fartsskriveren eller diagramskiven, plassert i umiddelbar nærhet av dette rektangelet.

Merk: For å sikre framtidig samsvar mellom nasjonalitetsnumrene etter avtalen fra 1958 og de som blir tildelt i henhold til AETR, skal nye avtaleparter tildeles samme nummer i begge avtaler.

2. Godkjeningsmerket skal finnes på typeskiltet på hver enkelt fartsskriver og diagramskive. Det skal være lett å lese, og det skal ikke kunne fjernes.

3. Målene på godkjeningsmerket nedenfor er angitt i millimeter, og er minstemål. Forholdet mellom målene skal være som angitt.

1) Disse tallene er bare brukt som eksempler.

1 Endret i avtaletillegg nr. 2, 3, 5 og 6.

II. Typegodkjenningsdokument for produkter som er i samsvar med tillegg 1¹

En avtalepart som har innvilget en typegodkjenning, skal utstede et typegodkjenningsdokument til søkeren etter nedenstående modell. Ved underretning av andre avtaleparter om at typegodkjenning er gitt eller eventuelt tilbakekalt, skal avtalepartene bruke kopier av dette dokumentet.

Godkjenningsdokument

Se her for å lese dokumentet:

- 1 Tittelen endret i avtaletillegg nr. 5.
- * Stryk det som ikke passer.

III. Typegodkjenningsdokument for produkter som er i samsvar med tillegg 1B¹

Når en avtalepart har innvilget en typegodkjenning, skal den utstede et typegodkjenningsdokument til søkeren etter nedenstående modell. Avtalepartene skal bruke kopier av dette dokumentet når de underretter andre avtaleparter om at typegodkjenning er gitt eller eventuelt tilbakekalt.

Typegodkjenningsdokument for produkter i samsvar med tillegg 1B

Se her for å lese dokumentet:

- 1 Lagt til i avtaletillegg nr. 5.

Tillegg 3¹

Standardskjemaer

I samsvar med artikkel 12 bis i denne avtale kan veitransportforetak bruke følgende standardskjemaer for å gjøre kontroller ved veien enklere:

1. Fraværsskjemaet skal brukes når en fører har vært sykemeldt eller hatt ferie, eller når han har kjørt et kjøretøy som er unntatt fra bestemmelsene i AETR, i henhold til artikkel 2 i denne avtale.

Brukerveiledning

(Skal stå på baksiden av skjemaet)

- a) Alle felter i dette skjemaet skal fylles ut, av transportforetaket og vedkommende fører, *før turen starter*.
 - b) Teksten på skjemaet skal ikke endres.
 - c) For at skjemaet skal være gyldig, må det være underskrevet både av en autorisert representant for foretaket og av føreren selv. For enkeltmannsforetak skal føreren underskrive én gang for foretaket og én gang som kjøretøyets fører. Bare den undertegnede originalen er gyldig.
 - d) Skjemaet kan skrives ut på papir med foretakets logo. Punktene 1–5 kan være forhåndsutfylt. De undertegnede underskrifter kan ikke erstattes av foretakets stempel, men stempelet kan brukes i tillegg til underskriften.
 - e) Eventuell nasjonal eller regional tilleggsinformasjon skal stå på baksiden av skjemaet.
 - f) Dersom dette skjemaet er satt opp på et annet språk enn engelsk eller fransk, skal tittelen på det nasjonale språket stå under den engelske og den franske tittelen, som ikke skal fjernes. Overskriftene på de forskjellige avsnittene skal gjentas på engelsk dersom originaldokumentet er satt opp på et annet språk enn engelsk (se vedlagte eksemplar).
2. *(reservert for eventuelle andre skjema)*
- 1 Lagt til i avtaletillegg nr. 6.

Attestation of activities^{*} /Formulaire d'attestation d'activités^{*} /Fraværsskjema^{*}

Se her for å lese skjemaet:

- * Dette skjemaet er tilgjengelig i elektronisk form og kan skrives ut fra følgende adresse: <http://www.unece.org/trans/main/sc1/aetr.html>.
- ** European Agreement concerning the Work of Crews of Vehicles engaged in International Road Transport/ Accord européen relatif au travail des équipages des véhicules effectuant des transports internationaux par route/Europeisk avtale om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøy i internasjonal veitransport.
- *** Choose only one box/Ne cocher qu'une seule case/Det skal bare krysses av i én av boksene.

Underskriftsprotokoll

Ved undertegningen av Den europeiske avtalen om kjøre- og hviletid m.v. for mannskaper på kjøretøy i internasjonal veitransport har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til det, blitt enige om følgende:

Avtalepartene erklærer at denne avtale ikke skal gripe inn i eventuelle bestemmelser som senere måtte bli vedtatt om arbeidets varighet og arbeidstidens fordeling.

ad avtalens artikkel 4

Bestemmelsene i artikkel 4 nr. 1 skal ikke tolkes slik at de gjør gjeldende, utenfor den staten der kjøretøyet som utfører transporten, er registrert, eventuelle trafikkforbud som måtte gjelde for bestemte kategorier kjøretøy på bestemte dager eller i bestemte timer på dagen i denne staten. Bestemmelsene i artikkel 4 nr. 2 skal ikke tolkes slik at

de hindrer en avtalepart i å håndheve på sitt territorium bestemmelser i partens nasjonale lover og forskrifter som forbyr trafikk av bestemte kategorier kjøretøy på bestemte dager eller til bestemte klokkeslett.

Enhver avtalepart som også er part i en særavtale som referert til i artikkel 4 nr. 2 i denne avtale, og som godkjenner internasjonale transportoperasjoner som starter og avsluttes på territoriene til de stater som er part i den nevnte særavtalen, for kjøretøy som er registrert i en stat som er part i denne avtale, men ikke part i den nevnte særavtalen, kan stille som betingelse for å inngå bilaterale eller multilaterale avtaler om godkjenning av slike transportoperasjoner, at mannskapene som utfører disse operasjonene, skal overholde bestemmelsene i den nevnte særavtalen på territoriene til de stater som er part i særavtalen.

ad avtalens artikkel 12

De undertegnede forplikter seg til å diskutere, etter at avtalen er trådt i kraft, inntak av en bestemmelse, i form av et avtaletillegg, om bruk av et kontrollapparat av godkjent type, som kan installeres på kjøretøyet og så langt som mulig erstatte kjørebooken.

ad avtalens artikkel 14

Avtalepartene erkjenner at det vil være ønskelig:

- at hver avtalepart treffer de nødvendige tiltak for å tilrettelegge for etablering av prosedyrer som skal gjelde ved brudd på avtalens bestemmelser, ikke bare ved brudd som blir begått på partens eget territorium, men også ved brudd som blir begått på territoriet til en annen stat under en internasjonal veitransportoperasjon som blir utført av et kjøretøy registrert i vedkommende avtalepart,
- at partene gir hverandre bistand i arbeidet med å ilegge sanksjoner for overtredelser som blir begått.

ad vedlegget til avtalen

Uten hensyn til punkt 4 i de generelle bestemmelsene i vedlegget til denne avtale, kan Sveits gjøre unntak fra kravet om at arbeidsgivere må underskrive de ukentlige rapportene i kjørebooken.

Som bekreftelse på dette har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til det, undertegnet denne protokoll.

Utfærdiget i Genève 1. juli 1970 i ett enkelt eksemplar med engelsk og fransk tekst, som begge har samme gyldighet.

6. aug. Nr. 795 2012

Forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 6. august 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 19, § 19a, § 26, § 27 og § 43.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008, forordning (EF) nr. 279/2009 og forordning (EU) nr. 213/2011). Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Denne forskrift gjennomfører de forpliktelser som følger av direktiv 2005/36/EF. Formålet med forskriften er at alle kvalifiserte søkere som skal utøve de lovregulerte yrkene som er nevnt i § 2 skal kunne gjøre dette på samme vilkår som borgere som har tilegnet seg sine yrkeskvalifikasjoner i Norge.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift kommer til anvendelse på alle EØS-borgere som ønsker å utøve yrke som trafikklærer, faglig leder for trafikkskole, utrykningssjåfør, utrykningsinstruktør eller undervisningsansvarlig hos godkjent kursarrangør for utrykningskurs, teknisk leder ved godkjent kjøretøyverksted eller kontrollorgan for periodisk kjøretøykontroll og ansvarlig leder ved godkjent fartskriververksted, og som har tilegnet seg yrkeskvalifikasjoner i en annen EØS-stat.

§ 3. Virkning av godkjenning

Søkere som får godkjent sine yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-stater i tråd med reglene i denne forskrift, gis adgang til yrket på samme vilkår som personer som har ervervet sine yrkeskvalifikasjoner i Norge.

§ 4. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

- a) *Lovregulert yrke:* yrke der det direkte eller indirekte framgår av lov eller forskrift at det kreves bestemte kvalifikasjoner.
- b) *Yrkeskvalifikasjoner:* kvalifikasjoner bekreftet med kvalifikasjonsbevis, kompetanseattest og/eller yrkeserfaring.
- c) *Kvalifikasjonsbevis:* diplomer, attester og annen dokumentasjon utstedt av en myndighet i en medlemsstat utpekt i henhold til lov- eller forskriftsbestemmelser i vedkommende medlemsstat og som dokumenterer en bestått yrkesrettet utdanning som i hovedsak er ervervet i EØS-området. Kvalifikasjonsbevis utstedt av tredjestat skal anses som et kvalifikasjonsbevis etter denne forskrift dersom innehaveren har tre års yrkeserfaring i det aktuelle yrket i den medlemsstat som godkjente kvalifikasjonsbeviset.

- d) *Kompetanseattest*: attest utstedt av vedkommende myndighet i hjemstaten utpekt i henhold til lov- eller forskriftsbestemmelser i vedkommende medlemsstat, på grunnlag av
1. enten et opplæringskurs som ikke utgjør noen del av en attest eller et diplom i forhold til nivå b, c, d eller e etter § 7, eller en særskilt eksamen uten forutgående opplæring, eller utøvelse av yrket på heltid i en medlemsstat i tre sammenhengende år eller av tilsvarende varighet på deltid i løpet av de siste ti årene, eller
 2. generell utdanning fra grunnskole eller videregående skole, med bevitnelse om at innehaveren har ervervet generell kunnskap.
- e) *Lovregulert utdanning*: enhver utdanning som er særlig rettet mot utøvelsen av et bestemt yrke og som omfatter ett eller flere kurs, eventuelt supplert med yrkesrettet opplæring eller med en praktisk eller faglig prøveperiode. Strukturen i og nivået på den yrkesrettede utdanningen eller den praktiske eller faglige prøveperioden er fastsatt ved lov eller forskrift.
- f) *Tredjestat*: stat utenfor EØS-området.

§ 5. *Søknadsprosessen*

Søknad om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner skal sendes til regionvegkontoret.

Søknad om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner skal inneholde:

- a) Informasjon om hva søker ønsker å oppnå med søknaden
- b) Bekreftet kopi av kvalifikasjonsbevis
- c) Bekreftet kopi av kompetanseattest
- d) Eventuell bekreftelse av yrkeserfaring.

Regionvegkontoret kan kreve ytterligere dokumentasjon og oversettelse av de viktigste dokumentene dersom det er behov for det. Dersom søker ikke kan fremskaffe bekreftet kopi av kvalifikasjonsbevis, skal regionvegkontoret selv få bekreftet dokumentets ekthet hos kompetent myndighet i den stat hvor kvalifikasjonene er ervervet.

Kapittel 2. Generell ordning for anerkjennelse av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat

§ 6. *Vilkår for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat*

Søker som innehar kompetanseattest eller kvalifikasjonsbevis som kreves av en annen medlemsstat for å få adgang til og kunne utøve yrke som nevnt i § 2 i denne medlemsstaten, skal gis adgang til dette yrket i Norge på samme vilkår som gjelder for norske borgere. Dette gjelder bare hvis søker har kompetansebevis eller kvalifikasjonsbevis som:

- a) er utstedt av vedkommende myndighet i en medlemsstat, utpekt i samsvar med lov- eller forskriftsbestemmelser i vedkommende medlemsstat
- b) bekrefter et nivå av yrkeskvalifikasjoner som minst tilsvarende nivået umiddelbart under det nivået som kreves i Norge.

Søker som har utøvd yrke som nevnt i § 2 på heltid i to år i løpet av de siste ti årene i en annen medlemsstat som ikke lovregulerer det aktuelle yrket, skal gis adgang til dette yrket i Norge på samme vilkår som gjelder for norske borgere forutsatt at de innehar en eller flere kompetanseattester eller kan fremlegge kvalifikasjonsbevis som:

- a) er utstedt av vedkommende myndighet i en medlemsstat, utpekt i samsvar med lov- eller forskriftsbestemmelser i vedkommende medlemsstat
- b) bekrefter et nivå av yrkeskvalifikasjoner som minst tilsvarende nivået umiddelbart under det nivået som kreves i Norge
- c) bekrefter at innehaveren er forberedt til å utøve det aktuelle yrket.

Annet ledd gjelder tilsvarende for søker med kvalifikasjonsbevis som bevitner lovregulert utdanning og opplæring på de kvalifikasjonsnivåer som er nevnt i § 7 bokstav b til e fra en annen medlemsstat som ikke lovregulerer det aktuelle yrket, selv om søkeren ikke har utøvd yrke på heltid i to av de siste ti årene.

Regionvegkontoret kan knytte vilkår til godkjenningen, herunder krav om prøveperiode eller egnethetsprøve jf. § 8.

§ 7. *Kvalifikasjonsnivåer*

Kvalifikasjonsbevis har følgende nivåer:

- a) nivå a: kursbevis/kompetanseattest som ikke oppfyller kravene i nivå b til e
- b) nivå b: sertifikat/attest som bekrefter bestått fullført videregående opplæring
- c) nivå c: eksamensbevis/diplom for utdanning utover videregående opplæring av minst ett års varighet
- d) nivå d: eksamensbevis/diplom for utdanning utover videregående opplæring mellom tre og fire års varighet
- e) nivå e: eksamensbevis/diplom for utdanning utover videregående opplæring av minst fire års varighet.

§ 8. *Utligningstiltak*

Selv om søkerens yrkeskvalifikasjoner oppfyller vilkårene for godkjenning i § 6 kan regionvegkontoret pålegge søkeren å gjennomføre utligningstiltak i form av prøveperiode jf. § 10 eller egnethetsprøve jf. § 9 dersom enten

- a) varigheten av opplæringen søkeren framlegger kvalifikasjonsbevis for i henhold til vilkårene i § 6 er minst ett år kortere enn det som kreves i Norge, eller
- b) utdanningen som søkeren har gjennomgått omfatter vesentlig andre fagområder enn de som omfattes av det kvalifikasjonsbeviset i Norge, eller

- c) det lovregulerte yrket i Norge omfatter en eller flere former for lovregulert yrkesvirksomhet som ikke eksisterer i det tilsvarende yrket i søkerens hjemstat, og at forskjellen består i særlig utdanning som kreves i Norge og som omfatter vesentlig andre saker enn de som omfattes av søkerens kompetanseattest eller kvalifikasjonsbevis.

Søkeren skal velge mellom prøveperiode og egnethetsprøve. Før egnethetsprøve eller prøveperiode ilegges, skal regionvegkontoret vurdere om søkerens yrkeserfaring helt eller delvis kan utligne de forskjellene som foreligger mellom søkerens utdanning og det som kreves i Norge.

§ 9. Egnethetsprøve

Egnethetsprøven skal være avgrenset til søkerens faglige kvalifikasjoner med sikte på å vurdere søkerens evne til å utøve det aktuelle yrket i Norge.

Egnethetsprøven skal omfatte de kvalifikasjoner som søker ikke har tilegnet seg gjennom sin utdanning og yrkeserfaring, og som det er en vesentlig forutsetning å ha kunnskap om for å kunne utøve det aktuelle yrket i Norge.

Ansvarlig for gjennomføringen av egnethetsprøven skal utarbeide en liste over fag på grunnlag av en sammenligning mellom den utdanning og opplæring som kreves i Norge og den utdanningen eller opplæringen søkeren har. Prøven skal omfatte fag som velges fra listen, og som det er en vesentlig forutsetning å ha kunnskap om for å kunne utøve det aktuelle yrket i Norge. Prøven kan også omfatte kunnskap om faglige regler som gjelder for den aktuelle virksomhet i Norge.

Egnethetsprøve skal tilbys minimum to ganger i året.

En søker kan maksimalt avlegge egnethetsprøve tre ganger.

Kostnadene for å avlegge egnethetsprøve skal ikke overskride de reelle kostnadene ved gjennomføring og tilrettelegging av egnethetsprøven.

§ 10. Prøveperiode

Prøveperioden gjennomføres ved at søker utøver det aktuelle yrket i Norge under tilsyn av en kvalifisert utøver av dette yrket.

Prøveperioden skal omfatte de kvalifikasjoner som søker ikke har tilegnet seg gjennom sin utdanning og yrkeserfaring, og som det er en vesentlig forutsetning å ha kunnskap om for å kunne utøve det aktuelle yrket i Norge. Lengde og innhold av prøveperioden skal vurderes konkret av regionvegkontoret i hver enkelt sak ut i fra en sammenligning mellom den utdanning og opplæring som kreves i Norge og den utdanning eller opplæring søkeren har. Prøveperioden kan vare i maksimalt tre år.

Virksomheter som tilbyr tjenester fra personer som er i prøveperiode plikter å informere sine kunder om dette.

§ 11. Forskriftens forhold til utdanning ervervet i Norge

En søker som har ervervet yrkeskvalifikasjoner i Norge som ikke tilfredsstillende kvalifikasjonskravene til vedkommende yrke i Norge, men som i annen EØS-stat har fått godkjent disse yrkeskvalifikasjonene, kan ikke benytte denne godkjenningen til å oppnå andre rettigheter i Norge enn dem vedkommende ville oppnådd uten denne godkjenningen. Dette gjelder ikke dersom søkeren kan godtgjøre å ha tilegnet seg ytterligere yrkeskvalifikasjoner i en annen EØS-stat.

§ 12. Språkkrav

Det er et krav at søkeren skal ha tilstrekkelige norskkunnskaper til å kunne utføre yrket sitt på en tilfredsstillende og forsvarlig måte. Arbeidsgiver skal påse at språkkunnskapene er tilstrekkelige.

§ 13. Saksbehandlingsregler

Regionvegkontoret skal innen en måned bekrefte at søknaden er mottatt og informere søkeren om eventuelle mangler ved søknaden.

Regionvegkontoret skal avgjøre søknaden så raskt som mulig og senest innen fire måneder etter at all nødvendig dokumentasjon er framlagt.

Regionvegkontorets vedtak, eller mangel på vedtak, kan påklages til Vegdirektoratet.

Kapittel 3. Regler om midlertidig tjenesteytelse i Norge

§ 14. Midlertidig tjenesteytelse

En søker som er lovlig etablert i en annen EØS-stat med det formål å utøve et yrke som nevnt i § 2 på midlertidig og tilfeldig grunnlag, har rett til å utøve samme yrke i Norge forutsatt at vedkommende oppfyller vilkårene i denne forskrift § 14 og § 15. Dersom yrket ikke er lovregulert i etableringslandet, må vedkommende ha utøvet yrket der i minst to av de siste ti årene for å ha rett til å utføre midlertidig tjenesteytelse i Norge. Kravet om to års utøvelse kommer ikke til anvendelse når enten yrket eller opplæringen som fører frem til yrket er lovregulert.

Regionvegkontoret avgjør om tjenesteytelsen er å anse som midlertidig på bakgrunn av en konkret vurdering hvor det blant annet legges vekt på arbeidets varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet.

§ 15. Krav til dokumentasjon og melding ved midlertidig tjenesteytelse

Før en tjenesteyter tilbyr tjenester skal vedkommende informere regionvegkontoret om arbeidets art og varighet. Informasjonen skal fornyes av tjenesteyter for hvert år tjenesteyteren ønsker å utføre tjenesten. Søker kan selv velge hvordan informasjonen meldes.

Første gang tjenesten ytes, eller dersom det senere foreligger en vesentlig endring av de forhold som omhandles i dokumentene, skal tjenesteyteren dokumentere

- a) identitet og nasjonalitet
- b) at vedkommende er lovlig etablert i en annen EØS-stat med det formål å utøve den aktuelle virksomheten, og at det på tidspunktet for utstedelsen ikke er forbudt for tjenesteyteren å praktisere yrket, verken permanent eller midlertidig, og at retten til å utøve yrket ikke er bortfalt eller innskrenket
- c) yrkeskvalifikasjoner
- d) å ha utøvd den aktuelle virksomheten i minst to av de siste ti årene dersom yrket ikke er lovregulert i det land tjenesteyter har etablert sin virksomhet.

§ 16. Saksbehandling og kontroll av kvalifikasjoner ved midlertidig tjenesteytelse

Regionvegkontoret kan kontrollere tjenesteyterens yrkeskvalifikasjoner før tjenesten utføres første gang dersom dette anses nødvendig for å unngå alvorlig skade på tjenestemottagerens helse eller sikkerhet som følge av tjenesteyterens manglende yrkeskvalifikasjoner. En kontroll skal ikke gå ut over det som er nødvendig for formålet.

Regionvegkontoret skal innen en måned etter at nødvendig dokumentasjon er mottatt, informere tjenesteyter om det skal foretas kontroll av yrkeskvalifikasjonene. Hvis beslutningen er forsinket, skal regionvegkontoret opplyse om årsaken til forsinkelsen og om mulig angi når beslutningen vil foreligge. Avgjørelse om kontroll av yrkeskvalifikasjoner skal uansett være truffet innen to måneder etter at fullstendig dokumentasjon er mottatt av regionvegkontoret. Tjenesteyter som ikke har mottatt beslutning om kontroll av yrkeskvalifikasjoner innen to måneder etter at regionvegkontoret har mottatt nødvendig dokumentasjon, har rett til å utøve yrket midlertidig.

Dersom kontrollen avdekker vesentlig forskjell mellom tjenesteyterens yrkeskvalifikasjoner og den utdanningen som kreves, skal tjenesteyteren gis mulighet til å bevise at vedkommende har oppnådd de manglende kunnskaper eller ferdigheter ved hjelp av en egnethetsprøve. Tjenesteyteren skal gis mulighet til å gjennomføre egnethetsprøven innen en måned etter det ble truffet avgjørelse om egnethetsprøve.

Egnethetsprøven må bestå før midlertidig tjeneste kan utøves. Regionvegkontorets vedtak kan påklages til Vegdirektoratet.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 17. Administrativt samarbeid

Regionvegkontoret og vedkommende myndighet i det land søker har tilegnet seg sine yrkeskvalifikasjoner skal samarbeide nært og gi hverandre gjensidig bistand for å tilrettelegge anvendelsen av direktiv 2005/36/EF. Regionvegkontoret skal påse at de opplysninger som utveksles blir behandlet fortrolig.

Regionvegkontoret og vedkommende myndighet i det land søker har tilegnet seg sine yrkeskvalifikasjoner skal utveksle opplysninger vedrørende disiplinære eller strafferettslige sanksjoner som treffes, eller vedrørende andre alvorlige, særlige omstendigheter, som kan få konsekvenser for utøvelse av de yrkene som er regulert i denne forskrift.

§ 18. Utfyllende regler

Vegdirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser i samsvar med direktiv 2005/36/EF, herunder om innhold, organisering og gjennomføring av prøveperiode og egnethetsprøve.

§ 19. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. september 2012.

6. aug. Nr. 796 2012

Forskrift om endring i forskrift om kjøretøyverksteder, forskrift om periodisk kontroll av kjøretøy, forskrift om krav til opplæring, prøve og kompetanse for utrykningskjøring og forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 6. august 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 11, § 19 første og andre ledd, § 19a, § 24, § 26, § 27, § 28, § 42, § 43 og § 43a, delegeringsvedtak 17. mars 1967 nr. 3462, delegeringsvedtak 21. mars 1986 nr. 750, delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196, delegeringsvedtak 18. juni 2004 nr. 907, delegeringsvedtak 12. mars 2009 nr. 297 og delegeringsvedtak 20. august 2009 nr. 1530.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008, forordning (EF) nr. 279/2009 og forordning (EU) nr. 213/2011). Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 13. mai 2009 nr. 589 om kjøretøyverksteder gjøres følgende endringer:

§ 9 femte ledd første punktum skal lyde:

Krav til teknisk leder anses videre oppfylt på bakgrunn av annen relevant utdanning eller praksis dersom regionvegkontoret finner denne likeverdig med forannevnte.

§ 9 femte ledd annet punktum oppheves.

§ 9 nytt sjette ledd skal lyde:

Krav til teknisk leder kan også anses oppfylt på bakgrunn av tilsvarende yrkeskvalifikasjoner ervervet i annen EØS-stat, jf. forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område.

Gjeldende § 9 sjette ledd blir syvende ledd.

II

I forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy gjøres følgende endringer:

§ 11 femte ledd skal lyde:

Krav til teknisk leder anses videre oppfylt på bakgrunn av annen relevant utdanning eller praksis dersom regionvegkontoret finner denne likeverdig med forannevnte.

§ 11 nytt sjette ledd skal lyde:

Krav til teknisk leder kan også anses oppfylt på bakgrunn av tilsvarende yrkeskvalifikasjoner ervervet i annen EØS-stat, jf. forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område.

Gjeldende § 11 sjette ledd blir syvende ledd.

III

I forskrift 12. juni 2009 nr. 637 om krav til opplæring, prøve og kompetanse for utrykningskjøring (utrykningsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 39 skal lyde:

Regionvegkontoret kan godkjenne fører av utrykningskjøretøy, utrykningsinstruktør og undervisningsansvarlig som har tilegnet seg yrkeskvalifikasjoner i annen EØS-stat. Dette er regulert i forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område.

IV

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endring:

§ 6–2 annet ledd skal lyde:

Godkjenning som trafikk lærer gis av regionvegkontoret i regionen der vedkommende skal begynne sin lærervirksomhet. Regionvegkontoret kan også godkjenne trafikk lærere på bakgrunn av yrkeskvalifikasjoner ervervet i annen EØS-stat, jf. forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område. Godkjenning på bakgrunn av utdanning og praksis utenfor EØS-området gis av Vegdirektoratet.

§ 6–13 annet ledd skal lyde:

Godkjenning som faglig leder gis av regionvegkontoret i regionen der vedkommende skal begynne sin lærervirksomhet. Regionvegkontoret kan også godkjenne faglig leder på bakgrunn av yrkeskvalifikasjoner ervervet i annen EØS-stat, jf. forskrift om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat på vegtrafikklovens område. Godkjenning på bakgrunn av utdanning og praksis utenfor EØS-området gis av Vegdirektoratet.

§ 6–16 oppheves.

V

Forskriften trer i kraft 1. september 2012.

8. aug. Nr. 797 2012

Forskrift om infrastruktur for geografisk informasjon (geodataforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 8. august 2012 med hjemmel i lov 3. september 2010 nr. 56 om infrastruktur for geografisk informasjon (geodataloven) § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9 og § 10.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1j (direktiv 2007/2/EF), nr. 1ja (forordning (EF) nr. 1205/2008), nr. 1jb (vedtak 2009/442/EF), nr. 1jc (forordning (EF) nr. 976/2009 endret ved forordning (EU) nr. 1088/2010), nr. 1jd (forordning (EU) nr. 268/2010) og nr. 1je (forordning (EU) nr. 1089/2010 endret ved forordning (EU) nr. 102/2011). Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

§ 1. Hvem forskriften gjelder

Forskriften gjelder deltakende virksomheter etter geodataloven § 4 første ledd. Jordskifterettene regnes som deltakende virksomheter.

§ 5, § 6, § 13 og § 14 gjelder også virksomheter som har offentlig ansvar, utfører offentlige oppgaver eller yter offentlige tjenester knyttet til miljøet, og som er under tilsyn av noen som nevnt i geodataloven § 4 første ledd bokstav a, b eller c.

Forskriften gjelder ikke Stortinget, Stortingets organer eller andre domstoler enn jordskifterettene.

§ 2. Hva forskriften gjelder

Forskriften gjelder virksomhetens geodatasett som er nødvendige for virksomhetens offentlige oppgaver, og tilhørende geodatatjenester, og omfatter:

1. koordinatbasert referansesystem
2. geografiske rutenettssystemer
3. stedsnavn
4. administrative enheter
5. adresser
6. eiendomsteiger
7. transportnett
8. hydrografi
9. vernede områder
10. høyde
11. arealdekke
12. ortofoto
13. geologi
14. statistiske enheter
15. bygninger
16. jordarter
17. arealbruk
18. menneskers helse og sikkerhet
19. allmennyttige og offentlige tjenester
20. anlegg for miljøovervåking
21. produksjons- og industrianlegg
22. anlegg for landbruk og akvakultur
23. befolkningsfordeling
24. rapporteringsenheter og områder med særlig forvaltning eller restriksjoner
25. områder med naturbetingede farer
26. atmosfæriske forhold
27. meteorologiske geografiske forhold
28. oseanografiske geografiske forhold
29. havområder
30. biogeografiske områder
31. habitater og biotoper
32. artsfordeling
33. energiresurser
34. mineralressurser.

Forskriften gjelder også geodatasett som inngår i det offentlige kartgrunnlaget og kommunalt planregister, jf. plan- og bygningsloven § 2–1 og § 2–2.

Finnes det flere utgaver av et geodatasett, gjelder forskriften den utgaven som de andre kan avledes av.

Geodatasett som andre enn deltakende virksomheter eller virksomheter etter § 1 andre ledd har immaterielle rettigheter til, omfattes bare når det foreligger avtale om det.

Forskriften gjelder ikke geodatasett som er merket eller skal merkes etter sikkerhetsloven § 11 og § 12.

§ 3. Definisjoner

I forskriften menes med

- a) *geodata*: data i elektronisk form med direkte eller indirekte referanse til et bestemt sted eller geografisk område
- b) *geodatasett*: identifiserbar samling av geodata
- c) *geodatatjeneste*: operasjoner som kan utføres ved å opprette en forbindelse ved hjelp av et dataprogram, på geodata i geodatasett eller på tilknyttede metadata
- d) *geografisk objekt*: abstrakt representasjon av et virkelig fenomen knyttet til et bestemt sted eller geografisk område
- e) *infrastruktur for geografisk informasjon*: fundament for tilgang til og anvendelse av geodata
- f) *metadata*: informasjon som beskriver geodatasett og geodatatjenester, og som gjør det mulig å finne fram til, liste opp og bruke geodata.

§ 4. Nasjonal geodatakoordinator

Statens kartverk er nasjonal geodatakoordinator.

§ 5. Metadata

Deltakende virksomheter og virksomheter etter § 1 andre ledd skal framstille og oppdatere metadata for geodatasett og tilhørende geodatatjenester. Metadataene skal publiseres gjennom den nasjonale geodataportalen, jf. § 8.

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1ja (forordning (EF) nr. 1205/2008) om gjennomføring av direktiv 2007/2/EF med hensyn til metadata gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Kravene gjelder geodatasett og geodatatjenester etter § 2 første ledd. Kravene gjelder for kommuner og fylkeskommuner når de etter annen lov eller forskrift har plikt til å samle inn eller formidle slike geodata.

§ 6. Harmonisering og samvirkingsevne

Deltakende virksomheter og virksomheter etter § 1 andre ledd skal sørge for at geodatasett og tilhørende geodatatjenester kan virke sammen med andre geodatasett og geodatatjenester uten gjentatte manuelle inngrep, slik at verdien av geodatasettene og geodatatjenestene økes. Dette kan gjøres ved tilpasning eller gjennom omformingstjenester.

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1je (forordning (EU) nr. 1089/2010) om gjennomføring av direktiv 2007/2/EF med hensyn til samvirkingsevnen til geodatasett og -tjenester med endringer (forordning (EU) nr. 102/2011) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Kravene gjelder geodatasett og tilhørende geodatatjenester etter § 2 andre ledd. Kravene gjelder for kommuner og fylkeskommuner når de etter annen lov eller forskrift har plikt til å samle inn eller formidle slike geodata.

§ 7. Nettjenester

Deltakende virksomheter skal for geodatasett og geodatatjenester etter § 2 første ledd, opprette og drive følgende nettjenester:

- a) søketjenester som gjør det mulig å søke etter geodatasett og geodatatjenester og vise metadata
- b) visningstjenester som gjør det mulig å vise geodatasett med forklarende informasjon og tilhørende metadata
- c) nedlastningstjenester som gjør det mulig å laste ned eller få direkte tilgang til kopier av hele eller deler av geodatasett
- d) omformingstjenester som gjør det mulig å omdanne geodatasett slik at de kan virke sammen med andre geodata
- e) aktiveringstjenester som oppretter forbindelser med geodatatjenester.

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1jc (forordning (EF) nr. 976/2009) om gjennomføring av direktiv 2007/2/EF med hensyn til nettjenester med endringer (forordning (EU) nr. 1088/2010) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Omformingstjenestene skal kombineres med de andre nettjenestene slik at de kan virke sammen, jf. § 6.

Bestemmelsen gjelder for kommuner og fylkeskommuner når de etter annen lov eller forskrift har plikt til å samle inn eller formidle geodata som nevnt i § 2 første ledd.

§ 8. Nasjonal geoportal

Statens kartverk skal tilby en geoportal med søke- og visningsfunksjoner til bruk for allmennheten. Portalen skal gi tilgang til geodatasett, metadata og nettjenester.

Geodatasett og geodatatjenester som oppfyller kravene i § 5, § 6 og § 7 kan etter avtale med Statens kartverk kobles til geoportalen. I slike tilfeller gjelder § 9 til § 14 tilsvarende.

§ 9. Tilgang til geodatatjenester

Nettjenestene skal være tilgjengelige for allmennheten via Internett eller andre elektroniske kommunikasjons tjenester. Søketjenester og visningstjenester skal være gratis tilgjengelige for allmennheten. Data som er gratis tilgjengelige gjennom visningstjenester, kan være i en form som hindrer viderebruk i næringsvirksomhet.

Visningstjenester for bruk i næringsvirksomhet og andre geodatatjenester kan gjøres tilgjengelige mot betaling. Når det kreves betaling, skal tjenester for elektronisk handel være tilgjengelige.

Tilgang til geodatatjenester kan gjøres avhengig av at brukeren aksepterer vilkår for betaling, bruk og viderebruk. Avgjørelse om å nekte tilgang fordi gjeldende vilkår ikke aksepteres, kan ikke påklages.

§ 10. Begrensninger i tilgangen

Tilgang til geodatasett og geodatatjenester skal ikke gis i strid med lovpålagt taushetsplikt.

Bestemmelsene om unntak fra innsynsrett i offentliglova gjelder tilsvarende for offentlig tilgang til geodatasett og geodatatjenester gjennom visningstjenester, nedlastningstjenester, omformingstjenester og aktiveringstjenester og tilhørende tjenester for elektronisk handel. Slik tilgang kan også begrenses av hensyn til

- a) personvernet
- b) den som har lagt fram den aktuelle informasjonen uten å være rettslig forpliktet til det, med mindre vedkommende gir samtykke til at informasjonen utleveres
- c) vernet av miljøet som informasjonen gjelder
- d) immaterielle rettigheter.

Adgangen til å begrense tilgangen etter andre ledd gjelder også for søketjenester når unntaket er begrunnet i hensynet til internasjonale forbindelser, offentlig sikkerhet eller nasjonalt forsvar.

Selv om det er adgang til å begrense tilgangen etter andre og tredje ledd, skal den virksomheten som driver nettjenesten vurdere om det skal gis hel eller delvis tilgang. Allmennhetens interesse av tilgang skal avveies mot interessen som ivaretas ved begrensninger i eller vilkår for slik tilgang. Begrensninger som gjelder tilgang til

informasjon om utslipp til miljøet kan kun gjøres gjeldende etter andre ledd av hensyn til internasjonale forbindelser, offentlig sikkerhet, nasjonalt forsvar eller immaterielle rettigheter.

Adgangen til å begrense tilgangen etter andre og tredje ledd, begrenser ikke allmennhetens rett til innsyn etter offentleglova og annen lovbestemt rett til innsyn.

§ 11. Deling av geodata og geodatatjenester mellom deltakende virksomheter

Tiltak for deling av data etter geodataloven § 6 skal ikke føre til praktiske hindringer for tilgang til geodata og geodatatjenester på brukerstedet. Deltakende virksomheter skal gi hverandre bruksrett til geodatasett og tilhørende geodatatjenester. Bruksretten omfatter alle former for bruk i egen virksomhet og virksomhetens utadrettede informasjons- og veiledningsarbeid. Deltakende virksomheter skal ha teknisk mulighet til å koble geodata og geodatatjenester til den geografiske infrastrukturen.

Deltakende virksomheter kan for sine offentlige oppgaver gi en underleverandør tilgang til geodata og geodatatjenester som de selv har bruksrett til. Underleverandøren erverver ingen rettigheter til geodata eller geodatatjenester.

Deltakende virksomheter skal betale et årlig vederlag for bruksretten. Vederlaget skal fastsettes på grunnlag av nytteverdien hver virksomhet har av å dele geodata og geodatatjenester, sett i forhold til nytteverdien for de andre deltakende virksomhetene.

Deltakende virksomheter kan begrense deling som kan sette behandling av saker ved domstolene, offentlig sikkerhet, nasjonalt forsvar eller internasjonale forbindelser i fare.

Miljøverndepartementet kan fastsette vilkår for bruk og viderebruk, de årlige vederlagene og tilbakebetalingen mellom de deltakende virksomhetene, og gi andre pålegg om deling av geodata og geodatatjenester. Slike pålegg kan ikke påklages.

§ 12. Deling av geodata og geodatatjenester med institusjoner i andre land

Deltakende virksomheter skal gi EU- og EØS-institusjoner, offentlig forvaltning og andre institusjoner som utfører offentlige forvaltningsoppgaver i andre EØS-stater, tilgang til geodatasett og geodatatjenester etter § 2 første ledd for utføring av oppgaver som kan påvirke miljøet. Tilgang skal gis via nettjenestene nevnt i § 7. Avtale om eller tillatelse til slik tilgang kan inngås av berørte deltakende virksomheter selv eller av Statens kartverk med hjemmel i geodataloven § 7 første ledd. Avtale eller tillatelse som vedrører EU- og EØS-institusjoner skal være i samsvar med kravene i fjerde ledd.

Bestemmelsen gjelder tilsvarende overfor institusjoner opprettet ved internasjonale avtaler som Norge og EU er parter i, og for tilgang til nettjenestene via den felleseuropeiske geoportalen INSPIRE.

Bestemmelsen gjelder for kommuner og fylkeskommuner når de etter annen lov eller forskrift har plikt til å samle inn eller formidle geodata som nevnt i § 2 første ledd.

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1jd (forordning (EU) nr. 268/2010) om gjennomføring av direktiv 2007/2/EF med hensyn til Fellesskapets institusjoners og organers tilgang til medlemsstatenes geodatasett og -tjenester på harmoniserte vilkår, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Det kan med hjemmel i lov knyttes vilkår til bruken av geodata og geodatatjenester. Eventuell betaling skal settes så lavt som mulig og ikke overstige en forholdsmessig andel av kostnadene ved innsamling, produksjon, reproduksjon, formidling og en rimelig avkastning på investeringen. Deltakende virksomheter kan ikke kreve betaling for geodata og geodatatjenester som leveres til EØS-institusjoner for å oppfylle EØS-avtalens rapporteringsplikter knyttet til miljøet. § 11 gjelder ellers så langt den passer.

Dersom Statens kartverk har inngått avtale om datadeling med institusjoner i andre land, skal berørte deltakende virksomheter snarest informeres. Tilsvarende skal deltakende virksomheter som inngår slik avtale, informere Statens kartverk.

Statens kartverk kan pålegge deltakende virksomheter å rette mangler ved delingen når det er nødvendig for å oppfylle kravene i første ledd. Slike pålegg kan ikke påklages.

§ 13. Koordinering og samarbeid om infrastrukturen

Statens kartverk skal koordinere arbeidet med den geografiske infrastrukturen med bistand fra en samordningsgruppe. Gruppen oppnevnes av Miljøverndepartementet etter forslag fra deltakende virksomheter.

Deltakende virksomheter og virksomheter etter § 1 andre ledd skal bistå Statens kartverk med å identifisere relevante geodata, klarlegge brukerbehov og ellers bidra til gjennomføringen av geodataloven. To deltakende virksomheter kan avtale at den ene gjør geodatasett tilgjengelige etter kravene i § 5, § 6, § 7, § 11 eller § 12 på vegne av den andre. Statens kartverk og deltakende virksomheter skal samarbeide med tilsvarende organer i nabolandene for å sikre at geodata knyttet til geografiske objekter som strekker seg over grensen til andre EØS-stater, kan virke sammen.

Statens kartverk skal sikre at teknisk dokumentasjon om den geografiske infrastrukturen er tilgjengelig.

§ 14. Kontroll og rapportering

Statens kartverk skal kontrollere gjennomføringen og bruken av infrastrukturen for geografisk informasjon og publisere årlige resultatindikatorer. Statens kartverk skal hvert tredje år utarbeide en rapport om dette med en sammenfattende beskrivelse av

- a) hvordan koordinering og kvalitetssikring mellom leverandører og brukere av geodata og geodat tjenester i offentlig sektor er organisert, bruken av formidlingsorganer og forholdet til andre brukere
- b) hvordan deltakende virksomheter og andre deltakere bidrar til samordningen av infrastrukturen og hvordan den virker
- c) bruken av infrastrukturen
- d) avtaler om deling av data
- e) kostnader og nytte ved gjennomføringen av geodataloven.

Rapporter og resultatindikatorer skal utarbeides i samsvar med EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1jb (vedtak 2009/442/EF) om gjennomføring av direktiv 2007/2/EF med hensyn til overvåking og rapportering med de tilpasninger som følger av vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Deltakende virksomheter og virksomheter etter § 1 andre ledd skal bidra med nødvendig informasjon om egen virksomhet og eget ansvarsområde. Statens kartverk kan gi pålegg og sette krav til virksomhetenes rapportering. Slike pålegg kan ikke påklages.

§ 15. Gjennomføringsfrister

Metadata for geodatasett og geodat tjenester etter § 2 første ledd nummer 1 til 13 skal være etablert etter kravene i § 5 andre ledd innen 3. desember 2013. Metadata for geodatasett og geodat tjenester etter § 2 første ledd nummer 14 til 34 skal være etablert etter kravene i § 5 andre ledd innen 3. desember 2016. Andre krav til metadata etter § 5 skal være oppfylt innen 9. mai 2014.

Eksisterende geodatasett etter § 2 første ledd nummer 1 til 9 skal være tilgjengelige med samvirkingsevne etter kravene i § 6 andre ledd innen 23. november 2020. Tilsvarende data som nyetableres eller gjennomgår vesentlig omstrukturering, skal være tilgjengelige med samvirkingsevne etter kravene i § 6 andre ledd innen 23. november 2015. Andre krav til harmonisering og samvirkingsevne etter § 6 skal være oppfylt innen 9. mai 2014.

Søke- og visningstjenester for geodatasett og geodat tjenester som det er etablert metadata for, skal leveres etter kravene i § 7 andre ledd med innledende driftskapasitet innen 9. mai 2014 og med full driftskapasitet innen 9. november 2014. Nedlastings- og omformingstjenester for geodatasett og geodat tjenester som det er etablert metadata for, skal leveres etter kravene i § 7 andre ledd med innledende driftskapasitet innen 28. juni 2015 og med full driftskapasitet innen 28. desember 2015.

En nasjonal geoportal etter § 8 første ledd skal være etablert innen 9. mai 2014.

Nye avtaler eller tillatelser om deling av geodata og geodat tjenester som vedrører EU- og EØS-institusjoner, skal oppfylle kravene i § 12 fjerde ledd innen 19. oktober 2014. Eksisterende avtaler eller tillatelser skal endres slik at de oppfyller kravene ved fornyelse og senest innen 19. april 2016.

Statens kartverk skal utarbeide resultatindikatorer etter § 14 fra og med rapporteringsåret 2012. Statens kartverk skal publisere resultatindikatorer og utarbeide rapporten etter § 14 første gang innen 15. mai 2013.

§ 16. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 3. september 2010 nr. 1247 om nasjonal geodatakoordinator.

8. aug. Nr. 798 2012

Forskrift om endring i utlendingsforskriften (nivået på underholdskravet)

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 8. august 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 58, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 10–8 første ledd skal lyde:

Det er et vilkår for oppholdstillatelse i medhold av lovens kapittel 6 (familieinnvandring) at referansepersonen kan sannsynliggjøre å være sikret midler tilsvarende 88 prosent av lønnstrinn 19 i statens lønnsregulativ for den tid søknaden gjelder, gjennom

- a) arbeidsinntekt,
- b) sykepenger, svangerskapsenger, foreldrepenger, uførepensjon eller alderspensjon etter folketrykkløven,
- c) pensjon eller andre faste periodiske ytelser med unntak av ytelser etter sosialtjenesteløven,
- d) stønad etter introduksjonsloven,
- e) utdanningslån eller utdanningsstipend, eller
- f) en kombinasjon av slike midler som nevnt i bokstav a til e.

§ 10–9 første ledd og andre ledd skal lyde:

En referanseperson som må oppfylle krav til framtidig inntekt etter § 10–8 første ledd, må dokumentere at vedkommende i henhold til siste ligningsoppgjør, hadde en registrert inntekt tilsvarende 88 prosent av lønnstrinn 19 i

statens lønnsregulativ. Det er et vilkår at referansepersonen har beholdt inntekt på tilstrekkelig nivå også i perioden etter ligningsoppgjøret.

Det gjøres unntak fra kravet om dokumentasjon i henhold til ligningsoppgjør dersom referansepersonen er norsk borger, nordisk borger eller utlending med permanent oppholdstillatelse, som har vært i arbeid i utlandet og kan dokumentere at vedkommende har hatt en inntekt tilsvarende 88 prosent av lønnstrinn 19 i statens lønnsregulativ.

II

Endringene trer i kraft fra 15. august 2012.

9. aug. Nr. 799 2012

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 9. august 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endring:

§ 6–3 nr. 1 annet ledd skal lyde:

For ny bil og tilhenger til bil som er dokumentert EF-typegodkjent i annet EØS-land i samsvar med direktiv 2007/46/EF som endret ved forordning (EF) nr. 1060/2008 og fra 29. april 2010 som endret ved forordning (EF) nr. 385/2009 skal anses som godkjent. Det samme gjelder kjøretøy dokumentert etter forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009, forordning (EF) nr. 443/2009, forordning (EF) nr. 595/2009, forordning (EF) nr. 631/2009, forordning (EF) nr. 661/2009, direktiv 2010/19/EU som endret ved beslutning 14. juli 2010, forordning (EU) nr. 371/2010, forordning (EU) nr. 406/2010, forordning (EU) nr. 672/2010, forordning (EU) nr. 1003/2010, forordning (EU) nr. 1005/2010, forordning (EU) nr. 1008/2010, forordning (EU) nr. 1009/2010, forordning (EU) nr. 19/2011, forordning (EU) nr. 63/2011, forordning (EU) nr. 109/2011, forordning (EU) nr. 183/2011, forordning (EU) nr. 407/2011, forordning (EU) nr. 458/2011, forordning (EU) nr. 459/2011, forordning (EU) nr. 566/2011, forordning (EU) nr. 582/2011, forordning (EU) nr. 678/2011, forordning (EU) nr. 64/2012, forordning (EU) nr. 65/2012, forordning (EU) nr. 130/2012, forordning (EU) nr. 249/2012, forordning (EU) nr. 347/2012 og forordning (EU) nr. 351/2012. Kjøretøygruppe som angitt i godkjenningen skal benyttes. Dokumentert oppfylt kravnivå eller EF-typegodkjenning for systemer, komponenter, tekniske enheter og delvis oppbygde kjøretøy etter nevnte rettsakter kan benyttes som ledd i enkeltgodkjenning eller nasjonal typegodkjenning. For buss klasse II gjelder dette ledd bare dersom bussen er utstyrt med bilbelte som tilfredsstillter kravene i direktiv 96/36/EF og direktiv 96/38/EF. Ambulansebil skal i tillegg oppfylle kravene til sikring av bære og pasient på bære i § 8–7.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. aug. Nr. 800 2012

Forskrift om endring i forskrift om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv.

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 10. august 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–24 første ledd, § 7–25 første og andre ledd og § 16–1 jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66h (forordning (EF) nr. 300/2008 endret ved forordning (EU) nr. 18/2010), nr. 66ha (forordning (EF) nr. 272/2009 endret ved forordning (EU) nr. 297/2010 og forordning (EU) nr. 720/2011), nr. 66hc (forordning (EU) nr. 72/2010), nr. 66hd (forordning (EU) nr. 1254/2009), nr. 66he (forordning (EU) nr. 185/2010 endret ved forordning (EU) nr. 357/2010, forordning (EU) nr. 358/2010, forordning (EU) nr. 573/2010, forordning (EU) nr. 983/2010 og forordning (EU) nr. 334/2011), nr. 66hf (beslutning C (2010) 774 endelig, endret ved beslutning C (2010) 2604, beslutning C (2010) 3572 og beslutning C (2010) 9139). Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv. gjøres følgende endring:

§ 3 nr. 5 skal lyde:

Nr. 66he (forordning (EU) nr. 185/2010) som fastsetter detaljerte gjennomføringsbestemmelser i tilknytning til de felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart, endret ved forordning (EU) nr. 357/2010, forordning (EU) nr. 358/2010, forordning (EU) nr. 573/2010, forordning (EU) nr. 983/2010 og forordning (EU) nr. 334/2011.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. aug. Nr. 801 2012**Provisorisk anordning om lønnsnemndbehandling av arbeidstvistene mellom Industri Energi, SAFE og Lederne på den ene siden og Oljeindustriens Landsforening på den andre siden i forbindelse med tariffoppgjøret 2012 (sokkelavtalene)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 10. august 2012 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 17. Fremmet av Arbeidsdepartementet. Kunngjort 10. august 2012 kl. 14.30.

§ 1. Tvisten mellom Industri Energi og Oljeindustriens Landsforening i forbindelse med tariffoppgjøret 2012 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

§ 2. Tvisten mellom SAFE og Oljeindustriens Landsforening i forbindelse med tariffoppgjøret 2012 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

§ 3. Tvisten mellom Lederne og Oljeindustriens Landsforening i forbindelse med tariffoppgjøret 2012 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda.

§ 4. Det er forbudt å iverksette eller opprettholde arbeidsstans, jf. arbeidstvistloven § 1 bokstav f) og g) for å løse tvistene.

Reglene i lov 27. januar 2012 nr. 10 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 5. Anordningen trer i kraft straks.

Anordningen opphører å gjelde når Rikslønnsnemnda har avsagt kjennelse i tvistene.

13. aug. Nr. 802 2012**Forskrift om endring i forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 13. august 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 9 og § 11, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 14. august 2012 kl. 13.45.

I

I forskrift 13. juni 2000 nr. 660 om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover gjøres følgende endringer:

§ 6–6. *Atkomstmidler for los mv. skal lyde:*

(1) Fartøy som skal benytte los samt fartøy som må regne med å kunne bli bordet i åpen sjø av Kystvaktens inspektører eller andre med myndighet til å foreta bording eller inspeksjon, skal ha losleider. Losleidere skal være henhold til kravene som nærmere angitt i vedlegg 4.

(2) Losleidere skal jevnlig kontrolleres og holdes i forsvarlig stand.

(3) Rederen skal forsikre seg om at losleider er gjennomgått og prøvd av produsent og installatør i henhold til de krav som fremgår av vedlegg 4, og at den kontrolleres og holdes i forsvarlig stand.

(4) Utstyr og anordninger som er levert før 1. juli 2013 skal som minimum tilfredsstille kravene i regelverket som gjaldt da utstyret eller anordningene ble anskaffet.

Vedlegg 4 skal lyde:

Liste over IMO-Res., MSC/Cirk., standarder, koder og konvensjoner som kreves i denne forskrift.

	<i>Paragraf</i>	<i>IMO-Res. og MSC/Circ.</i>	<i>Konvensjoner og koder</i>	<i>Standarder</i>
<i>Kapittel 2</i>				
Værtette dører	§ 2–4 (2)			NS–6090
Spruttette dører	§ 2–4 (2)			NS–6091
Lukedeckler av tre	§ 2–5 (3)		Lastelinje-konvensjonen, 1966 regel 14 og 15	
Lysventiler og vinduer	§ 2–12 (6)			NS–6141 (ISO 1751, 1977 lysventiler) NS–6149 (ISO 3903, 1977 vinduer)
Personheis og kombinert vare- og personheis	§ 2–21			ISO standard 8383 Lifts on ships-specific requirements
<i>Kapittel 3</i>				
Generelt	§ 3–1 (2)	IMO Res. A 749 (18) MSC 75(69)		

	<i>Paragraf</i>	<i>IMO-Res. og MSC/Circ.</i>	<i>Konvensjoner og koder</i>	<i>Standarder</i>
Stabilitetskriterier	§ 3-2 (1) nr. 4	IMO Res. A 749 (18) pkt. 4.5.6.2.1-4.5.6.2.4		
Sterk vind og rulling	§ 3-5	IMO Res. A 749 (18) pkt. 4.2.4.		
Inndeling og stabilitet i skadet tilstand	§ 3-14		Torremolinos-protokollen 1993, bilag 3 anbefaling 5	
<i>Kapittel 4</i>				
Installasjoner for brennolje, smøreolje og andre brennbare oljer	§ 4-10 (7) nr. 1	MSC/Circ.647		
Beskyttelse mot støy	§ 4-12	IMO Res. A 468 (XII)		
<i>Kapittel 5</i>				
Definisjoner	§ 5-2 (1)		IMO FTP-koden [†]	
	§ 5-2 (2)		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (3) nr. 5		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (4) nr. 4		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (6) nr. 3		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (9)			
Konstruksjonsdetaljer	§ 5-8 (3) nr. 1		IMO FTP-koden	
Ventilasjonsystemer	§ 5-9 (1) nr. 1a		IMO FTP-koden	
Materialbruk gjennomføring	§ 5-11 (2)		IMO FTP-koden	
	§ 5-11 (3)		IMO FTP-koden	
	§ 5-11 (4)			
Automatiske sprinkler – brannalarm- og brannoppdagelse- systemer	§ 5-14 (4)	IMO Res. A 800 (19)		
Brannslukningsapparater	§ 5-20 (4)			NS-3910
Brannslukningsutstyr i maskinrom	§ 5-22 (1), nr. 1a nr. 1b nr. 1c	MSC/Circ.728	SOLAS, II-2/5** SOLAS, II-2/9	
Brannmannsutstyr	§ 5-22 (5) § 5-24 (2)		SOLAS, II-2/5 eller 9, eventuelt MSC/Circ. 728. SOLAS II-2/17 Friskluftapparat i henhold til regel 17.1.2.1 aksepteres ikke. For fartøy bygd etter 1. januar 2003 IMO Fire Safety Systems Code, kap. III 2.1, 2.1.1 og 2.1.2.	
Brann- og sikkerhetsplan	§ 5-25 (1)	IMO Res. A 654 (16), A 760 (18) og A 756 (18)		
Materialbruk gjennomføringer	§ 5-31 (1)		IMO FTP-koden IMO FTP-koden	
	§ 5-31 (3)			
Brannslukningsutstyr i maskinrom	§ 5-40 (1)	MSC/Circ.728		
	nr. 1a.		SOLAS, II-2/5** SOLAS, II-2/9	
	nr. 1b.			
	nr. 1c.			
Overflatemateriale, rørledning	§ 5-48 (1) § 5-48 (2)		IMO FTP-koden IMO FTP-koden	
Brannslukningsutstyr i maskinrom	§ 5-57 (1) nr. 1 nr. 2 nr. 3	MSC/Circ.728	SOLAS, II-2/5** SOLAS, II-2/9	
<i>Kapittel 6</i>				
Alminnelige bestemmelser	§ 6-2 (3)		ILO Konv. nr. 152	NS-6200
Atkomstmidler for løs mv.	§ 6-6 (1) (losleider)	IMO Res. A.1045(27) MSC.1/Circ.1375	SOLAS Kap. V regel 23	NS-6248 ISO standard 799
Landganger og fallrep	§ 6-7 (2)			ISO standard 7061, 5488, NS-6249
Krav til opphengingsarrangement for fallrep mv.	§ 6-8 (1) § 6-8 (2)			NS-6249 pkt. 6.1.4 NS-6249 pkt. 6.1.3 NS-6249
	§ 6-8 (5)			
Merking av tanker, rom mv.	§ 6-13 (1)			NS-6033,

	<i>Paragraf</i>	<i>IMO-Res. og MSC/Circ.</i>	<i>Konvensjoner og koder</i>	<i>Standarder</i>
Skilter og oppslag	§ 6–21 (2)			NS-4210 NS-6033, NS-4210
<i>Kapittel 7</i>				
Vurdering, prøving og godkjenning av redningsredskaper og -arrangementer	§ 7–3 (2) nr. 1 og nr. 3 § 7–3 (4)	IMO Res. A.689 (17), IMO Res. MSC 54 (66)	SOLAS Kap. III, jf. Life-Saving Appliance Code	
Nødradioutstyr	§ 7–13 (4)	IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945		
Radartranspondere	§ 7–14 (1)	IMO Res. A.530 (13), IMO Res. A.694 (17), IMO Res. A.802 (19), IMO Res. A.813 (19), ITU-R M628–2		
Lysreflekterende utstyr på redningsredskaper	§ 7–15	IMO Res. A.658 (16) IMO Res. MSC 48 (66)	SOLAS Kap. III regel 34, jf. LSA-koden, Kapittel 1, punkt 1.2.2.7	
Generelle krav til redningsbåt	§ 7–17 (8), nr. 18		SOLAS V/16	
Alminnelige bestemmelser for redningsflåten	§ 7–20 (5) nr. 1p		SOLAS V/16	
<i>Kapittel 10</i>				
Navigasjonsutstyr om bord på fartøy	§ 10–3 (1) nr. 6 (kompasser)	IMO Res. A.382 (X) IMO Res. A.694 (17)	SOLAS Kap. V regel 12 (b)	ISO standard 449 ISO standard 2269 ISO standard 10316
	§ 10–3 (2) nr. 1c (gyro)	IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.424 (X) IMO Res. A.813 (XI) (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (d)	ISO standard 8728 og (e)
	§ 10–3 (3) nr. 1 (radaranlegg)	IMO Res. A.477 (XII) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (g) og (h)	
	§ 10–3 (4) nr. 1 (dybdemåleranlegg)	IMO Res. A.224 (VII) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (k)	ISO standard 9875
	§ 10–3 (5) (farts- og distansemåleanlegg)	IMO Res. A.478 (XII) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19) IMO Res. A.824 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (l)	
	§ 10–3 (8) (radiopeileapparat)	IMO Res. A.529 (13)(16) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (p)	
	§ 10–3 (9) (autopilot)	IMO Res. A.342 (IX) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS V/19	ISO/TR A.674
	§ 10–3 (9) (purre- og kalleanlegg)	IMO Res. A.481 (XII) IMO Res. A.574 (14)		
Automatisk identifikasjonssystem (AIS)	§ 10–4a	Res. MSC.74 (69) IEC 61993–2 SN/Circ. 227		
Ferdskriver (VDR)	§ 10–4b	IMO Res. A.861 (20) IEC 61996		
Sikt fra kommandobro	§ 10–6 (1)	IMO Res. A.708 (17) MSC/Circ. 403		ISO standard 8468
<i>Kapittel 11</i>				
Bygging	§ 11–3 (1) § 11–3 (5)	IMO Res. A.468 (XII)		NS-6033 og NS-6033 T
Størrelse og inventar i soverom	§ 11–9 (5) 1			NS-2761

* International Code for Application of Fire Test Procedure.

** I tillegg til gassen CO₂, aksepteres også gassene Argonite, Inergen og Halotron II B.

II

Forskriften trer i kraft straks.

13. aug. Nr. 803 2012

Forskrift om endring i forskrift om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 13. august 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 644/2012). Kunngjort 14. august 2012 kl. 13.45.

I

I forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr gjøres følgende endringer:

I EØS-henvisningsfeltet tilføyes følgende forordning til de som har endret forordning (EU) nr. 206/2010:

Forordning (EU) nr. 644/2012.

§ 1 skal lyde:

§ 1. Forordning (EU) nr. 206/2010

EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010
forordning (EU) nr. 144/2011
forordning (EU) nr. 342/2011
forordning (EU) nr. 801/2011
forordning (EU) nr. 1112/2011
forordning (EU) nr. 497/2012
forordning (EU) nr. 546/2012
forordning (EU) nr. 644/2012)

om lister over tredjestater eller områder i tredjestater som er godkjente for import av visse levende dyr og ferskt kjøtt og dessuten krav som stilles til helsesertifikater gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll I til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

I forskriftens vedheng gjøres følgende endringer:

Innledningsteksten skal lyde:

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I, kapittel I, innledende del nr. 7 (forordning (EU) nr. 206/2010, som endret ved forordning (EU) nr. 810/2010, forordning (EU) nr. 144/2011, forordning (EU) nr. 342/2011, forordning (EU) nr. 801/2011, forordning (EU) nr. 1112/2011, forordning (EU) nr. 497/2012, forordning (EU) nr. 546/2012 og forordning (EU) nr. 644/2012). Alle endringene av grunnrettsakten, med unntak av endringene som følger av forordning (EU) nr. 644/2012, er innarbeidet i vedlagte konsolidert versjon (dansk utgave).

Forordning (EU) nr. 206/2010 erstattes av konsolidert forordning (EU) nr. 206/2010 (dansk versjon):

For å lese forordning (EU) nr. 206/2010 konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EU) nr.

546/2012 (dansk versjon) se her:

Avslutningsvis i forskriften legges forordning (EU) nr. 644/2012 (dansk versjon) inn:

Se her for å lese forordning (EU) nr. 644/2012 (dansk versjon):

13. aug. Nr. 804 2012**Forskrift om endring i forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 13. august 2012 med hjemmel i forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 72. Kunngjort 14. august 2012 kl. 13.45.

I

I forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 53 Diakonhjemmet høyskole

Nytt punkt 3 skal lyde:

3. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Det skal legges til ny § 60 som skal lyde:

§ 60. Høyskolen Campus Kristiania

Høyskolen Campus Kristiania kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Nåværende § 60 – § 74 blir nye § 61 – § 75.

§ 64 *Markedshøyskolen Campus Kristiania* utgår.

Nåværende § 64 – § 75 blir nye § 63 – § 74.

Det skal legges til ny § 66 som skal lyde:

§ 66. Musikkteaterskolen

Musikkteaterskolen kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Nåværende § 66 – § 74 blir nye § 67 – § 75.

§ 69 *Norges Helsehøyskole – Campus Kristiania* utgår.

Nåværende § 69 – § 75 blir nye § 68 – § 74.

Det skal legges til ny § 69 som skal lyde:

§ 69. Noroff

Noroff kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Nåværende § 69 – § 74 blir nye § 70 – § 75.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. aug. Nr. 805 2012

Forskrift om endring i forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 14. august 2012 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 6, § 9 og § 11, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590. Kunngjort 14. august 2012 kl. 13.45.

I

I forskrift 13. juni 2000 nr. 660 om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover gjøres følgende endringer:

§ 1–10 (4) overskriften skal lyde:

4) Periodisk besiktelse⁴ av radioinstallasjoner og AIS

Nytt § 1–10 (4) 4. skal lyde:

4. Det automatiske identifikasjonssystemet (AIS) skal testes årlig. Testen skal utføres i forbindelse med periodiske radiobesiktelser. Testen skal verifisere korrekt programmering av skipets statiske informasjon, korrekt datautveksling med tilkoblede sensorer så vel som verifisering av radioytelse ved frekvensmåling og testing på luften ved for eksempel bruk av sjøtrafikksentral (VTS). Et eksemplar av testrapporten skal oppbevares om bord.

§ 10–4b. Ferdskriver (VDR) skal lyde:

(1) Fartøy med en bruttotonnasje på 3 000 og derover som er bygget 1. juli 2002 eller senere, og som anløper havn i Norge eller annen EØS-stat skal være utstyrt med ferdskriver (VDR).

(2) Fartøy, med en bruttotonnasje på 3 000 og derover som er bygget før 1. juli 2002, og som anløper havn i Norge eller annen EØS-stat, skal være utstyrt med ferdskriver (VDR) dersom de går i internasjonal fart. Skip som nevnt i første punktum kan, dersom det kan dokumenteres at sammenkoblingen mellom VDR- eller forenklet ferdskriver (S-VDR)-systemet og skipets andre systemer er urimelig og ikke gjennomførbart, alternativt være utstyrt med:

- a) S-VDR, eller

b) ingen VDR.

(3) Ferdskriversen (VDR og S-VDR) skal være i henhold til kravene som angitt i vedlegg 4.

(4) Opplysningene som er samlet inn gjennom VDR-systemet skal stilles til rådighet for berørt EØS-stat hvis det foretas havariundersøkelse i forbindelse med ulykke som har funnet sted i farvann under en EØS-stats jurisdiksjon.

Vedlegg 4 skal lyde:

Liste over IMO-Res., MSC/Cirk., standarder, koder og konvensjoner som kreves i denne forskrift.

	<i>Paragraf</i>	<i>IMO-Res. og MSC/Circ.</i>	<i>Konvensjoner og koder</i>	<i>Standarder</i>
<i>Kapittel 2</i>				
Værtette dører	§ 2-4 (2)			NS-6090
Spruttette dører	§ 2-4 (2)			NS-6091
Lukedeckler av tre	§ 2-5 (3)		Lastelinje-konvensjonen, 1966 regel 14 og 15	
Lysventiler og vinduer	§ 2-12 (6)			NS-6141 (ISO 1751, 1977 lysventiler) NS-6149 (ISO 3903, 1977 vinduer) ISO standard 8383 Lifts on ships-specific requirements
Personheis og kombinert vare- og personheis	§ 2-21			
<i>Kapittel 3</i>				
Generelt	§ 3-1 (2)	IMO Res. A 749 (18) MSC 75(69)		
Stabilitetskriterier	§ 3-2 (1) nr. 4	IMO Res. A 749 (18) pkt. 4.5.6.2.1-4.5.6.2.4		
Sterk vind og rulling	§ 3-5	IMO Res. A 749 (18) pkt. 4.2.4.		
Inndeling og stabilitet i skadet tilstand	§ 3-14		Torremolinos-protokollen 1993, bilag 3 anbefaling 5	
<i>Kapittel 4</i>				
Installasjoner for brennolje, smøreolje og andre brennbare oljer	§ 4-10 (7) nr. 1	MSC/Circ.647		
Beskyttelse mot støy	§ 4-12	IMO Res. A 468 (XII)		
<i>Kapittel 5</i>				
Definisjoner	§ 5-2 (1)		IMO FTP-koden*	
	§ 5-2 (2)		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (3) nr. 5		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (4) nr. 4		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (6) nr. 3		IMO FTP-koden	
	§ 5-2 (9)		IMO FTP-koden	
Konstruksjonsdetaljer	§ 5-8 (3) nr. 1		IMO FTP-koden	
Ventilasjonsystemer	§ 5-9 (1) nr. 1a		IMO FTP-koden	
Materialbruk gjennomføring	§ 5-11 (2)		IMO FTP-koden	
	§ 5-11 (3)		IMO FTP-koden	
	§ 5-11 (4)		IMO FTP-koden	
Automatiske sprinkler – brannalarm- og brannoppdagelse- systemer	§ 5-14 (4)	IMO Res. A 800 (19)		
Brannslukningsapparater	§ 5-20 (4)			NS-3910
Brannslukningsutstyr i maskinrom	§ 5-22 (1), nr. 1a nr. 1b nr. 1c	MSC/Circ.728	SOLAS, II-2/5** SOLAS, II-2/9	
Brannmannsutstyr	§ 5-22 (5) § 5-24 (2)		SOLAS, II-2/5 eller 9, eventuelt MSC/Circ. 728. SOLAS II-2/17 Friskluftapparat i henhold til regel 17.1.2.1 aksepteres ikke. For fartøy bygd etter 1. januar 2003 IMO Fire Safety Systems Code, kap. III 2.1, 2.1.1 og 2.1.2.	
Brann- og sikkerhetsplan	§ 5-25 (1)	IMO Res. A 654 (16), A 760 (18) og A 756 (18)		
Materialbruk gjennomføringer	§ 5-31 (1)		IMO FTP-koden IMO FTP-koden	

	<i>Paragraf</i>	<i>IMO-Res. og MSC/Circ.</i>	<i>Konvensjoner og koder</i>	<i>Standarder</i>	
Brannslukningsutstyr i maskinrom	§ 5-31 (3)				
	§ 5-40 (1)	MSC/Circ.728			
	nr. 1a.		SOLAS, II-2/5**		
	nr. 1b.		SOLAS, II-2/9		
Overflatemateriale, rørledning	nr. 1c.				
	§ 5-48 (1)		IMO FTP-koden		
Brannslukningsutstyr i maskinrom	§ 5-48 (2)		IMO FTP-koden		
	§ 5-57 (1)	MSC/Circ.728	SOLAS, II-2/5**		
	nr. 1		SOLAS, II-2/9		
	nr. 2				
	nr. 3				
<i>Kapittel 6</i>					
Alminnelige bestemmelser	§ 6-2 (3)		ILO Konv. nr. 152	NS-6200	
Atkomstmidler for los mv.	§ 6-6 (1)	IMO Res. A.1045(27)	SOLAS Kap. V regel 23	NS-6248 ISO standard 799	
Landganger og fallrep	(losleider)	MSC.1/Circ.1375		ISO standard 7061, 5488, NS-6249	
	§ 6-7 (2)			NS-6249 pkt. 6.1.4	
Krav til opphengingsarrangement for fallrep mv.	§ 6-8 (1)			NS-6249 pkt. 6.1.3	
	§ 6-8 (2)			NS-6249	
Merking av tanker, rom mv.	§ 6-8 (5)				
	§ 6-13 (1)			NS-6033, NS-4210	
Skilter og oppslag	§ 6-21 (2)			NS-6033, NS-4210	
<i>Kapittel 7</i>					
Vurdering, prøving og godkjenning av redningsredskaper og -arrangementer	§ 7-3 (2) nr. 1 og nr. 3	IMO Res. A.689 (17), IMO Res. MSC 54 (66)	SOLAS Kap. III, jf. Life-Saving Appliance Code		
	§ 7-3 (4)				
Nødradioutstyr	§ 7-13 (4)	IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.762 (18) I-ETS 300.225 IEC 945			
Radartranspondere	§ 7-14 (1)	IMO Res. A.530 (13), IMO Res. A.694 (17), IMO Res. A.802 (19), IMO Res. A.813 (19), ITU-R M628-2			
Lysreflekterende utstyr på redningsredskaper	§ 7-15	IMO Res. A.658 (16) IMO Res. MSC 48 (66)	SOLAS Kap. III regel 34, jf. LSA-koden, Kapittel 1, punkt 1.2.2.7		
Generelle krav til redningsbåt	§ 7-17 (8), nr. 18		SOLAS V/16		
	Alminnelige bestemmelser for redningsflåten	§ 7-20 (5) nr. 1p	SOLAS V/16		
<i>Kapittel 10</i>					
Navigasjonsutstyr om bord på fartøy	§ 10-3 (1) nr. 6 (kompasser)	IMO Res. A.382 (X) IMO Res. A.694 (17)	SOLAS Kap. V regel 12 (b)	ISO standard 449 ISO standard 2269 ISO standard 10316	
	§ 10-3 (2) nr. 1c (gyro)	IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.424 (X) IMO Res. A.813 (XI) (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (d) og (e)	ISO standard 8728	
	§ 10-3 (3) nr. 1 (radaranlegg)	IMO Res. A.477 (XII) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (g) og (h)		
	§ 10-3 (4) nr. 1 (dybdemåleranlegg)	IMO Res. A.224 (VII) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (k)	ISO standard 9875	
	§ 10-3 (5) (farts- og distansemåleanlegg)	IMO Res. A.478 (XII) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19) IMO Res. A.824 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (l)		
	§ 10-3 (8) (radiopeileapparat)	IMO Res. A.529 (13)(16) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS Kap. V regel 12 (p)		
	§ 10-3 (9) (autopilot)	IMO Res. A.342 (IX) IMO Res. A.694 (17) IMO Res. A.813 (19)	SOLAS V/19	ISO/TR A.674	
	§ 10-3 (9) (purre- og kalleanlegg)	IMO Res. A.481 (XII) IMO Res. A.574 (14)			
	Automatisk identifikasjonssystem (AIS)	§ 10-4a	Res. MSC.74 (69) IEC 61993-2 SN/Circ. 227		
	Ferdskriver (VDR)	§ 10-4b	IMO Res. A.861 (20) IEC 61996		

	<i>Paragraf</i>	<i>IMO-Res. og MSC/Circ.</i>	<i>Konvensjoner og koder</i>	<i>Standarder</i>
Forenklet ferdskriver (S-VDR)	§ 10-4b	IMO Res. MSC. 214(81) og 163(78)		
Sikt fra kommandobro	§ 10-6 (1)	IMO Res. A.708 (17) MSC/Circ. 403		ISO standard 8468
<i>Kapittel 11</i>				
Bygging	§ 11-3 (1)	IMO Res. A.468 (XII)		
	§ 11-3 (5)			NS-6033 og NS-6033 T
Størrelse og inventar i soverom	§ 11-9 (5) 1			NS-2761

* International Code for Application of Fire Test Procedure.

** I tillegg til gassen CO₂, aksepteres også gassene Argonite, Inergen og Halotron II B.

II

Forskriften trer i kraft straks.

10. aug. Nr. 809 2012

Forskrift om endring i forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 10. august 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressurser (havressurslova) § 34, § 35, § 36, § 37, § 39 og § 43, jf. forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 22. Kunngjort 17. august 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd (endret) skal lyde:

Norske fiske- og fangstfartøy skal sende meldinger angitt i denne forskrift elektronisk til Fiskeridirektoratet. Det skal kun benyttes rapporteringssystem som til enhver tid oppfyller Fiskeridirektoratets gjeldende krav til generering, autentisering og sikring av elektroniske meldinger og som er bekreftet tillatt av Fiskeridirektoratet. Til enhver tid skal det benyttes kommunikasjonsutstyr som har dekning i de områdene fisket utøves i.

§ 7 (endret) skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for norske fiske- og fangstfartøy:

- på eller over 15 meter største lengde uavhengig av hvor de befinner seg,
- under 15 meter største lengde som oppholder seg i farvann utenfor noen stats jurisdiksjon, og
- på eller over 12 meter største lengde som oppholder seg utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr.

§ 8 første ledd (endret) skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 7 første ledd bokstav a) og b) skal en gang per time automatisk sende melding om fartøyets posisjon til Fiskeridirektoratet. Fartøy som nevnt i § 7 første ledd bokstav c) skal en gang hver halvtime automatisk sende melding om fartøyets posisjon til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet kan innhente melding om posisjonen for det enkelte fartøy med høyere frekvens enn angitt i denne bestemmelsen.

§ 10 første ledd (endret) skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for norske fiske- og fangstfartøy:

- på eller over 15 meter største lengde som driver fiske og fangst,
- under 15 meter største lengde som driver fiske og fangst i farvann utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon, og
- på eller over 12 meter største lengde som driver fiske og fangst utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr.

§ 11 andre ledd dataelementene ZD, ZT, PD, PT og AC (endret) skal lyde:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valg- fritt</i>	<i>Forklaring</i>
Dato avgang havn	ZD	P	Dato for avgang havn i UTC (ÅÅÅÅMMDD).
Tid avgang havn	ZT	P	Tidspunkt for avgang havn i UTC (TTMM).
Dato	PD	P	Dato for fiskestart i UTC (ÅÅÅÅMMDD). Fartøy som kun skal drive omlasting skal angi antatt dato for første omlasting.
Tid	PT	P	Antatt tidspunkt for fiskestart i UTC (TTMM).

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valg- fritt</i>	<i>Forklaring</i>
Fiskeriaktivitet	AC	P	Fartøy som kun skal drive omlasting skal angi antatt tidspunkt for første omlasting. Se vedlegg 6

§ 12 tredje ledd dataelementene CA (endret) og ME (ny) skal lyde:

<i>Blokk B Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valg- fritt</i>	<i>Forklaring</i>
Maskevidde	ME	PD	Minste maskevidde på redskap som benyttes angitt i millimeter (mm). PD: påkrevd dersom det fiskes med trål, snurrevad, not eller garn.
Fangst	CA	P	Total fangst fra denne fiskeoperasjonen fordelt på fiskesort (FAO kode) i kilo rund vekt. Parvis angitt. Bifangst av sjøpattedyr og sjøfugl føres under dette dataelementet parvis angitt fordelt etter art (FAO kode) og antall. Bifangst av levende koraller og levende svamper føres under dette dataelementet parvis angitt fordelt etter art (FAO kode) og kilo rund vekt. Oversikt over FAO koder for fisk, sjøpattedyr, sjøfugl, levende koraller og levende svamper finnes på www.fiskeridir.no . Dersom dataelementet GE i blokk B er gitt som HAR (harpun) skal det angis en Blokk B for hvert dyr/hver fangstoperasjon.

Vedlegg 3 Sending av manuelle meldinger ved feilsituasjoner punkt 2. Melding om fangst (DCA) Blokk B (endret) skal lyde:

2. MELDING OM FANGST (DCA)

Blokk B gjentas en for hver fiskeoperasjon

BD = 20090930
 BT = 0130
 ZO = NOR
 LT = 64,790
 LG = 9,041
 GE = OTB
 GS = 2
 ME = 120
 GP = 0
 XT = 65,010
 XG = 8,901
 DU = 48
 TF = LLMF
 FO = 0
 SS = Blank hvis det ikke er fisket etter sild
 CA = TORSK 500, HYSE 100
 SE = 1
 LE = 320
 CI = 180
 BM = A23, B25, C26
 GN = 14
 LF = 56

II

Forskriftsendringene trer i kraft fra og med 1. januar 2013.

15. aug. Nr. 810 2012**Forskrift om endring i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 15. august 2012 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 10-3 og delegeringsvedtak 15. desember 2009 nr. 1523. Kunngjort 17. august 2012 kl. 13.20.

I

I forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 10-3-1 første ledd ny bokstav d skal lyde:

d) offisiell bruk for European Organisation for the Exploitation of Meteorological Satellites (EUMETSAT).

§ 10-3-2 nytt tredje ledd skal lyde:

Søknaden fra EUMETSAT sendes gjennom Meteorologisk institutt som bekrefter at anskaffelsene er til bruk for organisasjonens offisielle virksomhet.

§ 10-3-2 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2010.

15. aug. Nr. 811 2012**Vedtak om endring i instruks for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 15. august 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 17. august 2012 kl. 13.20.

I

I instruks 27. oktober 1999 nr. 1166 for tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland gjøres følgende endring:

Vedlegg V skal lyde:

Vedlegg V. Liste over tredjeland og frekvens for fysisk kontroll, jf. pkt. 2.4.2

Ved import fra New Zealand, skal frekvensen for grensekontroll av levende dyr og animalske produkter være som følger:

<i>Type kontroll</i>	<i>Frekvens av kontroll (%)</i>
<i>1. Dokumentkontroll</i>	100 %
Det skal gjennomføres full dokumentkontroll.	
<i>2. Fysisk kontroll</i>	
Levende dyr	100 %
Sæd, embryo og egg	10 %
Animalske produkter til konsum:	2 %

Ferskt kjøtt inklusive slakteavfall, og produkter av storfe, får, geit, svin og hest definerte i direktiv 92/5/EØF.

Fiskeprodukter i hermetisk lukkede beholdere som er ment til å bevare deres holdbarhet i romtemperatur. Fersk og frossen fisk, og tørket og/eller saltede fiskeprodukter. Andre fiskeprodukter.

Hele egg

Spekk og avsmeltet fett

Dyretarmer

Gelatin

Fjørfekjøtt og fjørfekjøttprodukter

Kanin og viltkjøtt (vilt og oppdrett) og produkter av disse

Melk og melkeprodukter

Eggprodukter

Honning

Ben og benprodukter

<i>Type kontroll</i>	<i>Frekvens av kontroll (%)</i>
Behandlet kjøtt og finhakket kjøtt (kjøttdeig)	
Froskelår og snegler	
Animalske produkter ikke ment for konsum:	
Spekk og avsmeltet fett	
Dyretarmer	
Gjødsel	
Melk og melkeprodukter	
Gelatin	
Ben og benprodukter	
Hovdyr, huder og skinn	
Bust, ull, hår og fjær	
Horn, hornprodukter, hover og hovprodukter	
Biavlprodukter	
Jakttrofeer	
Bearbeidet kjæledyrsfôr	
Råmateriale for produksjon av kjæledyrsfôr	
Råmateriale, blod, blodprodukter, kjertler og organer bestemt til farmasøytisk/teknisk bruk	
Høy og halm	
Rugeegg	
Foredlet animalsk protein (pakket)	
Foredlet animalsk protein ikke ment for konsum og ikke ment for konsum (i 100 % for de første seks varepartier (som det følger av direktiv 92/118/EØF deretter 20 %)	

Ved import fra Canada, skal frekvensen for veterinær grensekontroll av levende dyr og animalske produkter være som følger:

<i>Type kontroll</i>	<i>Frekvens av kontroll (%)</i>
<i>1. Dokument- og identitetskontroll</i>	
Det skal gjennomføres full dokument- og identitetskontroll på alle forsendelser.	
<i>2. Fysisk kontroll</i>	
Levende dyr	100 %
Sæd, embryo og egg	10 %
Animalske produkter ment for konsum:	10 %

Ferskt kjøtt inklusive slakteavfall, og produkter av storfe, får, geit, svin og hest definerte i direktiv 92/5/EØF.

Hele egg	
Spekk og avsmeltet fett	
Dyretarmer	
Gelatin	
Fjørfekjøtt og fjørfekjøttprodukter	
Kanin og viltkjøtt (vilt og oppdrett) og produkter av disse	
Melk og melkeprodukter	
Eggprodukter	
Honning	
Ben og benprodukter	
Behandlet kjøtt og finhakket kjøtt (kjøttdeig)	
Froskelår og snegler	
Animalske produkter ikke ment for konsum:	10 %
Spekk og avsmeltet fett	
Dyretarmer	
Melk og melkeprodukter	
Gelatin	
Ben og benprodukter	
Hovdyr, huder og skinn	
Jakttrofeer	

<i>Type kontroll</i>	<i>Frekvens av kontroll (%)</i>
Bearbeidet kjæledyrsfôr	
Råmateriale for produksjon av kjæledyrsfôr	
Råmateriale, blod, blodprodukter, kjertler og organer bestemt til farmasøytisk/teknisk bruk	
Foredlet animalsk protein (pakket)	
Bust, ull, hår og fjær	
Horn, hornprodukter, hover og hovprodukter	
Biavlsprodukter	
Rugeegg	
Gjødsel Høy og halm	
Foredlet animalsk protein ikke ment for konsum (i bulk)	100 % for de første seks varepartier (som det følger av direktiv 92/118/EØF deretter 20 %)
Levende toskjellet bløt-/skalldyr	15 %
Fisk og fiskeprodukter for konsum:	15 %
Fiskeprodukter i hermetisk lukkede beholdere som er ment til å bevare deres holdbarhet i romtemperatur. Fersk og frossen fisk, og tørket og/eller saltede fiskeprodukter. Andre fiskeprodukter.	

Ved import fra Chile, skal frekvensen for grensekontroll av levende dyr og animalske produkter være som følger:

<i>Type grensekontroll</i>	<i>Frekvens av kontroll (%)</i>
<i>1. Dokumentkontroll</i>	100 %
<i>2. Identitetskontroll</i>	100 %
<i>3. Fysisk kontroll</i>	
Levende dyr	100 %
<i>Produktkategori I</i>	20 %
Ferskt kjøtt inklusive slakteavfall, og produkter av storfe, får, geit, svin og hest definerte i direktiv 92/5/EØF.	
Fiskeprodukter i hermetisk lukkede beholdere som er ment til å bevare deres holdbarhet i romtemperatur, fersk og frossen fisk, og tørket og/eller saltede fiskeprodukter.	
Hele egg	
Spekk og avsmeltet fett	
Dyretarmer	
Rugeegg	
<i>Produktkategori II</i>	50 %
Fjørfekjøtt og fjørfekjøttprodukter	
Kanin og viltkjøtt (vilt og oppdrett) og produkter av disse	
Melk og melkeprodukter ment for konsum	
Eggprodukter	
Foredlet animalsk protein ment for konsum	
Andre fiskeprodukter enn de nevnt under 20 %	
Toskjellet skalldyr	
Honning	
<i>Produktkategori III</i>	Minimum 1 %/ Maksimum 10 %
Sæd	
Embryo	
Gjødsel	
Melk og melkeprodukter (ikke ment for konsum)	
Gelatin	
Froskelår og snegler	
Ben og benprodukter	
Huder og skinn	
Bust, ull, hår og fjær	
Horn, hornprodukter, hover og hovprodukter	
Biavlsprodukter	

<i>Type grensekontroll</i>	<i>Frekvens av kontroll (%)</i>
Jakttrofeer	
Foredlet kjæledyrstør	
Råmateriale for produksjon av kjæledyrstør	
Råmateriale, blod, blodprodukter, kjertler og organer bestemt til farmasøytisk/teknisk bruk	
Høy og halm	
Patogener	
Foredlet animalsk protein (pakket)	
Foredlet animalsk protein ikke ment for konsum (i bulk)	100 % for de første seks varepartier (som det følger av direktiv 92/118/EØF deretter 20 %)

II

Endringen trer i kraft straks.

30. juni Nr. 816 2012

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til privatskolelova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. juni 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 2–3 tredje ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskott (privatskolelova) § 2–3 annet ledd. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endring:

Ny § 1–4a skal lyde:

§ 1–4a. Tid til arbeid med elevråd og elevmedverknad

Alle elevar skal ha moglegheit og tid til å arbeide med saker knytt til elevdemokrati og medverknad i opplæringa. Arbeidet må vere godkjent av skolen.

II

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgende endringer:

Overskrift til kapittel 2A skal lyde:

Kapittel 2A. Innhaldet i opplæringa

Ny § 2A–5a skal lyde:

§ 2A–5a. Tid til arbeid med elevråd og elevmedverknad

Alle elevar skal ha moglegheit og tid til å arbeide med saker knytt til elevdemokrati og medverknad i opplæringa. Arbeidet må vere godkjent av skolen.

III

Endringene i pkt. I og II trer i kraft 6. august 2012.

5. juli Nr. 817 2012

Forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 5. juli 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 45zx (direktiv 2007/46/EF som endret ved forordning (EF) nr. 1060/2008, forordning (EF) nr. 385/2009, forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009, forordning (EF) nr. 595/2009, forordning (EF) nr. 661/2009, direktiv 2010/19/EU endret ved beslutning 2011/415/EU, forordning (EU) nr. 371/2010, forordning (EU) nr. 183/2011, forordning (EU) nr. 582/2011, forordning (EU) nr. 678/2011 og forordning (EU) nr. 65/2012). Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

Kapittel 1. Virkeområde og definisjoner m.m.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at bil og tilhenger til bil som godkjennes ivaretar hensynet til trafiksikkerhet, brannsikkerhet og miljø i tilstrekkelig grad. Forskriften skal også sikre like konkurransevilkår.

§ 2. Virkeområde

Forskriften

- fastsetter administrative bestemmelser og tekniske krav i forbindelse med førstegangsgodkjenning i Norge av ny bil og tilhenger til bil, samt av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til disse,
- gir en harmonisert ramme med henblikk på å lette registrering salg og ibruktaking i hele EØS-området,
- fastsetter harmoniserte bestemmelser for salg og ibruktaking av bil og tilhenger til bil samt for deler og utstyr til disse som er godkjent etter forskriften,
- stiller krav til teknisk stand for bil og tilhenger i bruk,
- stiller krav ved reparasjon, ombygging med mer,
- regulerer bil og tilhenger til bil ved bruktimport og eksport etter forskriftens ikrafttredelse.

§ 3. Direktiv for godkjenning av bil og tilhenger til bil

Direktiv 2007/46/EF med vedlegg (rammedirektivet), med unntak av artiklene 34, 36, 46–51 og kapittel XV, som endret ved forordningene forordning (EF) nr. 1060/2008, forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009, forordning (EF) nr. 385/2009, forordning (EF) nr. 595/2009, forordning (EF) nr. 661/2009, direktiv 2010/19/EU som endret ved beslutning 2011/415/EU, forordningene forordning (EU) nr. 371/2010, forordning (EU) nr. 183/2011, forordning (EU) nr. 582/2011, forordning (EU) nr. 678/2011 og forordning (EU) nr. 65/2012 gjelder som norsk forskrift med de tilpasninger som følger av bestemmelsene i denne forskrift.

§ 4. Definisjoner m.m.

Definisjoner av bil og tilhenger til bil som omfattes av forskriften framgår av direktiv 2007/46/EF hovedsakelig i kapittel I og vedlegg II. Rettsaktene i vedlegg IV fastsetter også definisjoner som gjelder innenfor sine virkeområder. Kapittel I fastsetter i tillegg definisjoner av andre sentrale begreper i godkjenningsprosessen.

I tillegg gjelder i Norge:

Bil skal ha betydning som fastsatt i art. 3 nr. 11, tilhenger til bil som i art. 3 nr. 12

I vedlegg II er gjort følgende underinndeling i bil og tilhenger til bilgrupper

<i>I vedlegg II er gjort følgende underinndeling i bil og tilhenger til bilgrupper</i>	<i>Norske betegnelser er</i>
M1	Personbil
M2 og M3	Buss
N1	Varebil
N2 og N3	Lastebil/trekkvogn
O1–O4	Tilhenger til bil

Kapittel 2. Godkjenning**§ 5. Generelt om godkjenning**

Godkjenning av bil og tilhenger til bil samt deler og utstyr, skal følge framgangsmåte og krav som framgår av rettsaktene nevnt i § 3 dersom ikke annet følger av denne forskrift.

Bil og tilhenger til bil skal EF-typegodkjennes dersom ikke annet framgår av denne forskrift.

Ambulanser skal tilfredsstillende kravene i kjøretøysforskriften § 8–7. Ambulanser godkjent i tråd med direktiv 2007/46/EF skal godkjennes i den utstrekning det følger av direktivet.

Ved godkjenning i Norge skal opplysninger og dokumentasjon framlegges på norsk, svensk, dansk eller engelsk, eller være oversatt til et av disse språkene. Fremlagt dokumentasjon på annet språk, f.eks. tysk, kan godtas dersom den som foretar godkjenning er fortrolig med språket. Dokumentasjon på annet språk, men i harmonisert format, kan likevel godtas.

Den som søker om godkjenning av bil og tilhenger til bil må selv bære omkostningene i forbindelse med godkjenningen, så som dokumentasjon, prøvinger, kontroll av produksjonsoverensstemmelse mv.

For bil og tilhenger til bil som er opplistet i direktiv 2007/46/EF artikkel 2 nr. 3 og 4 og som ikke ønskes godkjent etter denne forskrift gjelder forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøysforskriften), men likevel slik at endringer i denne forskrift av rettsakter som berører kjøretøyene skal legges til grunn.

§ 6. EF-typegodkjenning

Vegdirektoratet er myndighet for EF-typegodkjenning i Norge.

Det kan gis EF-typegodkjenning for komplett bil eller komplett tilhenger (ordinært, småserie eller spesialkjøretøy). Godkjenningen kan gis i et eller flere trinn. Det kan også gis godkjenning av systemer, komponenter og separate tekniske enheter.

Prosedyrer for EF-typegodkjenning framgår av direktiv 2007/46/EF, kapitlene III–IX, XII og XIII.

Spesielle krav til fabrikant framgår også av direktivets artikkel 5 og kapittel XIV.

Vedleggene til direktivet skal benyttes, likevel slik at Vegdirektoratet fastsetter forskrift om gjennomføring i Norge av endringsrettsakter til listen over rettsakter i vedlegg IV, som vedlegg til denne forskrift.

§ 7. Nasjonal typegodkjenning av småserier

Vegdirektoratet er myndighet for nasjonal småseriegodkjenning.

Bil og tilhenger til bil produsert i små serier kan framstilles for nasjonal typegodkjenning jf. artikkel 23 og vedlegg XII. Høyeste produksjonsantall i Norge settes til det maksimale som følger av vedlegg XII. Godkjenningsformen kan også benyttes for etappevis typegodkjenning. Alternative krav kan bare benyttes ved godkjenningen der slike er fastsatt i vedlegg til denne forskriften.

Overensstemmelse med kravene skal dokumenteres som for EF-typegodkjenning, likevel slik at det tillates at dokumentasjon kan utstedes av teknisk prøveinstans utpekt av andre EØS-land enn Norge. Godkjenningsmyndigheten kan kreve underlagsmateriale for dokumentasjonen fra søkeren eller teknisk prøveinstans.

Fabrikantens forpliktelser som gjelder EF-typegodkjenning får tilsvarende anvendelse.

Prosedyrene for retting, endring, vurdering av produksjonsoverensstemmelse, tilbaketrekking og opphør av EF-typegodkjenninger gjelder så langt de passer.

Godkjenningsmyndigheten kan etter skriftlig søknad gjøre unntak fra krav dersom sterke grunner tilsier det og rettsaktene åpner for unntak. Det må godtgjøres at unntaket ikke er til vesentlig skade for de trafikksikkerhets- og/eller miljøkrav regelverket fastsetter og det skal begrunnes hvorfor kravene ikke kan oppfylles. Det kan ikke gjøres unntak fra definisjonene.

§ 8. *Restkjøretøy*

Når nye bestemmelser trer i kraft kan Vegdirektoratet etter søknad, ved behov og dersom det ikke i vesentlig grad er til ulempe for trafikksikkerhet og/eller miljø, gi tillatelse til at restkjøretøy registreres i Norge innenfor de grenser som følger av direktiv 2007/46/EF artikkel 27 jf. vedlegg XII B første alternativ. Unntaksvis kan annet alternativ benyttes. Bestemmelsen benyttes også ved nasjonal småserietypegodkjenning.

§ 9. *Enkeltgodkjenning av ny bil og tilhenger til bil*

Regionvegkontoret er myndighet for enkeltgodkjenning.

Ny bil og tilhenger til bil kan framstilles for enkeltgodkjenning jf. artiklene 24 og 25 i rammedirektivet i følgende tilfeller:

- bil og tilhenger til bil i grupper der EF-typegodkjenning ennå ikke er obligatorisk,
- bil og tilhenger til bil som framstilles enkeltvis til godkjenning,
- bil og tilhenger til bil der alle deler og komponenter er EF-typegodkjent,
- bil og tilhenger til bil i kjøretøygruppe M1 og N1 produsert i store serier for land utenfor EØS-området (jf. forordning (EU) nr. 183/2011 som endrer bilag IV til direktiv 2007/46/EF, og som fastslår at disse bilene er «nye» i 6 måneder),
- bil og tilhenger til bil som endres etter EF-typegodkjenning (jf. art. 24 nr. 8) eller etter nasjonal småserietypegodkjenning,
- bil og tilhenger til bil som ønskes enkeltgodkjent etter etappevis EF-typegodkjenning eller nasjonal småserietypegodkjenning,
- bil og tilhenger til bil som er enkeltgodkjent i annet EØS-land og som oppfyller vilkårene i artikkel 24 nr. 6.

Bil og tilhenger til bil skal tilfredsstille kravene i direktivets vedlegg IV, (jf. vedlegg 1 til denne forskrift), eventuelt vedlegg XI for spesielle typer kjøretøy.

Ambulanser kan også enkeltgodkjennes etter kjøretøyforskriften § 8–7 og § 6–3 nr. 3.

Overensstemmelse med kravene skal prøves og dokumenteres som fastsatt (i de enkelte rettsakter) for EF-typegodkjenning, likevel slik at det tillates at slik prøving og dokumentasjon kan utstedes av teknisk prøveinstans utpekt av andre EØS-land enn Norge. Godkjenningsmyndigheten kan kreve underlagsmateriale for dokumentasjonen fra søkeren eller teknisk prøveinstans. Dokumentasjon kan også utstedes av fabrikant dersom denne kan utføre de nødvendige prøver mv. som rettsaktene krever. Underlagsmateriale skal i så fall vedlegges søknaden.

Fabrikantens forpliktelser i forbindelse med EF-typegodkjenning gjelder så langt det passer ved enkeltgodkjenning, tilsvarende ansvar har også eier/importør av bil og tilhenger til bil som framstilles for godkjenning. Den som framstiller bil og tilhenger til bil for godkjenning har ansvar for at framlagte opplysninger er korrekt.

For bil og tilhenger til bil som godkjennes etter forordning (EU) nr. 183/2011 gjelder forordningens krav til dokumentasjon og framgangsmåte.

Bil og tilhenger til bil som er godkjent i annet EØS-land etter dette landets nasjonale regelverk og som importeres uendret til Norge skal ikke underlegges ny kontroll eller krav om ny dokumentasjon av forhold som tidligere er dokumentert og godkjent. Dersom det ikke tidligere er framlagt dokumentasjon på oppfyllelse av krav på områder der det norske regelverket stiller tekniske krav eller der de norske krav avviker fra godkjenningenslandets, kan oppfyllelse av disse kravene kreves dokumentert. Bil og tilhenger til bil som er godkjent i annet EØS-land kan likevel bare nektes godkjent dersom forskjellen mellom de krav som ble stilt i godkjenningenslandet og norske krav er av en slik art at bilen eller tilhengeren utgjør en stor fare for trafikksikkerhet og/eller miljø.

For arvegods, bevaringsverdig bil og bil med kjennemerke med gule tegn på blå reflekterende bunn gjelder § 10 nr. 4 tilsvarende.

Bil og tilhenger til bil det er søkt om enkeltgodkjenning for og som er dokumentert importert eller ferdigprodusert her i landet før ikrafttredelsesdatoen for et nytt krav, men som ikke tilfredsstiller dette, kan enkeltgodkjennes også etter denne dato når de tilfredsstiller de krav som ble stilt til bil og tilhenger til bil før denne dato. Dette gjelder forutsatt at de tas i bruk innen et år etter kravets ikrafttredelsesdato.

Ny bil i gruppe M1 og N1 kan godkjennes etter kjøretøysforskriften § 1–15, dersom bilen oppfyller vilkårene for godkjenning i denne bestemmelsen.

Godkjenningsmyndigheten kan etter skriftlig søknad i enkelttilfeller gjøre unntak fra krav dersom sterke grunner tilsier det og rettsaktene åpner for unntak. Det må godtgjøres at unntaket ikke er til vesentlig skade for de trafikksikkerhets- og/eller miljøkrav regelverket fastsetter og det skal begrunnes hvorfor kravene ikke kan oppfylles. Det kan ikke gis unntak fra definisjonene, eller unntak som utvider området for enkeltgodkjenning.

Vegdirektoratet kan fastsette alternative krav for nasjonal enkeltgodkjenning av bil og tilhenger til bil.

§ 10. Enkeltgodkjenning mv. av bruktimportert bil og tilhenger til bil

Regionvegkontoret er myndighet for enkeltgodkjenning av bruktimport.

Bil og tilhenger til bil regnes som brukt når den har vært ordinært godkjent og/eller registrert, dersom den ikke omfattes av definisjonen av nytt kjøretøy i forordning (EU) nr. 183/2011.

- 1) Bil og tilhenger til bil som er EF-typegodkjent i annet EØS-land regnes som godkjent i Norge dersom det ikke er foretatt ombygging etter godkjenningen. Det foretas identitetskontroll og kan utføres stikkprøvekontroll av overensstemmelse med EF-typegodkjenningen.
- 2) Kjøretøy som er enkeltgodkjent i annet EØS-land etter 29. april 2009 eller ombygd etter EF-typegodkjenning, enkeltgodkjennes i Norge i den utstrekning det oppfyller vilkårene i artikkel 24 (se nr. 6) og det fremlegges dokumentasjon fra godkjenningsmyndighetene i eksportlandet.
- 3) For brukt bil og tilhenger til bil som ikke omfattes av nr. 1 eller 2 gjelder at de skal tilfredsstille de krav som i Norge gjaldt på det tidspunkt bil og tilhenger til bil ble førstegangsregistrert. Likevel slik at det som er nevnt i § 9, 7. ledd om bil og tilhenger til bil som er godkjent i annet EØS-land får tilsvarende anvendelse.

For bil og tilhenger til bil som er førstegangsgodkjent i utlandet etter forskriftens ikrafttredelse må det framlegges dokumentasjon fra eksportlandets myndigheter, teknisk prøveinstans utpekt av et EØS-land eller fabrikanten for overensstemmelse med kravene. Likevel slik at det som er nevnt i § 9, 7. ledd om bil og tilhenger til bil som er godkjent i annet EØS-land får tilsvarende anvendelse. Godkjenningsmyndigheten kan kreve underlagsmateriale for dokumentasjonen. Dokumentasjon kan utstedes av fabrikant dersom denne kan utføre de nødvendige prøver mv. som rettsaktene krever. Underlagsmateriale skal i så fall vedlegges søknaden.

For bil og tilhenger til bil som er førstegangsregistrert i utlandet før denne forskrifts ikrafttredelse skal overensstemmelse av kravene dokumenteres som fastsatt i kjøretøysforskriften, dersom man ikke velger å oppfylle kravene i denne forskrift.

- 4) Bil og tilhenger til bil som har vært registrert i utlandet og som importeres som arvegods, kan godkjennes etter kjøretøysforskriften § 1–8.

Det samme gjelder bil og tilhenger til bil som tas med fra utlandet i forbindelse med flytting til eller etablering i Norge, og som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå, reflekterende bunn («diplomatkjennemerker») eller som registreres på internasjonale organisasjoner i Norge eller deres personale som nyter personlig tollfrihet, i den grad dette følger av folkeretten eller av særskilt overenskomst, forutsatt at kjøretøyet importeres til eget bruk, og det gis avgiftsfrihet, avgiftsnedsettelse eller avgiftstilskudd for engangsavgift. Slikt kjøretøy anses ved eventuelt senere salg i Norge som tidligere registrert her i landet hva angår tekniske krav.

For godkjenning av bevaringsverdig bil og tilhenger til bil gjelder kjøretøysforskriften § 1–9.

- 5) Brukt bil i gruppe M1 og N1 kan godkjennes etter kjøretøysforskriften § 1–15, dersom bilen oppfyller vilkårene for godkjenning i denne bestemmelsen.

Regionvegkontoret kan etter skriftlig søknad i enkelttilfeller gjøre unntak fra krav dersom sterke grunner tilsier det og rettsaktene åpner for unntak. Det må godtgjøres at unntaket ikke er til vesentlig skade for de trafikksikkerhets- og/eller miljøkrav regelverket fastsetter og det skal begrunnes hvorfor kravene ikke kan oppfylles. Det kan ikke gis unntak fra definisjonene eller unntak som utvider området for enkeltgodkjenning.

§ 11. Kontroll

Godkjenningsmyndighetene eller politiet kan når som helst gi pålegg om at bil og tilhenger til bil skal fremstilles til kontroll hos Regionvegkontoret.

Regionvegkontoret og politiet eller andre som Samferdselsdepartementet bemyndiger kan når som helst uten varsel kontrollere bil og tilhenger til bil på vilkårlig sted, uansett om bil og tilhenger er godkjennings- eller registreringspliktige eller ikke.

Vegdirektoratet eller den det bemyndiger, kan på vilkårlig tidspunkt foreta kontroll av godkjenningspliktige deler og utstyr.

Den som produserer eller fører i handel godkjenningspliktige deler eller utstyr, har plikt til å låne ut nødvendige eksemplarer til kontroll når dette kreves.

§ 12. Forbud mot å framstille bil og tilhenger til bil til godkjenning

Dersom ikke annet er fastsatt i rammedirektivet kan Regionvegkontoret/Vegdirektoratet forby person eller virksomhet å framstille bil og tilhenger til bil for godkjenning for en periode ved vesentlige brudd på reglene eller framlegging av feil opplysninger.

Kapittel 3. Tekniske prøveinstanser og verksteder for hastighetsbegrensere

§ 13. Utpeking av tekniske prøveinstanser

Vegdirektoratet utpeker tekniske prøveinstanser som omtalt i art. 11 jf. kap. XVI. Søknad om utpeking skal vedlegges akkreditering fra Norsk Akkreditering eller tilsvarende organ i annet EØS-land om at virksomheten oppfyller kravene i direktivets kapittel XV, jf. vedlegg V.

Den som søker om utpeking som teknisk prøveinstans må bære omkostningene i forbindelse med søknaden, herunder framskaffelse av akkreditering som er gjennomført som grunnlag for søknaden og revisjoner av denne.

§ 14. Tilsyn og reaksjoner

Vegdirektoratet fører tilsyn med utpekte prøveinstanser og har rett til å innhente kopier av rapporter direkte fra akkrediteringsorganet ved behov.

Vegdirektoratet kan trekke tilbake utpeking av teknisk prøveinstans for en periode eller for alltid

- dersom vilkårene for utpekingen ikke lenger er til stede,
- dersom det sannsynliggjøres at prøving eller oppfølging av produksjonen ikke utføres eller holder tilstrekkelig kvalitet, eller
- ved andre vesentlige brudd på regelverket.

§ 15. Verksteder for hastighetsbegrensere

For godkjenning av og arbeid ved verksteder for hastighetsbegrensere gjelder kjøretøysforskriften kapittel 47.

Kapittel 4. Krav til bil og tilhenger til bil og utstyr i bruk

§ 16. Krav til bil og tilhenger til bil/utstyr i bruk

Bil og tilhenger til bil/samt godkjenningspliktig utstyr i bruk skal opprettholdes i slik utførelse/vedlikeholdes slik at de til en hver tid tilfredsstiller de krav som gjaldt ved første gangs registrering.

§ 17. Reparasjon, ombygging og oppbygging

For reparasjon, ombygging og oppbygging av bil og tilhenger til bil gjelder kjøretøysforskriften § 1–4, § 6–9, kapittel 7, § 16–4 nr. 5, § 16–6 og § 18–1 nr. 6. Oppbygd bil og tilhenger til bil som ikke omfattes av kjøretøysforskriften § 7–2 nr. 4.4 må likevel godkjennes etter denne forskrift § 9.

Ved ombygging gjelder dessuten at det ikke må foretas ombygginger som gjør at bil og tilhenger blir mindre trafiksikker, mindre miljøvennlig eller mer brannfarlig enn før ombyggingen, dersom ikke annet følger av bestemmelsene i første ledd.

Ved ettermontering av LPG- og CNG-drivstoffanlegg gjelder kjøretøysforskriften § 22–5.

§ 18. Lysutstyr og lydsignal

I tillegg til lysutstyr som framgår av vedlegg IV kan ekstra lys- og refleksutstyr som omtalt i kjøretøysforskriften § 28–1 nr. 4 påmonteres bil og tilhenger og benyttes i samsvar med formålet under bruken. Annet lysutstyr tillates ikke.

For sirene for utrykningsbil gjelder kjøretøysforskriften § 29–1.

Dersom ekstra utstyr er påmontert på godkjenningstidspunktet jf. kapittel 2, skal overensstemmelse med kravene til slikt utstyr dokumenteres som del av godkjenningen.

§ 19. Bruk av dekk med pigger

Kjøretøy som i følge forskrift om bruk av kjøretøy tillates brukt med pigger, kan bare ha pigger som fastsatt i kjøretøysforskriften § 13–3 nr. 3–6 for bil og § 13–7 nr. 2–4 for tilhenger.

Kapittel 5. Administrative bestemmelser, kostnader, gebyr m.m.

§ 20. Gebyr

For

- enkeltgodkjenning av bil og tilhenger til bil (ny eller bruktimportert),
- godkjenning av endret eller reparert/ombygd/oppbygd kjøretøy når dette kreves etter § 17,
- nasjonal typegodkjenning og
- EF-typegodkjenning, skal det betales gebyr etter disse regler.

Det skal ikke betales gebyr for klagebehandling. Det betales heller ikke gebyr for identitetssjekk eller stikkprøvekontroll av bruktimportert EF-typegodkjent bil og tilhenger til bil (jf. § 10).

Gebyr skal være betalt før søknad om enkeltgodkjenning behandles, dersom ikke annet er avtalt. Ved omgjøring av vedtak skal gebyr tilbakebetales, i den grad det omgjørte vedtak har hatt betydning for gebyrplikten.

Gebyr for enkeltgodkjenning og godkjenning etter ombygging er:

a) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	460,–
b) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt fra 3 501 kg til og med 7 500 kg	Kr	830,–
c) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt over 7 500 kg	Kr	1 190,–
d) Bil og tilhenger til bil under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	300,–
e) Bil og tilhenger til bil under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	560,–
f) Bil og tilhenger til bil under c), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	900,–

Gebyr for typegodkjenninger:

a) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	1 380,-
b) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt over 3 500 kg	Kr	2 070,-
c) Bil og tilhenger til bil under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	700,-
d) Bil og tilhenger til bil under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	1 140,-

For EF-typegodkjenning betales dobbelt gebyr. Satsen under a) gjelder også EF-typegodkjenning av komponenter og deler til bil og tilhenger til bil.

Kapittel 6. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

§ 21. Forholdet til gamle og nye bestemmelser

Når det ved endring i denne forskrift iverksettes nye og strengere bestemmelser, skal tidligere bestemmelser på området fortsette å gjelde for bil og tilhenger til bil som allerede er godkjent og registrert samt for deler/utstyr som er tatt i bruk eller omsatt, med mindre noe annet er spesielt fastsatt.

Når det i denne forskrift er fastsatt at en bestemmelse trer i kraft en viss dato, skal dette ikke være til hinder for at bestemmelsen følges straks, med mindre noe annet fremgår av sammenhengen.

Når det i denne forskrift og vedlegg til den er fastsatt tekniske krav i en EF-rettsakt eller et ECE-regulativ, skal det ikke være til hinder for at senere endringer av disse kan godtas dersom det gir en like god eller bedre trafikksikkerhets- eller miljøstandard og ikke annet er fastsatt i forskriften.

§ 22. Overgangsbestemmelser

1. Typegodkjenning

I den overgangsperiode som følger av artikkel 45 og vedlegg XIX kan den som framstiller bil og tilhenger til bil for typegodkjenning velge nasjonal typegodkjenning etter tidligere gjeldende regler, likevel slik at de tekniske kravene i denne forskrift skal benyttes.

Nasjonale typegodkjenninger opphører å være gyldig senest fra det tidspunkt EF-typegodkjenning er obligatorisk. Bestemmelsene om restkjøretøy anvendes tilsvarende.

2. Enkeltgodkjenning

Bil og tilhenger til bil som er dokumentert importert for enkeltgodkjenning og som det er søkt om godkjenning for før forskriftens ikrafttredelse kan framstilles for godkjenning etter kjøretøyforskriften innen et år. Bil og tilhenger til bil som er produsert i Norge og ferdigstilt og søkt enkeltgodkjenning for før ikrafttredelsen kan også godkjennes etter kjøretøyforskriften.

Bil og tilhenger til bil som er enkeltgodkjent etter kjøretøyforskriften, men som ikke er registrert, må imidlertid godkjennes etter denne forskrift dersom den ikke førstegangsregistreres innen et år etter forskriftens ikrafttredelse.

§ 23. Ikrafttredelse

Denne forskrift får anvendelse for bil og tilhenger til bil som godkjennes eller registreres første gang i Norge fra 15. september 2012. Den får også anvendelse for deler omsatt eller tatt i bruk eller lignende, avhengig av hva slags ikrafttredelsesbestemmelse som gjelder for disse, 15. september 2012 eller senere.

Forskriften trer i kraft 15. september 2012.

5. juli Nr. 818 2012

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 5. juli 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16 jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 nr. 1 nytt tredje, fjerde og femte ledd skal lyde:

Forskriften får ikke anvendelse for kjøretøy som omfattes av forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil.

For bil og tilhenger til bil som omfattes av kjøretøyforskriften og som ombygges til annen kjøretøygruppe etter 15. september 2012 skal likevel de definisjoner gjelde som følger av forskrift om bil og tilhenger til bil på ombyggingstidspunktet.

Endringer i denne forskrift som gjelder skjerpene tilbakevirkende krav for bil og tilhenger til bil, vil bli inntatt i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil.

§ 1–3 nytt siste ledd skal lyde:

For bil og tilhenger til bil som omfattes av denne forskrift godtas også dokumentasjon av krav og kravnivå som følger av forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil. For bil gruppe M1 eller N1 (hele bilen) produsert i store serier for land utenom EØS-området kan også forordning (EF) nr. 183/2011 benyttes.

II

Forskriften trer i kraft 15. september 2012.

16. aug. Nr. 819 2012

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 16. august 2012 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte kapittel II. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 9. februar 2012 nr. 132 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013 gjøres følgende endring:

Ny § 44–1a for undervisningsåret 2012–2013 skal lyde:

§ 44–1a. Gradert sykestipend for høsten 2012

Søker som blir syk, og av den grunn er minst 50 prosent studieufør i perioden fra og med 15. august 2012 til og med 31. desember 2012, kan få lån omgjort til sykestipend tilsvarende andelen studieuførhet. De øvrige vilkårene i kapittel 43 må være oppfylt.

II

Endringen trer i kraft 16. august 2012.

16. aug. Nr. 820 2012

Forskrift om beskyttelse av Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal som geografisk betegnelse

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. august 2012 med hjemmel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på næringsmidler § 15, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 30 og delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

§ 1. Beskyttet produktbetegnelse

Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal.

§ 2. Rettmessig bruker

Høgfjellslam BA.

§ 3. Vilkår for bruk av produktbetegnelsen

1. Produktbeskrivelse:

Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal er kjøtt av lam som gjennom beitesesongen har beita i høgfjellet i Nord-Gudbrandsdalen. Betegnelsen omfatter ferske og fryste skrotter og stykningsdeler.

2. Geografisk område:

Lam som omfattes av betegnelsen Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal skal være produsert i kommunene Dovre, Lesja, Lom, Sel, Skjåk og Vågå. En vesentlig del av beiteområdene skal ligge høyere enn 800 moh. innenfor det nevnte geografiske området.

3. Produksjonsmetode:

Som råvare til Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal skal det brukes lam av sau som beiter i Nord-Gudbrandsdal, herunder norsk kvit sau, norsk pelssau, spælsau, sjeviot, gammelnorsk sau, suffolk, dalasau og rygjasau.

Lammene skal slippes på beite så snart beitet i fjellet vurderes å være tilfredsstillende. Dyra skal beite minimum i 11 uker i beiteområder beliggende over 800 moh. Beitingen skal dokumenteres. Hovedsanking av dyra skal skje innen midten av september. Lammene skal veies rett etter hovedsanking, og slaktemodne lam skal leveres til slaktning så raskt som mulig.

Ved innmelding av lam til slakteriet får rettmessige brukere tilsendt egne signalmerker som skal festes i øre til lammene. Merket skal følge skrotten under slaktingen og fram til endelig klassifisering. Bare lam som blir klassifisert innunder kjøttklassene E til O og fettgruppe 1 til 3+, skal godkjennes for bruk av betegnelsen Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal.

4. Merking av produktet:

Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal kan merkes med teksten og figurmerket for Beskyttet geografisk betegnelse.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg

Beskrivelse av produktets opprinnelse og tilknytning til det geografiske området

I Nord-Gudbrandsdalen kan tradisjonen med sauehold føres helt tilbake til landnåmstida (årene 870–930 e. Kr.), og kanskje enda tidligere. Dette understøttes av arkeologiske undersøkinger som er gjort i Rondane. Fra 1855 finnes det statistikk som viser tallet på vinterfora sau i området.

Beiteområda i Nord-Gudbrandsdalen er spesielle på grunn av de særegne høydeforholdene. I Nord-Gudbrandsdalen finner vi de høyeste vegetasjonssonene i Norge, noe som gjør at man her har betingelser for utmarksbeiting høyere enn andre steder. Hele 73 % av beitearealet til Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdal ligger over 1000 moh, med et tyngdepunkt i beiteområdet mellom 1100 og 1400 moh.

De store høydeforskjellene er viktig for beitinga da dyrene kan trekke med snøsmeltinga og få tilgang på proteinrikt nygrodd gress i hele beitesesongen. Dette gjør at tilveksten på lamma kan holdes høy langt ut i september. Høgfjellslam fra Nord-Gudbrandsdalen har en signifikant høyere slaktevekt og slakteklasse enn gjennomsnittet for Oppland fylke.

Det er indikasjoner på at beitet før slaktning påvirker kjøttkvaliteten. Det er bl.a. vist at slakt av lam frå høgfjellet har en gunstigere fettsyrefordeling enn lam frå lavereliggende beite. Det er også funnet objektive kvalitetsforskjeller med hensyn til smak og kjemisk innhold i kjøtt av lam fra fjell og fra innmark, og mellom lam fra ulike steder i landet.

Produsentene har gode kunnskaper om sauehold, noe som påvirker sluttkvaliteten på lamma.

17. aug. Nr. 821 2012

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 17. august 2012 med hjemmel i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. I (direktiv 2007/46/EF som endret ved forordning (EF) nr. 1060/2008, forordning (EF) nr. 385/2009, forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009, forordning (EF) nr. 595/2009, forordning (EF) nr. 661/2009, direktiv 2010/19/EU, forordning (EU) nr. 371/2010, forordning (EU) nr. 183/2011, forordning (EU) nr. 582/2011, forordning (EU) nr. 678/2011 og forordning (EU) nr. 65/2012). Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 5. juli 2012 nr. 817 om godkjenning av bil og tilhenger til bil gjøres følgende endringer:

§ 6 siste ledd skal lyde:

Vedleggene til direktivet skal benyttes, likevel slik at Vegdirektoratet i vedlegg 1 til denne forskrift fortløpende inntar endringsrettsakter til listen over rettsakter i direktivets vedlegg IV.

§ 9, tredje ledd skal lyde:

Bil og tilhenger til bil skal tilfredsstillende kravene i direktivets vedlegg IV, (jf. vedlegg 1 til denne forskrift) eventuelt vedlegg XI for spesielle kjøretøy.

§ 20 fjerde ledd skal lyde:

Gebyr for enkeltgodkjenning og godkjenning etter ombygging er:

a) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	470,–
b) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt fra 3 501 kg til og med 7 500 kg	Kr	860,–
c) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt over 7 500 kg	Kr	1230,–
d) Bil og tilhenger til bil under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	310,–
e) Bil og tilhenger til bil under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	580,–
f) Bil og tilhenger til bil under c), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	930,–

§ 20 femte ledd skal lyde:

Gebyr for typegodkjenninger:

a) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt til og med 3 500 kg	Kr	1420,–
b) Bil og tilhenger til bil med tillatt totalvekt over 3 500 kg	Kr	2 130,–
c) Bil og tilhenger til bil under a), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	720,–
d) Bil og tilhenger til bil under b), fornyet søknad med begrenset kontroll	Kr	1070,–

Nytt vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1 til forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil

De endringsrettsakter til listen over rettsakter i direktiv 2007/46/EF vedlegg IV med senere endringer, som framgår av kolonne 3 i tabellen nedenfor, gjelder som norsk rett.

Eventuelle nasjonale tilpasninger og avvikende ikrafttredelsesdatoer i kolonne 4 erstatter/supplerer den tilsvarende teksten i rettsaktene.

Kravområde	Grunddokument	Seneste endrings- direktiv/ forordning/ regulativ	Ikrafttredelse	Gjelder kjøretøygruppe											
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
01: Støy	direktiv 70/157/EØF	direktiv 70/157/EØF * direktiv 2007/34/EF ¹	06.07.2008	X	X	X	X	X	X						
	Regulativ	ECE 51.02	18.04.1995	X	X	X	X	X	X						
02: Utslipp	direktiv 70/220/EØF	direktiv 70/220/EØF * direktiv 2003/76/EF	20.03.2004	X	X	X	X	X	X						
	Regulativ	ECE 83.06	09.12.2010	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾		X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾							
02a: Utslipp (Euro 5 og 6)	forordning (EF) nr. 715/2007	forordning (EF) nr. 715/2007 * forordning (EU) nr. 566/2011	15.09.2012	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾		X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾							
	Regulativ	ECE 58.02	11.07.2008					X	X				X	X	
03: Bakre verne- innretninger	direktiv 70/221/EØF	direktiv 70/221/EØF * direktiv 2006/20/EF	20.04.2007	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 67.01	13.11.1999					X	X					X	X
03: Drivstofftanker	forordning (EF) nr. 661/2009	forordning (EF) nr. 661/2009 * forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 34.02	16.07.2003	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
04: Bakre kjennemerke	direktiv 70/222/EØF		12.08.1993	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 110.00	28.12.2000	X	X	X	X	X	X						
05: Styring	direktiv 70/311/EØF	direktiv 70/311/EØF * direktiv 1999/7/EF	27.11.1999	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 79.01	14.08.1995	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
06: Dørlåser og -hengslar	direktiv 70/387/EØF	direktiv 70/387/EØF * direktiv 2001/31/EF	20.04.2002	X			X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 11.03	11.06.2007	X			X								
07: Signalhorn	direktiv 70/388/EØF		12.08.1993	X	X	X	X	X	X						
	Regulativ	ECE 28.00	18.01.1991	X	X	X	X	X	X						
08: Speil	direktiv 2003/97/EF	direktiv 2003/97/EF * direktiv 2005/27/EF	19.10.2005	X	X	X	X	X	X						
	Regulativ	ECE 46.02	23.06.2005	X	X	X	X	X	X						
09: Bremsar	direktiv 71/320/EØF	direktiv 71/320/EØF * direktiv 2002/78/EF	17.05.2003	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 13.11	11.07.2008	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
10: Elektromagnetisk støy	direktiv 72/245/EØF	direktiv 72/245/EØF * direktiv 2006/28/EF	01.10.2006	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 10.04	11.07.2008	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
11: Utslipp fra diesel- motor (røykutslipp)	direktiv 72/306/EØF	direktiv 72/306/EØF * direktiv 2005/21/EF	18.10.2005	X	X	X	X	X	X						
	direktiv 2005/55/EF	direktiv 2005/55/EF * forordning (EU) nr. 582/2011	15.09.2012	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X	X ⁽¹⁰⁾	X ⁽¹⁰⁾	X						
12: Innvendig utstyr	forordning (EF) nr. 715/2007	forordning (EF) nr. 715/2007 * forordning (EU) nr. 566/2011	15.09.2012	X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾		X ⁽⁹⁾	X ⁽⁹⁾							
	Regulativ	ECE 24.03	20.04.1986	X	X	X	X	X	X						
13: Tyverisikring	direktiv 74/60/EØF	direktiv 74/60/EØF * direktiv 2000/4/EF	01.12.2000	X											
	Regulativ	ECE 21.01	08.10.1980	X											
14: Styreinnetningens oppførsel ved sammen- støt	direktiv 74/61/EØF	direktiv 74/61/EØF * direktiv 95/56/EF	29.09.1997	X	X	X	X	X	X						
	Regulativ	ECE 18.03	23.06.2005		X	X		X	X						
15: Setestyrke	direktiv 74/297/EØF	direktiv 74/297/EØF * direktiv 91/662/EØF	01.01.1995	X			X								
	Regulativ	ECE 116.00	06.04.2005	X			X								
15: Setestyrke	Regulativ	ECE 12.04	23.06.2011	X			X								
	Regulativ	ECE 17.08	22.07.2009	X	X	X	X	X	X						

Kravområde	Grunnokument	Seneste endrings- direktiv/ forordning/ regulativ	Ikrafttredelse	Gjelder kjøretøygruppe										
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
36: Varmelegg	direktiv 2001/56/EF	direktiv 2001/56/EF * direktiv 2006/119/EF	30.09.2007	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
37: Hjulavskjerming	Regulativ direktiv 78/549/EØF	ECE 122.00 direktiv 78/549/EØF * direktiv 94/78/EF	18.01.2006 20.02.1996	X X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
38: Nakkestøtter	direktiv 78/932/EØF Regulativ	ECE 17.08 ⁴ ECE 25.04 ⁴	04.10.1994 22.07.2009 15.01.1997	X X X	X X	X X	X X	X X	X X					
39: Drivstofforbruk og CO ₂ -utslipp	direktiv 80/1268/EØF	direktiv 80/1268/EØF * direktiv 2004/3/EF	30.10.2004	X			X							
40: Motoreffekt	Regulativ direktiv 80/1269/EØF	ECE 101.01 direktiv 80/1269/EØF * direktiv 1999/99/EF	09.12.2010 29.06.2000	X X	X	X	X	X	X					
41: Utslipp fra diesel- og gassmotorer	Regulativ direktiv 2005/55/EF	ECE 85.00 direktiv 2005/55/EF * direktiv 2008/74/EF	15.09.1990 01.11.2011	X X ⁽¹⁰⁾	X X ⁽¹⁰⁾	X X	X X ⁽¹⁰⁾	X X ⁽¹⁰⁾	X X					
	forordning (EF) nr. 595/2009	forordning (EF) nr. 595/2009 * forordning (EU) nr. 582/2011	15.09.2012	X	X	X	X	X	X					
42: Sidevern	Regulativ direktiv 89/297/EØF	ECE 49.05	03.02.2008 04.10.1994	X X	X	X	X	X	X				X	X
	Regulativ	ECE 73.01	09.12.2010				X	X					X	X
43: Innretninger mot vannsprut	direktiv 91/226/EØF	direktiv 91/226/EØF * direktiv 2011/415/EU	15.09.2012				X	X	X	X	X	X	X	X
	forordning (EU) nr. 678/2011		15.09.2012				X	X	X	X	X	X	X	X
44: Masser og dimensjoner (M ₁)	direktiv 92/21/EØF	direktiv 92/21/EØF * direktiv 95/48/EF	29.09.1997	X										
45: Sikkerhetsglass	direktiv 92/22/EØF	direktiv 92/22/EØF * direktiv 2001/92/EF	01.06.2002	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
46: Dekk	Regulativ direktiv 92/23/EØF	ECE 43.01 direktiv 92/23/EØF * direktiv 2005/11/EF	28.10.2011 31.12.2005	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X
	Regulativ	ECE-kombinasjon ⁵	06.04.2005	X	X	X	X	X	X					
	Regulativ	ECE 30.02 ECE 54.00 ECE 117.02	15.03.1981 18.08.1991 30.01.2011											
47: Hastighets- begrensere	direktiv 92/24/EØF	direktiv 92/24/EØF * direktiv 2004/11/EF	09.02.2005		X	X		X	X					
	Regulativ	ECE 89.00	01.10.1992	X	X	X	X	X	X					
48: Masser og dimensjoner (utenom M ₁)	direktiv 97/27/EF ⁶		01.08.1998		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
49: Utvendig utstikkende deler på førerhus	direktiv 92/114/EØF		01.01.1995				X	X	X					
50: Koblinger	Regulativ direktiv 94/20/EF	ECE 61.00	15.07.1984 01.06.1995				X	X	X					
	Regulativ	ECE 55.01 ECE 102.00	16.09.2001 13.12.1996	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X
51: Brennbarhet	direktiv 95/28/EF		29.09.1997			X								
	Regulativ	ECE 118.01	09.12.2010			X								
52: Busser	direktiv 2001/85/EF		09.11.2002		X	X								
	Regulativ	ECE-kombinasjon ⁷	19.08.2010		X	X								
	Regulativ	ECE 66.02 ECE 107.04	19.08.2010 28.10.2011											
53: Egenskaper ved kollisjon forfra	direktiv 96/79/EF	direktiv 96/79/EF * direktiv 1999/98/EF	03.10.2000	X ⁽⁶⁾										
	Regulativ	ECE 94.02	23.06.2011	X ⁽⁶⁾										
54: Egenskaper ved kollisjon fra siden	direktiv 96/27/EF		25.11.1997	X ⁽¹¹⁾			X ⁽¹¹⁾							
	Regulativ	ECE 95.03	23.06.2011	X			X							
56: Kjøretøy for transport av farlig gods	direktiv 98/91/EF		06.11.1999				X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾
	Regulativ	ECE 105.05	23.06.2011				X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾
57: Beskyttelse foran mot underkjøring	direktiv 2000/40/EF		24.02.2001				X	X						
	Regulativ	ECE 93.00	27.02.1994				X	X						
58: Fotgjengerbeskyttelse	direktiv 2003/102/EF	direktiv 2003/102/EF * forordning (EF) nr. 78/2009	15.09.2012	X ⁽⁶⁾			X ⁽⁶⁾							
59: Gjenbruk/gjenvinning	direktiv 2005/64/EF	direktiv 2005/64/EF	01.11.2011	X			X							

Kravområde	Grunnokument	Seneste endrings- direktiv/ forordning/ regulativ	Ikrafttredelse	Gjelder kjøretøygruppe																
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄							
		* direktiv 2009/1/EF																		
61: Klimaanlegg	forordning (EF) nr. 706/2007		05.01.2008	X			X ⁽⁸⁾													
62: Hydrogensystem	forordning (EF) nr. 79/2009		15.09.2012	X			X ⁽⁸⁾													
63: Generell sikkerhet	forordning (EF) nr. 661/2009	forordning (EF) nr. 661/2009 * forordning (EU) nr. 407/2011	15.09.2012	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
	Regulativ	ECE 100.01	04.12.2010	X	X	X	X	X	X	X										

- 1 Tegnet * (stjerne) mellom grunddirektiv og seneste endringsdirektiv skal leses som senest endret ved.
- 2 Regulativet gjelder kun reservedeler.
- 3 Gjelder kjøretøy med totalvekt til og med 3 500 kg.
- 4 ECE 17 dekker nakkestøtter integrert i stolkonstruksjonen. ECE 25 dekker separate nakkestøtter.
- 5 For M₁ aksepteres kombinasjonen ECE 30 sammen med ECE 117 som dekkende for kravområdet. For øvrige M og N aksepteres kombinasjonen ECE 54 sammen med ECE 117.
- 6 Ved enkeltgodkjenning er det gitt nasjonalt unntak fra direktiv 97/27/EF gjennom direktiv 96/53 når det gjelder høydebegrensning, lengde av tømmerovngtog, tilhengere for transport av udelbart gods og mobilkran/betongpumpebil/liftbil.
- 7 Kjøretøy kan kun godkjennes dersom både ECE 66 og ECE 107 er tilfredsstilt.
- (1) Kjøretøy i denne klassen skal ha montert passende avisings-/avduggingsanlegg.
- (2) Kjøretøy i denne klassen skal ha montert passende vindusvisker/vindusspyleranlegg.
- (3) Kravene i direktiv 94/20/EF er kun gyldig for kjøretøy som er utstyrt med tilhengerkobling.
- (4) Kravene i direktiv 98/91/EF er kun gyldig hvis fabrikanten søker om typegodkjenning for kjøretøy som er ment for å transportere farlig gods.
- (6) Totalvekt inntil 2 500 kg.
- (7) Avledet av kjøretøyklasse M₁.
- (8) Kun for kjøretøy i klasse N₁, gruppe I, som vist i første tabell i punkt 5.3.1.4 i bilag I til direktiv 70/220/EØF.
- (9) For kjøretøy med referansemasse inntil 2 610 kg. På fabrikantens begjæring kan det også benyttes på kjøretøy med referansemasse inntil 2 840 kg.
- (10) For kjøretøy med referansemasse over 2 610 kg, og hvor det ikke er framlagt en begjæring som nevnt i fotnote 9.
- (11) Gjelder kun for kjøretøy hvor setets referansepunkt (R-punktet) for det laveste setet befinner seg mindre enn 700 mm fra bakken. R-punktet er definert i direktiv 77/649/EØF.

II

Endringene trer i kraft fra 15. september 2012.

22. aug. Nr. 822 2012

Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 22. august 2012 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 3–4 første ledd. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 23. juni 2006 nr. 724 til opplæringslova blir det gjort følgende endring:

§ 1–13 første ledd skal lyde:

Reglane i § 1–10, § 1–11, § 1–12 og § 1–16 gjeld også for privatistar og for vaksne som følgjer vidaregåande opplæring spesielt organisert for dei. Fylkeskommunen gjer enkeltvedtak om godkjenning etter § 1–16.

II

Endringen i pkt. I trer i kraft 27. august 2012.

22. aug. Nr. 823 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 22. august 2012 med hjemmel i forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 § 23 og § 33. Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. desember 2011 nr. 1346 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 7 annet ledd (nytt) skal lyde:

Fartøy påmeldt bonusordningen kan etter 2. september 2012 oppnå et kvotetillegg på inntil 85 tonn torsk. Kvotetillegget må leveres som rund eller sløyd, hodekappet fersk torsk, og fangsten må registreres med tilhørende produkttilstand og konserveringsmåte på landings- og sluttseddel. Påmelding til bonusordningen sendes til paamelding@fiskeridir.no med informasjon om organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke samt eiers navn og kontaktinformasjon innen 27. august 2012.

§ 13 annet ledd (nytt) skal lyde:

Fartøy påmeldt bonusordningen kan etter 2. september 2012 oppnå et kvotetillegg på inntil 25 tonn torsk. Kvotetillegget må leveres som rund eller sløyd, hodekappet fersk torsk, og fangsten må registreres med tilhørende produkttilstand og konserveringsmåte på landings- og sluttseddel. Påmelding til bonusordningen sendes til paamelding@fiskeridir.no med informasjon om organisasjonsnummer, fartøynavn, registreringsmerke samt eiers navn og kontaktinformasjon innen 27. august 2012.

§ 16 fjerde ledd (endret) skal lyde:

Såfremt all fangst leveres fersk er det ved landing for fartøy med hjemmelslengde under 21 meter tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk fra og med 23. april 2012, og 30 % torsk fra og med 2. juli 2012. Såfremt all fangst leveres fersk er det ved landing for fartøy med hjemmelslengde på 21 meter og over tillatt å ha inntil 30 % bifangst av torsk fra og med 3. september 2012. For sistnevnte fartøy er det et vilkår at torskebifangsten leveres som rund eller sløyd, hodekappet torsk, og registreres med tilhørende produkttilstand og konserveringsmåte på landings- og sluttseddel.

§ 16 femte ledd (nytt) skal lyde:

Bifangst etter fjerde ledd regnes ut fra samlet fangst i tidsrommet fra og med mandag kl. 00.00 til søndag kl. 23.59. Fartøy som har torskekvote igjen skal kun kvotebelastes for den delen av torskefangsten som overstiger henholdsvis 10 % og 30 % på ukebasis. Uavhengig av bifangstberegningen på ukebasis, kan andelen torsk ikke utgjøre mer enn inntil 50 % ved landing med mindre overskytende kvantum kan belastes fartøyets egen kvote. Ved brudd på sistnevnte vilkår inndras hele torskefangsten. Torskefangst som belastes fartøyets egen kvote inngår ikke i beregningsgrunnlaget for bifangsten.

Gjeldende § 16 femte og sjetten ledd blir § 16 sjetten og syvende ledd.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

22. aug. Nr. 824 2012

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 22. august 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12, § 16, § 17 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2012/482/EU). Kunngjort 24. august 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 31. august 2004 nr. 1229 om særskilte beskyttelsestiltak ved import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I kap. I del 7.1 nr. 13, kap. II nr. 41 og vedlegg II kap. XII nr. 54zzzc (vedtak 2002/994/EF som endret ved vedtak 2004/621/EF, vedtak 2005/573/EF, vedtak 2008/463/EF, vedtak 2008/639/EF, vedtak 2009/799/EF og vedtak 2012/482/EU).

Vedlegget Del II skal lyde:

Del II. Liste over produkter av animalsk opprinnelse bestemt til konsum eller til dyrefôr som kan importeres til EØS dersom de ledsages av sertifikatet som nevnt i § 3

- Akvakulturprodukter,
- Rensede og/eller behandlede reker,
- Kreps av arten *Procambrus clarkii* fanget ved fiske i naturlig ferskvann,
- Dyretarmer,
- Kaninkjøtt,
- Honning,
- Bidronninggelé,
- Produkter av fjørfekjøtt,

- Egg og eggprodukter,
- Propolis og bipollen.

II

Endringene trer i kraft 23. august 2012.

24. aug. Nr. 825 2012

Forskrift om endring i forskrift 25. mai 2012 nr. 460 om utsetting av utenlandske treslag til skogbruksformål

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 24. august 2012 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 28, § 30 og § 31. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 28. august 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 25. mai 2012 nr. 460 om utsetting av utenlandske treslag til skogbruksformål skal § 15 lyde:

§ 15. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2012. Forskriften gjelder likevel ikke for utsetting av utenlandske treslag til produksjon av juletrær i perioden 1. juli 2012 til 30. september 2012.

II

Forskriften gjelder straks.

24. aug. Nr. 826 2012

Ikraftsetjing av lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte (bustøttelova)

Heimel: Fastsatt ved kgl.res. 24. august 2012 med heimel i lov 24. august 2012 nr. 64 om bustøtte (bustøttelova) § 14. Fremja av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 28. august 2012 kl. 14.15.

Lov om bustøtte skal gjelde frå 1. januar 2013.

24. aug. Nr. 827 2012

Instruks om sikring og beskyttelse av objekter ved bruk av sikringsstyrker fra Forsvaret og politiet i fred, krise og krig

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 24. august 2012. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 28. august 2012 kl. 14.15.

§ 1. *Formål*

Formålet med denne instruksen er å fastsette bestemmelser for ansvarsforhold og samarbeid om politiets og Forsvarets objektsikring ved bruk av sikringsstyrker. Formålet med objektsikringen er at viktige objekter skal opprettholde sin virksomhet og funksjonalitet i kritiske situasjoner.

§ 2. *Definisjoner*

Med «objekter» menes ethvert fysisk objekt som krever sikring og beskyttelse ved bruk av sikringsstyrker fra politiet og Forsvaret i fred, krise og krig mot anslag og angrep av kriminell eller militær karakter. «Objekter» omfatter områder og fast og rørlig eiendom, uavhengig av om objektene er offentlige eller private eller sivile eller militære. Med «objektsikring» og «sikring og beskyttelse» menes aktive operative tiltak som potensielt kan innebære maktbruk ved bruk av styrker rettet mot en konkret trussel.

Med «sikringsstyrker» menes personer og enheter fra politiet eller Forsvaret som har til oppgave å beskytte et objekt mot en mulig eller konkret trussel.

Med «nøkkelpunkter» menes sivile og militære objekter og personer, som er av avgjørende betydning for forsvarsevnen og det militære forsvar i krig, og som er å anse som lovlige militære mål i krig, jf. artikkel 52 i Tilleggsprotokoll I av 1977 til Genèvekonvensjonene av 1949.

Med FOH menes Forsvarets operative hovedkvarter.

Med POD menes Politidirektoratet.

Med NSM menes Nasjonal sikkerhetsmyndighet.

Med DSB menes Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.

§ 3. *Forsvarets objektsikring*

Forsvaret har i fred, krise og krig ansvaret for objektsikring (objekter og personer) innenfor militært område eller innenfor militært områdes umiddelbare nærhet, jf. lov 20. mai 1988 nr. 33 om politimyndighet i det militære forsvar og forskrift 26. november 1993 nr. 1299 om utøvelse av politimyndighet i det militære forsvar. Det vises for øvrig til § 4 (7).

Forsvaret skal videre planlegge for objektsikring av nøkkelpunkter som del av planleggingen av militært forsvar mot væpnede angrep med hjemmel i folkerettens regler om individuelt og kollektivt selvforsvar.

Gjennomføring av objektsikring av nøkkelpunkter skal kun skje dersom riket er i krig eller krig truer eller rikets selvstendighet eller sikkerhet står i fare, og skal kun gjennomføres ved bruk av kombattante militære sikringsstyrker. Ved gjennomføring skal sivile personer så langt mulig søkes flyttet bort fra områder i nærheten av nøkkelpunkter.

Når Forsvaret har etablert objektsikring av et nøkkelpunkt, er objektet og objektets umiddelbare nærhet å anse som militært område etter lov 20. mai 1988 nr. 33 om politimyndighet i det militære forsvar og forskrift 26. november 1993 nr. 1299 om utøvelse av politimyndighet i det militære forsvar.

Forsvaret skal beslutte hvilke sivile og militære objekter som skal utpekes som nøkkelpunkter og hvilke av disse det skal forberedes objektsikring av. I vurderingen av sivile objekter skal Forsvaret rådføre seg og på annen måte samarbeide med berørte sivile myndigheter, herunder politiet, fylkesmennene, NSM og DSB. Forsvarsdepartementet kan beslutte at bestemte objekter skal sikres og beskyttes på lik linje med nøkkelpunkter.

Nærmere bestemmelser, herunder om utpeking og klassifisering av nøkkelpunkter, samt prosedyrer for samarbeid med berørte sivile myndigheter, fastsettes av Forsvarssjefen. Forsvarsstaben fører tilsyn med at ansvarlige enheter ivaretar nødvendig planlegging og forberedelser for sikring av nøkkelpunkter.

§ 4. *Politiets objektsikring*

Politiets skal beskytte objekter mot forhold som truer den alminnelige tryggheten i samfunnet, jf. lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet § 2.

Politiets ansvar for beskyttelse av objekter mot anslag av kriminell karakter, som er avgrenset mot Forsvarets ansvar etter § 3 om beskyttelse av objekter mot angrep av militær karakter, endres i prinsippet ikke i krise og krig.

Politiets beslutter hvilke objekter som skal utpekes, og den enkelte politimester har i eget distrikt ansvar for planlegging av objektsikring.

Politiets planer for objektsikring skal koordineres med andre relevante myndigheter, herunder fylkesmenn, NSM og DSB. Politiet skal også ha nødvendig kontakt med private virksomheter. Planene skal også koordineres med Forsvaret for å avklare berøringspunkter mellom politiets objektsikring og Forsvarets objektsikring av nøkkelpunkter etter § 3.

Forsvaret kan bistå politiet med objektsikring etter bestemmelsene i kgl.res. 28. februar 2003 nr. 220 om instruks om Forsvarets bistand til politiet (bistandsinstruksen).

Politiets behov for forhåndsplanlagt bistand fra Forsvaret til objektsikring og hvilke objekter dette gjelder for, skal meddeles Forsvaret. For disse objektene skal politiet og Forsvaret i samarbeid utforme planverk for sikringen.

For militære objekter skal politiet normalt basere seg på Forsvarets egensikring, jf. lov 20. mai 1988 nr. 33 om politimyndighet i det militære forsvar og forskrift 26. november 1993 nr. 1299 om utøvelse av politimyndighet i det militære forsvar, dog slik at politiets myndighet er overordnet Forsvaret i forhold som medfører samarbeid mellom militær og sivil politimyndighet.

Nærmere bestemmelser, herunder om utpeking og klassifisering av objekter, samt prosedyrer for samarbeid med andre myndigheter og virksomheter, fastsettes av POD. POD fører tilsyn med at politidistriktene utarbeider egne objektplaner.

§ 5. *Forholdet til regelverk om forebyggende objektsikkerhet*

Forsvarets ansvar etter § 3 og politiets ansvar etter § 4 bygger på selvstendige hjemmelsgrunnlag, og er uavhengig av regelverk for forebyggende grunnsikring av objekter, jf. lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) kapittel 5 om objektsikkerhet og tilhørende forskrift 22. oktober 2010 nr. 1362 om objektsikkerhet og særskilt sektorlovgivning med bestemmelser om objektsikkerhet.

Forsvaret og politiet skal ta hensyn til om objektene er underlagt forebyggende grunnsikringsregler etter annet regelverk.

Forsvaret, politiet og NSM skal så langt det lar seg gjøre ha innsyn i hverandres objektlistene. Nærmere regulering av slikt innsyn vil bli gitt i egne retningslinjer.

§ 6. *Ressurser og virkemidler i planleggingen av objektsikring*

FOH og POD skal ha totaloversikter over nøkkelpunkter og objekter som er av særlig betydning for samfunnet, samt tilgjengelige sikringsstyrker, innen egne ansvarsområder jf. § 3 og § 4.

I forhåndsplanlegging av objektsikring etter denne instruksen skal det tas utgangspunkt i en realistisk vurdering av hvilke ressurser som er tilgjengelige for ulike typer situasjoner.

For hvert forhåndsutpekt objekt skal det normalt utarbeides en objektplan, basert på en risiko- og sårbarhetsvurdering.

Det skal tas hensyn til at sikringsstyrkene raskt må kunne omprioriteres fra forhåndsutpekte objekter til andre objekter.

Politiets og Forsvaret skal samarbeide ved planlegging og gjennomføring av øvelser der Forsvarets bistand til politiet øves.

§ 7. *Beslutning om iverksettelse av objektsikring*

Beslutningsmyndighet for iverksettelse av objektsikring etter § 3 er regulert i Beredskapssystem for Forsvaret (BFF).

Politimester kan iverksette objektsikring etter § 4. Politidirektøren og justisministeren kan beslutte å iverksette objektsikring etter § 4, dersom situasjonen krever dette.

For militær bistand til politiets objektsikring gjelder prosedyrene og beslutningsnivåene i bistandsinstruksen.

I situasjoner som potensielt kan utløse objektsikring etter både § 3 og § 4, eller hvor det er uklart hvilket av de to regimene som kan bli utløst, skal politiet og Forsvaret gjensidig og uten opphold etablere kontakt for å foreta nødvendig koordinering av den videre planlegging og gjennomføring av objektsikringen. Dersom saken reiser politiske eller prinsipielle problemstillinger, eller av andre årsaker ikke lar seg koordinere mellom politiet og Forsvaret, skal den fremsendes til Justis- og beredskapsdepartementet og Forsvarsdepartementet som foretar nødvendig koordinering og eventuelt bringer saken opp til regjeringen.

Dersom iverksettelse av objektsikring etter § 3 og § 4 vil ha betydelige samfunnsmessige, økonomiske eller andre konsekvenser, skal beslutning treffes av Kongen i statsråd med mindre vilkårene for konstitusjonell nødrett foreligger og beslutningen derfor må treffes på lavere nivå.

§ 8. Ikrafttredelse

Instruksen her trer i kraft straks.

27. aug. Nr. 828 2012

Forskrift om nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed for 2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 27. august 2012 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 28. august 2012 kl. 14.15.

§ 1. Formål

Formålet med nytildeling av deltakeradganger i rekrutteringsøyemed er å rekruttere unge fiskere til fiskeryrket.

§ 2. Tildeling av nye deltakeradganger for 2013

Det kan i rekrutteringsøyemed deles ut inntil 10 nye deltakeradganger for 2013. Det kan bare tildeles én deltakeradgang pr. søker.

Hver enkelt deltakeradgang skal tildeles for ett bestemt fartøy som søker direkte eller indirekte må eie mer enn 50 prosent av, og for ett bestemt fiskeri som er lukket i medhold av forskrift 2. desember 2011 nr. 1178 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2012 (deltakerforskriften).

§ 3. Vilkår for tildeling av deltakeradganger

Følgende vilkår må være oppfylt for tildeling av deltakeradgang:

- a) Søker må være født i 1982 eller senere.
- b) Søker må være oppført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Søker må ha drevet aktivt fiske med et fartøy som vedkommende direkte eller indirekte eier mer enn 50 prosent av, i enten 2010, 2011 eller 2012. Fangstverdi i minst ett av årene må overstige 100 000 kroner. For 2012 ses det bare hen til fangst før søknadsfristen, jf. bokstav e.
- d) Søker kan ikke tidligere ha eid majoritetsandel i fartøy med deltakeradgang eller konsesjon.
- e) Søknad må være sendt Fiskeridirektoratet Region Finnmark innenfor de frister og krav til søknad som Fiskeridirektoratet har fastsatt.

§ 4. Rangeringskriterier

Hvis antall søkere som oppfyller vilkårene i § 3 overstiger antall deltakeradganger som kan tildeles etter § 2 i denne forskrift, skal søkerne rangeres etter følgende kriterier i prioritert rekkefølge:

1. Fullført fiskerifaglig eller annen utdanning (fagbrev), forutsatt at vedkommende har minimum tre års fartstid i fiske fra eget eller andres fartøy før denne forskrifts vedtaksdato
2. Dokumentert fartstid i fiske fra eget eller andres fartøy før denne forskrifts vedtaksdato, der de med lengst ansiennitet skal prioriteres
3. Fullført fiskerifaglig eller annen utdanning (fagbrev), der vedkommende ikke fyller vilkårene i nr. 1
4. Deltakelse i ungdomsfiskeordningen.

Hvis det er behov for ytterligere rangering etter det som følger av første ledd nr. 1 til 4, skal det underrepresenterte kjønn prioriteres. Deretter skal det gjøres en prioritering ut fra den geografiske fordelingen der søkere fra underrepresenterte områder prioriteres.

§ 5. Nærmere om deltakeradgangens innhold

Deltakeradganger tildelt i medhold av § 3 gir ikke rett til fiske ut over det som følger av forskrifter gitt i medhold av deltakerloven § 21 og annet relevant regelverk.

Deltakeradganger tildelt i medhold av § 3 skal ikke senere kunne tildeles ny fartøyeier ved salg av fartøyet.

Deltakeradgangenes hjemmelslengde for kvotetildeling skal fastsettes ut fra fartøyets faktiske lengde pr. 1. juni 2012, men ikke større enn 14,99 meter.

§ 6. Saksbehandling

Fiskeridirektoratet Region Finnmark er vedtaksmyndighet etter denne forskriften.

Fiskeridirektoratet sentralt er klageinstans.

§ 7. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft straks. Forskriften gjelder fram til og med 31. desember 2013.

23. aug. Nr. 839 2012**Forskrift om endring i forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet, Arbeidsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet 23. august 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, § 5 og § 8a, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensning og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 49, § 51 og § 78, lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd, § 3–1 tredje ledd, § 4–5 sjette ledd og syvende ledd og § 5–4 tredje ledd og fjerde ledd og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 tredje ledd, § 27 og § 43 første ledd bokstav a og b.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zc (forordning (EU) nr. 143/2011 med senere korrigering og forordning (EU) nr. 253/2011). Kunngjort 31. august 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 1354/2007, forordning (EF) nr. 987/2008, forordning (EF) nr. 134/2009, forordning (EF) nr. 552/2009, forordning (EU) nr. 276/2010, forordning (EU) nr. 143/2011 med senere korrigering og forordning (EU) nr. 253/2011), nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007), nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008), nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008) og nr. 12zza (forordning (EF) nr. 440/2008).

§ 1 skal lyde:

§ 1. REACH-forordningen

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 som endret ved forordning (EF) nr. 1354/2007, forordning (EF) nr. 987/2008, forordning (EF) nr. 134/2009, forordning (EF) nr. 552/2009, forordning (EU) nr. 276/2010, forordning (EU) nr. 143/2011 med senere korrigering og forordning (EU) nr. 253/2011) om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringene trer i kraft straks.

Forordninger

Forskriftens vedheng skal lyde:

Forordninger

Nedenfor gjengis EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12zc (forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier, forordning (EF) nr. 1354/2007 om tilpasning av forordning (EF) nr. 1907/2006 som følge av Bulgarias og Romanias tiltredelse, forordning (EF) nr. 987/2008 om endring av vedlegg IV og V til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 134/2009 om endring av vedlegg XI til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EF) nr. 552/2009 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EU) nr. 276/2010 om endring av vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006, forordning (EU) nr. 143/2011 om endring av vedlegg XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 og forordning (EU) nr. 253/2011 om endring av vedlegg XIII til forordning (EF) nr. 1907/2006), nr. 12zca (forordning (EF) nr. 1238/2007) om de kvalifikasjoner som kreves av medlemmene av Det europeiske kjemikaliebyrås klageinstans, nr. 12zs (forordning (EF) nr. 771/2008) om fastsettelse av regler for organisering av og saksbehandling ved Det europeiske kjemikaliebyråets klageinstans og nr. 12zf (forordning (EF) nr. 340/2008) om gebyrer og avgifter til Det europeiske kjemikaliebyrået i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 og nr. 12zza (forordning (EF) nr. 440/2008) om forsøksmetoder som skal brukes i forbindelse med forordning (EF) nr. 1907/2006 slik Miljøverndepartementet tolker denne delen av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsaktene i samsvar med vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

For å lese forordning (EF) nr. 1907/2006 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1354/2007 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 987/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 134/2009 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 552/2009 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 276/2010 se her:

For å lese forordning (EU) nr. 143/2011 se her:

For å lese korrigendum til forordning (EU) nr. 143/2011 se her:
Dansk versjon.

For å lese forordning (EU) nr. 253/2011 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 1238/2007 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 340/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 771/2008 se her:

For å lese forordning (EF) nr. 440/2008 se her:

27. aug. Nr. 840 2012

Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo

Hjemmel: Fastsatt av universitetsstyret ved rektor ved Universitetet i Oslo 27. august 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–9. Kunngjort 31. august 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endring:

§ 10–3 femte ledd skal lyde:

(5) Utfyllende regler¹ til § 7–1, 6 og § 7–2 i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo oppheves fra og med 1. januar 2013.

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

II

Endringen trer i kraft fra 1. august 2012.

28. aug. Nr. 841 2012

Forskrift om graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Oslo og Akershus

Hjemmel: Fastsatt av styret for Høgskolen i Oslo og Akershus 28. august 2012 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) § 3–3 og § 3–9. Kunngjort 31. august 2012 kl. 14.15.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser.

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften gjelder for doktorgradsutdanning som fører fram til graden philosophiae doctor (ph.d.). Forskriften gir regler om opptak til, gjennomføring og avslutning av ph.d.-utdanningen.

§ 1–2. Målsetting, omfang og innhold for ph.d.-utdanningen

(1) Høgskolen i Oslo og Akershus skal utdanne selvstendige forskere på høyt internasjonalt nivå, i samsvar med vitenskapelige og forskningsetiske standarder. Gjennom ph.d.-utdanningen skal kandidaten tilegne seg kunnskaper, ferdigheter og kompetanse i tråd med det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring.

(2) Ph.d.-utdanningen er normert til 3 års fulltidsstudier. Ph.d.-graden tildeles på grunnlag av:

- a) Godkjent opplæringsdel
- b) Godkjent prøveforelesning
- c) Godkjent vitenskapelig avhandling
- d) Godkjent offentlig forsvar av avhandling (disputas).

§ 1–3. Ansvaret for ph.d.-utdanningen

(1) Styret for Høgskolen i Oslo og Akershus har det overordnede ansvaret for ph.d.-utdanningen.

(2) Styret for Høgskolen i Oslo og Akershus bestemmer om det skal opprettes eller nedlegges ph.d.-programmer. Styret fastsetter samtidig hvilket fakultet/senter som skal ha det faglige og administrative ansvaret for doktorgradsprogrammet.

(3) Studieutvalget ved Høgskolen i Oslo og Akershus fastsetter programplaner og emneplaner for studieprogram og emner på ph.d.-nivå.

Kapittel 2. Opptak. Ph.d.-avtalen mv.

§ 2–1. Vilkår for opptak mv.

For opptak til ph.d.-utdanningen må søkeren normalt ha en mastergrad som tilfredsstillter kravene i forskrift om krav til mastergrad. Nærmere krav til det faglige grunnlaget og bestemmelser om rangering av kvalifiserte søkere skal fastsettes i programplan for det enkelte doktorgradsprogram.

§ 2–2. Søknad

(1) Søknaden skal inneholde:

- a) Dokumentasjon for den utdanningen som skal ligge til grunn for opptaket.
- b) Prosjektbeskrivelse som omfatter:
 - faglig redegjørelse for prosjektet
 - framdriftsplan for gjennomføring av utdanningen
 - dokumentasjon av spesielle behov for faglige og materielle ressurser
 - eventuelle planer for opphold ved annen institusjon
 - faglig formidling
 - presisering av hvilket språk avhandlingen planlegges skrevet på
 - opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

c) Plan for finansiering.

d) Plan for opplæringsdelen.

e) Forslag på minst én veileder.

f) Redegjørelse for eventuelle rettslige og etiske problemstillinger som prosjektet reiser.

g) Opplysninger om prosjektet er avhengig av tillatelse fra forskningsetiske komiteer eller andre myndigheter eller fra private. Slike tillatelser bør om mulig være innhentet og lagt ved søknaden.

(2) Fakultetet/senteret kan fastsette krav om ytterligere dokumentasjon.

(3) Det skal normalt søkes om opptak til ph.d.-utdanning innen 3 måneder etter oppstart av det forskningsprosjektet som skal lede fram til ph.d.-graden.

§ 2–3. Avslag på søknad

Søknad om opptak skal avslås dersom:

- a) avtaler med ekstern tredjepart er til hinder for offentliggjøring og offentlig forsvar av avhandlingen
- b) de immaterialrettslige avtaler som er inngått er så urimelige at høgskolen ikke bør medvirke i prosjektet
- c) Det gjennstår mindre enn 1 års fulltidsarbeid med forskningsprosjektet ved søknadstidspunkt.

§ 2–4. Vedtak om opptak

Vedtak om opptak skal være basert på en samlet vurdering av søknaden. Hvem som er oppnevnt som hovedveileder og eventuelt medveileder, start og sluttdato skal framgå av vedtaket. Startdato for opptaksperioden er startdato for finansiering. Fakultetet/senteret kan fastsette krav om residensplikt.

§ 2–5. Opptaksperioden

(1) Opptaksperioden skal følge normert tid for studiet, jf. denne forskrift § 1–2.

(2) Fakultetet/senteret kan etter søknad forlenge opptaksperioden. Søknaden bør inneholde en framdriftsplan og være anbefalt av veileder. Ved forlengelse kan fakultetet/senteret fastsette ytterligere betingelser. Maksimaltid for et

doktorgradsprogram er 6 år fra opptaksdato. Ved permisjoner etter lov eller forskrift og pliktarbeid, forlenges avtaleperioden tilsvarende.

(3) Etter opptaksperiodens utløp opphører partenes rettigheter og plikter i henhold til ph.d.-avtalen. Ph.d.-kandidaten kan miste sin rett til veiledning, undervisning og tilgang til høyskolens infrastruktur. Kandidaten kan likevel søke om å få levere inn avhandlingen til bedømmelse for ph.d.-graden.

§ 2-6. Ph.d.-avtalen

(1) Opptak til høyskolens ph.d.-utdanning formaliseres ved at det inngås skriftlig avtale mellom ph.d.-kandidat, veileder(e) og fakultetet/senteret. Avtalen skal regulere partenes rettigheter og plikter i opptaksperioden.

(2) For ph.d.-kandidater med finansiering fra, tilsetning hos eller andre bidrag fra en ekstern part, skal det i tillegg inngås en egen avtale mellom kandidaten, høyskolen og den eksterne part.

(3) Ved samarbeid om utdanning og felles veiledning av kandidater skal det inngås en egen avtale for hver enkelt kandidat (Cotutelle-avtale).

(4) Fakultetet/senteret avgjør i samråd med kandidaten hvilken infrastruktur som skal tilbys fra høyskolen for gjennomføring av doktorgradsprogrammet.

§ 2-7. Meldeplikt om arbeidsresultater

(1) Kandidaten har meldeplikt til Høyskolen i Oslo og Akershus om arbeidsresultater med næringsmessig potensiale.

(2) For kandidater med ekstern arbeidsgiver skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i avtale mellom høyskolen, kandidaten og den eksterne arbeidsgiveren.

(3) For kandidater uten arbeidsgiver, skal tilsvarende meldeplikt nedfelles i ph.d.-avtalen mellom høyskolen og kandidaten.

§ 2-8. Frivillig avslutning

Kandidaten og høyskolen kan avtale at ph.d.-utdanningen avsluttes før opptaksperiodens utløp. Ved slik avslutning skal det fastsettes skriftlig hvordan spørsmål knyttet til eventuelle tilsetningsforhold, finansiering, rettigheter til resultater mv. skal ordnes.

§ 2-9. Tvungen avslutning

Fakultetet/senteret kan vedta tvungen avslutning av ph.d.-utdanningen før avtalt tid hvis ett eller flere av følgende forhold foreligger:

- a) Vesentlig forsinkelse i gjennomføringen av opplæringsdelen på grunn av forhold kandidaten selv rår over er av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid.
- b) Forsinkelse i framdriften av forskningsprosjektet som skyldes forhold som kandidaten selv rår over og som er av en slik art at det skaper begrunnet tvil om kandidaten vil kunne fullføre prosjektet innenfor avtalt tid.
- c) Manglende eller mangelfull framdriftsrapportering fra kandidaten.
- d) Brudd på forskningsetiske retningslinjer som gjelder for fagområdet eller brudd på universitets- og høyskoleloven § 4-7.

Kapittel 3. Veiledere og veiledning. Rapportering

§ 3-1. Veiledere

(1) Kandidaten skal som hovedregel ha to veiledere, hvor én oppnevnes som hovedveileder.

(2) Hovedveileder har det faglige hovedansvaret for kandidaten og skal normalt være tilsatt ved høyskolen. Dersom fakultetet/senteret oppnevner ekstern hovedveileder, skal det oppnevnes medveileder fra høyskolen.

(3) Medveiledere er fagpersoner som gir veiledning og som deler det faglige ansvaret for kandidaten med hovedveileder.

(4) Alle veiledere skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse innenfor fagfeltet og være aktive forskere. Minst én av de oppnevnte veilederne bør ha tidligere erfaring fra eller opplæring som veileder av ph.d.-kandidater.

(5) Kandidaten og veileder kan be fakultetet/senteret om å oppnevne ny veileder for kandidaten. Veileder kan ikke fratre før ny veileder er oppnevnt. Fakultetet/senteret avgjør tvister om veileders og kandidatens faglige rettigheter og plikter.

(6) Habilitetsreglene i forvaltningsloven § 6 til § 10 gjelder for veiledere.

§ 3-2. Veiledningens innhold. Veileders oppgaver

(1) Arbeidet med doktorgradsavhandlingen skal foregå under individuell veiledning.

(2) Veilederne plikter å holde seg orientert om framdriften i kandidatens arbeid og vurdere den i forhold til prosjektbeskrivelsens framdriftsplan. Veilederne plikter å følge opp faglige forhold som kan medføre forsinket gjennomføring av ph.d.-utdanningen. Hovedveileder har ansvar for å gjøre ansvarlig instans ved høyskolen oppmerksom på at innlevering av avhandlingen er nært forestående.

(3) Veilederne skal gi kandidaten råd og veiledning i alle faser av arbeidet med avhandlingen, herunder veiledning i forskningsetiske spørsmål knyttet til avhandlingen.

§ 3–3. Rapportering

- (1) I avtaleperioden skal kandidaten årlig levere skriftlige rapporter til fakultetet/senteret om framdriften i ph.d.-utdanningen. Veilederne leverer årlig egen rapport til fakultetet/senteret. Omfanget av veiledningen bør framgå av den årlige framdriftsrapporteringen.
- (2) Veiledere som unnlater å følge opp rapporteringsplikten kan bli fratatt veilederansvaret.
- (3) Fakultetet/senteret kan ved behov be om ytterligere informasjon.

Kapittel 4. Opplæringsdel**§ 4–1. Formål**

Fakultetet/senteret har ansvar for at opplæringsdelen sammen med avhandlingsarbeidet, gir utdanning på høyt faglig nivå i henhold til internasjonal standard, med gjennomføring av et vitenskapelig arbeid, trening i faglig formidling og innføring i forskningsetikk, vitenskapsteori og vitenskapsmetode. Opplæringen skal sammen med forskningsarbeidet bidra til at kandidaten oppnår læringsutbytte i samsvar med programplanen for doktorgradsprogrammet.

§ 4–2. Innhold og omfang

- (1) Opplæringsdelen skal tilsvare minst 30 studiepoeng, hvorav minst 20 studiepoeng skal avlegges etter opptak. Elementer som skal inngå i opplæringsdelen, bør ikke være eldre enn 2 år ved opptaksdato.
- (2) Søknad om endring av opplæringsdelen i ph.d.-avtalen skal utarbeides i samråd ved hovedveileder og avgjøres av fakultetet/senteret.
- (3) Dersom høyskolen ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal forholdene legges til rette for at kandidaten får tilsvarende opplæring ved andre institusjoner.
- (4) Fakultetet/senteret avgjør søknader om godskrivning og faglig godkjenning etter universitets- og høyskoleloven § 3–5.

§ 4–3. Annet regelverk

Bestemmelser om eksamen og fusk i forskrift om studier og eksamen ved Høgskolen i Oslo og Akershus gjelder for arbeider som inngår i ph.d.-programmets opplæringsdel.

Kapittel 5. Ph.d.-avhandlingen**§ 5–1. Krav til avhandlingen**

- (1) Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder.
- (2) Avhandlingen skal bidra til å utvikle ny kunnskap og ligge på et nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.
- (3) En sammenstilling av flere mindre arbeider kan godtas som avhandling dersom det er en sammenheng mellom arbeidene og det er redegjort for denne sammenheng.
- (4) En avhandling kan innleveres til bedømmelse av flere i fellesskap dersom de individuelle bidragene kan identifiseres.
- (5) Kandidaten skal følge de normer for medforfatterskap som er allment akseptert i fagmiljøet og i henhold til internasjonale standarder.
- (6) Fakultetet/senteret bestemmer hvilke språk som kan benyttes i en avhandling.

§ 5–2. Arbeider som ikke godtas

- (1) Arbeider eller deler av et arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere avlagte eksamener eller grader, kan ikke antas til bedømmelse. Data, analyser eller metoder fra tidligere grader kan likevel benyttes som grunnlag.
- (2) Ved bruk av publiserte arbeider kan disse ikke godtas som del av avhandlingen hvis de ved opptakstidspunkt er eldre enn 5 år fra publiseringsdato. Fakultetet/senteret kan dispensere fra dette kravet dersom helt ekstraordinære forhold tilsier det.
- (3) Avhandlingen kan kun innleveres for bedømmelse ved én institusjon.

Kapittel 6. Bedømmelse av avhandlingen mv.**§ 6–1. Innlevering av avhandlingen**

- (1) Opplæringsdelen må være godkjent av fakultetet/senteret før kandidaten kan søke om å få avhandlingen bedømt.
- (2) Søknaden skal inneholde:
 - a) 5 eksemplarer av avhandlingen eller det antall eksemplarer som er bestemt. Avhandlingen leveres i standardisert format og i den form som er fastsatt i programplanen for doktorgradsprogrammet.
 - b) Dokumentasjon på at opplæringsdelen er fullført og godkjent.
 - c) Dokumentasjon av nødvendige tillatelser.
 - d) Medforfattererklæring hvor dette er påkrevd.
 - e) Erklæring om at doktorgradsarbeidet leveres inn til bedømmelse for første eller andre gang.
 - f) Erklæring om at doktorgradsarbeidet ikke er levert inn til bedømmelse ved annen institusjon.

(3) Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om avhandlingen er verdig til å forsvares for ph.d.-graden.

§ 6-2. *Behandling av søknaden*

Fakultetet/senteret kan avvise søknader om å få avhandlingen bedømt dersom:

- a) søknaden ikke oppfyller kravene til søknad i denne forskrift § 6-1.
- b) det er åpenbart at avhandlingen ikke holder høy nok vitenskapelig kvalitet og vil bli underkjent av en komité.

§ 6-3. *Oppnevning av bedømmelseskomité*

(1) Når fakultetet/senteret har godkjent søknaden om å få avhandlingen bedømt, skal fakultetet/senteret oppnevne en sakkyndig komité på minst 3 medlemmer som skal bedømme avhandlingen, prøveforelesningen og disputasen. Det skal utpekes en leder blant komiteens medlemmer.

(2) Bedømmelseskomiteen skal normalt settes sammen slik at:

- a) begge kjønn er representert
- b) minst ett av medlemmene er uten tilknytning til høgskolen
- c) minst ett av medlemmene har hovedstilling ved en utenlandsk institusjon
- d) alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse
- e) flertallet i bedømmelseskomiteen er eksterne medlemmer.

Dersom kriteriene fravikes, skal dette begrunnes. Veiledere og andre som har bidratt til avhandlingen, kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen.

(3) Fakultetets/senterets forslag til komiteens sammensetning skal begrunnes og vise hvordan komiteen samlet dekker avhandlingens fagfelt.

(4) Kandidaten skal underrettes om forslaget til komité og har anledning til å innlevere skriftlige merknader, senest innen én uke etter at forslaget er gjort kjent for kandidaten.

(5) Habilitetsreglene i forvaltningsloven § 6 gjelder for komiteens medlemmer.

§ 6-4. *Innhenting av supplerende opplysninger*

(1) Bedømmelseskomiteen kan kreve at kandidaten legger fram grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon.

(2) Bedømmelseskomiteen kan be veileder om å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen.

§ 6-5. *Omarbeiding av innlevert avhandling*

(1) Bedømmelseskomiteen kan på grunnlag av den innleverte avhandlingen og eventuelt tilleggsmateriale, anbefale at fakultetet/senteret gir tillatelse til mindre omarbeiding før endelig innstilling foreligger. Komiteen skal gi en konkret skriftlig oversikt over hva kandidaten må omarbeide.

(2) Tillater fakultetet/senteret en mindre omarbeiding av avhandlingen, skal det gis en frist for slik omarbeiding som normalt ikke skal være lengre enn 3 måneder.

§ 6-6. *Retting av formelle feil i avhandlingen*

Kandidaten kan søke om å få tillatelse til å rette formelle feil i avhandlingen. Søknaden skal vedlegges en fullstendig oversikt over de feil (errata) som ønskes rettet. Søknad om retting av formelle feil må leveres senest 4 uker før komiteens frist for avlevering av innstilling. Retting kan bare skje én gang.

§ 6-7. *Bedømmelseskomiteens innstilling*

(1) Bedømmelseskomiteens innstilling skal normalt foreligge senest innen 3 måneder etter at komiteen har mottatt avhandlingen. Tillater komiteen omarbeiding av avhandlingen, løper ny frist fra den dato avhandlingen leveres på nytt.

(2) Bedømmelseskomiteen avgir innstilling om avhandlingen er verdig til å forsvares for ph.d.-graden. Innstilling og eventuelle dissenser skal begrunnes.

(3) Bedømmelseskomiteens innstilling skal forelegges kandidaten. Kandidaten har en frist på 10 arbeidsdager til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Hvis kandidaten ikke ønsker å fremme merknader, skal fakultetet/senteret snarest underrettes skriftlig om dette.

(4) Dersom komiteen finner at dyptgripende endringer vedrørende teori, hypotese, materiale eller metode er nødvendig for at arbeidet skal kunne anbefales til disputas, skal komiteen underkjenne avhandlingen.

(5) Innstillingen, sammen med eventuelle merknader fra kandidaten, blir først offentlig etter merknadsfristenes utløp.

§ 6-8. *Behandling av bedømmelseskomiteens innstilling*

(1) Fakultetet/senteret fatter vedtak om avhandlingen er verdig til å forsvares på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling og eventuelt innhentede opplysninger.

(2) Dersom fakultetet/senteret finner at det foreligger begrunnet tvil om komiteens enstemmige innstilling skal legges til grunn, skal fakultetet/senteret be om en avklaring fra bedømmelseskomiteen. Fakultetet/senteret kan oppnevne to nye sakkyndige som avgir individuelle uttalelser om avhandlingen før vedtak fattes. Kandidaten skal gis anledning til å komme med merknader.

(3) Dersom komiteen avgir delt innstilling kan fakultetet/senteret enten legge innstilling til flertallet eller innstilling til mindretallet til grunn.

(4) Dersom mindretallets innstilling skal legges til grunn skal fakultetet/senteret be om en avklaring fra bedømmelseskomiteen og/eller oppnevne to nye sakkyndige. De sakkyndige skal avgi individuelle uttalelser om avhandlingen. Kandidaten skal gis anledning til å komme med merknader. Dersom de sakkyndige slutter seg til flertallets innstilling skal denne innstillingen følges.

§ 6–9. *Ny innlevering av avhandlingen*

(1) En avhandling som ikke er funnet verdig til å forsvares, kan først bedømmes i omarbeidet utgave etter 6 måneder etter vedtaket ble fattet. Ny bedømmelse kan bare finne sted én gang.

(2) Kandidaten skal ved ny innlevering opplyse om at avhandlingen tidligere har vært bedømt og ikke blitt funnet verdig til å forsvares.

§ 6–10. *Krav til avhandlingen*

(1) Når avhandlingen er funnet verdig til å forsvares, skal kandidaten levere avhandlingen til fakultetet/senteret i godkjent format og i henhold til fakultetets/senterets bestemmelser.

(2) Kandidaten skal levere et kortfattet sammendrag av avhandlingen på engelsk og norsk. Dersom avhandlingen er skrevet på et annet språk, skal det i tillegg leveres et sammendrag på avhandlingens språk. Sammendraget skal, i likhet med selve avhandlingen, publiseres offentlig.

§ 6–11. *Offentliggjøring av avhandlingen*

(1) Avhandlingen skal være offentlig tilgjengelig senest 2 uker før offentlig forsvar. Avhandlingen gjøres tilgjengelig i den form den ble innlevert til bedømmelse, eventuelt etter omarbeiding på grunnlag av komiteens foreløpige kommentarer.

(2) Det kan ikke legges restriksjoner på offentliggjøring av en doktorgradsavhandling med unntak av en på forhånd avtalt utsettelse av datoen for offentliggjøring. Slik utsettelse kan finne sted for at høgskolen og eventuelt ekstern part som helt eller delvis har finansiert ph.d.-utdanningen, skal kunne ta stilling til eventuell patentering. Ekstern part kan ikke stille krav om at hele eller deler av avhandlingen ikke skal offentliggjøres.

(3) Ved publisering av avhandlingen skal kandidater følge gjeldende retningslinjer for kreditering av vitenskapelige publikasjoner til institusjoner. Høgskolen skal oppgis som adresse i en publikasjon, dersom den har gitt et nødvendig og vesentlig bidrag til eller har medvirket til det publiserte arbeidet. Kandidaten skal også oppgi andre institusjoner som adresse dersom disse i hvert enkelt tilfelle tilfredsstiller kravet til medvirkning.

Kapittel 7. Doktorgradsprøve

§ 7–1. *Prøveforelesning*

(1) Etter at avhandlingen er godkjent til forsvar skal kandidaten holde en prøveforelesning. Prøveforelesningen er en selvstendig del av doktorgradsprøven og skal være over oppgitt emne som ikke er i direkte forbindelse med temaet for avhandlingen. Hensikten er å prøve kandidatens evne til å tilegne seg kunnskaper utover avhandlingens tema og evnen til å formidle disse i en forelesningssituasjon.

(2) Bedømmelseskomiteen bestemmer emne for prøveforelesningen og foretar selv vurderingen. Tittel for prøveforelesning kunngjøres for kandidaten 10 arbeidsdager før forelesningen.

(3) Dersom prøveforelesningen og disputas ikke foregår samme dag og medlemmer av bedømmelseskomiteen ikke kan møte, kan fakultetet/senteret oppnevne en egen komité som vurderer og fastsetter tema for prøveforelesningen. Minst ett av bedømmelseskomiteens medlemmer skal oppnevnes i komiteen som skal vurdere prøveforelesningen.

(4) Prøveforelesningen skal holdes på avhandlingsspråket med mindre fakultetet/senteret godkjenner et annet språk.

(5) Bedømmelseskomiteen avgir innstilling til fakultetet/senteret om prøveforelesningen skal godkjennes. Det skal begrunnes dersom prøveforelesningen blir vurdert til ikke godkjent.

(6) Dersom prøveforelesningen ikke er godkjent, kan det avholdes ny prøveforelesning én gang. Ny prøveforelesning må holdes over nytt emne og ikke senere enn 6 måneder etter første forsøk. Forelesningen bedømmes normalt av den samme komité som den opprinnelige.

§ 7–2. *Offentlig forsvar av avhandlingen (disputas)*

(1) Offentlig forsvar av avhandlingen skal finne sted etter at prøveforelesningen er godkjent, og innen 2 måneder etter at fakultetet/senteret har funnet avhandlingen verdig til å forsvares.

(2) Tid og sted for det offentlige forsvaret skal kunngjøres minst 10 arbeidsdager før.

(3) Det offentlige forsvaret skjer på avhandlingsspråket med mindre fakultetet/senteret, etter forslag fra bedømmelseskomiteen, godkjenner et annet språk.

§ 7–3. *Gjennomføring av disputas*

(1) Det skal normalt være to opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av fakultetet/senteret.

(2) Det offentlige forsvaret ledes av rektor eller den som rektor bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av avhandlingen og for prøveforelesningen. Deretter redegjør kandidaten for hensikten med og resultatene av den vitenskapelige undersøkelsen. Førsteopponenten innleder opposisjonen og andreopponenten avslutter opposisjonen. Etter at begge opponenter har avsluttet sin opposisjon, kan

tilstedeværende gis anledning til å kommentere ex auditorio. En av opponentene avslutter opposisjonen, og disputasleder avslutter disputasen.

(3) Fakultetet/senteret kan eventuelt fastsette en annen oppgavefordeling.

§ 7-4. Godkjenning av disputas

(1) Bedømmelseskomiteen avgir innstilling til fakultetet/senteret om disputasen bør godkjennes eller ikke. Innstillingen skal begrunnes dersom disputasen ikke anbefales godkjent.

(2) Fakultetet/senteret fatter vedtak om godkjenning av doktorgradsprøven på grunnlag av bedømmelseskomiteens innstilling.

(3) Dersom disputasen ikke er godkjent, kan ph.d.-kandidaten forsvare avhandlingen på nytt én gang. Ny disputas kan tidligst avholdes etter 6 måneder og bedømmes hvis mulig av den samme komité som den opprinnelige.

§ 7-5. Kreering og vitnemål

(1) På grunnlag av fakultetets/senterets innberetning om godkjent opplæringsdel, avhandling, prøveforelesning og disputas kreerer styret kandidaten til philosophiae doctor.

(2) Vitnemål utstedes av Høgskolen i Oslo og Akershus. I vitnemålet skal det gis opplysninger om den faglige opplæringen kandidaten har deltatt i.

(3) Høgskolen skal utstede vedlegg til vitnemålet i tråd med gjeldende retningslinjer for Diploma Supplement.

Kapittel 8. Klage. Sluttbestemmelser

§ 8-1. Klage på vedtak

Avslag på søknad om opptak, vedtak om tap av studierett og klage på søknad om godkjenning av elementer i opplæringsdelen kan påklages etter reglene i forvaltningslovens § 28 flg. Klagenemnda ved Høgskolen i Oslo og Akershus er klageinstans.

§ 8-2. Klage over eksamen i opplæringsdelen. Fusk

Eksamener som er avlagt under opplæringsdelen kan påklages etter universitets- og høyskoleloven § 5-2 til § 5-3. Klagenemnda ved Høgskolen i Oslo og Akershus er klageinstans.

§ 8-3. Klage over avslag på søknad om bedømmelse, ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller disputas

(1) Avslag på søknad om å få avhandlingen bedømt og vedtak om ikke godkjent avhandling, prøveforelesning eller forsvar kan påklages etter reglene i forvaltningsloven § 28 flg. Klagenemnda ved Høgskolen i Oslo og Akershus er klageinstans.

(2) Dersom fakultetet/senteret eller klagenemnda finner grunn til det, kan det oppnevnes enkeltpersoner eller et utvalg til å foreta en vurdering av den foretatte bedømmelsen og de kriterier denne bygger på, eller til å foreta en ny eller supplerende sakkyndig vurdering.

§ 8-4. Retningslinjer og utfyllende bestemmelser

Studieutvalget ved Høgskolen i Oslo og Akershus kan fastsette retningslinjer og utfyllende bestemmelser innenfor rammen av denne forskrift.

§ 8-5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. september 2012. Fra samme dato oppheves forskrift 13. september 2005 nr. 1088 om graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Oslo og forskrift 25. februar 2009 nr. 402 for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Høgskolen i Akershus.

29. aug. Nr. 842 2012

Forskrift om fastlegeordning i kommunene

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 29. august 2012 med hjemmel i lov 24. juni 2011 nr. 30 om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. (helse- og omsorgstjenesteloven) § 3-2 tredje ledd og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 14.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 2005/36/EF endret ved direktiv 2006/100/EF, forordning (EF) nr. 1430/2007, forordning (EF) nr. 755/2008, forordning (EF) nr. 279/2009 og forordning (EU) nr. 213/2011). Kunngjort 31. august 2012 kl. 14.15.

Kapittel 1. Formål og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med fastlegeordningen er å sikre at alle får nødvendige allmennlegetjenester av god kvalitet til rett tid, og at personer bosatt i Norge får en fast allmennlege å forholde seg til.

§ 2. Definisjoner

I forskriften her menes med:

- Fastlege:* lege som inngår avtale med en kommune om deltakelse i fastlegeordningen, uavhengig av om legen er ansatt i kommunen eller er selvstendig næringsdrivende.
- Fastlegeavtale:* en individuell avtale som inngås mellom kommune og den enkelte fastlege.
- Listeinnbygger:* en person som er tilknyttet en fastlegeliste.

Kapittel 2. Kommunens ansvar

§ 3. *Det kommunale ansvaret for allmennlegetilbudet*

Kommunen skal sørge for at personer som oppholder seg i kommunen tilbys nødvendige allmennlegetjenester, jf. helse- og omsorgstjenesteloven § 3–1 og § 3–2 første ledd.

§ 4. *Det kommunale ansvaret for organisering av fastlegeordningen*

Kommunen skal organisere fastlegeordningen og sørge for at personer som ønsker det, får tilbud om plass på fastleges liste, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1c og forskrift om pasient- og brukerrettigheter i fastlegeordningen § 2.

Kommunen skal sørge for at et tilstrekkelig antall leger deltar i fastlegeordningen.

§ 5. *Særlig om personer som utgjør en sikkerhetsrisiko*

Kommunen skal sørge for nødvendige tiltak i forbindelse med personer som utgjør en sikkerhetsrisiko.

Dersom en fastlege krever en listeinnbygger strøket fra sin liste, jf. forskriften § 15, skal kommunen fatte vedtak om stryking når vilkårene for dette er oppfylt. Kommunens avgjørelse er å anse som et enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 bokstav b. Vedtaket kan påklages til Fylkesmannen.

Kommunen skal sikre allmennlegetjenester til innbyggere som strykes fra en liste mot sin vilje.

§ 6. *Kommunens ansvar for informasjon*

Kommunen skal sørge for at innbyggerne i kommunen gis nødvendig informasjon om fastlegeordningen, herunder om hvilke leger som deltar i ordningen og hvem som har ledig plass på sin liste.

Kommunen plikter å holde legen informert om planer og forhold i den kommunale helse- og omsorgstjenesten som kan ha betydning for legens virksomhet.

§ 7. *Kommunens ansvar for kvalitet i den kommunale allmennlegetjenesten*

Kommunen skal sørge for at befolkningen gis et forsvarlig tilbud av allmennlegetjenester, hvor fastsatte kvalitets- og funksjonskrav i fastlegeordningen overholdes, jf. kapittel 4.

Kommunen skal sørge for at det arbeides systematisk med kvalitetsforbedring og pasient- og brukersikkerhet, jf. helse- og omsorgstjenesteloven § 4–1 og § 4–2.

Kommunens ansvar gjelder uavhengig av om tjenestene ytes av ansatte leger eller det inngås avtaler med selvstendig næringsdrivende leger om å yte tjenestene.

§ 8. *Kommunens ansvar for å tilrettelegge for samarbeid*

Kommunen skal legge til rette for samarbeid mellom kommunen og fastlegene.

Kommunen skal legge til rette for samarbeid mellom fastlegene og andre tjenesteytere og sikre en hensiktsmessig og god integrering av fastlegeordningen i kommunens øvrige helse- og omsorgstjenestetilbud.

Kommunen skal legge til rette for samarbeid mellom fastlegene og spesialisthelsetjenesten.

§ 9. *Økonomisk vederlag til næringsdrivende fastlege m.m.*

Næringsdrivende fastleges økonomiske vederlag, for det arbeid som honoreres etter forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege, består av et tilskudd fra kommunen for hver person (per capita-tilskudd) på listen og de til enhver tid gjeldende satser for egenandel og refusjon fra folketrygden for utført arbeid.

Kommuner med mindre enn 5 000 innbyggere skal gi et utjamningstilskudd til fastleger dersom gjennomsnittlig listelengde i kommunen er lavere enn en avtalt referanseliste. Utjamningstilskuddet skal svare til differansen mellom per capita-tilskuddet for fastsatte referanseliste og per capita-tilskudd for gjennomsnittlig listelengde i kommunen.

Kapittel 3. Fastlegens ansvar

§ 10. *Fastlegens listeansvar*

Fastlegens listeansvar dekker alle allmennlegeoppgaver innen somatikk, psykisk helse og rus for innbyggerne på listen dersom ikke annet er presisert i lov eller forskrift.

Fastlegen skal prioritere personene på sin liste foran andre, med unntak av lovpålagte øyeblikkelig hjelp-henvendelser eller andre forpliktelser som er pålagt i medhold av lov, forskrift eller som er avtalt med kommunen.

Allmennlegeoppgaver i helsestasjons- og skolehelsetjenesten, ved sykehjem, fengsler og andre kommunale institusjoner med en organisert legetjeneste inngår ikke i listeansvaret.

§ 11. *Fastlegens listeansvar ved fellesliste*

Fastleger med fellesliste har felles ansvar for allmennlegetilbudet til personene på listen.

Personer som står på fellesliste skal ha en ansvarlig lege som har hovedansvar for journal og oppfølging.

Reglene om listelengde og reduksjon av lister gjelder tilsvarende ved felleslister.

§ 12. *Fastlegens deltakelse i andre allmennlegeoppgaver i kommunen*

Fastlege i fulltidspraksis kan pålegges å delta inntil 7,5 timer per uke i andre allmennlegeoppgaver i kommunen, for eksempel i helsestasjons- og skolehelsetjenesten, sykehjem og fengsler. Før pålegg gis skal kommunen søke å inngå frivillige avtaler om utføring av disse oppgavene. Fastlegens deltakelse i administrative møter med kommunen skal iberegnes i de 7,5 timene.

Fastlegen og kommunen kan inngå avtale om andre oppgaver som skal inngå i de 7,5 timene, jf. første ledd.

§ 13. Fastlegens plikt til deltakelse i legevakt

Fastlegen plikter å delta i:

- a) Kommunal eller interkommunal legevakt utenfor ordinær åpningstid.
- b) Kommunens organiserte øyeblikkelig hjelp-tjeneste i kontortid, herunder tilgjengelighet i helse-radionettet/nødnett og ivaretagelse av utrykningsplikten.

Deltakelse i kommunal legevakt eller interkommunal legevakt utenfor ordinær åpningstid kommer i tillegg til andre allmennlegeoppgaver kommunen kan pålegge fastlegen å utføre, jf. § 12.

Kommunen kan frita fastlegen fra plikt til legevaktdeltakelse etter første ledd bokstav a, når legen av helsemessige eller vektige sosiale grunner ber om det.

Fastlegen har rett til fritak til legevaktdeltakelse etter første ledd bokstav a når legen:

- a) er over 55 år,
- b) er gravid i de tre siste måneder av svangerskapet eller når graviditeten er til hinder for deltakelse eller
- c) ammer barn som er under ett år.

§ 14. Fastlegens ansvar for listeinnbyggere som oppholder seg i institusjon

Blir en person som står på fastleges liste inntatt i en helse- og omsorgsinstitusjon eller annen institusjon med organisert legetjeneste, overføres listeansvaret etter § 10 til institusjonen. Vedkommende blir likevel stående på fastlegens liste, og fastlegen har ansvaret for tilrettelegging av allmennlegetilbudet ved utskrivning.

Ved behov for tilrettelegging etter utskrivning plikter institusjonen å orientere fastlegen før utskrivning skjer. Institusjonen skal gi fastlegen epikrise ved utskrivning, jf. forskrift om pasientjournal § 9.

§ 15. Rett til å få flyttet person fra listen

Fastlegen kan kreve at kommunen fatter vedtak om at en person flyttes fra listen, dersom personen har fremvist truende eller voldelig adferd overfor fastlegen, andre som er ansatt hos fastlegen eller deres familier.

Kapittel 4. Funksjons- og kvalitetskrav

§ 16. Krav til kvalitet

Fastlegen skal drive sin virksomhet i tråd med oppdatert kunnskap og nasjonale faglige retningslinjer.

Fastlegen skal tilstrebe å redusere risiko for uønskede hendelser i sin virksomhet.

§ 17. Oversikt over listeinnbyggerne

Fastlegen skal, basert på foreliggende journalinformasjon, søke å ha oversikt over innbyggere på listen der medisinsk faglig oppfølging og koordinering er nødvendig.

§ 18. Oppfølgingstilbud

Fastlege som har eller mottar informasjon om at personer på listen har behov for helsehjelp, men selv ikke søker hjelp, skal tilby konsultasjon eller hjemmebesøk. Dette gjelder bare i tilfeller hvor pasienten har en påvist lidelse, og det fra en medisinsk vurdering er et åpenbart behov for behandling eller oppfølging.

§ 19. Medisinsk faglig koordinering og samarbeid

Fastlegen skal ivareta en medisinsk faglig koordineringsrolle og samarbeide med andre relevante tjenesteytere om egne listeinnbyggere.

Dersom en innbygger på listen har behov for langvarige og koordinerte tjenester, plikter fastlegen å informere om, og medvirke til utarbeidelse av, individuell plan og koordinator i kommunen, jf. forskrift om habilitering og rehabilitering, individuell plan og koordinator.

§ 20. Individuelt forebygging som integrert del av tjenesteytingen

Fastlegen skal, basert på en medisinsk vurdering av behov, tilby forebyggende tiltak til personer der det avdekkes betydelig risiko for utvikling eller forverring av sykdom eller funksjonssvikt. De helsemessige risikofaktorene skal kartlegges av legen ut fra hva som er relevant for den kliniske problemstillingen.

§ 21. Allmenne tilgjengelighetsbestemmelser

Fastlegen skal kunne motta og vurdere alle typer henvendelser i sin åpningstid.

Fastlegen skal prioritere listeinnbyggerne ut i fra en konkret medisinsk vurdering av haste- og alvorlighetsgrad. Listeinnbyggeren skal få tilbud om konsultasjon så tidlig som mulig, og normalt innen fem arbeidsdager.

Systemet for mottak av telefonhenvendelser skal innrettes slik at 80 prosent av alle henvendelser normalt kan besvares innen to minutter.

Fastlegen skal kunne motta timebestilling elektronisk.

Fastlegen skal sørge for fraværdeknning i forbindelse med ordinært fravær ved for eksempel ferie, kurs og etterutdanning.

§ 22. Øyeblikkelig hjelp til listeinnbyggere

Fastlegen skal innrette sin praksis slik at listeinnbyggere som må ha øyeblikkelig hjelp, kan mottas og vurderes i åpningstiden.

§ 23. Hjemmebesøk

Fastlegen skal gi tilbud om hjemmebesøk til egne listeinnbyggere:

- a) som på grunn av sin helsetilstand eller funksjonsevne ikke er i stand til å møte til konsultasjon på legekontoret eller
- b) når dette anses nødvendig for å sikre pasienten forsvarlig helsehjelp.

Fastlegen skal ut fra en medisinsk vurdering prioritere når hjemmebesøk skal foretas. I denne vurderingen kan legen ta hensyn til reiseavstand til pasienten, og om egen sikkerhet er tilstrekkelig ivaretatt.

§ 24. Henvisningspraksis

Fastlegen skal ved behov henwise listeinnbyggere til spesialisthelsetjenesten og til andre kommunale helse- og omsorgstjenester.

Fastlegenes henvisninger til spesialisthelsetjenesten skal støtte faglig riktig oppgavefordeling og god samhandling mellom behandlingsnivåene i tråd med lov, forskrift og lokale samarbeidsavtaler, jf. helse- og omsorgstjenesteloven § 6–1 og spesialisthelsetjenesteloven § 2–1e andre ledd.

Henvisningen skal gi nødvendig informasjon slik at pasienten kan få god og forsvarlig behandling, jf. pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 2 og 3.

Fastlegen skal ved henvisning informere pasienten om retten til fritt sykehusvalg, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–4.

§ 25. Legemiddelbehandling

Fastlegen skal koordinere legemiddelbehandlingen til innbyggerne på listen. Når fastlegen endrer eller får informasjon om at legemiddelbehandlingen er endret, skal legemiddellisten oppdateres.

Listeinnbyggere skal få oppdatert legemiddelliste etter hver konsultasjon hos fastlegen hvis legemiddelbruken er endret. For listeinnbyggere som bruker fire legemidler eller mer, skal fastlegen gjennomføre en legemiddelgjennomgang når dette anses nødvendig ut fra en medisinsk vurdering.

Fastlegen skal gi en oppdatert legemiddelliste til andre tjenesteytere i helse- og omsorgstjenesten dersom dette er nødvendig for å gi et forsvarlig tilbud til listeinnbyggeren.

§ 26. Sykefraværsoppfølging

Fastlegen skal delta i oppfølgingen av sykemeldte listeinnbyggere, dersom fastlegen er sykemelder.

Fastlegen skal gjennom sin medisinske oppfølging av listeinnbyggere, bidra til at varig arbeidsuførhet unngås eller utsettes lengst mulig.

§ 27. Elektronisk pasientjournal m.m.

Fastlegens elektroniske pasientjournalssystem skal oppfylle krav til journalføring, elektronisk samhandling og personvern fastsatt i lov og forskrift.

§ 28. Tolk

Fastlegen skal benytte tolk ved behov.

§ 29. Krav til rapportering

Fastlegen skal avgi nødvendige data til styrings- og kvalitetsformål for å ivareta myndighetenes ansvar for et forsvarlig allmenneletilbud og faglig utvikling av allmenneletjenesten. Staten, eller kommunen i samarbeid med fastlegen, fastsetter hvilke data som skal avgis.

De alminnelige regler om taushetsplikt gjelder ved utlevering av opplysninger etter første ledd.

Kapittel 5. Fastlegeavtalen**§ 30. Fastlegeavtale**

Kommunen skal inngå en individuell avtale med alle leger som skal delta i fastlegeordningen. Dette gjelder også om fastlegen arbeider i en gruppepraksis eller er del av en fellesliste.

Avtalen skal blant annet regulere åpningstid, listetak, lokalisering og eventuelle andre legeoppgaver som fastlegen skal utføre på vegne av kommunen, utover det som fremgår av listeansvaret, jf. § 12.

Avtalen bør regulere hvordan fastlegen kan bidra i kommunens folkehelsearbeid, herunder bidrag til oversikten over helsetilstand og påvirkningsfaktorer etter folkehelseloven § 5.

Fastlegen og kommunen kan ikke avtale i strid med bestemmelser i denne forskriften, med mindre det fremgår av den enkelte bestemmelse.

§ 31. Inngåelse av ny fastlegeavtale

Ny fastlegeavtale kan inngås når en fastlege avslutter sin virksomhet og sitt avtaleforhold, når en ubesatt fastlegehjemmel skal besettes, eller når kommunen har fått innvilget søknad om opprettelse av ny fastlegehjemmel.

Overtar en ny fastlege praksis fra en fastlege som avslutter sin virksomhet og sitt avtaleforhold, blir listen over personer overført til den nye fastlegen. Kommunen skal sørge for at personene på listen blir gjort oppmerksomme på bytte av listeansvarlig fastlege, og på retten til å skifte fastlege etter § 6 i forskrift om pasient- og brukerrettigheter i fastlegeordningen.

Dersom det er påkrevet for å sikre driften i en ny fastlegepraksis, kan kommunen overføre følgende personer til den nye listen:

- a) nytilmeldte uten oppgitt legeønske
- b) personer fra liste hvor det er foretatt reduksjon etter § 33, og som ikke har skiftet til annen fastlege med ledig plass på listen.

§ 32. Avslutning av individuell avtale

Kommunen og legen kan si opp avtalen med en frist på seks måneder. Oppsigelse fra kommunens side må være saklig begrunnet. Ved vesentlig mislighold kan kommunen heve avtalen med øyeblikkelig virkning.

Den individuelle avtalen opphører uten oppsigelse når legen fyller 70 år. Kommunen og legen kan inngå en tidsbegrenset avtale om fastlegevirksomhet ut over fylte 70 år, likevel ikke etter at legen er fylt 75 år.

Avtalen bortfaller med umiddelbar virkning ved rettskraftig vedtak om tap av autorisasjon som lege, eller ved begrenset autorisasjon som medfører at fastlegen ikke kan overholde bestemmelsene i denne forskriften, eller i forskrift om pasient- og brukerrettigheter i fastlegeordningen.

Når legens autorisasjon er suspendert, eller i påvente av en overprøving av vedtak om tap av autorisasjon, kan legen innta vikar inntil saken er avgjort av klage- og tilsynsmyndighetene.

§ 33. Korrigerende tiltak ved manglende oppfyllelse av forskrift og individuell avtale

Den norske legeforening skal inngå avtale med henholdsvis KS og Oslo kommune om hvilke korrigerende tiltak kommunen kan be om ved manglende oppfyllelse av forskrift eller individuell avtale, hvilke sanksjoner kommunen kan ilegge fastlegen og regler for hvordan dette skal gjennomføres.

Avtalen må senest være inngått inne to år etter forskriftens ikrafttredelse.

Kapittel 6. Fastlegens liste

§ 34. Listetak

Fastlegen skal ikke ha flere enn 2 500 personer på sin liste. Et listetak lavere enn 500 personer må avtales med kommunen. En liste anses lukket når antall innbyggere på listen har nådd fastsatt listetak.

§ 35. Reduksjon av listetaket

Fastlege med flere personer på listen enn det tak vedkommende kan sette i henhold til forskrift og avtale, har rett til å få nedjustert listelengden til dette taket.

Krav om reduksjon av listetaket skal meldes til kommunen med seks måneders frist. Kommunen og fastlegen kan i særlige tilfeller avtale kortere frist.

Reduksjon av listen skal skje ved tilfeldig uttrekk. Ved listereduksjon holdes familie, som er registrert bosatt i samme husstand, samlet på en liste.

§ 36. Prioritering av samisktalende personer

Ved etablering av liste hos samisktalende fastleger, som praktiserer i forvaltningsområdet for samisk språk, skal samisktalende ha fortrinnsrett til å stå på listen.

Kapittel 7. Særlige tiltak ved legemangel

§ 37. Suspendisjon

Fylkesmannen kan, etter søknad fra kommunen, suspendere plikten til å ha fastlegeordning.

Suspendisjon kan bare skje dersom det er forsøkt å finne lokale løsninger og det er grunn til å tro at kommunen vil være ute av stand til å oppfylle sin plikt over en periode på minst tre måneder.

Fylkesmannen skal tilse at kommunens plan for allmennlegetjeneste i suspensjonsperioden ivaretar løsning av kommunens øvrige pålagte oppgaver etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3–2 første ledd nr. 1 og § 3–3 første og andre ledd.

Suspendisjon kan vedtas for inntil ett år av gangen.

Kommunen eller fastlegene i kommunen kan påklage Fylkesmannens avgjørelse til departementet.

Kapittel 8. Ikrafttredelse

§ 38. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2013. Fra samme dato oppheves forskrift 14. april 2000 nr. 328 om fastlegeordning i kommunene.

Departementet bestemmer når § 29 om krav til rapportering skal tre i kraft.

29. aug. Nr. 843 2012

Forskrift om pasient- og brukerrettigheter i fastlegeordningen

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 29. august 2012 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 2–1c fjerde ledd. Kunngjort 31. august 2012 kl. 14.15.

§ 1. Formål

Forskriften skal bidra til at innbyggerne får oppfylt sin rett til å stå på en fastleges liste, jf. pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1c og forskrift om fastlegeordning i kommunene § 4.

§ 2. Retten til å stå på liste hos fastlege

Enhver som er bosatt i en norsk kommune, har rett til å stå på liste hos fastlege. Som bosatt regnes den som i folkeregisteret er registrert som bosatt i en norsk kommune. Rett til å stå på liste hos fastlege har også asylsøkere og deres familiemedlemmer når de er medlem av folketrygden, jf. forskrift 14. mai 2008 nr. 460 om tryggedekning for asylsøkere og deres familiemedlemmer.

Den som har rett til å stå på liste hos fastlege, kan fremsette legeønske. Legeønsket skal etterkommes så langt det er ledig plass på fastlegens liste, unntatt i de tilfeller som følger av reglene i denne forskrift.

Den som ikke selv velger fastlege, vil bli plassert på listen til fastlege med ledig listeplass. Den som ikke ønsker å være tilknyttet fastlegeordningen, gir melding om dette til kommunen.

Det er adgang til å velge fastlege utenfor bostedskommunen.

Person som melder flytting til en kommune, skal motta legevalgsskjema og informasjon med tilbud om å velge fastlege i kommunen.

Innbyggere som er strøket fra en fastlegeliste på grunn av truende eller voldelige atferd, kan ikke velge den samme fastlege som fastlege på nytt, jf. forskrift om fastlegeordning i kommunene § 5 og § 15.

§ 3. Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo

Fastleger tilknyttet Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo kan bare velges av studenter som har betalt semesteravgift og deres barn under 16 år, samt av ansatte ved Universitetet i Oslo og Studentsamskipnaden i Oslo og deres barn under 16 år. Tilbudet gjelder også for ansatte som går av med alderspensjon.

§ 4. Tilgang til lukkede lister

Selv om listen er lukket har likevel følgende rett til å bli tatt inn på listen:

- a) Barn under 16 år av allerede tilmeldte
- b) Tidligere tilmeldt som flytter tilbake til kommunen etter midlertidig flytting til en annen kommune i en periode som ikke overstiger tre år.

§ 5. Valg av fastlege for barn

Den eller de som har foreldreansvaret velger fastlege for barn under 16 år. Dersom fastlege ikke velges, plasseres barnet på samme liste som den eller de som har foreldreansvaret. Der foreldrene har felles foreldreansvar og samme adresse, plasseres barnet på samme liste som mor. Der foreldrene har felles foreldreansvar og forskjellig adresse, plasseres barnet på samme liste som den av foreldrene som har samme folkeregisteradresse som barnet.

Ved fylte 16 år treffer barnet selv avgjørelse om valg av fastlege. Er barnet mellom 12 og 16 år kan det selv fremsette krav om bestemt fastlege etter samtykke fra den eller de som har foreldreansvaret.

Når omsorgen og/eller foreldreansvaret er fratatt foreldrene, etter barneverntjenesteloven § 4–8, § 4–12 og § 4–20, er det barneverntjenesten som kan velge fastlege for barnet.

§ 6. Rett til å skifte fastlege

Person som står på fastleges liste har rett til å skifte fastlege inntil to ganger i året, så fremt det er ledig plass på annen fastleges liste. Fastlegen kan ikke nekte å ta vedkommende inn på listen dersom det er ledig plass på listen, så fremt ikke kommunen har fattet vedtak om å flytte personen fra denne listen på grunn av vedkommendes truende eller voldelige atferd, jf. forskrift om fastlegeordning i kommunene § 5 og § 15 og denne forskrift § 3 sjettedde. Skifte skjer ved henvendelse til det organ Helsedirektoratet bestemmer.

Ved fylte 16 år fremsetter barnet selv krav om skifte av fastlege. Er barnet mellom 12 og 16 år, kan det selv fremsette krav om skifte av fastlege etter samtykke fra den eller de som har foreldreansvaret. Er barnet under 12 år, fremsettes slikt krav av den eller de som har foreldreansvaret.

§ 7. Rett til ny vurdering

Person som står på fastleges liste har rett til å få en ny vurdering av sin helsetilstand hos annen lege enn sin fastlege, så fremt legen som foretar ny vurdering er tilknyttet fastlegeordningen og personen samtykker i at journalnotat sendes dennes fastlege.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2013.

Merknader til forskrift om pasient- og brukerrettigheter i fastlegeordningen

Til § 2 Retten til å stå på liste hos fastlege

Bestemmelsen viderefører tidligere fastlegeforskrift § 3, og er en presisering av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1c første ledd.

Retten til å stå på liste hos fastlege innebærer at man har rett til å bli prioritert av fastlegen. I praksis betyr dette at det skal være mulig å få legetime hos fastlegen innen fem dager, samt å nå legekantoret gjennom telefon for rådgivning og forespørsler.

Rettigheten er ikke begrenset til bare å gjelde i kommunen der vedkommende er bosatt. Det antas at de fleste ønsker å være tilknyttet en fastlege der de bor, men at noen heller ønsker å være tilknyttet fastlege der de arbeider. Ved fordeling av personer på legenes liste skal konkrete ønsker om legevalg tilstrebes oppfylt. Den enkeltes fastleges kapasitet vil imidlertid begrense valgfriheten. Det er ikke legens preferanse, men legens kapasitet som kan begrense

det frie legevalg. Det gjøres unntak fra hovedregelen om valgfrihet dersom listeinnbyggeren utviser truende eller voldsom atferd mot fastlegen, mot ansatte ved fastlegekontoret eller mot familien til fastlegen eller ansattes familie, jf. sjette ledd. Vedkommende kan da ikke velge den aktuelle fastlegen som sin fastlege.

Senere kan det bli aktuelt å bytte fastlege for eksempel på grunn av flytting. Etter at det er gitt melding om flytting til folkeregisteret, sender det organ Helsedirektoratet bestemmer, informasjon til innbyggeren om mulighet for å velge ny fastlege. Denne oppgaven er lagt til Helseøkonomiforvaltningen (HELFO). Det er også HELFO som administrerer ordningen med bytte av fastlege og fastlegetelefonen. Inntil det eventuelt gis melding om en annen ønsket lege, blir vedkommende stående på opprinnelig fastleges liste.

Den enkelte kan reservere seg mot å bli tilknyttet fastlegeordningen.

Til § 3 Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo

Bestemmelsen viderefører tidligere fastlegeforskrift § 3a.

Tilbudet er begrenset til barn under 16 år. Det vil si at barn av studenter og ansatte, som fyller 16 år, må velge ny lege selv om mor/far fortsatt benytter Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo.

Tilbudet til alderspensjonister gjelder også for tidligere ansatte som allerede var pensjonister ved innføringen av fastlegeordningen.

Bestemmelsen innebærer at studenter som har fastlege tilknyttet Helsetjenesten ved Universitetet i Oslo må velge ny fastlege når de avslutter studiene ved Universitetet i Oslo. Det samme gjelder ansatte som slutter i arbeidsforholdet annet enn ved oppnådd pensjonsalder.

Til § 4 Tilgang til lukkede lister

Bestemmelsen er en forskriftsfesting av punkt 2.3.3 i Avtale mellom staten ved Helse- og omsorgsdepartementet, KS og de regionale helseforetakene på den ene siden og Legeforeningen på den andre siden om de økonomiske vilkår for allmennlegetjenester med kommunal fastlegeavtale og legespesialister med avtalepraksis (Statsavtalen).

En liste anses lukket når antall innbyggere på listen har nådd fastsatt listetak, jf. fastlegeforskriften § 34. Det vil i disse tilfellene ikke være anledning til å tilknytte seg denne listen uten at listetaket heves. Bestemmelsen gjør unntak fra dette å åpner for at barn under 16 år av allerede tilmeldte listeinnbyggere likevel har rett til å bli tatt inn på en lukket liste. Det samme har også tidligere tilmeldte listeinnbyggere som flytter tilbake til kommunen etter midlertidig flytting til en annen kommune i en periode som ikke overstiger tre år.

Til § 5 Valg av fastlege for barn

Bestemmelsen viderefører tidligere fastlegeforskrift § 4.

Den helserettslige myndighetsalder er 16 år. Det samme prinsippet er lagt til grunn i § 4–4 i pasient- og brukerrettighetsloven. Den eller de med foreldreansvaret, som hovedregel foreldrene, velger derfor fastlege for barn under 16 år. Dersom det ikke foretas et konkret valg, får barnet samme fastlege som foreldrene. Dersom foreldrene har forskjellig fastlege, får barnet samme fastlege som mor. Ellers får barnet samme fastlege som den av foreldrene hun eller han er registrert bosatt med. Dette gjelder også i de tilfellene hvor barnet bor like mye hos begge foreldrene.

Alminnelige bestemmelser om foreldreansvaret følger av kapittel 5 i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barneloven). Særlige bestemmelser fremgår av lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenesten (barnevernloven). Valg av fastlege for barn under omsorg av barnevernet bør finne sted i samråd med foreldrene når plasseringen er av kortvarig karakter og disse fortsatt har foreldreansvaret. Fosterforeldrene bør også uttale seg om spørsmålet i de tilfeller hvor det er aktuelt.

Etter fylte 12 år, har barnet rett til å være med å ta avgjørelser om personlige forhold som angår barnet selv. Dette følger av § 31 i barneloven og § 6–3 i barnevernloven.

Til § 6 Rett til å skifte fastlege

Bestemmelsen viderefører tidligere fastlegeforskrift § 5, og er en presisering av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1c andre ledd.

Person på fastleges liste har rett til å skifte fastlege to ganger per kalenderår, med unntak av i særskilte tilfeller der kommunen har fattet vedtak om å stryke personen fra én eller flere lister på grunn av truende eller voldelig atferd, jf. fastlegeforskriften § 5 første ledd. Det å bli strøket fra en liste mot sin vilje regnes ikke som et skifte av fastlege.

Skifte av fastlege på grunn av flytting, jf. § 3 fjerde ledd eller fordi fastlegen avslutter sin virksomhet og sitt avtaleforhold, jf. fastlegeforskriften § 34 første ledd, regnes ikke med.

Henvendelse om skifte av fastlege krever ingen begrunnelse. Kommunen må gjennom fastlegeordningen sikre at det er ledig plass på listene til fastlegene i kommunen eller i samarbeidende kommuner, jf. fastlegeforskriften § 4. Man kan ikke velge en fastlege som allerede har full liste.

Til § 7 Rett til ny vurdering

Bestemmelsen viderefører tidligere fastlegeforskrift § 6, og er en presisering av pasient- og brukerrettighetsloven § 2–1c andre ledd.

Den enkeltes rett til ny vurdering er rettet mot kommunen. Kommunen må gjennom fastlegeavtaler sørge for at fastlegene har kapasitet til å motta henvendelser om ny vurdering.

Det kreves ingen henvisning fra fastlegen. Fastlegen som foretar ny vurdering skal imidlertid oversende journalnotatet til pasientens fastlege, slik at fastlegen skal kunne oppfylle sine forpliktelser i henhold til fastlegeforskriften § 10.

1. aug. Nr. 844 2012

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 1. august 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 12w (forordning (EF) nr. 304/2009). Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

EØS-henvisninger:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12w tilføyes følgende endringsforordning: forordning (EF) nr. 304/2009.

§ 4–1 skal lyde:

§ 4–1. Gjennomføring av forordningen om persistente organiske miljøgifter (POPs)

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12w (forordning (EF) nr. 850/2004 som endret ved forordning (EF) nr. 1195/2006, forordning (EF) nr. 172/2007, forordning (EF) nr. 323/2007 og forordning (EF) nr. 304/2009) om persistente organiske miljøgifter gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I vedlegg I til kapittel 4 i denne forskrift gjengis oversatt versjon av vedlegg II kapittel XV nr. 12w (forordning (EF) nr. 850/2004, forordning (EF) nr. 1195/2006, forordning (EF) nr. 172/2007, forordning (EF) nr. 323/2007 og forordning (EF) nr. 304/2009) slik Miljøverndepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de tilpasninger som følger av vedlegg II kapittel XV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I vedlegg I til kapittel 4 tilføyes følgende:

Forordning (EF) nr. 304/2009

Oversettelsen er uoffisiell.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. aug. Nr. 845 2012

Forskrift om endring i forskrift om byggesak (byggesaksforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 20. august 2012 med hjemmel i lov 27. juni 2008 nr. 71 om planlegging og byggesaksbehandling (plan- og bygningsloven) § 31–4. Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 26. mars 2010 nr. 488 om byggesak (byggesaksforskriften) fjerde del gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 19 skal lyde:

Kapittel 19. Kommunenes adgang til å gi pålegg om utbedring av bevaringsverdige bygninger

§ 19–1. Formål

Bygninger med høy bevaringsverdi skal ikke gå tapt på grunn av unnlatt sikring eller istandsetting. De verdier slike bygninger representerer skal ivaretas innenfor en økonomisk forsvarlig ramme.

§ 19–2. Pålegg om dokumentasjon, forhåndskonferanse, tilsyn

Der det er påviselig at tilstanden til en bevaringsverdig bygning er slik at det kan være aktuelt med pålegg etter denne forskrift, kan kommunen kreve de opplysninger av bygningens eier som er nødvendig for å vurdere grunnlaget for pålegg, og hva pålegget skal gå ut på.

Kommunen skal tilby forhåndskonferanse. Plan- og bygningsloven § 21-1 og forskriften § 6-1 om forhåndskonferanse gis tilsvarende anvendelse.

Dokumentasjonen skal vise bygningens tilstand og angi hvilke tiltak som kan iverksettes for å bringe bygningen til en tilstand som i tilstrekkelig grad ivaretar bevaringsverdiene. Eier eller den ansvarlige skal gis anledning til å fremme alternative forslag til bruk og utbedring, eventuelt riving, og skal fremlegge fremdriftsplan for gjennomføringen. Tiltakene kan omfatte bygningens eksteriør, samt fundament, bærende konstruksjoner, og andre bygnings- og vedlikeholdsmessige forhold med betydning for bevaring av bygningen.

Ved utferdigelse av pålegg om dokumentasjon skal det settes rimelig frist for utarbeidelse av dokumentasjonen.

§ 19-3. Bevaringsverdige bygninger

Følgende bygninger som etter plan- og bygningsloven er gitt bevaringsstatus, er å anse som bevaringsverdig etter denne forskrift:

- a) bygninger i område regulert til spesialområde for bevaring etter plan- og bygningsloven (1985) § 25 første ledd nr. 6,
- b) bygninger som etter plan- og bygningsloven § 12-6, jf. § 11-8 annet ledd bokstav c ligger innenfor hensynssone for bevaring av kulturmiljø,
- c) bygninger etter § 12-7 nr. 6 som omfattes av reguleringsbestemmelse som sikrer verneverdiene, og
- d) bygninger etter § 12-5 annet ledd nr. 5 er bygninger som innenfor planformålet landbruk, natur og friluft (LNFR) er vist med underformål vern av kulturmiljø eller kulturminne.

Ved vurderingen av om andre bygninger enn de som omfattes av første ledd er bevaringsverdige etter denne forskrift skal det legges vekt på bygningens

- a) representativitet
- b) autenticitet
- c) arkitektoniske verdi
- d) identitetsverdi
- e) sammenheng med kultur- eller naturmiljø.

§ 19-4. Varsel om pålegg om sikring eller utbedring

Før pålegg etter § 16A-5 gis, skal eier eller den ansvarlige gis varsel på minst 3 uker til å uttale seg. I varselet skal det fremgå hvilke forhold pålegget vil inneholde og hvordan pålegget skal etterkommes.

§ 19-5. Pålegg om utbedring

Kommunen kan rette pålegg om utbedring mot eier eller den ansvarlige når forfall eller skader vil føre til at bygning med høy bevaringsverdi eller deler av den forfaller dersom det ikke skjer nødvendig utbedring.

Pålegget kan omfatte nødvendig utbedring for å bringe hele eller deler av bygningen til en tilstand som ivaretar den høye bevaringsverdien, herunder istandsetting av fundament, bærende konstruksjoner, og andre bygnings- og vedlikeholdsmessige forhold som er nødvendige for at bygningen ikke skal gå tapt.

Kostnadene ved gjennomføring av pålegget skal ikke være vesentlig høyere enn det forsvarlige vedlikehold ellers ville ha kostet, og skal stå i rimelig forhold til den bevaringsverdi som kan gå tapt. Pålegg kan ikke gis når fremtidige bruksmuligheter, eiendommens økonomiske bæreevne eller den ansvarliges situasjon etter en samlet vurdering taler mot det.

Er mer omfattende utbedring planlagt i nær fremtid, kan midlertidige tiltak være tilstrekkelig. Det kan settes vilkår for å tillate midlertidige tiltak. Hvor konsekvensene av et pålegg om utbedring uansett vil virke urimelig tyngende, kan kommunen gi pålegg om sikring av bygningen, for å stanse påbegynt forfall.

Ved utferdigelse av pålegg skal det settes rimelig frist for oppfyllelse. Kommunen kan forlenge fristen i påvente av økonomiske tilskudd, utredninger om alternativ bruk, omregulering mv. Eier eller den ansvarlige skal gi melding til kommunen om fremdrift og gjennomføring av pålegget.

§ 19-6. Pålegg om sikring

Hvis det er fare for at bygning som nevnt i § 16A-1 kan bli skadet ved brann, hærverk eller lignende, eller forfallet av slike eller andre grunner er kommet så langt at bygningen ikke kan reddes dersom det ikke gripes inn umiddelbart, kan kommunen gi eier eller den ansvarlige pålegg om umiddelbare sikringstiltak for å avverge skade eller ytterligere forfall. Slikt pålegg kan gis uten forhåndsvarsel.

Tidligere kapittel 19 blir nytt kapittel 20.

Tidligere § 19-1 blir ny § 20-1.

Tidligere § 19-2 blir ny § 20-2.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2013.

31. aug. Nr. 846 2012**Forskrift om endring i forskrift til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 31. august 2012 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 10-3 og delegeringsvedtak 15. desember 2009 nr. 1523. Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. desember 2009 nr. 1540 til merverdiavgiftsloven (merverdiavgiftsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 10-3-1 første ledd ny bokstav e, f, g og h skal lyde:

- e) offisiell bruk for European Space Agency (ESA)
- f) offisiell bruk for The U.S.-Norway Fulbright Foundation for Educational Exchange
- g) offisiell bruk for EISCAT-prosjektet
- h) offisiell bruk i forbindelse med oppdrag for European Space Agency (ESA).

§ 10-3-2 fjerde og nytt femte ledd skal lyde:

- (4) Søknaden vedrørende oppdrag for ESA sendes gjennom Norsk Romsenter som bekrefter at anskaffelsene er til bruk for prosjektet.
- (5) Søknaden fra EISCAT Scientific Association sendes gjennom Norges forskningsråd som bekrefter at anskaffelsene er til bruk for EISCAT-prosjektet.

§ 10-3-2 nåværende fjerde ledd blir nytt sjette ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 847 2012**Bestemmelser om klarering av adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for militære og sivile statsfartøyer mv. iht. avtale 11. desember 2008 nr. 36 mellom regjeringene i den euroarktiske Barentsregionen om samarbeid innen forebygging, beredskap og innsats rettet mot krisesituasjoner (heretter «avtalen»)**

Hjemmel: Fastsatt av Forsvarsdepartementet 31. august med hjemmel i forskrift 2. mai 1997 nr. 396 om adgang til og opphold på norsk territorium under fredsforhold for fremmede militære og sivile statsfartøyer § 18. Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

1. Anmodninger som norske myndigheter mottar fra finske, russiske eller svenske myndigheter om adgang til og opphold på, herunder transitt gjennom, norsk territorium, for militære eller sivile statsfartøyer eller militære innsatsgrupper/assistanseressurser som skal krysse norsk grense til lands, i forbindelse med assistanse i kriseinnsatsoperasjoner som omfattes av avtalen, skal forelegges Forsvarets operative hovedkvarter (FOH) i henhold til nedfelte prosedyrer.
2. FOH delegeres myndighet til å gi klarering i slike tilfeller som nevnt ovenfor i pkt. 1.
3. FOH er ansvarlig for å informere Natos luftoperasjonssenter CAOC (Combined Air Operations Center), som er gitt «air policing» ansvaret over norsk luftrom, før klarering av finske, russiske eller svenske luftfartøyer kan gis, i den hensikt å unngå iverksetting av tiltak fra NATO for å avvise angjeldende luftfartøyer.
4. Dersom tidsnød gjør muntlig/telefonisk klarering nødvendig, skal saken følges opp med skriftlig saksbehandling. Innvilgede klareringer skal kunne dokumenteres.
5. Situasjonssenteret i Forsvarsstaben skal orienteres fortløpende om de enkelte sakene, om mulig før klarering innvilges, slik at Forsvarsdepartementet kan holdes informert til enhver tid. Forsvarsdepartementet informerer Utenriksdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet.
6. Tvilstilfeller skal forelegges Forsvarsdepartementet, som skal konsultere Utenriksdepartementet og eventuelt Justis- og beredskapsdepartementet i slike saker.
7. Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Forsvarsdepartementet og Situasjonssenteret i Forsvarsstaben skal tilstiles gjenpart av alle klareringsavgjørelser.
8. Fremmed aktivitet innenfor grensene av norsk territorium gjennomføres i samsvar med norske lover og bestemmelser med mindre annet følger av avtalen.
9. Bestemmelsene her trer i kraft 1. september 2012.

31. aug. Nr. 848 2012**Forskrift om endring i utlendingsforskriften**

Hjemmel: Fastsatt av Justis- og beredskapsdepartementet 31. august 2012 med hjemmel i lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 56, jf. delegeringsvedtak 9. oktober 2009 nr. 1260 og omorganiseringsvedtak 18. desember 2009 nr. 1582. Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

Utlendingsforskriften § 10–2 niende ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet kan fastsette at søknader som ikke er riktig fremsatt, i stedet skal kunne avvises i nærmere bestemte tilfeller, og at avgjørelse om dette skal kunne treffes av det organ som mottar søknaden. Det samme gjelder når gebyr ikke er betalt, jf. lovens § 89 og forskriftens § 10–6 første ledd annet punktum.

II

Endringen trer i kraft 3. september 2012.

3. sept. Nr. 849 2012**Forskrift om endring i forskrift om flypassasjerers rettigheter ved nektet ombordstigning og innstilt eller vesentlig forsinket flyging og forskrift om funksjonshemmedes og bevegelsehemmedes rettigheter i forbindelse med lufttransport**

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 3. september 2012 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–1 tredje ledd, § 10–42, § 13a–5, § 15–4 og § 16–1, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321. Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

I

I forskrift 17. februar 2005 nr. 141 om flypassasjerers rettigheter ved nektet ombordstigning og innstilt eller vesentlig forsinket flyging gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Luftfartstilsynet fører tilsyn med at forordning (EF) nr. 261/2004 følges for så vidt gjelder flygninger fra lufthavner på norsk territorium og flygninger fra en tredjestat til slike lufthavner. I dette arbeidet kan Luftfartstilsynet benytte seg av beføyelsene nevnt i luftfartsloven § 10–42 og § 13a–5. Overtredelsesgebyr som nevnt i luftfartsloven § 13a–5 første ledd nr. 6 kan ilegges for brudd på forordningens artikler 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 og 14.

II

I forskrift 28. januar 2008 nr. 69 om funksjonshemmedes og bevegelsehemmedes rettigheter i forbindelse med lufttransport gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Luftfartstilsynet er ansvarlig for å håndheve forordningen i overensstemmelse med kravene i forordningen artikkel 14. I dette arbeidet kan tilsynet benytte seg av beføyelsene nevnt i luftfartsloven § 10–42 og § 13a–5. Overtredelsesgebyr som nevnt i luftfartsloven § 13a–5 første ledd nr. 6 kan ilegges for brudd på forordningen artiklene 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 og 11. I tillegg kan det ilegges overtredelsesgebyr for brudd på kravene i § 4 første og tredje ledd.

III

Endringene trer i kraft straks.

3. sept. Nr. 850 2012**Delegering av myndighet til å begjære påtale til Statens kartverk etter straffeloven § 79 fjerde ledd**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 3. september 2012 med hjemmel i Almindelig borgerlig straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 79 fjerde ledd. Kunngjort 4. september 2012 kl. 13.40.

I

Miljøverndepartementet har 3. september 2012 delegert myndighet til å begjære påtale på statens vegne til Statens kartverk etter straffeloven § 79 fjerde ledd. Delegeringen gjelder for forhold som faller inn under Statens kartverks ansvarsområde.

II

Vedtaket trer i kraft straks.

30. aug. Nr. 856 2012**Forskrift om endring i forskrift til privatskolelova**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 30. august 2012 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) § 3–1 femte ledd og § 6–1 fjerde ledd. Kunngjort 7. september 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 14. juli 2006 nr. 932 til privatskolelova blir det gjort følgende endringer:

§ 9A–2 andre ledd skal lyde:

Følgjande skolar får tilskot etter denne satsen: Soon Sjøskole, Aglo vidaregåande skole, Hop vidaregåande skole, Østerbo vidaregåande skole, Krokeide vidaregåande skole, Seiersborg vidaregåande skole, Øvrebø vidaregåande skole og Briskeby vidaregåande skole AS.

§ 9A–3 andre ledd skal lyde:

Følgjande skolar får tilskot etter denne satsen: Helsepedagogisk Rudolf Steinerskole i Oslo, Helsepedagogisk Steinerskole på Hedemarken, Steinerskolen på Skjold, helsepedagogisk avdeling, og Signo grunn- og vidaregåande skole AS.

§ 11–1 skal lyde:

Vidaregåande skolar som driv verksemd etter privatskolelova kan som hovudregel ikkje ta inn vaksne søkarar utan rett til vidaregåande opplæring, jf. privatskolelova § 3–1 andre ledd 1. punktum. Følgjande skolar kan likevel ta inn vaksne søkarar utan rett til vidaregåande opplæring:

1. Særskilde skolar for funksjonshemma, jf. privatskolelova § 3–1 andre ledd 2. punktum.

I tillegg kan desse skolane ta inn vaksne søkarar utan rett til vidaregåande opplæring:

Foreningen Danielsen Intensivgymnas med inntil 186 elevar
Gjennestad vidaregåande skole med inntil 58 elevar
Aglo vidaregåande skole med inntil 43 elevar
Bybroen vidaregåande skole AS med inntil 95 elevar
Foreningen Danielsen vidaregåande skole med inntil 19 elevar
Handverksskolen AS med inntil 15 elevar
Haugesund toppidrettsgymnas AS med inntil 27 elevar
Stiftelsen Kristen vidaregåande skole Nordland med inntil 40 elevar
Kristen vidaregåande skole Trøndelag med inntil 21 elevar
Lukas vidaregåande skole AS med inntil 74 elevar
Natur vidaregåande skole med inntil 89 elevar
Nordborg vgs AS med inntil 13 elevar
Norsk Fotterapeutskole AS med inntil 28 elevar
Plus-Skolen BA med inntil 44 elevar
Tomb Vidaregåande skole og landbruksstudier med inntil 21 elevar
Tveit vidaregåande skule med inntil 3 elevar
Tyrifjord vidaregåande skole med inntil 13 elevar
Uldals vidaregåande skole AS med inntil 65 elevar
Val vidaregåande skole AS med inntil 9 elevar
Vinterlandbruksskulen på Jæren med inntil 21 elevar
Vinterlandbruksskulen i Ryfylke med inntil 17 elevar
Wang AS med inntil 45 elevar
Østfold Møbelsnekkerskole med inntil 15 elevar
Øya vidaregåande skole med inntil 7 elevar.

II

Endringene i punkt I trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 857 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirktoratet 31. august 2012 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 16 og forskrift 26. mars 2012 nr. 267 om regulering av fangst av vågehval i 2012 § 7. Kunngjort 7. september 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 26. mars 2012 nr. 267 om regulering av fangst av vågehval i 2012 gjøres følgende endring:

§ 4 (endret) skal lyde:

§ 4. Fangstperiode

Fangst av vågehval kan starte 1. april og skal være avsluttet innen 15. september kl. 23.59.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

31. aug. Nr. 858 2012**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2012**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 31. august 2012 med hjemmel i forskrift 19. desember 2011 nr. 1402 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2012 § 27. Kunngjort 7. september 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 19. desember 2011 nr. 1402 om regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2012 gjøres følgende endringer:

§ 24 oppheves.

Gjeldende § 25 – § 29 blir nye § 24 – § 28.

II

Denne forskriften trer i kraft straks.

5. sept. Nr. 859 2012**Forskrift om endring i forskrift om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra tredjestater**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 5. september 2012 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 12 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2012/479/EU). Kunngjort 7. september 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 10. september 2009 nr. 1186 om import av tilberedt kjøtt, kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer fra tredjestater gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningsfeltet skal lyde:

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I innledende del nr. 7 (vedtak 2007/777/EF sist endret ved vedtak 2012/479/EU, vedtak 2000/572/EF sist endret ved vedtak 2008/592/EF).

Nytt vedlegg I skal lyde:

Vedlegg I. De regionaliserte områder i tredjestater som fastsatt i vedleggene II og III og som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer til EØS-området (vedtak 2007/777/EF, sist endret ved vedtak 2012/479/EU)

Nytt vedlegg II skal lyde:

Vedlegg II. Tredjestater og områder av tredjestater som er godkjente for import av kjøttprodukter, behandlede mager, blærer og tarmer til EØS (vedtak 2007/777/EF sist endret ved vedtak 2012/479/EU)

II

Endringene trer i kraft straks.

6. sept. Nr. 860 2012**Forskrift om endring i forskrift til lov om toll og vareførsel (tollforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 6. september 2012 med hjemmel i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) § 8–3 tredje ledd og § 8–4 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 25. november 2008 nr. 1256. Kunngjort 7. september 2012 kl. 14.15.

I

I forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel (tollforskriften) gjøres følgende endring:

§ 8–4–35 *Regional kumulasjon*

Første ledd skal lyde:

(1) Aseangruppen (Brunei, Filippinene, Indonesia, Kambodsja, Den demokratiske folkerepublikken Laos, Malaysia, Myanmar, Singapore, Thailand, Vietnam) og SAARC-gruppen (Bangladesh, Butan, India, Maldivene, Nepal, Pakistan og Sri Lanka) gis unntak fra bestemmelsene om opprinnelse i § 8–4–31 første ledd bokstav b.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. aug. Nr. 861 2012**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 7. august 2012 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd, § 5–25 tredje ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasient- og brukerrettigheter (pasient- og brukerrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og nr. 2. Kunngjort 11. september 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 28. juni 2012 nr. 698 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege gjøres følgende endring:

I forskriftens «Kapittel II. Takster for allmennpraktiserende lege og privatpraktiserende spesialist», avsnitt «E. Prosedyretakster», underoverskrift «Anestesiologi inkludert lokalbedøvelse» skal takst *150 lyde:

*150	Tillegg til konsultasjon for nyhenviste pasienter hos anestesilege tilknyttet multidisiplinær smerteklinikk som er godkjent av regionalt helseforetak	120,-	E2	0
------	---	-------	----	---

II

Endringen trer i kraft straks.

17. aug. Nr. 862 2012**Forskrift om endring i forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013**

Hjemmel: Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 17. august 2012 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte kapittel II. Kunngjort 11. september 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 9. februar 2012 nr. 132 om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2012–2013 gjøres følgende endring:

Vedlegg til fjerde del bokstav C skal lyde:

C

Bergeland videregående skole, Stavanger, i samarbeid med Somerset College of Arts and Technology, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, formgivingsfag, videregående trinn 2)

Danielsen videregående skole, Bergen, i samarbeid med:

Hillcrest Lutheran Academy, Minnesota, Cuyahoga Valley Christian Academy og Mansfield Christian School, Ohio, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Drottningborg videregående skole, Grimstad, i samarbeid med Lincoln Lutheran High School, Nebraska, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Elvebakken videregående skole, Oslo, i samarbeid med New College Durham, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Foss videregående skole, Oslo, i samarbeid med York College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Fyrstikkalleen videregående skole, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for medier og kommunikasjon, videregående trinn 2)

Heltberg Private Gymnas, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England eller York College, York, til sammen én klasse (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Hetland videregående skole, Stavanger, i samarbeid med Oxford College of Further Education, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Hordaland fylkeskommune i samarbeid med disse fem videregående skolene i Basse Normandie, Frankrike (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2):

- Lycée Jean Rostand
- Le Collège Lycée Experimental
- Lycée Lebrun
- Lycée Auguste Chevalier
- Lycée Mézeray

Knarvik videregående skule/Internasjonal videregående skule i samarbeid med disse seks videregående skolene i og omkring Cardiff, South Glamorgan, Wales (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2):

- Barry Comprehensive School
- Bryn Hafren Comprehensive School
- Cardiff and Vale College
- Fitzalan High School
- St. Teilo's Church in Wales High School
- Whitchurch High School

Kvadraturen videregående skole, Kristiansand, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for elektrofag, videregående trinn 2)

Møre og Romsdal fylkeskommune i samarbeid med Armadale Academy, Skottland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Nord- og Sør-Trøndelags fylkeskommuner i samarbeid med Norfolk County, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Nordstrand videregående skole i samarbeid med Paul Natorp Oberschule, Rheingau-Oberschule, Heinrich-Schliemann-Oberschule og Käthe-Kollwitz Oberschule i Berlin, Tyskland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Oslo Handelsgymnasium i samarbeid med Beechen Cliff School, Bath, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, ett semester, videregående trinn 2)

Skedsmo videregående skole, Skedsmo, i samarbeid med Norsk-russisk videregående skole i Moskva, Russland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 3)

Sogn videregående skole, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for elektrofag, videregående trinn 2)

Storhamar videregående skole i samarbeid med disse tre videregående skolene i British Columbia, Canada (utdanningsprogram for studiespesialisering med idrettsfag, videregående trinn 2):

- Parkland Secondary School
- Stelly's Secondary School
- Claremont Secondary School

Stovner videregående skole, Oslo, i samarbeid med Hammersmith and West London College, London, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Troms fylkeskommune i samarbeid med Norsk-russisk videregående skole i Murmansk, Russland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 3)

Tromsdalen videregående skole i samarbeid med Cambridge Regional College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Ulsrud videregående skole, Oslo, i samarbeid med Cambridge Regional College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Øystese videregående skole, i samarbeid med St. Paul's Lutheran High School, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

II

Endringen trer i kraft fra 17. august 2012.

29. aug. Nr. 863 2012

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 29. august 2012 med hjemmel i forskrift 29. juni 2012 nr. 707 om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013 § 17. Kunngjort 11. september 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 29. juni 2012 nr. 707 om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26° Ø mv. i 2012–2013 gjøres følgende endring:

§ 17 tredje ledd (nytt) skal lyde:

Uten hinder av forbudet i annet ledd er det likevel tillatt å fangste kongekrabbe i følgende områder:

a) I Varangerfjorden:

Indre Varangerfjorden – vest for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 7' 29.87" Ø 29° 5' 13.63" (Klubbvik)
2. N 70° 3' 40.18" Ø 29° 5' 4.92" (Byluft)

Bugøyfjord – innenfor/sør for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 69° 57' 53.67" Ø 29° 40' 21.98" (Bugøya)
2. N 69° 55' 28.35" Ø 29° 37' 43.22" (Kasterholman)

Kjøfjorden – innenfor/sør for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 69° 55' 28.35" Ø 29° 37' 43.22" (Kasterholman)
2. N 69° 54' 57.58" Ø 29° 46' 1.82" (Kjøøya)

Neidenfjorden – vest for ei linje mellom følgende koordinater:

1. N 69° 45' 20.96" Ø 29° 41' 56.25" (Skogerøyneset)
2. N 69° 44' 37.10" Ø 29° 42' 35.18" (Buholmen).

b) I Tanafjorden:

Hopsfjorden – innenfor/vest for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 47' 14.77" Ø 28° 12' 43.80" (Segelneset)
2. N 70° 44' 16.14" Ø 28° 8' 34.02" (Langfjordnes)

Langfjorden – innenfor en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 44' 16.14" Ø 28° 8' 34.02" (Langfjordnes)
2. N 70° 43' 4.83" Ø 28° 16' 28.71" (Digermulen)

Vestertana – sør for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 29' 1.93" Ø 27° 51' 16.78" (Alteberget)
2. N 70° 28' 57.14" Ø 27° 53' 49.92" (Øst for Alteberget).

c) I Laksefjorden:

Laksefjorden indre vest – innenfor for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 26' 3.68" Ø 26° 37' 37.21" (Straumholmen)
2. N 70° 26' 39.80" Ø 26° 37' 42.27" (Russeneset)
3. N 70° 27' 42.08" Ø 26° 33' 58.27" (Steinøyra)

Lilleporsangen – vest for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 41' 20.47" Ø 26° 37' 26.58" (Veidnesholmen)
2. N 70° 44' 3.10" Ø 26° 39' 15.86" (Veidganneset)

Eidsfjorden – øst for en linje mellom følgende koordinater:

1. N 70° 48' 58.23" Ø 27° 28' 55.16" (Hovdenakken)
2. N 70° 49' 44.25" Ø 27° 28' 52.98" (Hysneset).

II

Endringen trer i kraft straks.

7. sept. Nr. 864 2012

Ikraftsetting av lov 22. juni 2012 nr. 35 om endringer i bokføringsloven, verdipapirhandelloven, eiendomsmeglingsloven m.m.

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 7. september 2012 med hjemmel i lov 22. juni 2012 nr. 35 om endringer i bokføringsloven, verdipapirhandelloven, eiendomsmeglingsloven m.m. del XIX. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 11. september 2012 kl. 14.30.

1. Lov 22. juni 2012 nr. 35 om endringer i bokføringsloven, verdipapirhandelloven, eiendomsmeglingsloven m.m. del XI § 5 første ledd første punktum, § 5 annet ledd første punktum, § 13 annet ledd, § 13 femte ledd og § 13b trer i kraft 7. september 2012 med virkning for regnskapsår påbegynt etter 31. desember 2012.
2. Lov 22. juni 2012 nr. 35 om endringer i bokføringsloven, verdipapirhandelloven, eiendomsmeglingsloven m.m. del XVII § 5–13 trer i kraft 1. juli 2013.

7. sept. Nr. 865 2012

Forskrift om endring i forskrift om bokføring

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 7. september 2012 med hjemmel i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven) § 3, § 5 annet ledd, § 12, § 13 annet ledd, § 13b annet ledd og § 16. Kunngjort 11. september 2012 kl. 14.30.

I

I forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring gjøres følgende endringer:

§ 2–1 siste strekpunkt oppheves.

Overskriften til kapittel 3 skal lyde:

Spesifikasjoner av pliktig regnskapsrapportering

Overskriften til § 3–1 skal lyde:

§ 3–1. *Spesifikasjoner av pliktig regnskapsrapportering*

§ 3–1 første ledd nr. 7 skal lyde:

7. Spesifikasjon av salg og andre ytelser til ledende ansatte. Med ledende ansatte forstås daglig leder, butikksjefer, avdelingssjefer og andre som har bestemmende myndighet over prisfastsettelsen knyttet til eget kjøp av varer og tjenester. Alle salg av varer og tjenester til ledende ansatte spesifisert pr. ansatt i ordnet rekkefølge med dokumentasjonsdato og dokumentasjonshenvisning. Dette gjelder selv om den ledende ansatte opptrer som forbruker.

§ 3–1 første ledd nytt nr. 10 skal lyde:

10. Spesifikasjon av eliminerings og andre poster ved utarbeidelse av konsernregnskap. Alle poster spesifisert enkeltvis med dokumentasjonshenvisning.

§ 3–1 annet ledd skal lyde:

Kunde- og leverandørspesifikasjoner som nevnt i første ledd nr. 3 og 4 skal også omfatte kontante salg og kjøp når varen eller tjenesten er beregnet for videresalg eller som direkte innsatsfaktor i produksjon eller tjenesteleveranse, eller vederlaget utgjør mer enn kr 40 000 inklusive merverdiavgift. Bokføringspliktige som i hovedsak selger kontant, kan spesifisere slike salg ved fremleggelse av kopier av salgsdokumentasjonen ordnet pr. kunde. Det samme gjelder spesifikasjon av salg til ledende ansatte, jf. første ledd nr. 7.

§ 3–1 nytt femte ledd skal lyde:

Dato for utarbeidelse av spesifikasjoner av pliktig regnskapsrapportering skal fremgå av spesifikasjonene.

Ny § 5–1–1a skal lyde:

§ 5–1–1a. *Språk i salgsdokument*

Salgsdokumentet skal utstedes på et språk som nevnt i bokføringsloven § 12. Bokføringspliktige med filialer i utlandet kan likevel utstede filialens salgsdokument på det lokale språket.

§ 5–1–2 tredje ledd nytt fjerde til sjette punktum skal lyde:

Dersom selger er aksjeselskap, allmennaksjeselskap eller filial av utenlandsk selskap skal organisasjonsnummer, og i tilfelle MVA, etterfølges av ordet «Foretaksregisteret», jf. foretaksregisterloven § 10–2. Videre skal hovedkontorets adresse framgå av salgsdokumentet til slik selger. Dersom slik selger er under avvikling, skal dette framgå av salgsdokumentet.

§ 5–2–7 nytt annet ledd skal lyde:

Første ledd er ikke til hinder for at ikke-avgiftspliktige leveranser forskuddsfaktureres.

§ 5–5 tredje ledd skal lyde:

Ved kjøp som er lagt ut av en ansatt i den bokføringspliktige virksomheten gjelder ikke beløpsgrensen som nevnt i annet ledd. I slike tilfeller skal den ansatte utarbeide og signere en datert oppstilling som viser hvilke kjøp som er foretatt og formålet eller bruksområdet for varene og tjenestene. Dokumentasjonen skal også være i samsvar med aktuelle regler i kapittel 5 i forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven.

Ny § 5–5a skal lyde:

§ 5–5a. *Dokumentasjon av merverdiavgift, toll og særavgifter ved innførsel av varer*

Merverdiavgift og eventuelle toll og særavgifter ved innførsel av varer skal dokumenteres med innførselsdeklarasjonen og grunnlagsdokumenter knyttet til slik deklarasjon, jf. § 4–12–1 tredje ledd første punktum i forskrift 17. desember 2008 nr. 1502 til lov om toll og vareførsel.

§ 5–6 tredje ledd første punktum skal lyde:

Har arbeidsgiveren mottatt pålegg om trekk, i medhold av skattebetalingslovens kapittel 14, skal dokumentasjonen også inneholde opplysninger om:

- a) hvem som har utferdiget pålegget
- b) når pålegget er mottatt
- c) det beløp som skal dekkes ved trekket
- d) inntektsåret som pålegget om trekk gjelder
- e) trekkprosenten eller det beløp som skal trekkes for hver utbetalingsperiode.

§ 5–6 fjerde ledd bokstav d skal lyde:

- d) fradrag etter skattebetalingsloven § 5–9

§ 5–9 skal lyde:

Det skal fremgå av dokumentasjon av reise- og oppholdsutgifter hvem utgiftene omfatter, hva formålet med reisen har vært og hvilke arrangement den reisende har deltatt på. Dokumentasjonen skal også være i samsvar med aktuelle regler i kapittel 5 i forskrift 21. desember 2007 nr. 1766 til utfylling og gjennomføring mv. av skattebetalingsloven.

§ 6–1 femte ledd skal lyde:

Dokumentasjonen skal være ordentlig og oversiktlig. Dersom tellelister på papir benyttes, skal de være nummerert før tellingen foretas. Dokumentasjonen skal være datert og det skal fremgå hvem som har foretatt oppstillingen. Tellelister på papir skal oppbevares som en del av dokumentasjonen, men kan skannes for elektronisk oppbevaring.

§ 6–2 siste ledd oppheves.

§ 6–3 siste ledd oppheves.

Overskriften til kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Oppbevaring og elektronisk tilgjengelighet

§ 7–1 skal lyde:

Regnskapsmateriale skal oppbevares på en måte som opprettholder lesekvaliteten i hele oppbevaringsperioden. Det samme gjelder bokførte opplysninger som skal holdes elektronisk tilgjengelig etter bokføringsloven § 13b.

§ 7–2 nytt annet ledd skal lyde:

Dersom regnskapsmateriale er erstattet ved overføring av regnskapsinformasjon til elektronisk medium med hjemmel i bestemmelser i eller i medhold av bokføringsloven, skal originalt regnskapsmateriale oppbevares til det er tatt sikkerhetskopi av det elektroniske regnskapsmaterialet.

§ 7–3 annet ledd oppheves.

Ny § 7–6 skal lyde:

§ 7–6. Lukking av regnskapsperioder

Regnskapsperioder skal lukkes innen fristene som nevnt i bokføringsloven § 7 annet ledd. Lukkingen skal skje på en måte som gir betryggende sikring mot endring eller sletting av bokførte opplysninger.

Det skal foreligge en beskrivelse av regnskapssystemets funksjonalitet for lukking av regnskapsperioder, herunder hvordan lukkingen gir betryggende sikring mot endring eller sletting av bokførte opplysninger. Beskrivelsen skal oppbevares i 10 år etter regnskapsårets slutt.

Bestemmelsene i første og annet ledd gjelder ikke for bokføringspliktige som oppbevarer utarbeidede spesifikasjoner av pliktig regnskapsrapportering, jf. bokføringsloven § 13 første ledd nr. 2.

Ny § 7–7 skal lyde:

§ 7–7. Elektronisk tilgjengelighet

Med elektronisk tilgjengelighet menes at de bokførte opplysningene er tilgjengelig i regnskapssystemet eller lagret på annen måte. Ved lagring i utlandet må de bokførte opplysningene være tilgjengelig gjennom terminal eller lignende i Norge.

Kravet til sikkerhetskopiering etter § 7–2 gjelder tilsvarende for bokførte opplysninger som holdes elektronisk tilgjengelig.

Bokføringspliktige som har mindre enn 5 millioner kroner i omsetning eksklusive merverdiavgift, er unntatt fra kravet i bokføringsloven § 13b om å ha bokførte opplysninger tilgjengelig elektronisk. Når en bokføringspliktig virksomhet som ikke omfattes av første punktum avvikles, skal bokførte opplysninger være tilgjengelig elektronisk i minst 6 måneder etter at virksomheten ble avviklet.

§ 8–1–3 skal lyde:

For hver periode med pliktig regnskapsrapportering, og ikke sjeldnere enn hver fjerde måned, skal det kunne utarbeides egne spesifikasjoner (prosjektregnskap) etter § 8–1–4 for prosjekter der anbudspris eller anslått omsetningsverdi overstiger kr 300 000 eksklusive merverdiavgift.

II

Denne forskrift trer i kraft straks, unntatt § 3–1 første ledd nr. 7, § 3–1 annet ledd, § 3–1 femte ledd, § 7–6 og § 8–1–3, som trer i kraft straks med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2013 eller senere.

10. sept. Nr. 866 2012

Forskrift om klassifisering og sikring av anlegg i elektroniske kommunikasjonsnett (klassifiseringsforskrifta)

Heimel: Fastsett av Post- og teletilsynet 10. september 2012 med heimel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 2–10, § 10–1 og § 10–3, jf. funksjonsfordelingsvedtak 4. juli 2003 nr. 881 del I punkt 3. Kunngjort 11. september 2012 kl. 14.30.

§ 1. Formål

Forskrifta sitt formål er å sikre nettutstyr i anlegg mot uønskt ytre fysisk påverknad for at tilbydar skal kunne tilby elektronisk kommunikasjonsnett- og teneste med nødvendig sikkerheit for brukarane i fred, krise og krig.

§ 2. Virkeområde

Forskrifta gjeld nettilbydarar.

Post- og teletilsynet kan treffe vedtak om at andre som omfattast av lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomlova) også skal omfattast av forskrifta.

§ 3. Definisjonar

I denne forskrifta meinast med:

1. *nettilbydar*: tilbydar av elektroniske kommunikasjonsnett som nyttast til offentleg elektronisk kommunikasjonsteneste.
2. *nettutstyr*: utstyr som nyttast til elektronisk kommunikasjon og som inngår som ein integrert del av elektroniske kommunikasjonsnett.
3. *anlegg*: fysisk konstruksjon som huser nettutstyr, og som utgjer ein naturleg heilskap, som til dømes eit fjell-/bunkeranlegg, ei bygning, ein avgrensa del av ei bygning, eller ei mast.
4. *to-faktor autentisering*: autentisering av personell ved hjelp av to av faktorane «noko personen har», «noko personen veit» og «noko personen er».
5. *EMP/HPM-våpen*: våpen basert på elektromagnetisk puls (EMP) eller høgfrekvent radiostråling (HPM).
6. *hjelpeteknisk utstyr*: straumforsyningsutstyr, reservestraumforsyning og kjøleutstyr som er fast installert i anlegg, eller tilrettelagt for å bli installert i anlegg, for drift av nettutstyr.

§ 4. Klassifisering

Nettilbydar skal klassifisere alle anlegg ut i frå kor viktig eget nettutstyr i anlegget vurderast å vere for offentlege elektroniske kommunikasjonstenester. Anlegga skal klassifiserast i fire klassar:

- a) *Klasse A*

Anlegg som omfattast av lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste.

b) *Klasse B*

Anlegg som er sær s viktig for offentlege elektroniske kommunikasjonstenester på landsdelsnivå eller større, eller for eit tilsvarande omfang av brukarar.

c) *Klasse C*

Anlegg som er sær s viktig for offentlege elektroniske kommunikasjonstenester på fylkesnivå eller større, eller for eit tilsvarande omfang av brukarar.

d) *Klasse D*

Anlegg som ikkje er omfatta av klassane A, B eller C.

Med anlegg som er sær s viktig for offentlege elektroniske kommunikasjonstenester meinast mellom anna anlegg med nettutstyr som er kritisk for:

1. samtrafikk med elektroniske kommunikasjonsnett i utlandet,
2. samtrafikk med nasjonale/regionale elektroniske kommunikasjonsnett,
3. sentral dirigering og styring av elektronisk kommunikasjon,
4. sentrale oppslags-, registrerings- eller databasetenester,
5. kringkasting, eller
6. drift og overvaking av utstyr nemnt i punkt 1.–5.

Nettilbydar skal revidere klassifiseringa minst årleg.

I særlege tilfelle kan Post- og teletilsynet gjennom vedtak gjere om nettilbydar si klassifisering av anlegg.

§ 5. *Generelle krav til sikring*

Nettilbydar skal på forsvarleg måte sikre nettutstyr i anlegg mot uønskt ytre fysisk påverknad. Omfanget av sikringstiltak skal vere basert på ei dokumentert heilskapleg risiko- og sårbarheitsvurdering.

Sikringstiltak på og i anlegg skal minst oppfylle krava gitt i § 6 – § 12.

Post- og teletilsynet kan pålegge at nettilbydar gjennomfører tiltak som går utover krava i § 6 – § 12 dersom det er nødvendig for å oppfylle kravet til forsvarleg sikring, jf. første ledd.

§ 6. *Skalsikring*

Nettilbydar skal gjennom forsvarleg skalsikring av anlegg hindre at uvedkommande kan ta seg fram til eller påføre skade på nettutstyr.

Anlegg i klasse A, B og C skal ha skalsikring tilpassa anlegget sin klasse basert på relevante og forsvarlege normer eller standardar.

For anlegg i klasse A, B og C skal nettilbydar ha dokumenterte krav til etablering av skalsikring og dokumenterte rutinar for vedlikehald av skalsikringa.

§ 7. *Tilgangskontroll og innbrotssalarm*

Nettilbydar skal gjennom forsvarleg tilgangskontroll på anlegg sørge for at personelltilgang til nettutstyr styrast av tenestlege behov.

Anlegg i klasse A, B og C skal ha tilgangskontrollsystem tilpassa anlegget sin klasse og omfang av personelltilgang, og som er basert på relevante og forsvarlege normer eller standardar. Tilgangskontrollsystemet skal minst vere basert på to-faktor autentisering.

Anlegg i klasse A, B og C skal ha innbrotssalarmsystem tilpassa anlegget sin klasse og omfang av skalsikring, basert på relevante og forsvarlege normer eller standardar. I innbrotssalarmsystemet skal det inngå responsapparat med moglegheit for uttrykking.

For anlegg i klasse A, B, og C skal nettilbydar ha dokumenterte drifts- og vedlikehaldsrutinar for tilgangskontroll- og innbrotssalarmsystema som inkluderer rutinar for å handtere systemsvikt og straumbrot.

§ 8. *Brannsikring*

Nettilbydar skal gjennom forsvarleg brannsikring på anlegg hindre skade på nettutstyr som følge av brann.

Anlegg i klasse A, B og C skal ha brannvarslings- og brannslukkingssystem tilpassa anlegget sin klasse, fysiske utforming og omgjenvad, basert på relevante og forsvarlege normer eller standardar.

For anlegg i klasse A, B, og C skal nettilbydar ha dokumenterte drifts- og vedlikehaldsrutinar for brannvarslings- og brannslukkingssystemet som inkluderer rutinar for å handtere systemsvikt og straumbrot.

§ 9. *Sikring mot EMP/HPM-våpen*

Nettilbydar skal oppretthalde eksisterande sikring av nettutstyr mot EMP/HPM-våpen i anlegg i klasse A, B og C. Reduksjon av sikringsnivå kan godkjennast av Post- og teletilsynet.

Før etablering av nytt anlegg, eller ombygging av eksisterande anlegg, i klasse A eller B, skal nettilbydar legge fram for Post- og teletilsynet ei kvalifisert vurdering av aktuelle sikringstiltak mot EMP/HPM-våpen.

Post- og teletilsynet kan pålegge nettilbydar å sikre nettutstyr mot EMP/HPM-våpen.

§ 10. *Hjelpeteknisk utstyr*

Nettilbydar skal sørge for forsvarleg driftssikkerheit til hjelpeteknisk utstyr.

Anlegg i klasse A og B skal ha tilgang til tilstrekkeleg hjelpeteknisk utstyr i reserve for å oppretthalde drift av nettutstyr ved svikt i det hjelpetekniske utstyret.

Anlegg i klasse A og B skal ha reservestraumforsyning som utan avbrot kan forsyne nettutstyr med tilstrekkeleg straum i minst tre døgn. Anlegg i klasse C skal ha reservestraumforsyning som utan avbrot kan forsyne nettutstyr med tilstrekkeleg straum i minst to døgn.

For anlegg i klasse A, B, og C skal nettilbydar ha dokumenterte og forsvarlege drifts- og vedlikehaldsrutinar for hjelpeteknisk utstyr, som inkluderer rutinar for å handtere systemsvikt og eventuell transport av drivstoff og mobilt utstyr.

§ 11. Lokalisering

Nettilbydar skal ved etablering av anlegg lokalisere anlegget slik at risikoen for skade på nettutstyr frå omgjevnadane blir minst mogleg.

For anlegg i klasse A og B, og ved etablering av nytt anlegg i klasse A eller B, skal nettilbydar også innhente relevant dokumentasjon om risikoen for skade på nettutstyr frå omgjevnadane, som inkluderer risiko- og sårbarheitsvurderingar gjennomført av lokale beredskapsmyndigheiter.

Der anlegg i klasse A og B likevel er, eller vil bli, etablert i omgjevnadar som medfører høg risiko for skade på nettutstyr skal nettilbydar sikre anlegget særskilt mot den identifiserte risikoen.

§ 12. Samlokalisering

Dersom det på anlegg i klasse A, B eller C er samlokalisering, skal nettilbydar gjennomføre ei dokumentert og forsvarleg vurdering av om eget nettutstyr i anlegget skal sikrast særskilt mot ytre fysisk påverknad frå andre samlokaliseringsaktørar. Vurderinga kan ta omsyn til sikringstiltaka elles på anlegget.

Nettilbydar skal sikre eget nettutstyr i samsvar med vurderinga i første ledd.

§ 13. Eksterne aktørar

Der andre aktørar på vegne av nettilbydar utfører tiltak etter § 5 – § 12 på anlegg i klasse A, B eller C, er nettilbydar ansvarleg for at det ligg føre skriftlege avtalar som sikrar utføringa av desse tiltaka. Slike avtalar skal ikkje vere til hinder for at nettilbydar eller Post- og teletilsynet kan føre tilsyn med utføringa av tiltaka.

§ 14. Rapportering

Nettilbydar skal rapportere til Post- og teletilsynet oversyn over anlegga i klassane A, B og C, inkludert vurderinga som ligg til grunn for klassifiseringa. Rapportering skal skje ved den første klassifiseringa og deretter årleg. Post- og teletilsynet kan fastsette retningslinjer for rapporteringa.

§ 15. Tilsyn, pålegg og sanksjonar

Post- og teletilsynet fører tilsyn med føresegnene i denne forskrifta, jf. ekomlova § 10–1.

Post- og teletilsynet kan gi pålegg om retting av forhold for å sikre samsvar med krav fastsett i denne forskrifta, jf. ekomlova § 10–6.

Brot på krava i denne forskrifta kan føre til tvangsmulkt, jf. ekomlova § 10–7, bot, jf. ekomlova § 10–13 første ledd nr. 2 eller straff, jf. ekomlova § 12–4 første ledd nr. 2.

§ 16. Dispensasjon

Post- og teletilsynet kan i særlege tilfelle gjere unntak frå forskrifta eller frå føresegner i denne forskrifta.

§ 17. Klageinstans

Klage over enkeltvedtak fatta av Post- og teletilsynet i medhald av denne forskrifta avgjerast av departementet, jf. ekomlova § 11–6.

§ 18. Ikraftsetjing

Forskrifta trer i kraft 1. januar 2013.

§ 19. Fristar for gjennomføring

Klassifisering, jf. § 4, og rapportering, jf. § 14, skal vere gjennomført seinast 1. april 2013.

Tiltak etter § 5 – § 13 skal vere gjennomført seinast 1. juli 2014.

Post- og teletilsynet kan gi utsetjing med å oppfylle krava i denne forskrifta.

Rettelser

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 1/2010 s. 133 (i forskrift 18. desember 2009 nr. 1839 om legemidler (legemiddelforskriften))

§ 14–8 bokstav q skal lyde:

- q) forslag til refusjonspris under forutsetning av at *forhåndsgodkjent* refusjon innvilges,

Nr. 4/2012 s. 625 (i forskrift 16. februar 2012 nr. 154 om endring i generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspfleieprodukter)

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 16. februar 2012 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspfleieprodukt m.m. (kosmetikklova) § 8, jf. delegeringsvedtak 29. desember 2005 nr. 1770.

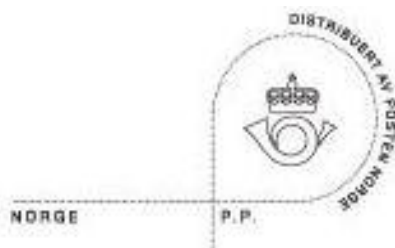
Nr. 9/2012 s. 1507 (i forskrift 15. juni 2012 nr. 680 om endring i forskrift 9. februar 2007 nr. 149 om sanksjoner og tiltak mot Iran)

§ 28 a) første komma skal lyde:

stille *visse formuesgoder* til rådighet for den iranske sentralbanken,

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2012-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1999	9	1015	Forskrift nr. 406	5
2005	1	109	Forskrift nr. 8	4
2005	6	873	Forskrift nr. 441	1
2008	10	1463	Forskrift nr. 1822	4
2008	11	1588	Forskrift nr. 1130	9
2009	13	1993	Forskrift nr. 1407	2
2010	1	133	Forskrift nr. 1839	10
2010	9	1619	Forskrift nr. 1072	5
2010	14	2448	Forskrift nr. 1739	6
2011	4	590	Meddelse nr. 457	6
2011	7	1077	Forskrift nr. 772	5
2011	8	1203	Forskrift nr. 849	2
2011	9	1254	Forskrift nr. 965	2
2011	10	1419	Forskrift nr. 1088	2
2011	10	1419	Forskrift nr. 1088	3
2011	10	1432	Forskrift nr. 1108	2
2011	13	1899	Forskrift nr. 1348	1
2012	1	127	Forskrift nr. 1500	4
2012	1	159	Forskrift nr. 5	6
2012	3	488	Forskrift nr. 107	6
2012	4	663, 664	Forskrift nr. 209	5
2012	4	625	Forskrift nr. 154	10
2012	5	673	Forskrift nr. 221	5
2012	6	923	Forskrift nr. 416	7
2012	9	1507	Forskrift nr. 680	10

Returadresse:

Lovdata
Postboks 2016 Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og beredskapsdepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2012 koster	Avd I	kr 1470	kr 2195	kr 3040
	Avd. I og II	kr 1845	kr 3180	kr 4485

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no